

رێتەر مێژواری

منتدی إقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com



کۆمهله ئه ده بییکی هه ره به نر خه
له فه لسه فه و بیر و باوه ری کور دی

سه لانه دین
سه بجای



سرشناسه	:	سجادی، علاءالدین، ۱۹۰۷ - ۱۹۸۴ م.
عنوان و نام پدیدآور	:	پشته‌ی مرواری: کومه‌له له‌ده‌بیکی هه‌ره به‌نرخه له فه‌لسه‌فه و بیروباوه‌ری کوردی/ دانراوی عه‌لاه‌ددین سه‌ججادی.
مشخصات نشر		سنندج: کردستان، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری		۸ ج؛ ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.
شابک		دوره: ۸-۴۱۱-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴ / ج ۱: ۵-۴۱۲-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴
		ج ۲: ۲-۴۱۳-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴ / ج ۳: ۹-۴۱۴-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴
		ج ۴: ۶-۴۱۵-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴ / ج ۵: ۳-۴۱۶-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴
		ج ۶: ۰-۴۱۷-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴ / ج ۷: ۷-۴۱۸-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴
		ج ۸: ۴-۴۱۹-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبیا
یادداشت	:	کردی.
موضوع	:	شوخی‌ها و بذله‌گویی‌های کردی--عراق-- قرن ۲۰م.
موضوع	:	۲۰th century -- Kurdish wit and humor-- Iraq
موضوع	:	داستان‌های طنزآمیز کردی
موضوع	:	Humorous stories, Kurdish*
رده بندی کنگره	:	PIR۳۲۵۶
رده بندی دیویی	:	۸۷۹/۲۸۲۶۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۷۴۲۸۵۳۱
وضعیت رکورد	:	فیبیا

پشته‌ی مرواری

- ۸ -

کۆمه‌له‌ ئه‌ده‌بیی‌کی هه‌ره به‌ نرخه
له‌ فه‌لسه‌فه و بیروباوه‌ری کوردی

دانراوی:

مامۆستا عه‌لئه‌ددین سه‌ججادی



انستیتوت کوردستان

سنه

پشته‌ی مرواری

- ۸ -

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	پشته‌ی مرواری
✓ دانراوی (مؤلف):	مامۆستا عەلەددین سەجادی
✓ پێداچوونەوه و هەڵەبژێری:	ژێلا قەوامی / پەفیق پۆستەمی
✓ کەپەتی چاپ (نویت چاپ):	یه‌که‌م (اول) ۱۳۹۰ - ۲۰۲۱
✓ ژمارە‌ی چاپکراو (تیراژ):	۱۰۰۰ بەرگ (جلد)
✓ ژمارە‌ی لاپەرە و قەوارە (تعداد صفحات):	۲۱۱ لاپەرە (صفەحە‌ی رقعی)
✓ دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوه (ناشر):	بڵاوکردنەوه‌ی کوردستان (انتشارات کُردستان)
✓ شابک:	دوره: ۸ - ۴۱۱ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸ - شابک جلد (۸): ۴ - ۴۱۹ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸



ناواخن

۵	ناواخن
۹	پیشه کی
۱۳	گه نجي دره خشان
۶۲	له باخن گولتیک
۷۴	تافگه ی یتلاخ
۱۲۳	به بنه چه و باوک و دایک نییه:
۱۲۹	کلیشه ی پژدی
۱۳۹	داستان

ئەم كتيبه به زمانىك نووسراوه
كه زمانى كوردىيه

به رگى هه شتەم



انتشارىات كوردستان

سنه

پيشه‌كى

پۇژ و حەفتە ئەپرا و مانگ و سال دىت. مانگ و سال ئەپرا و كارەسات يەك بە شوين يەكدا دىت. من لە سالى (۱۹۵۷) ھە دەستم دا بە نەخشەى «رشتەى مروارى» يە ھە. لەم ماوە يە دا تا ئىستە حەوت بەرگى دەرچوو، ئەمە بەرگى ھەشتە مەتەى كە لە بەردەستتايە. ديارە لە ھە ھە ھە ھە گەلى قسەشم لە سەريان خواردوو، بە لام «بەرەكەت دا» كۆلم نە دا. لام وايە ھەموو ئىشكى تازە سەرەتا خاوەنە كانيان كە وتوونەتە بەر پلارى پلار ھاويزان؛ ئەوانەى كە ھىزى خۇراگرتيان نەبوو، وازيان ھىناو و ئىشە كەيان پووكاوتە ھە. ئەوانە شيان كە خۇيان راگرتوو لە ئەنجاما گەشتوون بە ئارەزوو. ئەمە ئامۇژگارىيە كە بۇ ئەو كە سانە كە ئەيانە وئ پايدار بن لە ئىشە كانيانا.

لە سەرچوون و خۇراگرتن «بەر» ئەدا بە دەستە ھە، ئەوانەى كە لە فرمانە كانيانا سەر كە وتوون، فرمانە كانيان زانستى بووبى، يا پيشە سازى، ھە ياسايى، بىنگومان گەلى تەنگوچە لە مەيان ھاتوو تە سەر رى. ھەلى كۆليان ھەر نەداو تالە ئەنجاما گەشتوون بەو ئامانجەى كە ھەيانبوو. من ئاليم بالۇنيكم بالداو تە ھە بە ئاسمانە ھە ھىناو مە تە ھە، ئەمە ئاليم، چونكە ئەو ئىشە ئىشى من نيبە؛ «نان بۇ نانە ھا و گوشت بۇ قەساب». بە لام ئەتوانم بلیم: كتيبيكى ھەكوو «رشتەى مروارى» دېنمە بەرھەم كە ئەو

جوړه شتانه که له پوړی نه ته وایه تی منه و به لاهه وه وایه سوودی هیه له رووی نه ده به وه بؤ نه ته وه که م؛ چونکه نه ده ب بناغه ی نه ته وه یه. له هه موو نه ته وه یه کدا - چ کؤن چ تازه - ده سته یه کی تایه تی خه ریکی زیندوو کړدنه وه ی نه م که له پوړانه بوون و به م شتانه له م پووه وه ناوبانگی نه ته وه یان بلاو کړدووه ته وه. نه م جوړه شتانه میژووی به سهرهاتی نه ته وه یه. به لی، نه مانه له پروواله تا زاخوی میژکن؛ به لام هه ریه که ده رسیکیان تیدا هیه و هه ریه که په ندیکی لی وه رنه گیری! ناخ خوژگا چه رخی له مه و پیستر ئیمه نه م شتانه مان به چاپکراوی نه که و ته به ر ده ست، نه و وه خته نه مزانی که ئیسته چ سامانیکي نه ده بیمان هیه.

له سهره تای سالی (۱۹۵۷) هوه تا ئیستا ناخو من چهند دؤستم له ده ست ده رچووییت؟ ناخو چهند له و دؤسته دیرینه م - که سهرچاوه بوون به به ره م هینانی رښته ی مرواری - له ده ست ده رچووبن و پرویان کړدووه ته وه بؤ مه زاری خاګ و منیان به داخی کؤچی خوځیانه وه هیشتو ته وه؟ گومانی تیدا نییه نه و ریځایه نه وان گرتیان منیش نه یگرم و منیش نه چم بؤ دیده نیان. به دیده نییه کی هه تاهه تایي؛ به لام توخوا واز بینه، به لکوو یه ک دوو هه نځاوی تر بنیم، ده نگی زه نگی کاروان ده نګ نه داته وه؛ با هه موومان گویمان لی بی:

زلهی زایه له ی دووکانچه ی ده ماخ

نه داته وه دل نه کا ناخ و داخ

ئی حاجی محمه د عه نبر له کویت؟

خه ییام به زاته وه له سده ی پینجه م و شه شه می هیجریدا پروو نه کاته خوا و نه لی: تو منت هینایه دنیاوه ئایا هیچ پرست به من کړد؟ هاتم بؤ نه م دنیاوه به بی په زامه ندی خو م. شیخ سلهامی شاعیری ئیمه دیوانه کی

ئەوی کرد بە کوردی و لە سالی (۱۹۵۱) دا چاپ کرا. لە سەر ئەو شوێنە من قەسە یەکم کردوو، وتوو: ھە کوو ھاتنە کە پیاو بە ئارەزووی خۆی نەبوو؛ چوونە کەشی ھەر بە ئارەزووی خۆی نییە. چونکە ھەز ئەکا بە کەری و کویری و ئیفلجی بمینیتەو، ھەر بەو مەرجە لە دنیا دەر نە چیت. کە چی پالی پتو ھە ئێن و بە بێ خواستی خۆی لە دنیا دەری ئە پە پین.

دۆستەکانی من پالیان پیاو ھە نان و پویشن، بەو مەرقە دە ی کاکە ھە دە پال بە منیش ھە ئێن و ئەرۆم؛ توخوا تا نە پویشن تووم با زلیا و پلایوینکی تر بکەم.

ئەو سالی ھە مە ی شازەمانی پە ھە تی ھە ندی کە وچکی «ھە لە دن» ی ھینابوو، لە بناری «میرگە پان» بانگی ئە کرد؛ کە وچکی ھە لە دن ناوی قوولە و دە سکی پان، نە خشی ھە یە وە ک خۆتان، بۆ ماستاوی سە ردی نیو ھە وان؛ ئە ھە ی سابر و ھە لی ماستا و دە نگ ئە کە ن بە یە ک بۆ پیا ھە لە دن. پینان ئە و ت: تۆ لیر ھە ئە م بانگە وازە بۆ ئە کە ی؟ ئە یوت: با دە نگم بگاتە ناو شار و بێن بە پیرمە وە. منیش ئە لیم: پشستە ی مرواری کۆرپە ی گوپی ئاگردانە، ئە گەر تۆ ئە و نە دوینی ئە و تۆ نادوینی.

ھە موو ئە دە بیك لە ھە موو سە ردە میکا و لە ناو ھە موو نە تە وە یە کدا چۆنیە تی پایە ی ئە و نە تە وە یە دە ر ئە خا. ھە ندیک لە و ئە دە بە سە لیتقە ی تاکە تاکە ی نە تە وە کە پیشان ئە دا، ھە ندیک ی گوزارشت لە رابواردنی ھە موو نە تە وە کە ئە داتە وە. بە ھە ردوو لایە نە وە پایە ی زیرە کی و زە وقی گشت نە تە وە کە پیشان ئە دە ن. نە تە وە کانی تر مایە یان زۆر بوو بۆ دروستکردنی ئە دە بە کە یان، ئە و مایە یە کە ئە وان بوویانە کوردە کە نە یبوو، لە گە ل ئە وە شا زە وقی تاکە تاکە ی وە یا ھە موویان لە جموجوول لە دروستکردنی ئە دە بە کە یان لا م وایە کە متر نە بوو لە وان. بۆ یە وا ئە لیم، چونکە

نه ته وه کانی تر نیوه‌ی سه‌رچاوه‌ی ئه‌ده به که یان له حوکمه وه هه‌ستاوه.
کورد ئه وه حوکمه‌ی نه‌بووه، که چی سه‌لیقه و زه‌وقی خۆی هه‌ر به زکماکی
کۆگایه‌کی زیریننی ئه‌ده‌بی دروست کردوه.

به ئه‌ندازه‌ی توانا که و تمه سه‌ر کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌وانه و له تۆی دوو به‌رگی
رېشته‌ی مرواریدا خستمنه به‌ر ده‌ستی تۆ؛ ئیتر تۆش که یفی خۆته. من
به تۆ و تۆ به خوا. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا بۆ ئیسته که بخوینیته وه ئه‌لیت:
په‌ککوو له‌وی حه‌لامه‌ته‌ی، ئه‌مانه‌ی کوو لۆ پێ که‌تینه. عه‌ولی عه‌زه‌ی
کۆنه‌ماسیش له ولاتی سوله‌یمانی وه‌سپێکی رېشته‌ی مرواری ناردبوو ئه‌لێ:

تاقانه‌ی ناو تاقانه ده‌سته گۆلی دیوه‌خانه
قوروی ده‌ستی نازدارانه گۆلی ده‌ستی عه‌ودالانه

عه‌لئه‌ددین سه‌جادی

۱۹۸۲/۱۲/۴



گەنجی درەخشان

۱. سالح قازی ھەبوو گێڕایە وە وتی: ئەوا زابتی لیوام لە ھیندستان
لەگەڵ زابتیکی زۆر گەورە سیخ - کە ھەردوو کمان لە لەشکری
ئینگلیزدا بووین - دۆستایەتیەکی تەواومان پەیدا کرد. زابتە سیخە کە وتی:
تۆ من فیری کوردی بکە، منیش تۆ فیری ئینگلیزی ئەکەم و ھەریەکیش
دەفتەری کمان ھەبێ بۆ نووسینە وە ی شتەکان، وتم: باشە.

دەستمان کرد بە فیرکردنی یەك. بڕیارمان وا بوو یەكەمجار وشە و پاشان
پستە، ئەو کەلیماتی ئینگلیزی ساغی بە من ئەوت ئەم نووسی، منیش
کەلیماتی کوردی ئەوت ئەویش ئەینووسی. مەسەلەن من ئەموت: بە
کوردی بە نان ئەلین: «پلۆو»، بە ئاو ئەلین: «تلۆو»، ئەیانی نووسی. بە
مەرحەبا ئەلین: «گویت». بە بەخیرھاتن ئەلین: «چکوو پکوو». بە بچۆ
بۆ بازار ئەلین: «گپ لی پیت». بە وەرە بۆ ئێرە ئەلین: «شنەلی پنه».
ئەمانە ی ھەموو ئەنووسی و وەکوو بولبول لەبەری کردبوون. شتەکان
ئێجگار زۆر بوون، ئەویش ھەمووی پەوان کردبوو، بەلام لەو زۆر ئەترسام
کە ئەگەر جارێک شتیکم لێ بپرسیتە وە من نازانم چیم وتوو. لەوانە یە
شتی تر بلێم و بە درۆ بکە و مەو، ئەوەندە ھەبوو ئەو وای پەوان کردبوون
ھیچ کەلکی نەئەکە و تە ئەو کە لێم بپرسیتە وە.

بەم جۆرە تا نزیکە ی سێ مانگێک پۆشتین، ھەمە ی پوورە نازی ھەبوو،
خەلکی سولەیمانی بوو، ئەویش عەسکەری لیوا بوو، لە فەوجیکێ تر بوو؛
نەقل بووبوو بۆ ئەو فەوجە ی لای ئێمە. پۆژێک زابتە سیخە کە تووشی

ئه‌بێ و ئه‌زانێ کورده به‌و کوردیه که فیر بووبوو، له‌گه‌ڵ حه‌مه‌دا ده‌ست
ئه‌کا به‌ قسه‌کردن. زۆر به‌ گه‌رموگۆری تیی هه‌له‌چه‌ی، حه‌مه‌ش به‌ لایه‌وه
سه‌یر ئه‌بێ. حه‌مه‌ هیندی ئه‌زانێ، پیتی ئه‌لێ: ئه‌وه‌ تو چۆن قسه‌ ئه‌که‌ی؟
زابه‌که‌ش ئه‌لێ: به‌ کوردی. ئه‌لێ: باوکم ئه‌مه‌ کوردی نییه‌. ئه‌لێ: ئه‌ی
چییه‌؟ ئه‌لێ: نازانم. منیش وا له‌ دووره‌وه‌ چاوم لێیان، ئاگام لێ بوو گه‌لێ
له‌گه‌ڵ حه‌مه‌دا قسه‌ی کرد به‌ هیچ ده‌رچوو. تی‌گه‌یشت هه‌ر شتیک فیر
بووه‌، هه‌مووی قسه‌ی قۆره‌ و هیچی هیچ نییه‌.

ئه‌وه‌نده‌م زانی شیره‌که‌ی هه‌له‌کیشا که‌وته‌ ناو عه‌سکه‌ره‌کان وه‌کوو هار
هه‌را ئه‌کا و په‌لامار ئه‌دا، که‌ف ئه‌چه‌رینێ به‌ ئینگلیزی و به‌ هیندی ئه‌دا
به‌یه‌کا، به‌ شوینما ئه‌سوورپه‌ته‌وه‌ بمکوژی. وتم: به‌ قورعان خوینێ خۆم
کرده‌ ته‌شته‌وه‌، وا ئه‌ویش نزیکم بۆوه‌. هیچ چارم نه‌ما چوومه‌ چادری
میجه‌ره‌که‌ و له‌ پشت ئه‌وه‌وه‌ خۆم شارده‌وه‌؛ ئه‌ویش چاوی لێم بوو که
پرووم کرده‌ ئه‌وێ. هات خۆی کرد به‌ ناو چادره‌که‌دا. ئینگلیزه‌کان شله‌زان
و گرتیان، نازانن مه‌سه‌له‌یش چییه‌؟ پێیان وت: چییه‌؟ بۆ وا شیت
بویت و ئه‌م شیره‌ پرووته‌ چییه‌ به‌ ده‌سته‌ته‌وه‌؟ ئه‌مجا به‌ ئینگلیزی وتی:
ئه‌و سه‌گی سه‌گبابه‌ ئه‌مه‌ سێ مانگه‌ گوايه‌ منی فیری کوردی کردووه‌،
به‌ دڵ و به‌ گیان هه‌مووم نووسیوه‌ ته‌وه‌ و له‌ به‌رم کردووه‌، که‌چی ئیسته‌
وه‌کوو تی‌گه‌یستم هیچی به‌ سه‌ر هیچه‌وه‌ نییه‌. ئه‌بێ دوو ساڵ خه‌ریک
بم تا ئه‌وانه‌م له‌ بیر بچیته‌وه‌. ئه‌م قه‌حه‌بابه‌ به‌م جۆره‌ منی کوشتووه‌، ئیسته‌
هه‌ر ئه‌بێ پارچه‌پارچه‌ی بکه‌م.

وتی: ئینگلیزه‌کان که‌ ئه‌مه‌یان دی، هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌ پێکه‌نین
و ساردیان کرده‌وه‌، منیان هه‌تا ده‌ستم ماچ کرد و ئاستیان کردینه‌وه‌؛ به‌لام
دوا‌ی ئه‌وه‌ ئیتر هه‌ر به‌ خه‌سته‌وه‌ سه‌یری ئه‌کردم.

٢. شیخ بابە‌عەلی تەکیەیی جاریک لە‌گە‌ڵ مە‌لا حە‌سینی
پیسکە‌ندی و مە‌لا عە‌زیز موفتیدای ئە‌چن بۆ کەرکوک بۆ

دیده‌نی سە‌ید ئە‌حمە‌دی خانە‌قا.

ئاودە‌سە‌کانی خانە‌قا ئە‌و وە‌ختە‌ لە‌ دەرە‌وە‌ی حە‌وشی خانە‌قاو
بوون، دیواری بە‌ینی ئاودە‌سە‌کانیش بە‌رز نە‌بوون، هە‌رکە‌سە‌ دابنیش‌تایە
ئە‌وی تە‌نیشتی لێ‌و دیار بوو. نوێژی نیو‌ەرۆ ئە‌بی و بابە‌عە‌لی ئە‌چیتە
سەر ئاودە‌ست، لە‌و کاتە‌دا یە‌کیکی تریش دیت لە‌و دیو‌ە‌و دانه‌نیشیت،
دە‌ست ئە‌با قوتو جگەرە‌کە‌ی دەر‌دینێ و جگەرە‌یە‌کی ئە‌داتێ و بە‌خێ‌رهاتنی
ئە‌کا، بە‌ جلو‌بەرگە‌یا ئە‌زانێ بە‌قالە‌، دە‌ست ئە‌کا بە‌ سە‌ودا کردنی
سڵق و توور لە‌گە‌لیا، کە‌ ئێ‌سته‌ حۆ‌قە‌ بە‌ چە‌ندە‌، لە‌ گە‌رمە‌ی ئە‌و قسە‌دا
پیاویکی تر دیت ئە‌ویش لە‌م تە‌نیشتی‌و دانه‌نیشی، دە‌ست ئە‌با
جگەرە‌یە‌کیش ئە‌دا بە‌و و بە‌خێ‌رهاتنی ئە‌کا و چاک و چۆنی لە‌گە‌ڵ
ئە‌کا! ئە‌ویش بە‌ تۆ‌زاوی جلو‌بەرگی و جامە‌دانه‌کە‌یا ئە‌زانێ تووتن‌چییە‌،
خە‌بە‌ری تووتنی ئاغە‌جە‌لە‌ری لێ‌ ئە‌پرسی، مو‌عامە‌لە‌ی ئە‌وی لە‌گە‌ڵ
ئە‌کا کە‌ باقە‌ی جگەرە‌ ئێ‌سته‌ بە‌ چە‌ندە‌! ئە‌مجا هە‌لئە‌ستن و هە‌ریە‌کە‌
بە‌لای دە‌ست‌نوێژی خۆیانە‌و.

ئە‌م خە‌بەرە‌ ئە‌گاتە‌و بە‌ سە‌ید ئە‌حمە‌د، سە‌ید و ئە‌و دە‌ستە‌یە‌ هەر
لە‌ منالی و فە‌قییە‌تی‌و پێ‌کە‌و پە‌فیق بوون. سە‌ید کە‌ دانه‌نیشن،
پوو ئە‌کاتە‌ شیخ بابە‌عە‌لی، ئە‌لێ‌:

بابە‌عە‌لی ئە‌و دیو‌ە‌خانە‌ چی بوو گە‌رم‌ت کردبوو؟ بابە‌عە‌لیش ئە‌لێ‌:
سە‌ید دیو‌ە‌خانە‌ هە‌موو جۆ‌رە‌ قسە‌یە‌کی تێ‌دا ئە‌کری، تۆ‌ لە‌وێ‌ نە‌بووی،
لە‌باتی تۆ‌ جگەرە‌شم دانێ و قسە‌شم لە‌گە‌ڵ کردن بۆ ئە‌و‌ە‌ی بی‌‌تاقە‌ت
نە‌بن! سە‌ید ئە‌لێ‌: بابە‌عە‌لی دە‌ستی خۆ‌ت وە‌شاند، هەر ئە‌و کاتە‌ ئە‌مر

ته‌کا ریزه‌ ټاوده‌ سټیکي رېځکوپېک له‌ حه‌وشه‌ی خانه‌ قاکه‌ دا دروست
ته‌که‌ن، تا ته‌وان له‌ وئ ته‌بن ټاوده‌ سته‌کان ته‌واو ته‌بن، ته‌لئ: بابه‌ عه‌لی
جوور، بابه‌ عه‌لیش ته‌لئ: جوور! و جوور!

۳. ته‌مه‌یان من خوم به‌ پوه‌وه‌ بووم: به‌ شیر مشیر له‌ وه‌ختی هه‌رمیني
خه‌ یاتیه‌ که‌ی له‌ به‌ غذا له‌ هه‌رمینه‌ بوو. پیاوه‌ گه‌وره‌کانی
عه‌سکه‌ری و مه‌ده‌نی هه‌موو له‌ لای ته‌و جلوه‌ رگیان ته‌دووری. زه‌مان
هینای به‌ سه‌را هېچ ئیش و کاری نه‌ما، هه‌ر مایه‌وه‌ سه‌ر دووکانه‌ پروته‌که‌ی.
ده‌رده‌لئ ته‌م بی ئیش و کاریه‌ی له‌ لای سالح قازی زور ته‌کرد، ته‌ویش
به‌ینیک خستبوویه‌ سه‌ر ته‌وه‌ که‌ ئیشیکي باشی بو دوزیه‌ته‌وه‌. له‌ ته‌نجام
هاته‌ سه‌ر ته‌وه‌- منیش له‌ وئ بووم- پئی وت: هه‌شت که‌ر له‌م که‌ره‌ سپانه‌
بکه‌ره‌، هه‌موو رږږ ته‌ «باب المعظم» ه‌وه‌ تا «باب الشرجی» به‌چه‌ند کاروان
خه‌لکی سوار که‌ و هاتوچویان پئی بکه‌، ته‌مه‌ ده‌رامه‌تیکي باشت ته‌داتئ.
به‌ شه‌رتئ ئوتوموبیلش له‌ جاده‌ی ره‌شیدا زور بوو، به‌لام وه‌ستا به‌ شیر
بروای به‌ قسه‌که‌ کرد. وتی: ئاخر پاره‌م نییه‌ بکه‌رم. سالح قازی وتی: که‌واته‌
ئیشیکي باشترت بو ته‌دوزمه‌وه‌. زور به‌ تانوپږی ئیشه‌که‌ دا چوو، به‌ ته‌واوی
وه‌ستا به‌ شیر خسته‌ مه‌راقه‌وه‌، هه‌ر ته‌یوت: ده‌ پیم بلئ. ته‌یوت: پیت
ته‌لیم. زور له‌ گه‌لئ خه‌ریک بوو پئی بلئ. له‌ ته‌نجاما سالح له‌ سه‌رخو
پئی وت: خه‌یاتی بکه‌. به‌ شیر تووره‌ بوو وتی: راست نه‌بیته‌وه‌ بو ئیشی
بوت دوزیمه‌وه‌، ته‌ی ئیسته‌چی ته‌که‌م؟ سالح وتی: مردوت مرئ هه‌موو
ئیشیک ته‌که‌ی هه‌ر خه‌یاتی نه‌بیئ، کتیب ته‌نووسی، نووسه‌ر نیت؛
سیاسه‌ت ته‌که‌ی، سیاسی نیت؛ خوتبه‌ ته‌ده‌ی، خه‌تیب نیت؛ فه‌لسه‌فه‌
ته‌نوینی، فه‌یله‌ سووف نیت. ته‌وا ته‌لیم: کاروانچییه‌تی بکه‌ ته‌لئی: پاره‌م
نییه‌. تو خه‌یاتیت، ته‌بی خه‌یاتی خوت بکه‌ی.

٤. به‌شیر مشیر هه‌بوو له به‌غدا، کورپێکی هه‌بوو له به‌غدا
 «شامل»ی ناو بوو؛ به‌لام که ئه‌یبرد بۆ کورده‌واری ئه‌یوت
 «شاهۆ»ی ناوه. کچی به‌گله‌ریکی شه‌قلاوه‌ی بۆ ماره‌ ئه‌کات. به‌گه‌ی
 شه‌قلاوه، به‌شیر به‌ تجاریکی گه‌وره‌ی به‌غدا ئه‌زانێ، به‌شیریش
 به‌گه‌که‌ی شه‌قلاوه به‌ به‌گی مالی میران ئه‌زانێ. ئه‌مانه‌ هه‌ریه‌که‌ به‌
 نیازێک ده‌ستخه‌پۆی ئه‌و یه‌که‌یان بووبوون.

جاریکیان به‌شیر و کورپه‌که‌ی ئه‌چن بۆ شه‌قلاوه‌ بۆ گواستنه‌وه‌ی
 کچه‌ و ئه‌چنه‌ مالی باوکی کچه‌. باوکه‌ ئه‌که‌ویته‌ په‌لپ و بیانوو و پێک
 ناکه‌ون. شاهۆیش دیار بوو کچه‌که‌ی بینیبوو، تۆزێ حه‌زی لێ کردبوو.
 به‌شیر پوو ئه‌کاته‌ کورپه‌که‌ی ئه‌لێ: هه‌تیو هه‌سته‌ با بچینه‌وه‌ هه‌ر سێ
 ته‌لاقێ ئه‌و کچه‌ که‌وتبێ. کورپه‌که‌ش واقعی وپ ئه‌مینێ، ئه‌لێ: بابه‌ ته‌لاقێ
 چی؟ ئه‌لێ: هه‌سته‌ هه‌تیو با برۆین ئه‌وا هه‌رسێ ته‌لاقم دا، به‌م جوړه‌
 ئه‌گه‌پێنه‌وه‌ بۆ به‌غدا.

٥. سه‌مه‌د مه‌نجه‌ل هه‌بوو خه‌لکی کۆیه‌ بوو، به‌بێ په‌رده‌ قسه‌ی
 ئه‌کرد. کاک مه‌سه‌عود مه‌حه‌مه‌د بۆی گێرپامه‌وه‌ وتی:

ئه‌وا حافز قازی له‌ جۆشی به‌رزێ و ده‌ست پڕویشته‌نایه‌ له‌ به‌غدا و
 یه‌کیکه‌ له‌ شه‌خسیه‌ ته‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی به‌غدا. پڕۆژێک سه‌مه‌د به‌ به‌ر
 موغازه‌که‌ی حافز قازیدا تێ ئه‌په‌رێ ته‌ماشایه‌کا و حافز قازی له‌گه‌ل
 هه‌ندی که‌سی تر له‌ به‌ر موغازه‌که‌ی خۆیا پاره‌سته‌وه‌ له‌سه‌ر جاده‌ی په‌شید.
 سه‌مه‌د له‌ ته‌نیشته‌یه‌وه‌ خۆی ئه‌داته‌ پال کۆله‌که‌یه‌ک و سه‌ری ده‌ردینێ،
 ناسراوی پێشوویشیان له‌گه‌ل حافزدا نییه‌، به‌ هه‌موو ده‌نگی خۆی بانگ
 ئه‌کا: گه‌واد! حافز لا ئه‌کاته‌وه‌. سه‌مه‌د ئه‌لێ: عه‌مێ منووناک؛ واته‌: له‌گه‌ل
 تۆم نییه‌. حافزیش ده‌می ئه‌بێ به‌ ته‌له‌ی ته‌قیوه‌. ئیتر چی بلێ.

۶. هەر ئەو گێرپایەوه وتی: ئەوا لە قاتی هەرە سەرەوه‌ی ئوتیلی ترۆکادیرۆ لە بەغدا لە بالکۆنەکه‌دا دانیشتیووی و سەیری پووباری دجلە ئەکەین، کاتیش دەمه‌وئوارەیه، سەمه‌دما لەگەڵایه. ئوتیلی «لیدو»یش هەیه‌ لە تەنیش‌ ترۆکادیرۆوه‌یه، یه‌ك دوو شیخی عەرەب ئەوانیش لە بالکۆنی ئوتیلەکه‌ی خۆیان دانیشتون و میزبان پازاندۆته‌وه. هەردوو بالکۆنەکه‌ش زۆر نزیک و بەرانبەر یه‌کن. هەر وه‌کوو ئەوه‌ وایه‌ که‌ له‌ یه‌ك مه‌جلس دانیشتبین وا بوو؛ چونکه‌ ده‌نگی قسه‌کردنمان ئەگەیشته‌ یه‌ك.

ئەوه‌نده‌مان زانی سەمه‌د به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌ستی کرد به‌ جنیودان به‌ یه‌کێ له‌ عەرەبه‌کان. جنیو وه‌کوو گەڵای دار به‌بێ ئەوه‌ بیشی ناسی. کابراش هاته‌ جواب و وتی: کابرا تو شیخی وا جنیو ئەده‌یت؟ ئەم هەر له‌ جنیودانی خۆی نه‌که‌وت. وتمان: کۆره‌ سەمه‌د خوا بتگرێ بۆ وا ئەکه‌ی؟ کابرا ئیسته‌ دیت و ئەتداته‌ به‌ر شه‌ق. وتی: نایه‌ت من هەر سەیرانیکه‌ دروستی ئەکه‌م. وتمان: چۆن؟

وتی: ئەوه‌په‌ری ئەوه‌یه‌ ئەویش ده‌ست بکا به‌ جنیودان به‌ من؛ چونکه‌ ئیوه‌ و مه‌زانی ئیمه‌ و به‌ ئاسانی ئەگا به‌ من، ئەبێ له‌ شوپنه‌که‌ی خۆی هه‌ستی چل په‌نجا پێ‌پلیکانه‌ بپێ تا ئەچیته‌ خواوه‌وه، ئەمجا بپته‌ ئوتیلەکه‌ی ئیمه‌؛ چل په‌نجا پێ‌پلیکانه‌ی تر بپێ تا ئەگاته‌ من. کابرا تاقه‌تی ئەمانه‌ی نییه‌، ئەوا وتمان ئەم هه‌موو قالد‌رمانه‌ی پری و هات، زانیم که‌ ده‌رکه‌وت، من خۆم ون ئەکه‌م ئەو ئەوه‌نده‌ی تر توپه‌ ئەبێ.

له‌ جنیودان به‌ لاوه‌ هیچی تری بۆ نامینیته‌وه، با بۆ خۆی هەر جنیو بدا. به‌لام ئەشزانم نایه‌ت ئەگه‌ر بیتیش تا ئەگاته‌ ئیره‌ سارد ئەبیته‌وه.

۷. خدرە سوور ھەبوو لە «کەلۆی» ئەبوت: ئاغاشرە ی بانە کە لێ ئەکەون ئەبن بە ئاشەوان؛ چونکە لە ئاشەوانیشدا بپۆ و بەردە ی تێدا ھە یە.

۸. کابرایە ک ھەبوو ناوی «برایمۆکە» و خەلکی «کونەفلوسە» ی خۆشناو بوو. پۆژێک چوار بار ترێ دێنێ بۆ ھەولێر. ترێکە ئەفرۆشی و ئەگەریتەو. سواری یەکی لە گویدرێژەکان ئەبن و سێکە ی تری ئەداتە پیش خۆی. لەو سەرۆزورەکە ی لا پیرمادا سەیر ئەکا و سێکەری لە پیشە. ئەلێ: من کە ھاتم بۆ ھەولێر چوار بوون، ئێستە ما بوون بە سێ؟ دائەبەزێ ئەیانژمیریتەو سەیر ئەکا چوارن. سوار ئەبیتەو ئەبنەو بە سێ. ئەلێ: دەسا شەرت بێ دەسا ھەولێریان کەریکیان لێ دزیە.

دائەبەزیتەو ئەیانژمیریتەو چوارن، سوار ئەبیتەو سێن. ئەلێ: یارەبی بە گوناحم لێ نەگری ھەولێریان نەیاندرزییە، ئەمە ئیشی ئەم پیرمەمە یە، پیر بوو ناتوانی بپروا لۆ عەجان کەر لە من ئەدزی. ئەمە لای خۆی شیخی دووگردانە کە چی دزیش دەکا.

لەو سوار بوون و دابەزینە کابرایەکی ماوەرانی چاوی لێ ئەبن، ئەچی بە لایەو پیتی ئەلێ: ئەو لۆ وادەکە ی؟ ئەلێ: چسوانم کەرانم بردیە لۆ ھەولێر چوار بوون، کە چی ھەنووکە دەمی چوارن و دەمی سێن. ئەلێ: ئە ی ئەو ی خۆت حیساب ناکە ی کە سواری بووی؟ ئەلێ: دەک مارت بە قۆر نەگیرئ ئەو کوو زانیت؟ دەسا دەبی پیم بریی من کەینئ دەمرم، دیارە تۆ ھەموو شتان دەزانی.

کابرای ماوەرانی بە لایەو زۆر سەیر ئەبن ئەلێ: ئەو کەرە ی سواری

بوویت ھەر وهخت سئ تپ و نیوی که‌ند له‌م ھه‌ورازهدا تۆ ده‌مریت. لیک
جیا ئەبنه‌وه.

برایمۆکه‌ زۆر ناروا پیره‌که‌ر تپیک ئەکه‌نئ. کابرا ئەلئ: ئەوا ھه‌ندیکی
چوو، تپیکێ تپ و تپیکێ تر. ئەلئ: مایه‌وه‌ سه‌ر نیوه‌که‌، زۆر ناروا که‌ره‌که‌
تسیک ئەکه‌نئ، کابرا ئەلئ: ئەوا ته‌واو من مردم. له‌ که‌ر دائه‌به‌زئ و له‌و
ناوه‌دا لئ رانه‌کشئ و که‌ر به‌و ناوه‌دا بلآو ئەبنه‌وه. له‌لای ئیواره‌دا کابرایه‌ک
به‌ویدا تئ ئەپه‌رئ، سه‌یر ئەکا وا زه‌لامیک له‌ویدا که‌وتوو. ئەچیته‌
سه‌ری نووکه‌ پێیه‌کی تیوه‌ ئەژهنئ ئەلئ: کابرا بۆ لیره‌ که‌وتوو؟ ئەلئ: لیم
گه‌رئ من مردیمه‌. ئەلئ: چۆن؟ ئەلئ: خدری زینده‌ پئی وتم: ھه‌روه‌خت
که‌ره‌که‌ت سئ تپ و نیوی که‌ند تۆ ده‌مری. ھه‌نووکه‌ ئەو که‌ندی و من
مردم. پئی ئەلئ: ھه‌سته‌ ھه‌ی که‌ره‌، ھه‌سته‌ ھیشتا ماوته‌، ھه‌لی ئەستینئ،
که‌ره‌کانی بۆ کو ئەکاته‌وه‌ و ئەلئ: پرۆ له‌ ماله‌وه‌ بمره‌.

له‌ سابلاخ مه‌لایه‌کی شه‌ره‌فکه‌ندی ھه‌بوو ده‌ستی دوختۆری
۹. ھه‌بوو. رۆژیک کابرایه‌ک ئەچیته‌ لای ئەلئ: ئاغه‌ی حه‌کیم مه‌لا!
چاوئیکم نازانم چیه‌، حه‌راره‌تیکێ زۆری تئ که‌وتوو، ئەنیلئینی وه‌کوو
ته‌نوور. له‌به‌ر ئەوه‌ ھه‌م وشک ھه‌لگه‌راوه‌، ھه‌م ته‌نگیش بۆته‌وه‌. حه‌کیم
مه‌لاش ئەلئ: وه‌للا من ئەمانه‌ ھه‌چی لئ نازانم، به‌لام ئەوه‌نده‌ ئەزانم تۆ
پیاوئیکێ له‌خواتر سیت و دوعات قه‌بووله‌، دوعا بکه‌ ئەم ده‌ردانه‌ له‌ چاوی
تۆ ھه‌لگیریت و بیخاته‌ قوزی ژنی دوختۆره‌وه‌!

له‌ دیی «دری» کچیک له‌ ئەوپه‌ری جوانیدا شیت بووبوو،
۱۰. له‌به‌ر جوانیه‌که‌شی له‌ ھه‌موو ئەو ولاته‌ (ئالان و سیوه‌یل)
خه‌لک ھه‌ر زۆر زۆر ئەهاتن بۆ خوازینئ. ھه‌ر که‌ ناوی میردیان لینی

ئەھیتنا كچه كە ئەو ەندەى تر شىت ئەبوو. باوك و دايكه كەشى ھىچ شەخس و مەلایەك نەما نەيەن، بە ھىچ جوړىك چار نەكرا.

رؤژىك ھەلى ئەگرن ئەيەن بۆلای شىخ بابە ەلى سووسە، شىخ بابە ەلى دەم و نفوسە كەى لەوانە نەبوو، ھەر شىتتىك بىرايەتە ئەوى چاك ئەبوو ەو. ژوورىكى تاريكى ھەبوو لە مالە كەى خۇيا، كە شىتتىكيان ئەبرد ئەيخستە ئەوى و نەيئە ھىشت كەس بچى بە لايا. كچه شىتە يەك دوو رۆژ لەو ژوورەدا مايەو، پاشان شىخ خۆى بە تەنيا چوو بۆلای و دەرگا كەى لەو ديوەو داخست. تۆزى بە نەرمونيانى قسەى لەگەل كچه كەدا كرد تا تۆزى سامى شكا، پاشان پىى وت: كچم دەرەكەت چىيە؟ راستم پىى بلى، من چارەت ئەكەم.

شىخ سەيرى كرد كچه كە زۆر ئاقلە، شىخ ديسان قسەى لەگەل كەردەو تە بە تەواوى سامى شكا؛ ئىنجا وتى: ئەو ەى راستى بىى يا شىخ من كچىنىم نەماو، وە بە زۆرىش وايان لى كەردووم، ھەموو لەبەر ئەو ەيە كە خۆم كەردوو بە شىت و كە ناوى مەردىشم لى دىنن ئەو ەندەى تر شىت ئەبم، ئەزانم كە پىم بزائن ئەمكوژن، ئەمەيە راستىيەكە، جا تۆيش ئىتر كەيفى خۆتە. شىخ تۆزى پاما و لە پاشا وتى: كچم مەترسە رزگارت ئەكەم! ئەمەى وت و ھەستا ھاتە دەرەو ەو دەرگا كەى لەسەر داخستەو. [چوو ە لاى] باوك و وتى: چوومە لاى كچه كە لە پاش ئەو ەو ەى جەلجەلووتى و ئەبوودو جانەم بە سەرا خویند، چووكە چووكىك لەناو سكيەو ە پەيدا بوو، كە چاك سەيرم كرد ئەمە شەيتانىكە و لەو ئىدايە خۆى شاردۆتەو، وتم: مەلەوون وەرە دەرەو ئەگىنا بەم ەسايە سەر و گوڤلاكت ئەنمە يەك، تەماشام كرد نايەت و زياتر خۆى ئەشارىتەو، دەستم دايە ەساكەم، ھەر من دەستم دايە ەسا ھاواری كرد: يا شىخ دىمە دەرەو، بەلام بەرەلام

بکه‌یت، وتم: باشه مه‌لعوون به‌ره‌لآت ئە‌که‌م. ئیستا ئە‌و شه‌یتانه له هه‌ر‌کوێکیه‌وه به‌یتنه ده‌ره‌وه ئە‌و شوینه عه‌ده‌م ئە‌بێ، ئە‌گه‌ر له چاویه‌وه ده‌ری‌که‌م چاوی کوێر ئە‌بێ، ئە‌گه‌ر له ده‌میه‌وه ده‌ری‌که‌م ده‌می لار ئە‌بێ، ئە‌گه‌ر له شه‌رمیه‌وه ده‌ری‌که‌م په‌رده‌ی شه‌رمی ئە‌درێ، جا ئیسته ئیوه که‌یفی خۆتانه له کوێوه ئە‌لێن ده‌ری ئە‌که‌م.

باوک و دایکی کچه و تیان: یا شیخ به‌قوربانی ئە‌و ده‌م و نوفووسه‌ت بین، نه‌وه‌للا با کچه‌که‌مان نه‌ چاوی کوێر بێ و نه‌ ده‌می لار بێ، هه‌ر له شه‌رمیه‌وه ده‌ری‌که‌م، په‌رده‌ی کچینی نامینی قیر و سیا، هه‌موو که‌س ئە‌زانێ که‌ شیخ شه‌یتانه‌کی له شه‌رمیه‌وه ده‌کردوه له‌به‌ر ئە‌وه‌یه کچینی نه‌ماوه. شیخ گه‌رايه‌وه بۆ‌لای کچه‌که و پێی وت: رۆ‌له‌ من وام بۆ وتوویت، تۆیش هه‌ر وا بلێ که‌ به‌ ده‌م و نوفووسی شیخ بایه‌ک و خوین له شه‌رممه‌وه ده‌رچوو، ئیتر ئە‌و جووله‌ که‌ له له‌شما بوو نه‌ما! ده‌ستی گرت و هینایه‌ ده‌ره‌وه، باوک و دایکی ده‌ستیان کرده‌ ملی کچه‌که‌یان و ده‌ستی شیخیان ماچ کرد و گه‌رانه‌وه بۆ ولاتی خۆیان. کچه‌که‌ش به‌ ته‌واوی چاک بۆوه و هیچ عه‌له‌می تیدا نه‌ما.

کابرایه‌کی جافی ته‌خانی سواری مایینیک ئە‌بێ و ئە‌چی بۆ‌لای ۱۱. مه‌حموو‌پاشای جاف. که‌ ئە‌گاته به‌ر ده‌واره‌که‌ دائه‌به‌زی و مایین په‌و ئە‌کا و هه‌لدیت. مه‌حموو‌پاشا ئە‌لێ: کوپه‌ کاورا ئە‌و مایینه بۆ هه‌لدیت؟ کابراش ئە‌لێ: پاشا بیژم چی؟ نه‌گه‌تیه‌، ئە‌وه چووم بۆ شار نالم کرد، کاو‌رای نالوه‌نی باوه‌حیز خاس نالی نه‌کردوه عه‌زیه‌تی دا و ئیسته که‌ چاوی وه‌ تۆ که‌وت وایزانی ئە‌وه تۆیش نالوه‌نه‌که‌ی، وا په‌وی کرد!

۱۲. کابرایه‌ک «مایندۆلی» پیره‌داکینکی هه‌بوو زۆر ده‌ست ب‌لاو بوو، به‌لام کۆره‌خۆی ده‌وله‌مه‌ندیکی چاک بوو. ده‌رده‌دلی بوو له‌دایکه‌که‌ی، ئه‌یوت: ئه‌مه‌مالی باوکمی هه‌موو له‌ناو دا. وتیان: که‌تۆیش بمری ماله‌که‌ی تۆیش به‌و جۆره‌له‌ناو ئه‌دا. وتی: جا خۆ ئه‌و نابێ به‌میراتگری من. وتیان: چۆن، ئه‌ی دایکت نییه‌؟ وتی: نه‌وه‌للا باوکم له‌پیش ئه‌وه‌دا بمری ته‌لاقی داوه‌!

۱۳. له‌گوندیکی ئه‌و سه‌ره‌ژن و میردیک شه‌وی له‌ژووره‌وه‌راکشابوون، سه‌یریان کرد یه‌کێ له‌سه‌ر بانه‌وه‌له‌کوناڕۆژنه‌که‌وه‌سه‌یری خواره‌وه‌ئەکا. ئه‌مان تی‌گه‌یشتن که‌ئەمه‌دزه‌هاتۆته‌سه‌ریان، چاوه‌ڕپیی ئه‌وه‌ئەکات که‌ئەمانه‌بنوون. ئه‌مانه‌ته‌نانه‌ت داریشیان لا نییه‌، به‌ده‌م قسه‌وه‌ژنه‌به‌پیاوه‌که‌ی وت: ئه‌ری پیاوه‌که‌تۆ باوکت هیچی بۆ به‌جێ نه‌ه‌یتیت؟ خۆ ه‌یتشتا کاسیه‌کی وات نه‌کردوه‌ئەم سه‌روه‌ت و سامانه‌ت چۆن وا پێکه‌وه‌نا؟ پیاوه‌وتی: وه‌للا ژنه‌که‌له‌دزی. وتی: چۆن؟ وتی: به‌شه‌و ئه‌چووم بۆ دزی، ده‌نگم نه‌ئەکرد تا تۆزێ شه‌و دره‌نگ ئه‌بوو، مانگ هه‌له‌هات. شه‌وقی مانگه‌که‌له‌کوناڕۆژنه‌ی ژووره‌کانه‌وه‌ئەچووه‌خواره‌وه‌، ئه‌بوو به‌کۆله‌که‌، ده‌ستم پێوه‌ئەگرت و ئه‌چوومه‌خواره‌وه‌! چی هه‌بوو نه‌بوو کۆم ئه‌کرده‌وه‌ئەمدا به‌کۆلما. دیسان به‌کۆله‌که‌ی مانگه‌که‌دا سه‌ر ئه‌که‌وتمه‌وه‌، ئیتر ئه‌مه‌ئیشم بوو هه‌تا ئه‌م سامانه‌م به‌م جۆره‌پێکه‌وه‌نا. کابرای دزه‌له‌سه‌ر بانه‌وه‌گوینی له‌قسه‌کانیان بوو؛ له‌دلی خۆیا وتی: ئه‌مه‌فلیمیکی باش و بێ عه‌زیه‌ت و بێ ترسه‌. ده‌نگی نه‌کرد تا مانگه‌که‌هه‌لات، خۆی له‌سه‌ر کوناڕۆژنه‌که‌لادا، شه‌وقی مانگه‌که‌چووه‌خواره‌وه‌، ئه‌ویش ده‌ستی پێوه‌گرت که‌بجێته‌خواره‌وه‌. ترپه‌ی هات و که‌وته‌

خواره‌وه. ئه‌ستۆی ورد بوو؛ ئه‌مجا ژن و می‌رد هه‌ستان هاتنه‌ وێزه‌ی،
ئه‌وه‌نده‌ی‌تر شلوکوکیان کرد. کابراش ئه‌یوت: من که‌وته‌ خواره‌وه‌که‌م
به‌س نییه‌، ئیوه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی‌تر شلوکوکتان کردم. به‌پاشه‌لیکی باشه‌وه
ئه‌گه‌ریمه‌وه‌ دواوه‌.

مه‌لا ئه‌وره‌حمانی پێنجوین، ئه‌و عالمه‌ به‌ناوبانگه‌ بوو که
۱۴. یه‌کێک له‌ فه‌قێکانی مه‌لا حسێنی پێسکه‌ندی سوله‌یمانی بوو.
مه‌لا ئه‌وره‌حمان وه‌کوو ئه‌و عالمه‌ به‌رزه‌ بوو، جارجار شیعیریشی ئه‌وت.
کابرایه‌کی یۆسۆجانی لی‌ پیدایه‌ بوو بوو چکیکی خۆیندبوو، ئه‌یوت:
ئه‌مه‌ هه‌ر ئێژن مه‌لا ئه‌وره‌حمان مه‌لایه‌ و شاعیر، که‌ی وایه‌؟ من له‌و
مه‌لاتر و شاعیرترم. وتیان: ئه‌گه‌ر وایه‌ تۆیش شتێک بلێ. وتی:

مه‌لاوره‌حمان، مه‌لاوره‌حمان، مه‌لاوره‌حمانی پێنجوین را
زه‌ر به‌ر سه‌ر فولاد نه‌هی نه‌رم شه‌وه‌ را
وتیان ته‌واو شاعیری له‌مه‌ چاکتر چۆن ئه‌بێ؟

مه‌لاحه‌سه‌نی شاتری گێڕایه‌وه‌ وتی: له‌ «مه‌سته‌کان» ی لای
۱۵. ئیمه‌ پیاویکی موباره‌کی ریش سپی هه‌بوو، خزمان بوو، لاله‌
حه‌مه‌مان پێ ئه‌وت. رۆژێک له‌ مزگه‌وته‌که‌دا لاله‌حه‌مه‌ نوێژی ئه‌کرد،
خه‌لکه‌که‌ش له‌م‌لاوه‌ دانیشتبوون و له‌ به‌ین خۆیان قسه‌یان هاته‌ سه‌ر
لاله‌حه‌مه‌ که‌ پیاویکی له‌خواترس و نوێژکه‌ره‌. لاله‌حه‌مه‌ش ئه‌وا گوێی
لییه‌، هه‌ر نوێژه‌که‌ی بری و وتی: به‌ رۆژوویشم! «دَلَّائِلُ الْخَيْرَات» ییش
ئه‌خوینم!. وتی: هه‌لچوه‌وه‌ له‌ نوێژه‌که‌.

کابرایه‌کی «سونگر» ی مانگی موچه‌ره‌م بوو، شین و شه‌پۆر بۆ
۱۶. ئیمامی حوسه‌ین ئه‌کرا، ئه‌و کابرایه‌ له‌ هه‌موو که‌س زیاتر له‌

خۆی ئەدا و ناوی عەلی و حوسینی ئەھیتا. پێیان وت: تۆ عەلی ئەناسی؟
وتی: ڕا ئەناسم. وتیان: چەندەم خەلیفە بوو؟ وتی: من یانە ئەزانم، ئەو
ئەزانم کە ئیمام ھوسەین ئەوی لەو دەشت کەرۆھ لایە شەھید کرد!

شیخ محەممەدی بەرزنجی لە مزگەوتەکەی خۆیا وەعزی دایەدا،
۱۷. لە وەعزەکەیا وتی: کتێب ئەفەرموی: ھەرکەسە پۆژی عەرەفە
بەپۆژوو ببێ وەکۆ ئەو وایە کە سالتیک بەپۆژوو بووبێ. ئەحە ی جاو
لە کۆپی وەعزەکەدا بوو، دەنگی نەکرد تا پۆژی عەرەفە ھات، ئەو پۆژە
بەپۆژوو بوو تا نیوہ پۆ؛ پاشان شکاندی. پێیان وت: خالەحمەد ئەمە چۆن
ئەبێ؟ وتی: من تا نیوہ پۆ بەپۆژوو بووم، بە شەش مانگ ئەشی، لەو
زیاترم ناوی!

ھەر ئەم ئەحە ی جاو، سالتیک لە پۆژی دووھمی پەمەزانا وتی:
۱۸. باش بوو پەمەزانمان گرت و لە کۆلمان بۆو. وتیان: چۆن شتی
وا ئەبێ، خالەحمەد ئیمپرۆ دووی پەمەزانە؟ وتی: مردووتان مرئ ئیوہ نایزان،
ئیمە سی کەس لە دەستەکە ی خۆمان کۆ بووینەوہ دویتنی ھەموومان
بەپۆژوو بووین. پەمەزانیش سی پۆژە، ئەوہ سی پۆژە کەمان تەواو کرد!

کابرایەکی ئەو ناو «شوان»-ە لە قنگی شیخ و مەلادا گەرۆ
۱۹. بووبوو، ناوی سوورەتەکانی قورئانی ھەموو ئەزانی. شەویک
چەند بارئ خەلووزی بردبوو بۆ کەرکوک بۆ فرۆشتن. دەمەوبەیان ئەگاتە
کەرکوک. بە بەر مزگەوتەکە ی مەلا ناسیحدات ئی ئەپەری، لا ئەدا بۆ نوێژ
کردن. مەلا ناسیح خۆی پێشنوێژییەکە ی ئەکرد، سوورەتی «البقرە» ی
لە نوێژەکەدا خوێند، تالی بووہوہەتاوکەوت و بازاری ھەرمیتی خەلووز

فرۆشتن نەما. پاش نوێژ لە مزگەوت دەرچوو، بە ھەرحال جۆرك و خەلۆوزەکی فرۆشت و ھەندێ ئیش و کاری ناو شارێ ھەبوو تا جێبەجێی کرد پۆژ درەنگ بوو، فریای گەڕانەو نەکەوت. وتی: تازە ناگەمەو مأل، ئیمشە و لە کەرکوک ئەمێنمەو لەو سەرەو زوو ھەلئەستم و ئەپۆم. ئەو شەو مایەو، بەیانی زوو و لاغی دایە پیش و پۆشت. پێگاکە ی ھەر بە ھەر مزگەوتەکی مەلا ناسیحا بوو، وتی: با یەكجار نوێژەكەشم بکەم، مەلا ناسیح ئەمجارە سوورەتی «الفیل» سی خوێند. کابرا کە گوێی لە «الفیل» بوو، نوێژی پری و کردی بە پێلاو کانی و بۆی دەرپەری وتی: مەلا بۆچی من نازانم «بەقەر» بە مەعنای «گا» یە و «فیل» یش فیلە. دوینی سوورە ی گات خوێند ھەموو ئیشیکت لە دەست دەرکردم، ئیمپۆ فیل ئەخوینی، فیل دە ئەوەندە ی گا ئەبێ، تا بانگی خەوتنان ناگەمەو مألەو. گوو بە پێشی باوک ئەو کەسە لە پشت سەر تەو نوێژ ئەکا!

۴۰. مەلا یوسفی تەنگیسەر جارێك لە گەل شیخ محەمەدی گۆلانیدا لە سولەیمانی قسەیان ئەگیریتە یەك. قسەكەشی لەسەر ئەو ئەبێ کە شیخ محەمەد لە باسی نەتەوا یەتیەو قسە ئەکا و زۆر بە سۆز تی ھەلئەچی. ئەو سەردەمەش باسی نەتەوا یەتی لەناو ھەموو جێگایە کدا ئەوەندە باوی نەبوو. مەلا یوسف پێ ئەلێ: کافر بوویت و دان بەو ھەدا بنی کە تۆ لە دین دەرچوویت. شیخ محەمەدیش ئەلێ: مەلا یوسف دان بە کوفری خۆما نانیم، تەنیا بۆ ئەو ئەبێ کە بەربەرەکانی ئەو کەسانە ئەکەم کە لایان وایە کە خوا تۆی لەسەر جواتترین سوورەت دروست کردوو «لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ» ئەمە لە تۆدا نەھاتوو تەدی. پەنگبێ بەمە کافر بێم.

۴۱. کابرایەکی «باوە جانی» چوو بوو بۆ حەج، پاشان لە گەڵ کاروانا چوو بۆ مەدینە. سەیری کرد وا حاجییەکان ھەموو لە دەوری بارەگای پێغەمبەر خێر و خێرات ئەکەن؛ ئەویش ھەرچیکی ھێنابوو بۆ حەج ھەمووی لە کەعبەدا بلۆ کردبوو، ھێچی پێ ئەمابوو بۆ مەدینە. ئەمجارە بە دەورە گۆمبەزی پێغەمبەر ئەسوورایەو و ئەبوت: «لالە حەمە» بێم وە ساقەت! ئەو کاورا کانی «کاوە» ھێچیان پێ ئەھێشتەم بۆت بێرم، ئەو لە پێگای تۆدا ھەر سێ تەلّاقی خازە ی کارەکەرتەم دا!! (خازە: ژنی بوو).

۴۲. ئەحە ی کێنوو ھەبوو لە سولەیمانی، خانوویەکی ھەبوو فرۆشتبووی؛ کەچی ھەموو جار ھەر ئەچوو ئەوئ، ئەوانیش دەریان ئەکرد. چەند جاریک شتی وا پرووی دا لە ئاخرا وتی: من لەم خانووەدا ھاتوومەتە دنیاو لە بیرم ناچیتەو؛ خەریک بوو لە بیرم بچیتەو کەچی دایکە پەحمەتیبە کەم ھاتە خەوم و پێی وتەم: پۆلە شیرە کەم پێت حەرەمت بێ ئەگەر خانووە کەمان بە جێ بێلێت.

۴۳. دوو کابرای «سیان» ئەبن بە ھاوێ و ئەچن بۆ ھەولێر. لە پێگادا ھەروا دەست ئەکەن بە قسەکردن بۆ ئەو پێگاکە بە قسە بێرن. یەکیکیان ئەلێ: ئێستە لەم پێگایەدا کووپە ئەیە ک لیرە ئەدۆزینەو بەشی ئەکەین لە بەینی خۆمانا. من بەشەکی خۆم ئەچم پانە مەپێکی پێ ئەکرم، پێو بە تەواوی ئەحە سێمەو. ئەوی کەشیان ئەلێ: دەسا من بە بەشەکی خۆم چەند گۆرگێک پەیدا ئەکەم بکەو ئەو ناو مێگە لەکەت بیانخۆن، تۆلە باب کوو مەر پائە گری؟ لەسەر ئەمە ئەبێ بە شەریان و سەرگوێلاکی یەک ئەنێتە یەک.

له و کاته‌دا سه‌یر ئەکەن وا پیاویکی ریش سپی له رینگای خوشناوانه
سواری کەریک بووه و جەوه‌نەیه‌کی له بەردەمایه، هات. وتیان: با ئەو پیاوه
شەرعمان بکات، بزانی‌ن کاممان له‌سەر حەقین. کەر سواریان راگرت
و کێشه‌که‌ی خۆیانیان یۆگێراپه‌وه. ئەویش توورپه‌بوو، هەر دەستی برد
پشکی جەوه‌نە‌ی کردە‌وه دۆشاوی تیدا بوو، دۆشاوی به‌و ناوه‌دا هە‌ل‌ریش‌ت
و وتی: خودا خینم وه‌کی وی دۆشاوه‌ی له‌سەر وی عەردە‌ی بریژی، چ
بران هە‌ق‌رتان نینه و شیتن!

٢٤. شیخ بابە‌عە‌لی ته‌کیه‌یی و مه‌لا عە‌ولای په‌سۆیی کتییی
«خلاصة الحساب» له‌لای مه‌لا عومەر ئە‌فە‌ندی هە‌ولێ‌ر
ئە‌خویننە‌وه. بابە‌عە‌لی به‌ مه‌لا عە‌ولای ئە‌لێ: من تاقە‌تی به‌ری، به‌ری و
هە‌نووکە، هە‌نووکە‌ی مه‌لا عومەر ئە‌فە‌ندیم نییه و لێ‌ی تی‌ناگە‌م. پێکه‌وه
ئە‌چین له‌ کۆ‌ری دەر‌سه‌که‌ دائە‌نیشین، تۆ به‌ پوختی وه‌ری بگره‌ و پاشان
به‌ منی ره‌وان که‌.

مه‌لا عە‌ولای ئە‌لێ: بابە‌عە‌لی شتی وا چۆ‌ن ئە‌بێ؟ بابە‌عە‌لی ئە‌لێ:
به‌‌گویم ئە‌که‌ی باشه‌، به‌‌گویم ناکه‌ی به‌و داره‌ سه‌روبه‌‌چکت ئە‌نیمه‌
یه‌ک. ناچار مه‌لا عە‌ولای رازی ئە‌بێ. له‌ پاش ته‌واو کردنی کتییه‌که‌ به‌‌جووته
پێکه‌وه ئە‌چن بۆ «بیاره» بۆ‌لای مه‌لا قادری بیاره. له‌ بیاره مه‌لا نه‌بی
ناویکی خە‌لکی ئە‌و باله‌‌کایه‌تی‌ه‌ی لێ ئە‌بێ، که‌ ئە‌ویش هەر بۆ ئە‌وه
چووه‌ که‌ له‌لای مه‌لا قادر بخوینێ.

ئە‌م مه‌لا نه‌بییه‌ پیاویکی زیره‌ک و له‌‌گە‌ل زیره‌کییه‌که‌‌شیا تۆ‌زی
بێ ئە‌قلی هە‌بوو. هەر فە‌قییه‌ک به‌‌جوايه‌ بۆ بیاره له‌‌گە‌ل ئە‌گە‌شته‌ ئە‌و بێ
ئە‌وه‌ چاو بکاته‌وه مه‌لا نه‌بی به‌‌پرسیار لێ‌ کردن دایه‌‌گرت و ئە‌یشله‌‌ژاند،
وای لێ ئە‌کرد که‌ به‌ ته‌واوی بۆ له‌‌وه‌به‌‌دوا چاو‌ترستێ ئە‌‌بوو!

بابە عەلی و مەلا عەولا، ناوی ئەم مەلا نەبیەیان بیستبوو کە وایە. ئەگە نە نزیککی بیارە مەلا عەولا ئەلێ: بابە عەلی ئیستە ئیمە ئەچین و مەلا نەبی بە پرسیار دامان ئەگرێ، لەوانە یە نەیزانین، بە تەواوی حەیا مان ئەچی. بابە عەلی ئەلێ: مەلا عەولا ئەمە لێ گەڕێ بۆ من، من عیلاجی ئەکەم. ئەچن و ئەگە نە جێ. مەلا نەبی و فەقیکانی تر دین بە پیشوازیانەو. خەلکیکی تری زۆر کۆ ئەبنەو. بابە عەلی بەبی ئەوە بێلێ مەلا نەبی بیتە زمان ئەلێ: مەلا نەبی پرسیارێکی «فرائض»: «پیاوێک مرد، ژنیك و کچیک و کەریکی لە شوین بەجێ ما؛ چۆن میراتە کەیان بۆ بەش ئەکە ی؟» مەلا نەبی ئەلێ: ژنە کە ھەشت یەك ئەبا، کچە کە نیوێ ماله کە ئەبا و ئەو سستی، ھەرچەندە فیکر ئەکاتەو ھیچی تری بۆ نایە، لە پاشا ئەلێ ئەو ئەوان دیارن، بەلام شەری شەریف بۆ ئەم کەرە نایە تە خەیاڵم ئیستە کە ھیچی دانابی. ئەم مەسەلە یە من نایانم، دوا جار سەیری ئەنوارێ مەزنی بۆ ئەکەم. ئیتر بێرای بێرای مەلا نەبی نەویرا جارێکی تر لە عاستی ئەوان بیتە زمان. بەلکوو ئەو چاوترسینی ئەوان بوو. ئەوانیش پاش ماو یەك خویندن لە بیارە ئەگەرینەو بۆ ھەولیر، ئیجازە لە مەلا عومەر ئەفەندی وەرئەگرن.

۲۵. شیخ رەزای تالەبانی بۆ شاعیری ناوی لە ھەموو لایەك دەرکردبوو. گەلێ جار شاعیرانی ئەو سەردەمە شیعیریان دائەنا، بۆیان ئەبرد بۆ ئەو ئەو پەسندی لە سەر بنووسی. ئەویش ئەو شتانە ی کە بەدلی نەبوا یەك شیعری دانا بوو بۆی لە سەر ئەنووسین؛ وەکوو لەگەل شاعیرێکی قزڵجەیشا ئەمە ی کردبوو.

یەکیك ھەبوو لە ولاتی کۆیە مەلا تەماتەیان پێ ئەوت. ھەندی

شيعرى دانابوو، بردبووى بۇ شىخ پەزا پەسندى بۇ لەسەر بنووسى. كابراش
ناوى شيعرى نابوو «رەعد»؛ شيعرەكانىش ئەمانە بوون.

شاعرى بلند ھەر دوو ولايەت

خوا بتهىلى بۇ فەيز و كەرامەت

ياخوا بەخىر بىت بۇ ولاتى كۆيە

دايم بە خزمەتان وەك من بۇ تۆيە

تۇ شىخ پەزائىت و تەخەلوسى من پەعد

با بىزانى من شاعىرىكى پىر ئاوازم

ئىمە شاعىر بووين لە باوك و باپىر

دوعا گۆى شيعرىن شاعىرى ئىعزازم

ناومان لە دونيا وەك ناوى تۆيە

زەمانىك بوو بۇ دىدارت ئاوات خوازم

تەقدىمتان ئەكەم ئەم غەزەلە جوانمە

«تقرىظ»ى بفەرموون بۇ سەرفرازىم

ئومىدەوارم بە لوتفى بارى

بۇ من دايم مەعدەنى پارم

ئەمە ئەينووسى و ئەينىرى بۇ شىخ پەزا. شىخ پەزايش بەم شيعرى

خوارەو پەسندى ئەكا و بۆى ئەنئىرىتەو.

ئەى تىرت پەعد و تست پەشەبا «هكذا إرثكم جداً و أباً»

۴۶. شىخ «عبد الحميد»ى ئەتروشى بۆى گىرامەو و تى: شىخ نور

مەمەدى بىرىفكانى پىاويكى بەدىمەن و ناودار بوو. كە ئەھاتە

مووسىل خانوويەكى سەربەخۆى خۆيى ھەبوو لەوئى ئەبوو. پىاوە گەورەكانى

مووسل ھەموو ئەھاتن بۆ دیدەنی. دیوہخانی ھەموو دەم گەرم بوو. مام تەھایەکی قسەخۆش ھەبوو موختاری یەکی لە گوندەکانی ئەترافی مووسل بوو. پۆزیک ئەویش دئی بۆ دیدەنی شیخ. ئەو دائەنیشی، بەرەبەرە مووسلیەکانیش دین، ھەر مووسلیەك دیت شیخ پئی ئەلی: «فەوق». ھەر فەوقیک ئەکرئ مام تەھا تۆزیک ئەخشیته خوارەوہ تا ئەکەویتیە لای دەرگاگە. جاریککی شیخ چاک و چوونی لەگەڵ ئەکا ئەلی: مام تەھا چەقەنی؟ مام تەھایش ئەلی: ئەزبەنی چەقەنم «فەوق» یکێ تر بکە ی ئەز لە دەریمە!. شیخ نوور محەمەد دەست ئەکا بە پیکەنین ئەلی: مام تەھا ئەمانە بە میقانی ھاتینە دەبی بیانریزینین. مام تەھاش ئەلی: ئەزبەنی وەکوو بزانی ئەز قوزلقورتم!.

۴۷. مەلا ھەسەنی شاتری بۆی گێرامەوہ وتی: لالە ماریکی خزمەمان ھەبوو دەرۆشی شیخی کربچنەش بوو. پیاویکی پیر بوو. من تازە خەتم دابوو، لالە ماری فرە شوین گەرا بوو: سنە و سولەیمانی و بانە چوو بوو. کە خیل ئەچوو بۆ کویستان بە تەنیا بە گۆشە ی ھەورامانا ئەچوو بۆ مەریوان و شلیر و ناوخوان. وەکوو بلیت دیوانە یەکی ھەبوو. ئەو سەردەمە شارەزور وەکوو ئیستا نەبوو، بە دەگمەن مالە جافی تیدا ھەبوو. ئەو دەشتی شارەزورە ھەموو گژوگیا و قامیشە لآن بوو. وتی: من تازە پئی ئەگەیشتم، جاریک لەگەڵ لالە ماریا چووین بۆ ھەلەبجە. مامۆستا شیخ پەسوول زۆر نەبوو، بووبووہ مەلای مزگەوتی پاشا، وەعزی ئەدا ئیمەش چووینە وەعزە کە یەوہ. ئیستەش لە بیرمە مامۆستا شیخ پەسوول لە وەعزە کە دا وتی: خواتتە عالا کە ویستی ئادەم دروست بکا، جبرائیلی نارد مستی خۆلی لە «دەجنا» ی لای تایفەوہ برد و بە تۆزی لە

ئاوی «تایف» کردیان به قور و ئاده‌می له و قوره دروست کرد. مه لا حه‌سه‌ن وتی: هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی لاله‌ مارف راست بووه‌وه و وتی: ئه‌ری مه‌ لا ئه‌وه تو ئیژی چی؟ وه‌لای خۆته‌وه عومرت کردگه! بۆچی ناییژی: بینایی چاوان جورده‌یلی نارد مشتێ خۆلی له‌ گویچه‌کی سه‌ی ساق هه‌لگرت و قمی ئاوی له‌ ئاوه‌ جوانه‌که‌ی سه‌راوی سوبحاناغا بۆ برد؟ ئه‌گه‌ر وه‌وه‌ش رازی ناوی له‌ کانیاوه‌که‌ی «حه‌وشوبارانی» بۆ برد، وه‌ ده‌سی موباره‌کی شینلای، دواچار پفیکی پیا کرد باوکه‌ ئاده‌م دروست بوو. چیت داگه‌ له‌م ده‌جاج و مه‌ جاجه‌؟ توخوا مه‌ لا تا ئاوی سه‌راوی سوبحاناغا و هه‌وشوبارانی بووسی، بینایی چاوان ئه‌چی له‌ ئاوه‌ بی‌فه‌ره‌که‌ی ئه‌و خواره‌ تیری؟ هیچ نه‌وی خۆ تو خویندگته‌ تا ئه‌و خۆله‌ مواره‌که‌ی سه‌ی ساق هه‌وی پیاوی هه‌قلی بوئ ئه‌چی وه‌لای شتی تره‌وه‌؟ ته‌ماشاکه‌ ئه‌م ده‌شتی شاره‌زووره‌ خوا نه‌یورئ ئیژی هۆری ماله‌ گه‌وره‌س گۆل گۆل بووگه‌سه‌وه، ئه‌وه‌ گشتی هی ئه‌و ئاوه‌ جوانه‌س که‌ وه‌ سه‌ریا لره‌ ئه‌کا، ته‌واشاکه‌ ئه‌ شۆره‌ سواری ته‌رخانی و روغزایی و شاترییه‌ که‌ ئیژی مه‌لایکه‌ی سه‌ر عه‌رزن، ئه‌گه‌ر هی ئه‌و ئاو و خۆله‌ نه‌ون چۆن کوره‌ کوری وایان تیا هه‌لئه‌که‌وی؟ بچۆره ئه‌و ده‌شتی که‌ماجه‌ر و هه‌وشوبارانییه‌ له‌به‌ر بۆنی عه‌تر و عه‌ویر، ئیژی به‌هه‌شت له‌ وینه‌ی که‌وتگه‌سه‌ خواره‌وه. که‌ بینایی چاوان ئاو و خۆلی وای له‌ به‌رده‌سا هه‌وی، چۆن ئیژی وه‌ جوره‌یل بچۆ له‌و خواره‌وه‌ ئاو و خۆلم بۆ بی‌ره‌؟ وه‌ قه‌وره‌که‌ی حه‌مه‌پاشا خواویتی و قسه‌ی وا ناکا. ئه‌وه‌ نازانم جورائیل دزی لئێ کردوئ. تو ویژی خوا ئه‌وه‌نده‌ بی‌ئاگا وی پروا ناکه‌م؛ با ئیش و کاریشی فره‌ وی ئاگای له‌وه‌ هه‌ر ئه‌وی. خۆ خه‌وی لئێ نه‌که‌وتگه‌! جا مه‌ لا ئه‌و پیت پیژم، وه‌و که‌ریمه‌ سووره‌ی که‌سه‌نه‌زانه‌ جارێکی تر وه‌عزی وابه‌دی وه‌م گالۆکه‌ سه‌ر و به‌چکت ئه‌ئیمه‌یه‌ك!

۴۸. قاراغای قارەوا پیاویکی هەبوو «بایز»ی ناو بوو، ناردی بۆ شار هەندێ شتومەکی بۆ بکڕی، پیشی وت: ئەگەر تانجییەکی ڕەسە نیشت بەرچاو کەوت، بە هەر پارەیەک یوو بە لکۆو لە خواوەنەکی وەر بگری و بیهێتی.

بایز چوو شتەکانی هینا، بە لام تانجییەکی وای بەرچاو نە کەوت گەراپەوه. قاراغا کە زانی تانجی نە هیناوه زۆر توورە بوو. بایز وتی: ئاغا ئەم توورەییە پێ ناوی، بە لکۆو من نازانم تانجی چۆن! ئاغا وتی: کەس هەیه نە زانی تانجی چۆن، تانجی گوێکانی درێژە، کلک و ناوقە دی باریکە. بایز وتی: جا ئاغا ئەمە ئاسانە. من ئەچم ئێستە هەر لە قارەوادا سەگێک دێنمە ئەم ماله. قسەت ئەدەم هەر بە یەک حەفتە لە برسانا گوینی شۆڕ بیتەوه کلک و ناوقە دی وا باریک بیتەوه بە کونی سووژنەوه فرتە بکات!

۴۹. کابرایەک هەبوو لە سولهیمانی «عەلی یوزباشی»یان پێ ئەوت، خەلکی ئەو خوارە و تەقاویت کرابوو. هاتبوو سولهیمانی ژنیکی هینابوو، لە گەرەکی قەزازەکان دانیشتبوو. پیاویکی خوا هەقە بە دینیش بوو. ڕۆژێک ئەچیتە لای شیخ بابە عەلی تەکیەیی ئەلی: یا شیخ! من لەو خوارە لەسەر مەزەبە حەنەفی بووم، کە هاتمە ئەم شارە بووم بە شافیعی؛ بە لام هەر لەسەر دوو مەزەب دەستنوێژ ئەشۆم؛ ئیمڕۆ نوێژی نیوهرۆم کرد هەستم بە تەراپییەک کرد لەناو دەرپێکەما پەیدا بوو، لە پاش نوێژەکە کە بۆنم کرد بۆنێکی پیسی لێ هات، ئەوه چۆن ئەبی؟ شیخ بابە عەلیش ئەلی: خوا سەلامەتت کا، نەوهک لەسەر دوو مەزەب، بە لکۆو بە هەر چوار مەزەب تو گوت کردوو بە خۆتا قاچوقولت بشۆ و نوێژەکت بگێرەوه!

۳۰. له و بناړه کابرایه کړېښې ته که ویتته مالېنک (وه کوو بۆیان گټرا مه وه له دینې ته موو ته). کابرایه کی میوان له و مالّه دانیشتبوو نانیان بۆ دانا بوو نانی ته خوارد، خاوه ن مالّه که ش له مال نه بوو. کابرای پښوار سه لامی کرد و له ولاره دانیشته. کابرای میوان جوابی سه لامه که ی دایه وه ئیتر خولگی نه کرد بۆ نان خواردن، وا دیار بوو په کتریشیان ته ناسی. کابرای پښوار وتی: که هاتم به سهر مالی ئیوه داتې په ږیم. کابرای تر وتی: پښگه که ت له ویوه بوو. وتی: ژنه که ت سکی پر بوو. وتی: خویشم ته زانم. وتی: منالی هینا. کابرا وتی: ژنی سکی پر بیئ ته بیئ منالی بیئ. وتی: دوو کوری هینا. وتی: خه سوویشم هه موو جار دوو دووی ته هینا. وتی: په کینکیان مرد. وتی: دیاره ژنه که م نه یتوانیه شیر به هه ردوکیان بدا؛ شیري که م بوو. وتی: له پاش به یننیک ته وی تریشیان مرد. وتی: که برا که ی مرد وا دیاره ته ویش له بهر جیابوونه وه ی ته و لینی، مردووه. وتی: زوری پی نه چوو دایکه که شیان مرد. وتی: له تاو کوره کانی سوپی بووه ته وه. وتی: وا دیاره خواردنه که ت به له زه ته. وتی: له بهر ته وه ی ئاخر منیش ته یخوم؛ وتی: کابرا خه یال مه که؛ تو بیت و هم هیلکه ورژنه ناچیزیت.

۳۱. کابرایه کی خه لکی ته و ولاته بۆ کاسبی چوو بوو بۆ ته و ولاتی ته سته مو له، به هر چه رمه سهری و په ریښانییه ک هه بوو شتیکی پیکه وه نابوو. ژنیک خستبوویه دواي خوځیه وه خو ی لی ماره کرد بوو. ژنه کولکه مالیکي هه بوو، پیاو هی بردبووه لای خو ی. رژنیک پیاو هه که په کینکی خه لکی ولاتی خو یانی بهرچا و ته که وئ، بر دیه مالّه وه. هم پیاو هه ش که وا ږی که وتبووه ته و ولاتی ته سته مو له و له وئ به هه ژاری ته ژیا و که وتبووه داوی ته و ژنه وه، له کاتی خو یا و له ولاتی خو یا پیاو یکی پیاو و ده و له مه ند

بوو. وا دیار بوو شتیکی لێ قه‌وما بوو؛ ولاتی به‌جێ هێشتبوو که‌ وتبووه
غه‌ریبی و که‌ وتبووه لای ئه‌و ژنه‌.

که‌ چوونه‌ ماله‌وه، ژنه‌ نانی بۆ میوانه‌که‌ دانا و میوانیش زۆری برسی
بوو ده‌ستی کرد به‌ نان خواردن. ئه‌مجا کابرا خه‌به‌ر و حال و ئه‌حوالی
ولاتی خۆیانی لێ پرسى وتی:

توخوا ئیستا «باشه‌» ی کورم چۆنه‌؟ کابرای میوان وتی: کورپی وا هه‌ر
نییه‌، هه‌موو ئه‌و ولاته‌ به‌ سه‌ری ئه‌و سویند ئه‌خۆن. وتی: ئه‌ی دایکی
چۆنه‌؟ وتی: مه‌پرسه‌، ئه‌گه‌ر چاکی و به‌ سه‌رو به‌ری ئه‌و نه‌بی باشه‌ی
کورپ ئاوا ده‌رنه‌چێ. وتی: ماله‌که‌ چۆنه‌؟ وتی: دیواخانه‌که‌ شه‌و و پڕۆژ
ئه‌گه‌رێ. وتی: مه‌رومالات چۆنه‌؟ وتی: باره‌باری مه‌ر و به‌رخ ئیواره‌ و
به‌یانیان له‌ ده‌وره‌ی په‌شمالا ئه‌لینی ده‌نگی ساز و ئاوازی به‌هه‌شته‌.
وتی: توخوا گه‌ماله‌ بۆره‌ چۆنه‌؟ وتی: به‌ ده‌وری پانه‌که‌دا هه‌روه‌کوو شیر
ئه‌سوورپێته‌وه؛ بۆچ دێلێ یه‌کێ توخنی ئه‌و میگه‌له‌ بکه‌وی. وتی: هیچ
خه‌به‌رت له‌ ماینه‌که‌وه‌ هه‌یه‌؟ وتی: ماین، ماین نییه‌؛ دوو جوانووی به‌
شوینییه‌وه‌یه‌. له‌ناو قه‌رسیل و سیپه‌ردا به‌ ئاره‌زووی خۆیان ئه‌له‌وه‌پێن.
ژنه‌که‌ زانی وا پیاوه‌ به‌و جۆره‌ ده‌ستی کردووه‌ به‌ قسه‌کردن و به‌ شان
و بالی سامانی مه‌رده‌که‌یا دیت و مه‌ردیش وا گوینی بۆ پاگرتووه‌ هات
نانه‌که‌ی له‌ به‌رده‌م کابرای میوانی هاوشاریدا هه‌لگرت. میوانیش هێشتا
تیری نه‌خواردووه‌. ئه‌مجا کابرا وتی: ده‌ی چاوه‌که‌م له‌ سه‌ر قسه‌کانت بپۆ،
کابراش وتی: بپرسه‌ تا وه‌لامت بده‌مه‌وه‌. کابرا وتی: قسه‌کانت ئه‌وه‌نده‌
پێ خۆشه‌ ئه‌مه‌وی دیسان لیت بپرسمه‌وه‌: گه‌ماله‌ بۆر چۆنه‌؟ وتی: وه‌للا
تۆپی. وتی: چۆن، بۆچی تۆپی؟ وتی: گورگ نایه‌ ناو پانه‌که‌ که‌ لاکێکی زۆر
که‌وتبوو ئه‌ویش خه‌ریکی خواردن بوو، ئیسقانی گیرایه‌ گه‌رووی و خنکا.

وتی: به‌راست مەرەکان نەمان؟ بۆچی نەمان؟ وتی: پێم وتی، گورگ تیان نیشیت. ئەویش لەبەر ئەوە بوو ماینە کەو بە خۆی و جوانوووەکانیەو دز بردنی ئیتر گورگ بە تەواوی دەرفەتی هینا و لە گۆشەییە کەووە کەوتە پانەکە. وتی: ئەی باشە، دایکی باشە نەیتوانی باشە بنیتریت چارێک بکا؟ وتی: دایکی باشە مرد. وتی: بۆچی دایکی باشە مرد؟ لەبەر چی مرد؟ وتی: ئەوەندە گریا بە سەر تەرمی باشە کورتا هەتا سوێ بوو و مرد. وتی: بۆچی باشە کورم مرد؟ بۆچی مرد؟ وتی: ماله‌کەتان پرووخوا کەوت بە سەریا بوو بە ژێرەو و مرد.

ژنەش لەولاه گوی لەم قسانەییە، هەرچەندە تی ناگا کە ئەم کابرایە چی ئەلی، بەلام بەرەنگ هەلبزرکاوی میدە کەیا ئەزانێ خەبەری ناخۆشە. ئەو زۆری پێ خۆش بوو. کابرای میوان هەر هەستا کردی بە کەوشەکانیا و بۆی دەرچوو وتی: لە خراپیی ئەم ژنەت لەوانەییە ئەم ماله‌ش برپووخت با برۆم!

حاجی برایماغای عەنبار جارێک لەگەڵ هەمزەیی پیاویا ئەچنە ۳۴. سابلاخ و لە مزگەوتی سوور نویژی جومعه ئەکەن، ئیشی ناوشاریان تەواو ئەبێ و ئەگەر پێنەو. لە پاش چەند رۆژێک حاجی برایماغا ئەپرسی لە هەمزە و ئەلی: ئەرئ هەمزە! چ رۆژێک بوو نویژی جومعه مان کرد لە مزگەوتی سوور؟ ئەویش ئەلی: ئاغا باقلێکم رۆژی سێشەنبە بوو! ئاغا ئەلی: عامفەرم، وەللا من لەبیرم نەبوو کە ئەو رۆژه بوو.

جاران ئەمە هەبوو: دوو کەس یا سێ کەس لە ئەسپێکا ئەبوون ۳۳. بە شەریک، سا یا میراتی بوایه یا کرین. لە «مایندۆل» دوو کابرا بە شەریکی مایینتیکیان کړیوو، رۆژێک یەکنی لە کابراکان بە دار

هاته وێزەى ماینە کە زۆرى لى دا. ئەوى تر وتى: ئەو بە ئۆ لەو بەستە زمانە ئەدەى؟ ئەمیش وتى: برا من لە بەشە کەى خۆم داوێ تۆ هە قە چىيە؟!.

مە لا سەمەیل کانیسکان جارىک لە «زێو» ى لای پیرە مە گروون ٣٤.
وێزەى ئەو ئەووت: لە «بدایع الظهور» دا ئە فەرەمۆ: هە رکەس
ناوێ ئادەم و حەوا بنووسى و لە مالا هە لىواسى شەیتان ڕوو ناکاتە ئەو
مالە. مام سەمەیلیکی زێویەیی هە بوو، لە وێزە کە دا بوو، سەریکی بادا
و وتى: مە لا ئەو تۆ بە ڕیشى خۆت پى ئە کەنى یا بە هى ئیمە؟ ئادەم
و حەوا لە بەهەشتدا لە گەل خودا بەستىک بە بنیان بوو، شەیتان چوو
هە لىفریواندن، ئیستە چۆن کۆ لە ناوێ کەیان ئە کاتەو؟ تۆ قەسە یە ک بە
کە ئە قەل بىگرى. مە لا سەمەیل وتى: باوكم! من بلىم چى «بدایع الظهور»
وا ئە فەرەمۆ، نە من پازنە هە لکیشم و نە تۆیش مشتووى هە مانە.

جارىک ژنە کوردیک ڕى ئە کە ویتە سولە یمانى، تووشى ٣٥.
ئە حەى کړنوو ئە بى لى ئە ڕسى: ئە رى لالە! بازارى نە وات
فرۆشەکان لە کويس؟ ئە ویش ئە لى: خوشکم لە ژیرە ئاوێ کراس و
کەواکەى خۆتایە. ژنە ئە لى: ئەى گووى تۆ لى نە وارى! دەم و دگانی
ئىژى چىغى شە و دریاگە وە سەر دە وارا. من ئىژم نە وات ئە و ئىژى
کە وات وا ئە زانى تارىەرە و لە هۆز بە جى ماگم.

حە مە عەلى مە لا مە مە د گىراپە وە وتى: لە مەزگە و تە کەى ٣٦.
«بىژو» دوو قەبر هە یە ئە لىن هى ئە سحابانە. ڕۆژیک کابرایە کى
«بانالى» سى ئە چیتە بىژو و لە مەزگە و تە کە دا لە گەل یە کىکى بىژو
قەسە یان ئە گىریتە یە ک و دەست ئە کەن بە قەسە و پلار گرتن لە یە ک.

بانالئییه که به بیژویییه که ئەلئ: ئیوه هەر مه‌گەر خه‌ریکی نووکه نووک کردن بن، بزانه قه‌ت له شه‌رێکا توانیتان ده‌رکه‌ون؟ بیژویییه که‌ش ده‌ست بۆ قه‌بره‌کان رائه‌کیشی و ئەلئ: «ئیمه‌ خه‌ریکی نووکه نووکی؟ ئە‌ی ئە‌و دوو شیرە کئ له‌وئ رایکیشاون و شه‌هیدی کردوون!».

۳۷. کابرایه‌کی جاف سالتیک ئە‌چی بۆ حه‌ج. ئە‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ ده‌ریادا پاپۆر و له‌ وشکانیا حوشر بوو. ئە‌ویش ئە‌وانه‌ی هیچ نه‌دیوو، چ له‌ پاپۆره‌که‌دا و چ له‌ سواری حوشره‌که‌دا زۆر تووشی عه‌زیه‌ت بووبوو. جا ئە‌یوت: ئیمه‌ ئە‌م هه‌موو عه‌زیه‌ته‌مان کی‌شا و ئە‌چین بۆ مائی خوا، خوا له‌ مائه‌وه‌ بوایه‌ خاس بوو، ئە‌م جرت و فرته‌مان به‌ هیچ ده‌رنه‌چوايه‌. بپرواش ناکه‌م له‌ مائه‌وه‌ بئ؛ چونکه‌ تاقه‌تی ئە‌م گشت ره‌وه‌یه‌ نییه‌ که‌ ئیژری ئە‌چن بۆ سه‌راوی سوبحانا‌غا ئاو ئە‌خۆنه‌وه‌!

۳۸. هەر حه‌مه‌ عه‌لی گیرایه‌وه‌ وتی: له‌ «قه‌شان» پارچه‌ به‌راوێک هه‌یه‌ دانراوه‌ بۆ مه‌لا، که‌ بیکا به‌ بیستان بۆ خۆی. بیستان هاتۆته‌ به‌ره‌م و خه‌یار و ترۆزی و هه‌موو شتیکی تێدايه‌. رۆژێک ده‌سته‌یه‌ک ئە‌چن خه‌یارێکی زۆر ئە‌که‌نه‌وه‌ و له‌ سه‌رکانییه‌که‌ له‌ نزیک بیستانه‌که‌وه‌ دائه‌نیشن و ده‌ست ئە‌که‌ن به‌ خواردنی. مه‌لا ئە‌چی به‌ سه‌ریانان ئە‌زانئ ئە‌مه‌ له‌ بیستانه‌که‌ی ئە‌ویان هیتاوه‌.

مه‌لا حه‌سه‌ن هه‌بوو له‌ پیشا له‌ «ولآغلوو» بوو، مائی باری کردبوو چووبوو له‌ قه‌شان دانیشتوو. مه‌لا ئە‌چینه‌ لای مه‌لا شکات ئە‌کا ئە‌لئ: ئە‌و ده‌سته‌یه‌ هاتوون بیستانه‌که‌ میان پنیوه‌ و هه‌موویان خواردوو. مه‌لا حه‌سه‌نیش ئە‌لئ: مه‌لا، ئە‌مانه‌ تاوانیکی گه‌وره‌یان کردوو، شه‌رع ئە‌فه‌رموی: ئە‌مانه‌ به‌ رۆژ بیانبه‌ له‌ بیستانه‌که‌دا حه‌پسیان بکه‌ به‌ شه‌ویش بیانبه‌

ماله‌وه نه‌وه‌ك هه‌را بكه‌ن هه‌تا سى چوار رۆژ پاش ئه‌وه بيا نه‌ينه‌وه،
منيش خۆت ئه‌زانی له‌سه‌ر سه‌فه‌رم تا ئه‌و وه‌خته ئه‌گه‌ر يمه‌وه، كتيب
چى فهرموو به‌و جۆره‌ جه‌زايان ئه‌ده‌م.

مه‌لا ئه‌لى: كه‌واته مه‌لا حه‌سه‌ن به‌و جۆره‌ تو ئه‌لييت من ئه‌بى
دابه‌سته رابگر. من ئه‌م شه‌رعه‌ ناكه‌م و هيچم ناوى با بچن به‌ رپى
خويانه‌وه. مه‌لا حه‌سه‌ن ئه‌لى: «باوكم نابى، ئه‌گه‌ر تو ئيسته به‌ره‌لايان
بكه‌ى ئيتر فير ئه‌بن، دزى ره‌چاو ئه‌كه‌ن و تويش ئه‌بى به‌ هاوبه‌شى
گوناهيان». مه‌لا خواخواوى بوو پرزگارى ببى؛ كه‌چى مه‌لا حه‌سه‌ن
وازی نه‌ئه‌هينا، ئه‌يووت: حوكمى شه‌رع ئه‌بى جييه‌ جى بكرىت!

«سه‌ى زوبه‌يرى تالشی» هه‌بوو گتياپه‌وه وتى: له‌و «لاجان» به
۳۹. بۆ «په‌سوێ» ئه‌چووم بۆ خزمه‌تى مه‌لا عه‌بدوللاى په‌سوێ بۆ
خويندنى رپازيات. رپم كه‌وته مالىك به‌ ميوانى، پياوه‌كه له‌ مال نه‌بوو،
خيزانه‌كه‌ى هات به‌ پيرمه‌وه پايه‌خى بۆ پاخستم، به‌ خيهره‌تنيكى گه‌رموگورپ
كردم. هه‌ر خيزا مه‌نجه‌لى خسته‌ سه‌ر ئاگر. له‌ولاوه‌ حه‌وجۆشى دايه‌ پال
بۆ چا، هه‌ر به‌ ده‌ميشيه‌وه به‌ خيهره‌تم ئه‌كا. ئه‌وه‌نده ماريه‌تى له‌گه‌ل نواندم،
خۆم له‌ خۆما ته‌ريق ئه‌بوومه‌وه، زۆرى پى نه‌چوو نانيكى تيروه‌سه‌لى
دروست كرد و چاى پى گه‌ياندم.

له‌و كاته‌دا كه‌ ئه‌و هه‌موو شتيكى حازر كردوه‌وه، ميرده‌كه‌ى هاته‌وه.
چاوى به‌و نان و خوانه‌ و به‌ من كه‌وت ناوچاوى تيك دا و پيشى كرد.
ئاخه‌ره‌كه‌ى خۆى بۆ پانه‌گيرا وتى: ئه‌رى ئافه‌رت هيچ وه‌ بزانی من ديواخانم
داناوه‌ تو له‌ مالى باوكت ئه‌مه‌ت هه‌تاوه‌ وا ئه‌م خوانه‌ت پازاندوه‌وه ته‌وه‌ بۆ
ئه‌م كابرا گه‌ريده‌يه؟ وتى: منيش ئه‌وا وه‌خته بچم به‌ عه‌رزه‌كه‌دا.

ژنه وتی: پیاوه‌که تۆ بۆچ وائە‌که‌ی؟ ئە‌مه‌ مه‌ لائیکه‌ی سه‌ر عه‌رزه‌، ئە‌م ماله‌ هه‌رچه‌نده‌ میوان پرووی تی‌کا خوا زیاتری ئە‌کات؛ تۆ بۆچی خوا وای لی‌کردووی؟ پرویش ئە‌کاته‌ من ئە‌لی: کاکه‌ مه‌ لا تۆ فەر و به‌ره‌که‌تت هیناوه‌، بۆ خاتری ئە‌و قورعانه‌ که‌ خویندوو ته‌وه‌ ئە‌گه‌ر دلگران بیی و نانی خۆت به‌ ته‌واوی نه‌خۆی! وتی: به‌ هه‌رجۆر بوو چه‌ند پاروویه‌کم خوارد و لیم دا رپۆیشتم. ژنه‌ به‌رپیی کردم تا به‌ر قاپی و هه‌ر دلی ئە‌دامه‌وه‌، پیاوه‌ش هه‌ر بۆله‌ی ئە‌هات و له‌ شوینی خۆی نه‌جوولا.

وتی: چووم بۆ په‌سوێ و له‌ پاش چه‌ند مانگی‌ک گه‌رامه‌وه‌ بۆ سابلاخ. له‌م سه‌ریشه‌وه‌ رپیم که‌وته‌ مائیک و لام دا. هه‌ر که‌ سه‌رم کرد به‌ ماله‌که‌دا پیاوی‌ک به‌ روویه‌کی خۆش و ده‌میکی به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پیشوازی کردم و بردمیه‌ ژووره‌وه‌، رایه‌خی بۆ راخستم و وه‌کوو شه‌کر به‌ ده‌مه‌وه‌ ئە‌توايه‌وه‌. گورج هه‌ستا ملی گیسکی‌کی گرت دای به‌ عه‌رزا سه‌ری بری، گرووی و مه‌نجه‌لی هینا خسته‌ی ناویه‌وه‌ و نایه‌ سه‌ر ئاگر و حه‌وجۆشی خسته‌ پال بۆ چا. وتی: ژنی‌کیش له‌ولاوه‌ دانیشتبوو هه‌ر پرته‌ و بۆله‌ی لێوه‌ ئە‌هات. حه‌رام بی، له‌ شوینی خۆی نه‌جوولا. که‌ سه‌یری ئە‌کردم وه‌کوو سه‌یری به‌راز بکا وابوو. کابرا به‌ هه‌رجۆر بوو ژنه‌ی هه‌ستان برنج و رۆنی پنی هینا و پیتی خسته‌ سه‌ر ئاگر.

به‌لام پیاوه‌که‌ خۆیشی هه‌ر خه‌ریکه‌، به‌ ده‌ست ئیش ئە‌کا و به‌ ده‌م قسه‌ی خۆش له‌گه‌ڵ من ئە‌کا. ژنه‌ش له‌ خوته‌وبۆله‌ به‌ولاوه‌ هه‌یچی تری له‌ ده‌ست نایه‌، تا ده‌ست ئە‌با بۆ شتی‌ک وه‌کوو بکیشن به‌ ته‌وقه‌ سه‌ریا وایه‌. وتی: منیش به‌مه‌ زۆر عاجز بووم، به‌لام پرووخۆشی پیاوه‌که‌ و گفتولفتی گلی دابوومه‌وه‌.

به‌ هه‌رجۆر بوو نان پنی‌گه‌یشت و ژنه‌ نانی تی‌کرد. به‌ لالووتیکه‌وه‌ هینای

داینا و گویم لى بوو وتى: ھا بیکەنە قوزلقورتان. من دیواخانم راگرتوو، ھەر پۆرە نە پۆژىك یە کىنکەم بۆ دىنىت.

وتى: بەراستى زۆر دلم نارەحەت بوو. لەگەڵ پیاوھەدا پیکەوھە نان ئەخوین و تەم: «سبحان الله». پیاوھە وتى: مامۆستا گوێ مەدەرئى نانئى خۆت بخۆ، مال مالئى منە، ئەو سەعاتە پێ زیندوو ئەبمەوھە کە لە خزمەت زاتىکى وەکوو تۆدا دانیشم. و تەم: برا «سبحان الله» کەم بۆ ژنەکەى تۆ نەبوو بۆ بەسەرھاتىك بوو کە لەم سەفەرەدا چاوم پێ کەوت.

وتى: توخوا مامۆستا چى بوو؟ وتى: منیش بە تەواوى بۆم گىراپەوھە کە چەند مانگى لەمەوپیشتەر ئەچووم بۆ پەسوێ، لە فلانە شوینا پێم کەوتە مالىك. ژن و مێردىکى لى بوو ژنەکە ھەتا بلیت بەرچاوتیر و شاژن بوو، پیاوھەکەى بە پێچەوانەى ئەو زۆر چرووک و بەرچاوتەنگ بوو؛ کە چى ھاتمە ئێرە بە عەکسى ئەوھم چاوپێ کەوت؛ پیاوھە تەو پەپى پیاوھەتى پیاو، ژنەش نازانم بلیم چى.

وتى: پیاوھەکە زەرەدەخەنەى کى کرد و دەنگى نەکرد. و تەم: تۆیش ئەبى لەم زەرەدەخەنەى خۆتەم تى بگەینە. وتى: مامۆستا ئەو ژنەى کە تۆ لەویدا چاوت پێ کەوتوو ئەوھە خوشکى منە. ئەم ژنەى منیش خوشکى مێردەکەى ئەوھە.

٤٠. پیاوینکى دەولەمەند کە بە چرووکى ناوبانگى دەکرەدبوو، پۆژىك پیاوینکى ماقوول ئەبى بە میوانى. خزمەتکارە کە قاوھیان بۆ دىنىت و فەجائەتە کیش بۆ ئاغەى تى ئەکا. ئاغەى کە ئەیخوا تەو پێ ئەلئى: ئەرئ ھەتیو! ئەمە چىیە؟ ئەم قاوھى ھەم زۆر تالە و ھەم لەبەر کۆنیش بۆگەنى کردوو. خزمەتکارە کە ئەبزرکى، نازانئى میوانە کە ھەر دانیشتوو

ئه‌لئى: ئاى به‌خوا ئاغه، نه‌مزانى به‌خوا له‌بىرم نه‌بوو چووم له‌قاوه‌ى
مىوانه‌كه‌ بۆ جه‌نايىشتم تئى‌كرد!

له‌و ماله‌ دوو سئى منالان هئىنايوو خه‌ته‌نه‌يان ئه‌كردن، كچىك
٤١. له‌وئى بوو ئه‌وئىش ده‌ستى كرد به‌گرىان و هاوار هاوار. وتيان:
تۆ بۆچ ئه‌گرى؟ خو تۆ خه‌ته‌نه‌ ناكه‌ن. وتى: ئاخىر بۆ منى تئىز ئه‌كه‌ن!.

كابرايه‌ك بوو «پىروۆت» ناو، خاوه‌نى مه‌رومالات و سامانىكى
٤٢. زۆر بوو؛ به‌لام له‌به‌ر پيسكه‌يى، خواردنى شه‌و و روژى خۆى
و منالانى بووبوو به‌ساوهر. ژنه‌كه‌ى هه‌رچه‌نده‌ ئه‌پاراپه‌وه‌ كه‌ پياوه‌كه‌ خوا
قه‌بوولئى نيبه‌، خوۆم و مناله‌كانم وشك هه‌لگه‌پاوين به‌ساوهر خواردن،
خوا نه‌بىرئى ده‌وله‌تئىكى زوۆرت هه‌يه‌ با هه‌يچ نه‌بئى حه‌فته‌يه‌ك، جارىكيش
برنجىكمان ده‌رخوارد ده‌ى، سويمان بووه‌وه.

پياوه‌ وتى: داىكم ساوهر، باوكم ساوهر، ئافه‌رت تۆ ئه‌قلىت نيبه‌،
ساوهر ئاوسئى، پياو قه‌له‌و ئه‌كا. له‌سه‌ر پيشاو زوو ده‌رئه‌چئى، خواردنى
پئىغه‌مبه‌رانه، قه‌راوانه‌ى پرى شوانانه، گه‌نمى به‌هه‌رى كوستانه، به‌رداش
خۆى له‌به‌ريا ناگرئى، ته‌شپى لاوه‌شى بۆ ئه‌گرئته‌وه، له‌زستانا ئازوخه‌ى
ماله‌، له‌به‌هه‌را خواردنى مناله‌، له‌هاوينا په‌نگى ئاله‌، له‌پايىزا خيىرى
خوايه‌، له‌هه‌ر چوار وه‌خت بۆمان مايه‌، جارىكى تر ناوى نايه‌، خوا
يه‌كه‌ و نه‌بووه‌ به‌دوو، بۆ ساوهره‌ تۆى دا به‌شووا!

ئافه‌رتى هه‌ناسه‌ سارد هه‌يچى بۆ نه‌مايه‌وه‌ ئه‌وه‌ نه‌بئى كه‌ بچئته‌ لای
مه‌لاكه‌ى دراوسئيان ده‌رده‌للئى خۆى و مناله‌كانى له‌لا بكا. وتى: مامۆستا
چ بكه‌م؟ خوۆم و مناله‌كانم وه‌خته‌ سويمان بئىته‌وه‌ بۆ چىشتئىكى برنج،
مىرده‌كه‌شم ئه‌و هه‌موو سامانه‌ى هه‌يه‌ ئيمه‌ى گرتۆته‌ ساوهر. له‌ساوهر

به‌ولاهه نابئی شتیکی تر بخوین. له پئی خودا به‌لکوو چاریکمان بکه‌ی و له‌م پۆژه په‌شه‌ پرزگارمان بیی.

مه‌لا زۆر دلّی پئی سووتا وتی: خوشکم بچۆ به‌لکوو چه‌ند ده‌نکه‌ حه‌بی سیوی تورش په‌یدا که‌ی له‌گه‌لّ چه‌ند هه‌ودایه‌کی جالجالۆکه‌ پیکه‌وه‌ بیسووه‌وه‌ و بیده‌ له‌ لووتیا ئیتر وازی لی بینه‌ بۆ من. ژنه‌ چوو به‌ هه‌رجۆر بوو چه‌ند ناوکه‌ سیویکی په‌یدا کرد و له‌گه‌لّ جالجالۆکه‌ دا وه‌کوو مه‌لا وتی وای لی کرد. سه‌یری کرد میرده‌که‌ی له‌ خۆی بوردوووه‌ و بی‌هۆش بوو. ژنه‌ شه‌رزه‌ بوو هات بۆلای مه‌لا. مه‌لا وتی: خه‌مت نه‌بی وازی لی بینه‌ تا شه‌وی.

شه‌وی، مه‌لا دوو فه‌قیی ئازای هه‌بوو، وتی: له‌گه‌لم وه‌رن. هه‌رسیکیان چوون کابرایان هه‌لگرت و جله‌کانیان له‌به‌ر داکنه‌ند. کفنیان کرد و بردیان بۆ سه‌ر قه‌بران، چالکیان بۆ هه‌لکه‌ند و خستیانه‌ چاله‌که‌وه‌، مه‌لا ئه‌وی پتویست بوو به‌ فه‌قیکانی وت.

کابرا زۆری پئی نه‌چوو هاته‌وه‌ هۆش، ته‌ماشای کرد ئه‌وا کفنی پتیه‌ پیتچراوه‌ له‌ناو قه‌برایه‌. وتی: «ئۆف، پۆژه‌که‌ بوو که‌ لیی ئه‌ترسام». یه‌کی له‌ فه‌قیکان چوو له‌ لای سه‌ریه‌وه‌ وتی:

چه‌ند خوا؟ وتی: هه‌ر یه‌ك خوا.

چییه‌ ناوت؟ قوربان پیروّت.

چییه‌ خواردن؟ نانی هه‌رز.

شیوی مالت چییه‌ به‌ ناو؟ خوا نه‌یپری ساوه‌ر به‌ ئاو.

نابی برنج له‌وی هه‌بی؟ ساوه‌ر هه‌بی ئه‌و نابی بی.

چی دی نابی بخۆن ئتیه‌؟

وتی: قوربان ساوه‌ر بابه‌، ساوه‌ر داکه‌، ساوه‌ر ئه‌بی، برنج نابی، ساوه‌ر

جینگای گشت پیتاکه.

فه قنۍ کوته کیکۍ پیا مالی و وتی:

پوژی په شت ئاوا ئه بی. هاتنه ویزه ی به کوته ك دایانگرت، مه لا.
که ئه و به ئه نکیر مه نکیری ئه زانی وتی: هرکه س ساوهر بخوا له قه برا
کوته ککاری ئه کری و دوا ی قه بریش ئه خریتته جه هه نه مه وه. هرکه سیش
برنج و شتی خو ش بخوا له قه برا به باوه شینی په حمه ت باوه شین ئه کری
و له دوا ی قه بریش ئه چیتته به هه شته وه. ده بگره بخو بۆ خو ت.
هاتنه ویزه ی ده ستیان کرده وه به کوته ککاری کردنی. ئه وه نده یان لی دا
تا بیهوش بووه وه، ئه مجا هه لیانگرت و هینایانه وه بۆ ماله که ی. کفنه که یان
له بهر داکه ند، جله کانیان کرده وه به ری و لییان دا پویشتن.

کابرا که کوته به یانی هاته وه هو ش. خو ی به زیندوو بینی، قه بر و
ئه نکیر و مه نکیره که نییه. گه لی شوکری خوا ی کرد، هرچه نده هه موو
له شیشی شکا بوو، به لام هر خوی رانه گرت، ده سته جی چوو بۆ بازار
له برنج و پو ن، له میوه، له نو قل و نه بات، له خو اردنی خو ش، هرچی
بوو له بازارا هه مووی کری و دا ی به کو لی چه ند حه مالیکا و هاتنه وه بۆ
ماله وه. ژنه که ی که ئه مه ی چاوپپی که وت هه روا حه په سا. قه ت شتی
وا ی نه دیوو. وتی: پیاوه که ئه مه چییه؟ وتی: ئافره ت ده نگ مه که من به
چاوی خو م چاوم پی که وت هرکه ساوهر بخوا ئه بی له گه ل ئه واکو ته ك
بخوا، دوا ی ئه وه ش ئه بی بجیتته جه هه نه م؛ هرکه سیش خو اردنی خو ش
بخوا جینگای خو ی و باوبا پیری به هه شته. تا من ماوم ئیتر ساوهر نایه
به م ماله دا، له خو اردنی خو ش به ولاره هیچی تر ناچیتته سه ر زمانی ئه م
منالانه م، جاریکۍ که تو به له ساوهر خو اردن!

۴۳. ھەمەبەگى حاجى رەسوول بەگ گىتپايە ۋە وتى: كابرايەك ھەبوو لە ۋ جافەتايە «شانەزەر» يان پى ئەوت. دۆستىكى ھەبوو لە ناو گۆرانە كانا زۆر زۆر ھاتوچۆى ئەكرد. پى ئەوت: برا تۆ بەرى جووت و گاكەت بەشت ناكە؛ من دەستم ئەروا لە لای مەحموو پاشا، پى ئىژم بتكا ۋە سەگەوان لە لای خۆى. ھەم ئەوى ۋە ئىمە، ھەم نانئىكى فرەشت دەس ئەكەوئ. بە بيانووى ئەم قسە و ئىتر ھەموو رۆژنىك لە مالى كابراى گۆرانە بوو. ئىۋارى گالۆكى خۆى ھەلئەگرت و ئەچوۋە ۋە بۆ مالى خۆى لە ھۆبەكەيان، بەيانى ديسان ئەھاتە ۋە. كابراى گۆرانىش لەبەر ئەو رۆژيان كۆلأبوو بە دەست كوردەكانە ۋە، لە بەلئى بەولاۋە و لە نان بۆ دانان بەولاۋە ھىچى تىرى بۆ نەمايو.

ئەو سالى لەسەر چوو، كەوتە پايىز عىل گەرايە ۋە بۆ گەرميان. كەوتە بەھار ديسان عىل سەرەۋرور بوو ۋە بۆ كوستان. كابرا ناسراۋىكى تىرى ھەبوو لە ۋ دەشتى شلىرە بىستبووى كە نەخۆشە، ھەر بەدەم كۆچە ۋە چوو سەرىكى لى دا و بۆ نيوەرۆژە لەوئى بوو. پاشان وتى: برا ۋا كۆچ رۆيشت، توى پرۆم پيا بگەم. لىرە ۋە سەر پىئە ھاتم سەرىكتان لى دەم، ئىمە ئەچىن بۆ كوستان. ئەگەر نەخۆشەكەتان مرد خۆتان خۆش ون، رىنگام دوورە ناتوانم لە كوستانە ۋە بگەرپىمە ۋە. ئەگەر ۋەخىر لە ۋ سەرە ۋە گەرايە ۋە بۆ گەرميان لا ئەدەم و سەرەخۆشەكى تىرتان لى ئەكەم؛ ئىتر ۋە دوعا.

كەگەيشتە كوستان دەۋاريان دامەزراند و جىگىر بوون، پاشان دەستى كەردە ۋە بە ھاتوچۆ كەردن بۆ مالى گۆرانەى دۆستى. ئەمجارە رۆژنىك بە كابراى گۆرانەى وت: بزا ۋە پاشام وت بتكا ۋە سەگەوان. ئەويش فەرمووى: خاسە. بەلام با ھەر لە ئىستە ۋە پىت بىژم خاسە، ۋا بزانە تۆ

ویت وه سه‌گه‌وان لای پاشا. پاشا مرد تۆ ئیتر سه‌گه‌وانییه‌که‌ت نامینی،
 ئەکه‌ویت‌ه‌وه‌ باره‌که‌ی خۆت. من هەر له ئیسته‌وه‌ خه‌ریک ئەوه‌م
 ئیشیک‌ی‌ترت بۆ بدۆزمه‌وه‌. وه‌ خیر که‌ عیڵ گه‌رایه‌وه‌ بۆ گه‌رمیان ئەو
 وه‌خته‌ خه‌وه‌رت بۆ ئەنیرم تۆیش بی بۆ ئەوی. تۆ بیت بۆ مالی ئیمه‌،
 ئیشه‌که‌ت پێ ئیژم و یه‌ک دوو رۆژ چاوت پیمان ئەکه‌وی و دوا‌ی ئەوه‌
 ئەگه‌ر‌پته‌وه‌ بۆ کو‌یستان. ئەگه‌ر ئەو وه‌خته‌ چه‌رچیش هات بۆ ئیره‌ و
 موورگی پێ‌وو توخوا نه‌ختی موورگی کو‌یستانیش بێرانه‌ بۆ ده‌زوینکی
 ئەو که‌نیشکه‌ بی‌فه‌ره‌ بچووه‌ که‌ هەر داوا له‌ دایکی ئەکا. ئیتر ئەم
 قسه‌یه‌ش بوو به‌ پێخۆری ئەو ساله‌یان. کابرای گۆرانه‌ش چاری نه‌ئەما
 هەر ئەیوت: خوا له‌ براه‌تی و هاوسه‌ری که‌متان نه‌کا.

۴۴ مه‌لا سالحی کۆزه‌پانکه‌ له‌لایه‌ن حه‌جه‌وه‌ وه‌عزی دانه‌دا که‌
 هه‌رکه‌سه‌ جارێک برۆا بۆ مالی خوا، خوا له‌ هه‌موو گوناخی
 خۆش ئەبی. حه‌سه‌ینی مه‌لا، له‌ کۆری وه‌عه‌زه‌که‌دا بوو وتی: مامۆستا ئەگه‌ر
 یه‌کیک نه‌یبوو ئەبی چی بکا؟ مه‌لا سالحیش وتی: که‌ نه‌یبوو هیچ، با
 هەر لۆ خۆی گوناخان بکا. وتی: ئەگه‌ر خانوویه‌کی هه‌بوو خانووه‌که‌ی
 بفرۆشی و پێوه‌ بچی بۆ حه‌ج یا هەر گوناخان بکا؟ وتی: حه‌سه‌ینی مه‌لا،
 خۆ من کفرم نه‌کرد ئەو قسه‌یه‌م کرد. ده‌با بفرۆشی و بچی حه‌جی خۆی
 بکا. ئەمجا وتی:

توخوا مه‌لا سالح! من به‌ تۆ ئەریم، ئەوا کابرایه‌ خانییه‌که‌ی فروشت
 و چوو لۆ عه‌جی. ئەوا عه‌جی کرد یا دێته‌وه‌ یا نایه‌ته‌وه‌. ئەگه‌ر هاته‌وه‌
 له‌ کو‌ی دانیشی؟ ئەگه‌ر نه‌هاته‌وه‌ ئەبی له‌ عه‌جی له‌ ماری خودادا بی،
 ئەو وه‌خته‌ خودای لی ناپرسی: ئەری هه‌ی که‌ر! تۆ چوویت خانی

خۆت فرۆشتیه هاتوویت لێره له بن ماری منا دانیشیت و منه‌تی من هه‌رده‌گری. ده‌هه‌سته هه‌رۆ لۆ خۆت لۆ کوێ ده‌چی بچۆ. که هاته‌وه لێره‌ش خانی نه‌مايه، ده‌ست له گونانی به‌ره‌و ژێرت. ئە‌مه‌ پێگایه‌ تۆ لۆ ئە‌و غه‌ریبه‌ی دانه‌نیی؟ مه‌لا سال‌حیش وتی: حسه‌ینی مه‌لا، من چوسوانم تۆ بوویته‌ معامی ئە‌و کابرایه‌ ده‌با نه‌ چیت و ملی ورد بێ. هه‌ر لۆ خۆی گوناحان بکا تا چاوی ده‌ردیت وه‌ بزانی عه‌ج لۆ من ده‌کا؟

٤٥. حسه‌ینی مه‌لا، جارێکیان ئە‌چی بۆ حه‌ج و هه‌مو شتیکی حه‌جه‌که به‌جێ دیتیت، پاشان سه‌ر به‌رز ئە‌کاته‌وه ئە‌لێ: خودایه‌ چ خزمه‌تی دیکه‌ ماینه‌ تا بیکه‌م، ئە‌گه‌ر نه‌ ماینه‌ ئە‌وا خوا عافیز!

٤٦. له‌و موکریانه‌، یه‌کێک له‌ ئاغا‌کان له‌گه‌ڵ خزمه‌تکارێکیا ئە‌چن بۆ ساب‌لاخ؛ ئاغه‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی ئە‌نێری بۆ بازار، شه‌کر و چا بکری‌ت و بیه‌یتیت. «چا» ناییت؛ ئاغا زۆر تووره‌ ئە‌بیت و ده‌ست ئە‌کا به‌ جێ‌ئێ‌دان پێی. پێی ئە‌لێ: شه‌رت بێ جارێکی که‌ ناردتم بۆ هه‌ر ئیشیک، ئە‌بێ دوو ئیش بکه‌یت. هه‌ر له‌ ماوه‌ی ئە‌و سه‌فه‌ریانا ئاغا نه‌خۆش ئە‌که‌وێ. خزمه‌تکاره‌که‌ی ئە‌نێری به‌شویی حه‌کیمدا. خزمه‌تکار ئە‌چیت و دیته‌وه، دوو که‌سی له‌گه‌ڵدایه‌! ئاغا ئە‌پرسی ئە‌وه‌ چیه‌؟ خزمه‌تکاره‌که‌ ئە‌لێ: ئاغه‌، ئە‌وه‌ یه‌کێکیان حه‌کیمه‌که‌یه‌، ئە‌وی که‌شیان خۆت فه‌رمووت: ئە‌گه‌ر ناردتم بۆ ئیشیک، ئە‌بێ دوو ئیش بکه‌ی، گۆر هه‌لکه‌نه‌! ئە‌گه‌ر خوا شیفای دایت به‌ حه‌کیمه‌که‌ باشه‌، ئە‌گه‌ر خۆ مردیشی، ئە‌وا گۆر هه‌لکه‌نم هێناوه‌ گۆرت بۆ هه‌لکه‌نی؛ ئە‌وه‌ هه‌ردوو ئیشه‌که‌م به‌ یه‌ک جار کردووه‌!

٤٧. کابرایه‌ک دۆستیکی هه‌بوو، به‌وه‌ خۆی ئە‌برده‌ پێشه‌وه‌ له‌ لایه‌وه‌ که‌ ئە‌یوت: من زۆر ئازام و باکم له‌ هه‌یج نییه‌. رۆژێک ئە‌م کابرایه‌

له دزیدا گیرا و خستیانه ژیر ئەشکەنجە و دارکاری. داری وایان لێ ئەدا ئەگەر له بەرازیان بدایە ئەیبۆراند، کەچی ئەم ورتە له دەنگی نەئەهاتە دەرەوه. له پاشا یەکنی لێی پرسى: ئەوه ئەو لیدانه ژانتی نەئەکرد؟ وتی: بەریوەللا له وانه بوو [گیانم] دەر بچیت. وتی: ئەى بۆچ هاوارت نەئەکرد؟ وتی: ئاگام لێ بوو دۆستەکەم وەستا بوو سەیری ئەکرد، منیش هەموو جار بەلای ئەوهوه ئەموت: ئازام و باکم له هیچ نییه. لهو لیدانه ما هیچ هاوارم نەئەکرد، بۆ ئەوه وانه زانی کە من درۆم کردووه و بۆی دەرکەوئ کە من باکم له هیچ نییه!

۴۸. له سولهیمانی لهو گەرەکی «سەرکاریز» هەببوو «مەحموو» ی ناو بوو. خوشکێکی هەبوو «فاتم» ی ناو بوو. مەحموو منالێکی زۆری بە پێشەوه بووبوو، هەر له بەیانیهوه بۆی ئەکیشان تا ئێواره باشاری نەئەکرد. فاتمیش هەر خەریکی ئاوکیشان بوو بۆیان، زۆرتیش کە مەحموو ئەچوووه شتی ئەبردهوه، تووشی فاتم ئەبوو ئەچوو بۆ ئاو. پڕۆژیک له کاتی هاتوچۆدا مەحموو له فاتم ئەپرسی: چۆنی! ئەویش ئەلێ: چۆنم، لەم ماله‌دا خوا له من و تۆ بەدبەختی دروست نەکردووه؛ تۆ هەر خەریکی حەمالی و من هەر خەریکی ئاوکیشی.

۴۹. له سنه له مزگەوتی «فاروقیه» له سەردەمی مەلا عەلیدا مەجەورێکی لێ بوو، شەل بوو؛ دەستیکی کوچ بوو، چاویکی نەبوو، سەریکی زیرگنی پێوه بوو.

میرزا مەهدیه‌کی موشی هەبوو پیاویکی دەوله‌مەند و خانەدان بوو. زەمان فیری تلیاک کیشانی کردبوو. له رێگای تلیاکا هەموو مال و سامانه‌کەى دۆراندبوو، جینگای نەمابۆوه بۆ ستارگرتن، تەنیا مزگەوتی

فاروقیە نەبێ. ئەگەر بە سوالکردن، وەیا بە پەشە دزی دوو قرائتیکی دەست کەوتایە ئەیدا بە تلیاک. سووچیکی پەنای دیتبوو وە لە حەوشە ی مزگەوتە کە ئە چوو لەویدا تلیاکە کە ی ئە کیشا.

لە پاش بە نیتک مجەورە کە پێ زانی و دەستی کرد بە قسە وتن پێی، کە تۆ چۆن لە حەوشی مزگەوتدا تلیاک ئە کیشی. میرزا مەھدیش لە بەر بێ دەره تانی ھەموو قسە یە کێ لێ قەبوول ئە کرد. بە لام مجەورە کە ھەر لە تامیا نە ھیتشت و ھەر ئە یوت تۆ لە مزگەوتا چۆن تلیاک ئە کیشی.

میرزا مەھدی ئیتر لە وەزیا نە ما وتی: ئاغە ی خادمی شەلی کویری کوچی کە چە ل، خوا ئە وەننە میھرەوانی نە کردگە لە گە ل تۆدا وا ئە وەننە تۆ لە سەری ئە کە ی تە وە و مزگەوتە کە ی بۆ ئە پارێزی. وازم لێ بێرا با بە دەردی خۆمە وە بتلیمە وە. چەس ئە یژی بە کراھە گیریاگی بۆ ئە وە لە سەر خوا بکە ی تە وە!.

لە «سە فەر بە رلگ» کە دا پەشبگیر بوو. زە فتیە تووشی ٥٠. ھەر کەس ببوایە ئە یگرت، بەرگیان لە بەر ئە کرد و ئە یاننارد بۆ جەبەھ ی شە پ. کابرایە کێ شارە زووریان گرتبوو ناردبوویان بۆ جەبەھ. لە رینگادا خۆی دزیبوو وە ھە لاتبوو گە رابوو. پیاوت: بۆچ خۆت دزیو تە وە ھاتوو ی تە وە. ئە مە غەزایە چۆن پشتی تی ھە لئە کە ی؟

وتی: برا شەری چی و غەزای چی، نە من ئە وان ئە ناسم، نە ئە وانیش من ئە ناسن. ئیتر ئە م دوژمنایە تی یە لە کوئ کە وتۆ تە بە ینمان، تا من بچم دەست بدە مە یە قە یان؟ شە ریش بە کۆنە قین ئە کری، کۆنە قینیش نییە لە بە ینمانا، کە واسە حوکومەت با ھەر بۆ خۆی بچری!.

۵۱. حاجی عه زیزی شه رعی، خیزانه کە ی له گه لیا پښ نه ئه کە ووت.

هەر پوڙه نه پوڙيک نه چوو له لای قازی شکاتی لښ نه کرد. قازیش نه یارد به شوین حاجی عه زیزدا ئه یوت: نه مه چیه؟ حاجی عه زیزیش نه یوت: بلیم چی قوربان، له باتی کراسینک دوو کراسی بو نه کەم، له باتی که وایه ک دوو که وای بو نه کەم، خه لکی ربه یه برنج نه نیریتته ماله وه، من دوو ربه نه نیرمه وه، دراوسی نیو هوقه گوشت نه نیریتته وه، من هوقه یه ک نه نیرمه وه، ئیتر چی نه وی؟ قازی وتی: باشه که سینک نییه ریکتان بخاته وه با هه موو پوڙی بهر ده رگای مه حکمه مه نه گرن؟ نه ویش وتی: قوربان جه نابی قازی، نه و که سه ی ریکی نه خستینه وه مرد!

۵۲. مچی حه بی کشمیش هه بوو له سوله یمانی «نیره مووک»

بوو، که وای تاقه و سه لته ی ماوتی ره شی نه کرد به سه را. پشتینی په شم و قوندیه ی نایابی به جیره، قژه که ی سه ری هه ر نه وه نده ره ش و جوان بوو که شانیه نه کرد و نه پوڙایه ناو شانیه نه توت خه یاته ی خاوه. هه ندی جاریش نه یهونییه وه نه یکرده بسک، چه فته و مشکی ریشووداری لولل نه دا به ده ستوری نه و سه رده مه ی سوله یمانی نه یبه ست به سه ره وه. سمیله که ی قه فی قه ترانی هه بوو له وسمه ی نه گرت، چاوی نه پرشت، ریشه که شی هه موو پوڙی لووسوپووس نه تاشی، پیاو که چاوی پی نه کە ووت نه یوت نه مه پاله وائیکه له پاله وانه کان. خو ئیجگار که فه قیانه کانی نه شه کانه وه به له نجه یه که وه، پیاو نه یوت نه مه خه رامانی چینه. هاتوچوی دیواخانی پیاوان و ژنانی نه کرد، ده نگینکی ناسکی ژنانیه هه بوو، نه توت کچی چوارده ساله. که نه چوو ناو بازار و سه ر دووکانه کان پیاوان لینی کوئه بوونه وه به ده نگه ناسکه که ی نه یوت: «نه یه پو لاچو بچو به ولاره».

که ئه‌چوو‌ه ناو ژنان ده‌نگی خۆی ئه‌کرد به وه‌کوو پیاو به‌لام لێی نه‌ئه‌هات. ژنان هه‌موو ئه‌یانناسی، به‌بی‌ پهرده ئه‌چوو‌ه ژوو‌ره‌وه، هه‌موو ماله‌ گه‌وره‌کان ئه‌گه‌را. ژنان ئه‌یانویست گالته‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌ن لێی کۆ ئه‌بوونه‌وه له ئه‌وه‌له‌وه ئه‌و به ده‌نگی وه‌کوو ده‌نگی پیاو ئه‌چوو‌ه مه‌یدانه‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه که درۆ بوو ئه‌چوو‌ه وه‌ سهر ده‌نگه‌ راستیه‌که‌ی خۆی. ئه‌وانیش ده‌رپنکه‌یان دانه‌که‌ند. ئیتر به ته‌واوی ئه‌که‌وته سهر قسه‌ی ژنانه. خۆی ئه‌یوت: «کچی ئه‌یه‌رۆ مه‌که لاچۆ بچۆ به‌ولاوه».

ژنان و پیاوانی ئه‌و سهرده‌مه‌ی سوله‌یمانی بۆ ژیان و گوزه‌رانی، هه‌موو یارمه‌تیان ئه‌دا، ئه‌ویش به‌ ژیان و رابواردنیک‌ی پاڤ و پوخت پراینه‌بوارد؛ چونکه له‌ناو ژنانا بۆنی پیاوی لێ ئه‌هات و له‌ناو پیاوانیش بۆنی ژنانی لێ ئه‌هات، به‌م بۆنه‌وه نانی که‌وتبووه‌ پۆنه‌وه. وه‌یا به‌ کوردی‌تر وه‌کوو مه‌سه‌له‌ کوردیه‌که‌ی لێ هاتبوو. ئه‌مجا که عه‌مری خوای کرد نازانم باجی مریه‌م شۆردی یا مه‌لا غه‌فووری مزگه‌وتی ناو بازار، یا خه‌لیلی لای حاجی توفیقی پیره‌مێرد؛ چونکه خه‌لیلیش وه‌کوو مچه‌ نیره‌مووک بوو. ئه‌مه له مه‌لاکان پیرسه.

٥٣. جاران هه‌ر به‌ینه نه‌ به‌ینیک یه‌کێک راست ئه‌بووه‌وه یا داوی خواپی ئه‌کرد یا داوی پێغه‌مبه‌ریه‌تی. وه‌کوو ئه‌وه که ئه‌لێ: جارێک له‌و خواره‌کابرایه‌ک په‌یدا بوو داوی خواپی کرد، گرتیان و بردیان له‌ی خه‌لیفه‌ وتی: ئه‌مه چیه‌ هه‌ر رۆژی یه‌کێک سهر راست ئه‌کاته‌وه ئه‌لێ: من خوا وه‌یا پێغه‌مبه‌رم؛ ئه‌ی ئیمه‌ چین؟ ئیمه‌ خوای سهر زه‌وین، ئیتر ئه‌مانه‌ی‌تر چین؟ رووی کرده‌ کابرا و پیتی وت: نازانم ئه‌م هه‌مووه چیه‌؟ ئه‌وه پارێش یه‌کێ په‌یدا بوو داوی پێغه‌مبه‌ری ئه‌کرد، وتم: بیکوژن.

کابرای خوا وتی: چاکت کرد من هیچ ټاگام له ناردنی ټه و نه بووه!

۵۴. هه‌روه‌ها یه‌کینکی تریش په‌یدا بوو داوای پټغه‌مبه‌ری ټه‌کرد،
ټه‌ویشیان گرت و بردیانه لای خه‌لیفه. خه‌لیفه وتی: تو

پټغه‌مبه‌ریت؟ وتی: به‌لئ. وتی: موعجزه‌ت چییه؟ وتی: موعجزه‌یه‌کی زور
ټاشکرام هه‌یه. خه‌لیفه دلئ ټاچه‌نی وتی: چییه؟ وتی: ټه‌وه‌یه که ټه‌زانم
چیتان له دلایه. وتی: چییه؟ وتی: ټه‌وه‌یه که هه‌مووتان ټیسته ټه‌لین: من
درو ټه‌که‌م! خه‌لیفه ده‌ستی کرد به‌پنکه‌نین و به‌ره‌لای کرد!

۵۵. جاریکی تر کابرایه‌کی تر داوای پټغه‌مبه‌ریه‌تی کرد گرتیان و
بردیانه لای خه‌لیفه، خه‌لیفه وتی: ټه‌مه له برسا شیت بووه و له
چلکا هار بووه. بیبه‌ن له ټاشخانه‌ی باره‌گا بیگرته‌گوشت و روڼ و بیبه‌نه
حه‌مام بیشوڼ و جلی پاک و پوختی له‌به‌ر که‌ن چاک ټه‌بیته‌وه. بردیان
وه‌کوو خه‌لیفه وتی وایان لئ کرد!

له پاش ماوه‌یه‌ک خه‌لیفه بانگی کرده‌وه پټی وت: ټیسته‌ش جبره‌ئیل
دیت به‌لاته‌وه؟ چیت بو دټنی؟ وتی: به‌لئ. وتی: چییه؟ وتی: ټه‌لئ
شویننیکي چاکت ده‌ست که‌وتووه هیچ پټغه‌مبه‌ریک هه‌رگیز ټه‌م خو‌شی
و ناز و نیعه‌ته‌ی ده‌ست نه‌که‌وتووه؛ نه‌که‌ی به‌جټی بټلیت. خه‌لیفه
وتی: ده‌باشه دانیشه بو خو‌ت هه‌ر بخو‌!

۵۶. ټه‌م شاره‌زووره‌ی ټیسته ټه‌وسا هه‌مووی قامیشه‌لان و چقل بوو،
زور که‌م ټاوه‌دانی تیدا هه‌بوو؛ به‌تایبه‌تی له‌به‌ر ټه‌وه که‌رټبازی
جاف بوو، ټاوه‌دانی هه‌لنه‌ټه‌گرت. له‌نزیکی بیستانسوره‌وه‌رووبارئ هه‌بوو
له «ته‌پی سه‌فا» وه [ټیگایه‌ک] به‌سه‌ر ټووباره‌که‌دا ټه‌هات بو بیستانسور.

«مار» ێك له‌سه‌ر ئه‌و پڕیڭایه‌دا په‌یدا بوو، پڕیڭاکه‌ی گرتوو، نه‌یه‌ه‌شت که‌س به‌و پڕیڭایه‌دا ها‌تو‌چۆ بکا، ته‌نانه‌ت سواری ئه‌گێڕایه‌وه‌ دواوه‌. زیاتر له‌ دوو مانگ ئه‌و پڕیڭایه‌ی برد‌بۆوه‌ به‌ست. به‌ پڕیڭکه‌وت جارێك دوو که‌سی نه‌شاره‌زا به‌ حاڵی ئه‌و ماره‌، به‌و پڕیڭایه‌دا ئه‌پۆن. ماره‌که‌ له‌و کاته‌دا له‌ چه‌قی پڕیڭاکه‌ی ئه‌وانا له‌سه‌ر پوو‌باره‌که‌ ئاو ئه‌خواته‌وه‌. ئه‌و دوو که‌سه‌ بۆیان پڕی ئه‌که‌وئ ماره‌که‌ ئه‌کوژن.

له‌ پڕۆژی دوا‌ییدا له‌ بی‌ستانسوور ب‌لاو ئه‌بیته‌وه‌ که‌ ماره‌که‌ کوژراوه‌. پیاوی‌ك له‌ دێکه‌دا هه‌بوو «مینه» ی ناو بوو، کو‌پروکا‌ل سه‌ریان ئه‌خسته‌ سه‌ری که‌ تۆ ماره‌که‌ت کوشتوو؟ ئه‌ویش وتی: نه‌. هه‌ر وازیان لی نه‌ه‌یتا، ئاخه‌ره‌که‌ی کابرا له‌ خۆی که‌وته‌ شکه‌وه‌ وتی: ئه‌و عاله‌مه‌ هه‌موویان ئه‌لێن: تۆ کوشتووته‌، که‌واته‌ ره‌نگبێ من کوشتبێتم. وتی: به‌لێ من کوشتوومه‌. ئه‌مجا مینه‌یان هه‌لگرت و چوون بۆ سه‌یری مار. مار، مار نه‌بوو، ئه‌ژده‌هایه‌ك بوو. مینه‌ که‌ چاوی به‌ مار که‌وت بورده‌وه‌! له‌ هۆش خۆی چوو. ماریش ئه‌وا تۆپیوه‌. به‌ هه‌ر جۆر بوو مینه‌یان ه‌ینایه‌وه‌ هۆش خۆی. ئه‌ویش بوو‌بوو به‌ قسه‌ی خۆیه‌وه‌ هه‌ر ئه‌یوت: من کوشتوومه‌!

دوو کتیب له‌ ناو فه‌قیانا باوی هه‌بوو ئه‌خوینرا، یه‌کێکیان ۵۷.

«عوامل» بیان پێ ئه‌وت؛ ئه‌وی تریان «جمع‌الجوامع». ئه‌و که‌سه‌ی که‌ سه‌ره‌تا ئه‌چوووه‌ فه‌قیته‌ی ده‌ستی ئه‌کرد به‌ عه‌وامل و ئه‌وه‌ی ئه‌خویند. ئه‌وه‌ش که‌ له‌ فه‌قیته‌ی ئه‌بووه‌وه‌ هه‌موو عیلمه‌کانی ئه‌خویند ده‌ستی ئه‌کرد به‌ «جمع‌الجوامع». مه‌عنای وایه‌ ئه‌م دوو کتیبه‌ ته‌قربیه‌ن ئه‌م سه‌ر و ئه‌وسه‌ری خویندنی فه‌قیته‌یه‌.

شیخ عه‌لی په‌رۆ هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی، مه‌لایه‌کی وانه‌بوو، شیخ بابه‌ عه‌لی

تەکیەیی ھەموو جار ئەبوت: شیخ عەلی «عوامل» و «جمع الجوامع» وەکوو یەك ئەزانئ. شیخ عەلی ئەمە ی پئ خوۆش بوو؛ یە عئنی چۆن عەواملی بە لاوہ ئاسانە بۆ زانیئە کە ی، جە معولجە وامعیشی بە لاوہ ئاوا یە و بە باشی ئە یزانئ، لە گەل ئە وە شا مە بە ستی شیخ بابە عەلی ئە وە نە بوو. مە بە ستی ئە وە بوو کە چۆن عەوامل بە و ئاسانییە نایزانئ، جە معولجە وامعیش ھەروەھا نازانئ. لە نە زانیئانا ھەروەکوو یەك وایە.

شیخ بابە عەلی تەکیەیی زیاتر لە ھەشتا سال عومری کردبوو، ٥٨. یە کئیک بوو لە عالە ھەرە گەورەکانی سولە یمانی. لە بن دەست ئە مە شەوہ لە نوکتە و قسە ی نە ستە قدا ھەر یە کئیک بوو لە نوکتە بیژەکانی سولە یمانی.

جارئیکیان وتی: ئیوہ وا ئە زانن کە من پیر بووم و گوپی زەمانی جوانیم نە ماوہ. وتیان: چۆن یاشئخ؟ وتی: ئیمە لە تەکیە لە تە نیشت مالە کە مانەوہ بەردئکی گەورە ھەبوو، ئە و سەردەمە کە منال بووم دەستم دا یە، بۆم نە ئە جوولآ. کە بووم بە گەنج و ھەرەتی ھەر زەکاری ھەر دەستم دا یە بۆم نە جوولآ. ئیستە کە ئیوہ ئەلئین پیر بووم ھەر دەستی ئە دەمئ، کە چی دیسان بۆم ناجوولئ! کە واتە دەوری منالئ و گەنجی و پیریم ھەروەکوو یەك وایە و ھیچ فەرقی نە کردووہ!

٥٩. شیخ رەزای تالە بانئ لە گەل وەسمان پاشای جافدا سەروسەودای ھەبوو. ھەموو جار ھاتوچۆی ئە کرد. ھەروەھا لە گەل خانمی وەسمان پاشاشا ئە و ناسراوییە ی ھەبوو. رۆژئیک شیخ رەزا بە وەسمان پاشا ئەلئ: پاشا تۆ ئەرکئکی زۆری عە شیرەتی جافت بە سەرەوہ یە، ئە م عە شرەتە گەورە یە ئیدارە ی ئەوئ، ئە م دیواخان و دەواری دوانزە ھەستوونییە

ئیداره‌یه‌کی تری ئه‌وی. تو خۆت که نار گرتوو، خانم ئیداره‌ی عه‌شره‌ته‌که ئه‌کا. حه‌قیقه‌ت سه‌روکاری دیواخان و میوان و میوانداریش ئه‌کا، به‌لام ئه‌مه‌ بۆ ئه‌و ئه‌رکیکه‌ زیاد له‌ تاقت، خواش قه‌بوولی نییه‌. خانه‌دان و بنه‌ماله‌ی به‌ناوبانگ زۆره‌ له‌م کورده‌وارییه‌، ئه‌توانی ژنیکی تر له‌ یه‌کین له‌و خانه‌دانانه‌ بینیت، ئه‌و سه‌روکاری دیواخان و میوانان بکا؛ خانمیش یه‌کچاو ببێته‌وه‌ بۆ عه‌شره‌تدارییه‌که‌ و ئیداره‌ی ئه‌م تۆپی جافه‌. شیخ به‌م جۆره‌ دلێ وه‌سمان پاشا کرمی ئه‌کا.

ئه‌م قسه‌یه‌ ئه‌گاته‌وه‌ به‌ خانم. خانم له‌ شیخ په‌زا تووره‌ ئه‌بیت و ئه‌نیری ئه‌یه‌ینن. پیتی ئه‌لێ: شیخ په‌زا تو چۆن قسه‌ی وات له‌لای پاشا کردوو؟ گوايه‌ من که‌ عادل به‌م و له‌ بنه‌ماله‌ گه‌وره‌کانی سنه‌ به‌م وه‌کوو ئیداره‌ی عه‌شره‌تدارییم پیتی ئه‌کرێ، ئیداره‌ی دیواخان و میواندارییم پیتی نا‌کرێ؟! شیخ په‌زا ئه‌لێ: خانم، من قسه‌ی وام نه‌کردوو و به‌ درۆ ئه‌مه‌یان بۆ هه‌لبه‌ستووم. خانم ئه‌لێ: چۆن؟ له‌وانه‌یه‌ من ئه‌مه‌م له‌ ناوچاو پاشاشه‌وه‌ خویندۆته‌وه‌. شیخ په‌زا ئه‌لێ: ئه‌مه‌ی پیتی ناوی، له‌گه‌ل پاشادا رووبه‌روومان بکه‌ره‌وه‌، ئه‌گه‌ر من قسه‌ی وام کردبوو ئه‌و وه‌خته‌ تو هه‌قی گله‌ییت هه‌یه‌ و ئه‌توانی ئه‌وی له‌ ده‌ستت دی به‌رانبه‌ر به‌ من بیکه‌ی. خانم ئه‌لێ: باشه‌. خانم بۆ سبه‌ینێ کۆریکی سێ قۆلێ بۆ خۆی و شیخ په‌زا و وه‌سمان پاشا رێک ئه‌خا و سێ به‌ سێ دائه‌نیشن. خانم ئه‌لێ: شیخ په‌زا ئه‌وه‌ تو و ئه‌وه‌ وه‌سمان پاشا، فهرموو قسه‌کانی خۆت بگێره‌وه‌. ئه‌لێ: قسه‌ی چی؟ ئه‌لێ: ئه‌و قسانه‌ که‌ هانی پاشا ئه‌ده‌ی ژنی تر بیتی. ئه‌لێ: خانم ژنی تری چی؟ ئه‌وا پاشا خۆی به‌ رووه‌وه‌یه‌ و ئه‌وا تۆیش دانیشتووی، پاشا، وه‌کوو له‌ ناوچاویا خویندبوومه‌وه‌: [واي خه‌یاله‌] له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ تو ئه‌رکیکی زۆرت به‌ سه‌ره‌وه‌یه‌، ژنیکی تر بیتی؛ ئه‌و خه‌ریکی دیواخان و

میوانداری بی، تۆیش سه‌روکاری عه‌شیره‌ته‌که بکه‌ی. منیش وتم: پاشا شتی وا مه‌که، هه‌وی له به‌ینی یه‌کا ری ناکه‌ون. ئه‌وی به خانم ئه‌کری به که‌سی تر ناکری، ئه‌گه‌ر ژنیکی تر دینیت وه‌کوو تۆپی مندالانت لی دی به ده‌ستیانه‌وه؛ ئه‌و فریت ئه‌دا بو ئه‌و، ئه‌و بو ئه‌و. ئه‌گه‌ر دوو ژنی تر دینیت وه‌کوو مه‌نجه‌لی سی کوچکه‌ی ئاگردانت لی دی، هه‌ر ئه‌بی ده‌ست بکه‌ی به کولان و جۆشدان به سه‌ریانه‌وه و هه‌یچیش له ده‌ست نایه. ئه‌گه‌ر سی ژنی تر دینیت، وه‌کوو چوار گوریسی ده‌وارت لی دیت، هه‌ریه‌که به لایه‌کا رات ئه‌کیشن و تۆیش له و ناوه‌دا پرزه‌ت ئه‌پریت. خانم من ئه‌مه‌م وتوه‌!

خانم په‌نگیکی سوور و گه‌شی هه‌لنایه‌وه و هه‌ر له‌و وه‌خته‌دا بانگی کرد خه‌لاتیکی باشیان بو شیخ په‌زا هینا و وتی: له برویش و که‌شک و دۆینه‌ش بارکه‌ن با شیخ په‌زا بینیریته‌وه بو مناله‌کانی، وتی: یا شیخ! هه‌موو جار هه‌ر قسه‌ی وا بکه. وتی: چۆنی ناکه‌م خانم. ئه‌مه‌ له‌م لاوه خانم وا، له‌ولاوه وه‌سمان پاشا په‌نگ له‌ پرویا په‌ری وتی: خوا بتگری شیخ په‌زا، تو که‌ی به‌لای منه‌وه وات وت؟ تو خۆت پرگار کرد و منت تووش کرد. شیخ په‌زا وتی: وه‌سمان پاشا تو هه‌یچت له ده‌ست ناییته‌وه هه‌موو شت هه‌ر لایقی خانمه. به‌خوا سا هه‌موو جار هه‌ر قسه‌ی وای بو ئه‌که‌م جا تۆیش که‌یفی خۆته‌!

۶۰. سالی (۱۹۲۳) «سید عبدالعزیز شیخ الإسلامی» سنه، سه‌ره‌نگ ئه‌حه‌مه‌دخانیکی حاکمی ئه‌و ولاته‌ دووری ئه‌خاته‌وه و ئه‌ینیری بو هه‌مه‌دان. ئه‌گاته «قروه» له‌م لاوه بو‌ی تی ئه‌که‌ون، ئه‌و دوور خسته‌وه‌یه لا ئه‌بری و شیخولئیسلاام ئه‌گه‌ریته‌وه بو سنه. مه‌لا فه‌یزوللایه‌ک

هه‌بوو شاعیر بوو، شیعری بۆ پیاوه‌گه‌وره‌کان دانه‌نا، شتیان ئه‌دایه‌.
به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی شیخولیسلام؛ پارچه‌شیعریکی فارسی سه‌رسه‌لامه‌تی
شیخولیسلام و گه‌رانه‌وه‌ی دانه‌نی و ئه‌چی له‌ دیوه‌خانا بۆی ئه‌خوینیته‌وه‌.
مه‌فه‌وومی شیعه‌کانی ئه‌وه‌ ئه‌بی:

«له‌ پاش سه‌ سه‌لامه‌تیت، نه‌زرم کردوو له‌ سه‌ر خۆم که‌ تۆ قسه‌ی
خۆشم له‌ گه‌لا بکه‌یت و به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌شت زیافه‌تیک بکه‌ی بۆ ئه‌و
عالمه‌ و منیش بانگ که‌یت. ئاغهی «نظام الإسلام» هه‌موو جار قسه‌ی
خۆشم له‌ گه‌ل ئه‌کات و ئه‌مدوینن، تۆ ئه‌وه‌شت نییه‌!».

ئه‌مجا شیخولیسلام ده‌ست ئه‌کا به‌ قسه‌کردن له‌ گه‌لیا ئه‌لی: «مه‌لا
فه‌یزوللا فره‌ خاسی شوکر، ئه‌حوالتان چۆنه‌، ئه‌وه‌ بۆچه‌ سه‌رمان لی
ناده‌یت؟ من گجاری تۆم به‌ دلا تیت، خۆشتم گه‌ره‌که‌، حه‌ز ئه‌که‌م
جار جار ده‌رکه‌فیت». مه‌لا فه‌یزوللا ئه‌لی: «شا شا، ئه‌وه‌ی پوولی تی ناچی
ئه‌یکا، وه‌لی ئه‌وه‌ی پوولی تی ئه‌چی ناکه‌فیت قه‌ره‌ی!». شیخولیسلام و
دانیشتوانی مه‌جلیس هه‌موو ده‌ست ئه‌که‌ن به‌ پیکه‌نین.

شیخولیسلام ئه‌لی: نه‌زهره‌که‌ی تریجت ئه‌که‌ین، هه‌ر له‌ ویدا ئه‌مر ئه‌کا
پاره‌یه‌کی باشی ئه‌ده‌نی. ده‌عه‌تیک گه‌وره‌ش ئه‌کا و مه‌لا فه‌یزوللاش
ئه‌چیته‌ ناویه‌وه‌ ئه‌لی: «ئاغهی شیخولیسلام ئاوا ئه‌وی!».

۶۱. پیاویک ئه‌چیته‌ لای مه‌لا عه‌بدوللای بیژوی ئه‌لی: مامۆستا
به‌رۆژوو بووم، چوومه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌؛ مناله‌کان «به‌روو»یان
ئه‌برژاند، نه‌فسم بۆی چوو، ده‌ستم برد ده‌نکیکم هه‌لگرت خواردم؛ ئیسته
چی بکه‌م؟ وتی: بابم پۆزیکێ تر له‌ باتی بگه‌روه‌وه‌. وتی: منیش ئه‌وه‌م کرد،
به‌لام چوومه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ مناله‌کان «کرۆسک»یان هێنا بوو، دلم لی چوو

دهستم برد ده‌نکینکم لی خوارد. وتی: رۆژیکێ تر له‌باتی ئەو رۆژه بگره‌وه. وتی: به‌لێ، به‌رۆژوو بوومه‌وه، به‌لام چوومه‌وه بۆ ماله‌وه مناله‌کان «گیز»ی قه‌شانیان هینابوو، دهستم برد ده‌نکینکم لێی خوارد. مه‌لا عه‌بدوللا ئیتر ئاگری گرت و وتی:

بابم من وا به‌باش ده‌زانم به‌رۆژوو نه‌بیت تا ده‌ستانت وه‌کوو که‌زان ده‌به‌ستنه‌وه ئه‌یخه‌نه‌ ملت. هه‌ندێ قوزلقورتیش ده‌که‌ن به‌ ده‌میته‌وه، جا ئەو وه‌خته‌ی به‌رۆژوو به‌ و چاوت ده‌ردیّت!

۶۲. پیاویک له‌و سه‌ره‌تاریکه‌شه‌و بوو؛ رېبوار بوو، سه‌ری لی شیوا و رینگای لی تیک چوو، پاشان مانگ هه‌لاتبوو، به‌مانگه‌شه‌و رینگاکه‌ی دۆزییه‌وه. ئەمجا پرووی کرده‌مانگه‌که‌ و وتی: نازانم چی بلیم؟ ئەگه‌ر ئەلیم: خوا نوورانیّت کا، نورانیّت! ئەگه‌ر ئەلیم: خوا جوانت کا، جوانیّت! ئەگه‌ر ئەلیم: خوا عومرت درێژ کا، عومرت درێژه!. که‌واته‌ هه‌ر ئەوه‌ ئەلیم: «ئە‌ی له‌ ده‌ورت گه‌رێم خه‌پله‌ی ئاسمان!».

۶۳. له‌پاوێژی زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌ندێ شت هه‌یه‌ نه‌نێره، نه‌مییه، نه‌نێره‌مووکه؛ که‌چی به‌ناوی «می»شه‌وه بیستراوه. وه‌کوو «أرض، قوس، أرنب، نار»، وه‌زۆر شتی تریش. ناچار به‌مانه‌یان وتوو: «مؤنث»ی «سماعی». ئەم جوهره‌پاوێژه له‌زمانی کوردیدا نییه.

به‌لام ره‌حمه‌تییه‌که‌ له‌م پرووه‌وه شتیکی ئەفه‌رموو، ئەیفه‌رموو: ئەو پیاوه‌ی که‌له‌سه‌ر قسه‌ی ژن بجوولێته‌وه و هه‌ر به‌قسه‌ی ئەو بکا، ئەوه‌ ئەو پیاوه‌ له‌زمانی کوردیدا پێی ئەلین: «مؤنث»ی «سماعی». هه‌روه‌ها ژنیکیش که‌سواری قسه‌ی خۆی بێ و هیچ به‌گۆی می‌رده‌که‌ی نه‌کا، ئەوه‌ ئەو ژنه‌ش له‌زمانی کوردیدا پێی ئەلین: «مذکر»ی «سماعی».

٦٤. په‌حه‌تیه‌که‌ فەر‌هه‌نگێ‌کی‌ هه‌بوو، له‌و‌ فەر‌هه‌نگه‌یا‌ گه‌لێ‌
شتی‌ باس‌ کردبوو، پشته‌ی‌ مرواری‌ قه‌یدی‌ چیه‌ با‌ باسی‌
هه‌ندیکێ‌ بکا، خو‌ قوفلی‌ که‌عه‌ که‌چ‌ نابێ‌؛ ئه‌فه‌رمووی‌:
«قِران‌ النَّحْسَین»؛ ئه‌وه‌یه‌ که‌ دوو‌ سه‌رخو‌شی‌ پێ‌شدار‌ ماچی‌ یه‌کتر‌
بکه‌ن.

«عه‌ربه‌ده‌»: نوێژ‌یکه‌ له‌ گۆ‌ری‌ سه‌رخو‌شانا‌ بکری‌.
«پال‌ه‌وان»: ئاقل‌یکه‌ له‌ ناو‌ سه‌رخو‌شانا‌ دا‌بنیشی‌.
«به‌رات»: ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ وه‌ختی‌ سه‌رخو‌شیدا‌ وه‌عه‌دی‌ پێ‌ بدا، به‌لام‌
که‌ ها‌ته‌وه‌ هو‌ش‌ خو‌ی، نه‌یدا‌ و‌ په‌شیمان‌ بیه‌ته‌وه‌.
«فروول»: ئه‌و‌ که‌سه‌یه‌ که‌ لای‌ دامه‌ و‌ تاو‌له‌ [دانیشی‌] و‌ یه‌کێ‌ له‌ دوو‌
که‌سه‌که‌ فی‌ر‌ ئه‌کا.

«زولقه‌پنه‌ین»: ئه‌وه‌یه‌ که‌ دوو‌ ژنی‌ هه‌بێ‌.
«موده‌بیر»: ئه‌و‌ که‌سه‌یه‌ که‌ مه‌ساریفی‌ له‌ ده‌رامه‌تی‌ زیاتر‌ بێ‌.
«پیش»: ته‌زبێ‌جی‌ ده‌ستی‌ ئه‌و‌ که‌سانه‌یه‌ که‌ ئه‌چنه‌ ده‌رباری‌ فیکره‌وه‌.
«پوور‌ه‌ش»: ئه‌و‌ که‌سه‌یه‌ که‌ یه‌که‌مجار‌ تووشی‌ یاره‌که‌ی‌ ئه‌بێ‌ و‌
حه‌یه‌ته‌که‌ی‌ لووت‌ به‌رز‌ ناکاته‌وه‌.

«مال‌وێ‌ران»: ئه‌و‌ که‌سه‌یه‌ که‌ ژنی‌ ده‌سته‌مۆ‌ی‌ له‌ مال‌ا‌ هه‌بێ‌.
«بازاری»: وه‌ستای‌ جێ‌تو‌.
«هو‌نه‌ر»: قسه‌‌ دز.

«موعجزه‌»: ئه‌و‌ که‌سه‌یه‌ که‌ له‌لای‌ دامه‌ و‌ شه‌تره‌نج‌ و‌ شته‌ دا‌ئه‌نیشی‌
پاستیه‌که‌ی‌ ئه‌زانی‌، نایلی‌.

«التِّقاء‌ السَّاكِنِین»: دوو‌ فه‌قێ‌ن‌ له‌ حو‌جره‌یه‌ کدا.
«په‌مه‌زان»: به‌ هیوای‌ به‌هه‌شت‌ چوونه‌ ناو‌ جه‌حه‌نه‌مه‌وه‌.

«سوین»: پېنځوړی درؤ.

«عه زره فووت»: ئه و که سه‌یه شیعرى خوۍ ئه خوینیتته وه، سه‌رى
بو ئه له قینى.

«راستگؤ»: دوزمنى هه موو که س.

«بى گوناخ»: ئه و که سه‌یه که که وتبیتته ژیر ده‌ستى سه‌رتاشى ناشییه وه.

«نادر»: ژنیکه که قسه‌ی به‌رئ و جى بکا.

«به‌دبه‌خت»: جوانیکه که ژنى پیری هه‌بى.

«بیوله‌ت»: پیریکه که ژنى جوانى هه‌بى.

«زه‌بانیه»: سه‌رتاشى ریشدار.

«زه‌قووم»: ئه و پاره‌یه‌یه که ئه‌یده‌یتى.

«مه‌لا»: عیزرائیلی منالان.

«دیق و ده‌رد»: هاوړپى خراپ.

«به‌رگدرووی چاک»: ئه و به‌رگ دروه‌یه که جله‌که به‌ئندازه نه‌دووړیت.

«ته‌وقى له‌عنه‌ت»: ئه و زاوايه‌یه که هه‌ر له‌مالا بیت.

«زیره‌کی ته‌واو»: ئه و که سه‌یه که شیعر بنووسیتته وه و بیخوینیتته وه و

هیچی لى تى نه‌گا.

«داماو»: پیریزنیکه که سىک بو ئیشیکى خیر لای لى نه‌کاته وه.

«نمایشگا»: کوړى سه‌رخوشان.

«خه‌ناق»: میوانى دایمى.

«نوستن»: زلیا و پلایوی هه‌ژاران.

«خرخال»: ئه‌نگوستیله‌ی پى.

«دوعای خیر»: ئیحسانى هه‌رزان.

«ژیرکراس»: مه‌حرمى دایمى.

«ئومىد»: كەشكۆلى بىي نەوايان.
«شەونم»: فرمىسكى چاوى شەو.
«مامان»: دەرکەوانى دواپراوھە.
«چاو»: دەرۋازەى دىل.
«حاجى لەقلەق»: مالاۋايى زستان.
«گۆرەوشار»: بن دەستى پىريژن.
«بانگبىژ»: جارچى خوا؛ دوژمنى خەو.
«پشتمل پان»: گىل. (وريا بە دەست نەبەى بۆ پشت مىلى خۆت!).



له باڅۍ گولټيک

۶۵. مه لا هه مزهۍ كورۍ محه مه د، سه رتا له گوندي «ده مه رقوس» هاتوته دنياوه. ئه م گونده [سه ر به] قه زاي شاڅۍ حه كاري ولاتي «نؤديز»ه و له عه شره تي خاني له «لوا»ي «وان» له ولاتي توركيادايه. ئه م پياوه يه كيټك بووه له زانا پايه به رزه كاني ئه و ولاته. هه موو ولاتي كورده واري به سؤران و بؤتانه وه له و سنوورانه دا گه پاره بؤ خوښندن و له گولۍ زانايي هه ر مزگه وت و هه ر عالميټك شيره يه كي شيريني وه رگرتووه. جگه له پايه ي زانايي ئاينيه كه ي شاره زايه كي ته واوي هه يه له باره ي كورد و عه شايړي كورده وه. له شيوه ي سؤرانيدا به پؤختي قسه ئه كا و ئيمام و خه تيب و موده پرپسه له يه كي له مزگه وت هه هليبه كاني ناو شاري زاخؤ. دوو كورۍ هه يه. ئه م كاته ته مه ني له ده وري هه شتا ساليډا ئه بوو. له رؤزي ۱۹۷۳/۸/۳ له ژير خيوه ته كه دا له حاجي هؤمه ران پنيكه وه دانishtبووين، گه لي سهرگوزه شتي رابوردووي بؤ گيټر امله وه. يه كيټك له وانه ئه م كاره ساته ي خواره وه يه كه به رانبه ر به ره وړه وه ي ميژوو ريټكه وتيكي سه يره. وتي:

له و گوندي ده مه رقوسه بنه ماله يه ك هه يه به ميراتي به ته مه ن دريژي هاتوون. پياويټك هه يه «ميرخان»ي ناوه، ژنيكي هه يه «عه جه»ي ناوه (نازانم ئيسته ماون يا نه ماون، چونكه زؤر له ميژه من له وي ده رچووم). ئه مانه نه ته وه و به ريه كي زؤريان لي كه وتوته؛ ئه توانم بليم ته نيا ئه وان

بوون بە گۆندیکى سەر بە خۆ. عەجە دەستوێژیى لە ۲۱ کەس لەوانە ناشکى. ئەو سەردەمە کە من چاوم پێیان کەوتبوو ھەموو مابوون ئەمانەش بەم جۆرە.

دوو یان باوک و باپیری مێردە کەى، دوو کۆری خۆى، چوار زاوا، دوو یان مێردى، دوو کچى مێردە کەى خۆى بوون کە لە ژنى تر بووبوون. دوو شیان کۆرى زڕ کۆرەکانى بوون، دوو شیان یەکیکیان کۆرى کۆرە کەى بوو، یەکیکیان کۆرى کچە کەى، شەش کۆر و خوشکە زای شیرى، سێ لەمانە خۆى شیرى دابوونى، سێ کەى تریان ژنى پێشووی مێردە کەى (میرخان) شیرى دابوونى، کە ئەو ژنە و ئەم (واتە عەجە) خوشکى شیرى یەک بوون. یەعنى [ژنى] پیاویک شیرى دابوو بەمانە.

مەلا ھەمزە وتى: ئەمانە ھەموو مابوون و پیاو بوون تا ئەم شوێنە ئاگاداریە کەى مەلا ھەمزە بوو. منیش بەم ھۆیە وەشتیکى مێژوویم کەوتە وەبەر، ھەرچەندە ئاشنايتى بە کوردە وەنبیە، بەلام شتیکی مێژوویمى و عاجباتییە بۆ زانیاری بێکەلک نییە. ئەوەندە ھەیه من ھى «عەجە» م بەلاو ھەروداویکی سەیرترە! ئەو ش ئەو یە کە:

«عاتکە» ی کچى یەزیدى کۆرى موعاویەى کۆرى ئەبى سوفیان دایکى یەزیدى کۆرى عەبدولمەلیکى کۆرى مەروان بوو. لە یەک کاتا ھەرام بوو لە یانزە کەس لە خەلیفەکانى ئومەوى کە ئەو یانزە کەسەى لە ژيانیا چاوپێکەوت ئەوانیش:

- ۱- یەزیدى باوکى ۲- موعاویەى باپیری ۳- مەروانى باوکى عەبدولمەلک (کە ئەم ژنى عەبدولمەلک بوو و مەروان ئەبى بە خەزورى) ۴- وەلیدی کۆرى عەبدولمەلک ۵- سولەیمانى کۆرى عەبدولمەلک ۶- ھوشامى کۆرى عەبدولمەلک (کە ئەم سێیە ھەنەزای بوون) ۷- وەلیدی کۆرى

یه زیدی کورې خوی (که ولید ئه بیته کوره زای) ۸- یه زیدی کورې ولیدی کورې عه بدولمه لیک ۹- ئیبراهیمی کورې مهروانی کورې ولیدی کورې عه بدولمه لیک (که ئه م ئیبراهیمه ش کورې هه نه زای بوو) ۱۰- یه زیدی کورې عه بدولمه لیک (که ئه م یه زیده کورې خوی بوو) ۱۱- موعاویه ی برای خوی که ئه کاته موعاویه ی کورې ئه بی سفیان.

له مه وه ئه وه دهر ئه که وئ که عاتکه خه لافه تی دوانزه که سی له ئومه وی دیوه. یه کیکیان که عه بدولمه لیک کورې مهروانه، میردی خوی بووه و ئه وانی تر به هوی نه سه ب و ژن و ژن خوازییه وه لیی حه رام بوون و ده ستونژی لییان نه شکاوه.

٦٦. ژنیک کچیکی هه بوو، میردی کرد. ئه و شه وه که بیگوینزه وه ئه و قسانه ی له گه ل کرد وتی: کچم ئه و ماله ی که چاوت تیا یا پشکووت، که به ناز له ناویا گه وره بوویت، که به تیلی خوشویستنی باوک و دایک گه شکه ت ئه کرد، ئه و ئیسته به جیی دلیت. ئه بی به هاوسه ری که سینک، دوور نییه تا ئیستا یه کترتان نه دیبیت؛ هؤگریتان پیکه وه نه بووبیت؛ ئه بی به هاوسه ری یه کینک که پیکه وه پانه هاتوون. ئه بی بی به کاره که ریک بوی تا ئه ویش بی به خزمه تکاریک بۆت. ئه چیه مالتیک نه دهنگی باوکی تیدا یه نه هی دایک، به پارینه وه پنی تیا دائه نی. هه ر هه نکاویکت سله ماندنه وه یه که.

کچم ئه گه ر بته وئ له م ژیا نه تازه یه تدا به رخوردار بیت، ئه م ئاموژگارییا نه ی من بکه به گواره ی گویت، بۆ ئه وه هه موو ئه و ژیا نه تازه یه ت وه کوو گولی تازه ی به هار گه ش و تیراو بیت:

به قنیا ت به، چیت هاته بهر ده ست پنی پازی به، که میردت هاته وه

بە پروویکی خۆشەو ەبچۆ بە پیریەو، ئەگەر شتیکی ھیتایەو ە دای بە دەستتەو - با کەمیش بی - وای لی وەر بگرە و بە جوړی لە پرووی ئەوا پیت خۆش بی، کە تۆ ھەرگیز شتی وا خۆش و جوانت نە دیو. با لە مالی باوکیشتا ئەو شتە زۆر دیبی، قسە ی لە گوێ بگرە و چە لە حانیی لەگەڵ مەکە.

سەیری ئەو شوینە بکە کە ئەو سەیری ئەکا، ئاگاداری ئەو شوینە بە کە ئەو بۆنی ئەکا؛ چونکە ئەو شوینە ئەگەر پیسو پوخل بوو، تۆی لە بەرچاو ئەکەوئ، ئەگەر بۆنی ناخۆشی کرد لووت پیا نایەنئ، پیاو ھەز لە شوینی پاک و خۆش ئەکا. ئاگاداری وەختی خواردن و نوستنی بە، لە وەختی خۆیا نانی بۆ دانئ و لە وەختی خۆیا بینوینە؛ چونکە برسیتی نانی ھاری بە دەمەو ەو ەو بی خەوی ئاگری توورەیی و غەزەبی تیژ ئەکا. ئاگاداری مالی بە و ئاگاداری منالی بە. کە مالیت بە خۆپایی دۆراند، خۆت بی مال ئەبیت. کە بی ئاگا بووی لە منالی، «وقار» و سەنگینی ئەو پیاو ە نامینی؛ کە ھی ئەو نەما، تۆ سووک ئەبیت. پەرور دە ی منال بە دەست دایکە نە باوک. بی قسەیی مەکە. نھینیەکی کە ھەبوو ئاشکرای مەکە؛ چونکە ئەگەر بی قسەیی بکە ی ئەوجا دلئ لیت پەر ئەبی. ئەگەر نھینیەکی ئاشکرا بکە ی ئەمین مەبە لەو کە تۆلەت لی نە کاتەو. خۆشی و ناخۆشی ئەو و خۆت ھەردووکی کلیلەکی لە دەست تۆدایە.

۶۷. پیاوینیکیش ئامۆژگاری کورەکی ئەکرد پینی وت: پۆلە! کە

ویستت ژن بیتیت زوو بیھتە با پیکەو ە پیر بین و منالیشتان بیی بە سوار لە دواتانەو. تۆ پیر و ئەو جوان لە ئاخر عومرا پئ ناکەون. خزم باشتەرە لە بیگانە. ھەموو جار قسە ی خۆشی لەگە لا بکە. بیروپرای

وهر بگره مهر جیش نییه به گوئی بکه‌ی. له بهر چاوی خه لکه‌وه به ده‌می
پی‌که‌نین و به چاوی به‌رزوه سه‌یری بکه.

ئه‌و ژنه‌ی که ئه‌یه‌یتی ئه‌گه‌ر له عومری شانزه تا بیست و چوار بوو زیاد
له ئه‌ندازه‌ مه‌چۆره‌ لای؛ چونکه‌ په‌نگی‌ی تۆ له هه‌وه‌له‌وه‌ برسی بیت ئاگات
له خۆت نه‌بی، به‌لام له پاش ماوه‌یه‌ک تۆ وا نامیتیت و بۆت تیر نا‌کری.
ئه‌ویش به‌ ئاوه‌دانیکی تر فیر بووه‌ له‌وانه‌یه‌ بۆت زه‌وت نه‌کری، ئیشی وا
بکا ئابرووی هه‌ردوو لاتان بره‌وا. هه‌ر جاره‌ که‌ شتی‌ک ئه‌بینی بۆی بینه‌ و به
پروویه‌کی خۆشه‌وه‌ بیده‌ری، بلی: ئه‌مه‌م بۆ تۆ و له‌به‌ر تۆ هه‌تاوه‌.

مه‌لا توفیقی عه‌تار ئامۆژگاری حه‌مه‌ی کورپی خۆی ئه‌کرد
68. ئه‌یوت: رۆژه! خواردن مه‌که‌ به‌سه‌ر خواردنا، به‌ رۆیشتنا که
هه‌لاک بوویت دانیشه‌. به‌ تیری مه‌چۆره‌ حه‌مام. مه‌چۆره‌ لای پیریژن.
له‌سه‌ر تیری مه‌چۆره‌ لای ژن. هه‌یج نه‌بی حه‌فته‌یه‌ک جارێک به‌ پشانه‌وه
«معه‌»ی خۆت پاک بکه‌ره‌وه‌. مێوه‌ تا نه‌گات مه‌یخۆ. باستورمه‌ زۆر مه‌خۆ.
که‌ نیوه‌رۆژه‌ت کرد به‌سه‌ریا بخه‌وه‌. که‌ شنیوت کرد به‌ سه‌ریا بگه‌ری. که
نوستی به‌سه‌ر لای چه‌پا بخه‌وه‌. زیاتر له‌ شه‌و به‌سه‌ر لای راستا مه‌خه‌وه‌.
تا برسیت نه‌بی نان مه‌خۆ. که‌ هه‌شتا دلت ئه‌با ده‌ست بگره‌وه‌. که‌ تیرت
له‌ شتی‌ک خوارد، شوین چاوت مه‌که‌وه‌ که‌ پیت ئه‌لی: ئه‌وه‌شی هه‌ر
لی بخۆ؛ واته‌ چاوت دلی له‌و شته‌ ئه‌چی. به‌ شه‌و که‌ ویستت بنوی له
پیشا به‌چۆره‌ سه‌ر ئاوده‌ست، ئیشت به‌و چوونه‌ هه‌بی یا نه‌بی. شتی گه‌رم
مه‌خۆ. ماست و ماستاو زۆر به‌ که‌لکه‌ بۆ له‌ش. ده‌ستوور (حوقنه‌) بۆ له‌ش
وه‌کوو ئاو وایه‌ بۆ دار.

بۆ قازیه‌کان

٦٩. به‌و پیری شه‌وکیله‌ هه‌رکامیکتان نه‌یزانن له‌ قازیه‌تیتان
ئه‌خه‌م؛ جا وریای خوۆتان بن.

دوو پیاو هه‌ریه‌که‌یان دایکی ئه‌وی که‌یانی هینا، وه‌ هه‌ریه‌که‌ له‌و
ژنانه‌ کورپیکیان بوو، ئه‌م کورانه‌ ئه‌بن به‌ چی یه‌ک؟

بۆ میژوو

٧٠. یه‌که‌م که‌س له‌ ولاتی سۆزاند که‌ هۆنراوه‌ی له‌ شیوه‌ی
هه‌ورامیه‌وه‌ خسته‌ ناو شیوه‌ی موکری «نالی» بوو.

٧١. یه‌که‌م که‌س که‌ مه‌قاماتی کوردی خسته‌ سه‌رقه‌وانی «گرامافۆن»
سه‌ید عه‌لی ئه‌سغه‌ری کوردستانی و پاشان کاویشا‌غای شه‌قلاوا
و حه‌مدیه‌فه‌نی چایچی بوو له‌ سوله‌یمانی.

٧٢. یه‌که‌م خانووێک که‌ له‌سه‌ر شیوه‌ی تازه‌ دروست کرا له‌
سوله‌یمانی ئه‌و خانووه‌ بوو که‌ ماوه‌یه‌ک کرا به‌ ئیداره‌خانه‌ی
زانکۆی سوله‌یمانی. له‌ سالی (١٩٣٥) ده‌ستی پێ‌کرا. پاش ئه‌و، مالی
حاجی برایما‌غای خه‌فاف و مالی حاجی مه‌لاسه‌عیدی که‌رکووکی زاده
بوو. ئه‌مه‌ بێجگه‌ له‌ سه‌راکه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می میچه‌رسۆندا دروستکراو
نه‌خشه‌که‌ی له‌گه‌ڵ سه‌رای هه‌ولێردا یه‌کێک بوو.

٧٣. یه‌که‌م که‌س - جگه‌ له‌ مه‌عمووره‌کان - له‌ ئه‌هلیدا سه‌تره‌ و
پانتۆلی له‌به‌ر کرد له‌ سوله‌یمانی تۆفیق قه‌زاز بوو.

٧٤. یه‌که‌م که‌س له‌ناو مه‌لاکانا له‌ سوله‌یمانی که‌ فێستی سووری
به‌ میژه‌روه‌ له‌ سه‌رنا، مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا په‌سوول بوو.

ئەمە ئەهلی و مەلاکان ئەلیم، ئەگەینه حاجی مەلا سەعیدی مەبعووس
پیشتر له سەریا بوو.

٧٥. یەكەم كۆتییكی گەورە‌ی كوردی كه چاپكرا و به جزوبەندی
فەننیه‌وه كه‌وته بازار، چاپی دووه‌می میژووی ئەده‌بی
كوردی بوو كه له سالی (١٩٥٢) دا دەرچوو.

٧٦. یەكەم «گەشتیك» كه به كوردی نووسرابێ و چاپ كرابێ
گەشتیك له كوردستانی عەلایەددین سەججادی بوو كه له
سالی ١٩٥٦ دا دەرچوو.

٧٧. یەكەم كۆتیب كه له بارە‌ی لێكۆڵینه‌وه‌ی ئەده‌بی كوردی (نەقدی
ئەده‌بی) به كوردی له چاپ دەرچوو بیت، كۆتیی «نرخ شناسی»
عەلایەددین سەججادی بووه كه له سالی (١٩٦٩) چاپ كراوه. (ئەمە
پرۆپاگەنده نییه، عەلایەددین سەججادی پێویستی به‌وه نییه به‌لام
ئەمە بۆ میژووه).

تەزییح

٧٨. له سەده‌ی یەكەمی كۆچییه‌وه تەزییح له «بێزەنتی» سیه‌كانی
رۆژەه‌لاته‌وه كه‌وته ناو عەرەبه‌كانی سەرەتای ئیسلام و پاشان
هەموو ئیسلامه‌كانه‌وه. پێشتریش له هیندییه‌كانه‌وه كه‌وتۆته ناو
بێزەنتیه‌كانه‌وه، كه كه‌وته ناو ئیسلامیشه‌وه، هەروا به‌بێ‌نازی مایه‌وه،
ته‌نانه‌ت له سەده‌ی سییه‌می كۆچیدا زیاتر ژنان و پیاوانی پارێزگار
به‌كاریان ئەهێنا. پاش ئەوه‌ ورده‌ ورده‌ له هەموو ولاتی ئیسلامیدا ب‌لاو
بووه‌وه.

تەزبىحات بە سەرەتای داھاتنى ئىسلام و سەر دە مى پىڭغە مەردا ﷺ
بە وردە بەرد (چەو) و ناوکی زەیتوون ئەکرا. کە تەزبىح بلأو بوو ھەو،
ئەم، شوینی ئەوانی گرتەو. لە کوردەواری خانەقاکانی نەقشبەندی ھەر
بەو وردە بەردانە زیکر ئەکەن، بەلام تەکیەکانی قادری ئەو بەردانەیان
گۆرپیو ھەو بە تەزبىحی دەنک گەورە سەدویەك دانەیی. لە خانەقاکانا
ئەو وردە بەردانە کۆمەل کۆمەل دانراون ھەر سوفیەك سەد دانە لى
دینیت و زیکری خۆی پى ئەکا.

کوورەى پوژ

کوورەى پوژ شتىكى خرى وەکوو توپە بەناو خویا ھەموو وەکوو
۷۹. پزىسكەى ئاگرە. ئەم پزىسكانە بە یەكا دین و دەچن و
ئەتەقینەو. لە ھەر دەقیقە یەكا گەلى ملیار تەقینەو لەناو ئەو کوورە یەدا
دروست ئەبى. لەم پزىسكانە و لە تەقینەو ی ئەم پزىسكانە ئەو کوورە
گەورە سووتینەرە پەیدا بوو. خۆر ملیۆنى جار لە زەوى گەورە ترە، سىسەد
ھەزار جار لە ئەر ز قورسترە.

ئەم کوورە یە درىژییەكەى لەم سەرەو یۆ ئەو سەر-واتە قوترەكەى-
ھەشت سەدوشەست و پىنچ ھەزار میل دوورە. ئەو ئەستیرە ھەرە بچوكانە
كە ئیمە بە ئاستەم ئەیانین ئەوانە زۆر لەو کوورەى پوژە گەورە ترن.
تۆ ئەزانى ئەستیرەى قوتب چەندە دوورە لە ئیمەو؟ ئەستیرەى قوتب
چوار سەدوشەست و پىنچ سالى بە برینى تیشكى پوژ لە ئیمەو دوورە؛
واتە: کاتى كە پروناكى لەم ئەستیرەو سەر ھەلئەدا بە (۶۷۵) سالى ئەگا
بە ئیمە بە مەرجىك لە ھەر سانیه یەكدا سەدو ھەشتاوشەش ھەزار مايل
ببرى، وە بلأو بوونەو و پەرە سەندى ئەو ئەستیرە دوو ھەزار و پىنچ سەد
جار زیاتر و بەهێزترە لە بلأو بوونەو و پەرە سەندى پروناكى کوورەى پوژ.

۸۰. کورد، به سروشت پهنگی سووری خوش ئه‌وی، پیره‌مێرد ئه‌لی:

من پهنگی سوورم بۆیه خوش ئه‌وی

مژده‌ی شه‌فه‌قی لی ده‌رئه‌که‌وی

به‌لام له‌ راستیدا ئه‌مه‌ شتیکی سروشتیه. کورد خۆیشی هه‌ستی
پێ نه‌کردوو، ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ غه‌ریزه‌که‌ی ویستوویه‌تی. ئه‌و هه‌یزه‌ که
هه‌یزی بینینه‌ و له‌ چاودایه‌، واته‌ ئه‌و هه‌یزه‌ که‌ شت ئه‌بینی، کاتی که
پرووبه‌پرووی تی ئه‌کا که‌ هه‌موو زه‌راته‌که‌ی له‌ ئۆینی خۆی ئه‌کشیته‌وه‌ به
هه‌موویانه‌وه‌ پروو ئه‌که‌نه‌ ئه‌و پهنگه‌ سووره‌. وه‌کوو بلیت پهنگه‌ سووره‌ که
له‌ خۆیا کۆ بکاته‌وه‌، به‌پنجه‌وانه‌ی پهنگی ره‌ش و پهنگه‌کانی تر، ئه‌وان
هه‌یزی بینینی چاو ته‌نگ ئه‌که‌نه‌وه‌، نایه‌لن ئه‌و نووره‌ به‌ ته‌واوی بگاته
ناخی پهنگه‌ که‌. جا ئه‌مه‌یه‌ فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌وه‌ که‌ کورد به‌ غه‌ریزه‌ پهنگی
سووری خوش ئه‌وی؛ ئه‌و غه‌ریزه‌یه‌ ئه‌مه‌ی دۆزییه‌وه‌.

۸۱. کورد ئه‌لی: «پیاو پاره‌ په‌یدا ئه‌کا و ژن ئاگاداری ئه‌کا». ئه‌م
قسه‌یه‌ له‌ فه‌لسه‌فه‌یه‌کی قووله‌وه‌ هاتوو. ئه‌بوا هه‌ر وا بوایه‌،
که‌ چی ئیسته‌ پنجه‌وانه‌ بۆته‌وه‌. به‌ مه‌رقه‌دی کاکه‌ حمه‌د پیاو پاره‌ په‌یدا
ئه‌کا و ژن به‌ قوریا ئه‌با!.

۸۲. سه‌رینی نه‌رم و ره‌ق له‌ کاتی نوستندا کار ئه‌کاته‌ سه‌ر خه‌و
بینینی خوش و ناخۆش. چونکه‌ ژیر سه‌ر که‌ ره‌ق بوو ده‌ماری
سه‌ر کرژ ئه‌بیته‌وه‌ و ورده‌ ده‌ماره‌کانی سه‌ر ئه‌وانیش توند ئه‌بنه‌وه‌. له‌م
ئیشه‌ ئه‌و هه‌لمه‌ی که‌ له‌ناو میشکه‌که‌دا په‌یوه‌نده‌ به‌ هه‌ست پۆشراوه‌کانه‌وه‌،
جموجووله‌که‌ی له‌ عاده‌تی خۆیا نامینی، خه‌و بینینه‌که‌ به‌ شتیکی سامناک
ده‌رئه‌که‌وی.

۸۳. ئەم سامانه‌ی ئیمه‌ وائە زانین چاومان لێهه‌ و که‌ چی‌ چاوی‌شمان لێی‌ نییه‌، زۆر سه‌یره‌. هه‌ر ته‌نیا قسه‌یه‌کی‌ کورت له‌ ئەستیره‌کانیه‌وه‌ ئەکه‌ین وائە زانین هه‌زاران ئەستیره‌ی تێدایه‌ که‌ چی‌ وای‌ نییه‌؛ به‌لکوو ته‌نگی‌ به‌ گه‌لێ‌ ملیۆن هه‌لچنیوه‌. ئەگه‌ر واتزانی‌ که‌ می‌ کردووه‌ هیچ‌ لێی‌ پامه‌وه‌سته‌ و بیژیره‌.

تیشکی‌ پرووناکی‌ له‌ هه‌ر سانیه‌یه‌کدا (۱۸۶) هه‌زار مایل‌ ئەبرێ‌ و تیشکی‌ مانگ به‌ سانیه‌یه‌ک ئەگا به‌ ئیمه‌ی‌ پرمووزنی‌ سه‌رزه‌وی‌. که‌ ئەرزه‌که‌ی‌ ئیمه‌ به‌ چاوه‌ و ئەستیرانه‌وه‌ ئەلێی‌ خرنوکه‌یه‌!

هی‌ پوژ به‌ هه‌شت ده‌قیقه‌، واته‌ به‌ (۴۸۰) سانیه‌. که‌واته‌ دووری‌ پوژ له‌ ئیمه‌ (۴۸۰) ئەوه‌نده‌ی‌ دووری‌ مانگه‌. ئەگه‌ر شه‌و و پوژێک‌ بیست و چوار سه‌عات وه‌یا (۱۴۴۰) ده‌قیقه‌ وه‌ مانگیک‌ (۳۰) پوژ و سالیک‌ (۱۲) مانگ بێ‌، پرووناکی‌ ئەستیره‌ی‌ قوتب به‌ (۴۸۶) سال‌ ئەگا به‌ ئیمه‌! ئەستیره‌یه‌کی‌ تر هه‌یه‌ له‌و سه‌ره‌ ئیمه‌ پێی‌ ئەژین «ژنه‌تاوسه‌». پرووناکییه‌که‌ی‌ به‌ دوو ملیۆن سال‌ ئەمانگاتێ‌. ماشائەللا له‌ ئیشی‌ خوا! له‌م ئاسمانه‌دا وه‌یا بلیین له‌م بۆشایی‌ دوا‌یی‌ نه‌هاتووێ‌ ئاسمانه‌دا به‌ ملیارد ئەستیره‌ هه‌یه‌ که‌ گه‌لێ‌ ملیارد سالی‌ ئەوێ‌ تا پرووناکییه‌که‌یان بگا به‌ ئیمه‌. ئەگه‌ر بپروا ناکه‌ی‌ گوریسێک‌ بگه‌ر به‌ ده‌سته‌وه‌ به‌ تیشکی‌ ئەستیره‌که‌دا هه‌لزنێ‌ تا ئەگه‌یه‌ ته‌وسه‌ر، له‌ولاوه‌ به‌ گوریسه‌که‌ ورده‌ورده‌ بپێتوه‌ تا ئەگه‌یه‌ ته‌م سه‌ر.

له‌م گه‌رانه‌تا به‌ناو ئەستیره‌کانا تووشی‌ فره‌شتی‌ سه‌یر سه‌یر ئەبی‌. ئەو وه‌خته‌ دیته‌ سه‌ر ئەوه‌ که‌ ته‌نیا ئەرز جینگای‌ ئاده‌میزاد و گیانه‌به‌ر نییه‌، به‌لکوو له‌ هه‌ندی‌ له‌وانا گه‌لێ‌ زیاتر هه‌یه‌ و ئەوان رڤسخه‌ن به‌ ئیمه‌ ئەکه‌ن؛ - ئیمه‌ی‌ ئاده‌میزاد - به‌ککوو له‌ وی‌ عه‌لامه‌تێ‌.

۸۴. له ناو کورددا له خۆراییی ئەم قسە یە بلّاو نەبۆتەووە که ئەلّی:
«بونگووسە بالّا و چل گەزە پێشە».

«لوئیس کۆلون» لە فەرەنسا که (۷۸) سال عومری بوو، وە لە سالی (۱۹۰۴) دا توو خووش، تەنیا پێشەکه‌ی سی مەتر و نیو بوو. وەکوو چۆن جاران پادشا و که‌شیشەکان داوینیی جوبەکانیان لە دواوە خوڵامەکان بوّیان هەلثەگرتن، «لوئیس کۆلون»یش لە پێشەووە ئەبوا یەکیک داوینیی پێشەکه‌ی کلافە بکردایە و بیگرتایە بە دەستیەووە بوو ئەو نەپرژیتە سەر ئەرزەکه‌ووە.

۸۵. توخوا برا ئەگەر نەتزانێوە بیزانە: هەر تاقە زەلامێک توو بیگری،
بە جۆریکی ئیعتیادی لە ماوێ (۷۸) سالدا (۶۶۶) ملیۆن
جار هەناسە ئەدا. ئەگەر برپوا ناکە ی لە خۆتا تاقی بکه‌رەووە که بە یەک
دەقیقە شانزە جار هەناسە ئەدەیت، وەیا چکی بچۆ بەولاترەووە لە
سەعاتیکا هەزار هەناسە ئەدەیت.

۸۶. ئەزانی ئەگەر لە کاتی پزمینا مرووف چاوی نەنووقینیی دەست
ئەکا بە تر کەندن. سا بەخوا برا چاو بنووقینیی و نەنووقینیی هەر
ئەبێ بینووقینیی؛ چونکه پزمینی بێ چاو نوقاندن هەر نابێ. ئەمەش
لەبەر ئەوەیە که دەماری ناو بۆریە ی «سی» و گەروو بە تەوژمی پزمینەکه
کوور ئەبیته‌ووە. ئەو دەمارە چوو تە ناو پیلووەکانی چاویشەووە، بەو هۆیەووە
پیلووەکان گرژ ئەبنەووە و چاوەکه ئەنووقی.

۸۷. توخوا ئەمە مۆجزە نییە؟: منالی شیرەخۆر ئەتوانی لەگەل شیر
خواردنەکه‌دا هەناسەش بدا پێکه‌ووە. که‌چی گەورە ئەمە ی
پێ ناکرێ!

٨٨. ئەزانی هەر تاقە عینسانیک ئەوەندە ی ئاسنی تیدایە که
بزماریکی پێ دروست بکری. کورە بیجگە لە مەش ئەوەندە ی
فسفۆری تیدایە که دووسە دار شقارتە ی پێ دروست بکری!

٨٩. کورە مۆجەزە یەکی تر: می‌شوو لە تۆ چیت (٢٢) دانت هەبی!
بە خوا سەیرە ئەسپ بۆیە بە پشووە لە هەراکردنا، چونکە سێلی
نییە. خوا هەقە حوشریش زراوی نییە.

حەییانی شاخدار سەمی نییە. دیارە ئەو حەییوانە ی سەمی نەبی شاخی
هەیه. کورە بیجگە لە ئادەمیزاد. ئەویش حەییوانە، که چی نە سەمی هەیه
و نە شاخ. ئەو نازانم که لە وەختی پەشیمانیدا شاخی لی برۆی!

٩٠. بورجە کە ی شاری «بیزا» لە ئیتالیا گوایه بستیگ بە لایە کدا خوار
بۆتە وە و هەر ناکە وێ. ئەمە لە هەموو دونیادا ناوی دەرکردووە،
که چی منارە کە ی مزگەوتی ئامیدی لە خوارە وە تا سەرە وە زیاتر لە بستیگ
خوار بۆتە وە هەر ناشرووخ، که چی کەس ناوی ناهێتی!

٩١. شای فەرەنسە «شارلی» هه‌شته‌م که له (١٤٧٨) دا مرد، ژنه به
مهینه‌ته‌که‌ی بۆی رەشپۆش بوو. ئەم رەشپۆشییە ی ئەو
بە داخە وە - بوو بە باو لە ولاتانی تردا. ئەری بابە ئیمە چیمان داوە بە سەر
رەشپۆشییە وە؟ بۆچ واز ناهێتن!؟

٩٢. هەر گیانلە بەریگ لە سەر زەویدا هەیه لە دەریاشا هەیه، بە لکۆو
زۆری وا هەیه لە دەریادا هەیه و لە سەر زەویدا نییە. هەندێ
لە گیانلە بەرەکانی دەریا می‌زووی دروستبوونیان ئەگەر پێتە وە بۆ هەشتا ملیۆن
سأل لە مەو پێشتر. برۆا ئەکە ی بیکە، برۆا ناکە ی بچۆ تاقی بکەرە وە.

تافگه‌ی ئیلاخ

۹۳. دوو پیاوی لال له و سه‌ره‌وه له پێیه‌کی چۆلا به‌یه‌ك ئەگەن.

یه‌كه‌میان له‌وی‌تر ئەپرسی: «ئێه‌ررێ بێرا گ‌گ‌گیان بێو کوی

ئێو‌غر ئێه‌ك‌كه‌ی؟»

کابرای دووه‌م واتی ئەگا كه‌ ئه‌م پیاوه‌ گ‌الته‌ی پێ ئەکا به‌لام گوێی

ناداتی. ئەمیش ئەپرسی: «ئێه‌ی بێرا گ‌گ‌گیان ئێه‌تتۆ بێو ک‌ک‌ک‌وی

ئێه‌چی؟»

کابرای یه‌كه‌م واتی ئەگا كه‌ پیاوه‌ی دووه‌م لاسایی ئەکاته‌وه‌، تووره‌

ئەبێ و ئەلێ: «ح‌ح‌ح‌یزی ک‌ک‌ک‌ه‌ران بیاو! بێوچی لاس‌س‌س‌اییه‌م ئەكه‌یت‌ه‌وه‌؟»

دووه‌م ئیتر تووره‌ ئەبێ و ئەلێ: «ه‌ه‌ه‌ی س‌س‌س‌ه‌ گ‌گ‌گ‌باب بێو‌چ‌چ‌چی

ج‌ج‌ج‌نیۆم د‌د‌د‌ه‌ه‌یت‌ی؟»

- «ئێه‌ی ت‌ت‌ت‌ۆ بێو‌چ‌چی لاس‌س‌س‌اییه‌م ئێه‌ك‌كه‌یت‌ه‌وه‌؟»

به‌م جو‌ره‌ له‌م و ته‌یه‌ك و له‌و د‌وان، ل‌ئ‌یان ئەب‌یت‌ه‌ جه‌نگ. پ‌اش ئەوه‌

باش له‌یه‌ك ه‌ه‌ئ‌ه‌ه‌ن و ه‌ه‌یه‌ك ته‌ماشا ئەکا ئەوه‌ی‌تر ل‌ال‌ه‌، یه‌كه‌م

ئەلێ: «خ‌خ‌خ‌ ئێه‌وه‌ خ‌خ‌خ‌ۆم وه‌هام».

ئەوی‌تریش ئەلێ: «ک‌ک‌ک‌وره‌ م‌م‌م‌ن‌یش وو‌وه‌ك ت‌ت‌ت‌ۆم».

ئەم‌جا ده‌ست ئەكه‌نه‌ ملی یه‌ك و ه‌ه‌یه‌كه‌ پ‌ێی خ‌وی ئە‌گر‌ی و ئە‌پ‌وا.

۹۴. کابرایه‌کی زه‌فتیه‌ ف‌ی‌ر بووبوو ه‌ه‌ر ج‌اره‌ كه‌ ئە‌چ‌ووه‌ ح‌ه‌مام و

ئە‌ه‌اته‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ ح‌ه‌مام‌چ‌یه‌كه‌ی ئە‌وت م‌ال‌تا‌وا ب‌ی و ل‌یی

ئەدا و ئەرپۇيشت، بەبى ئەو ھىچ پارەى ھەمام بەدات. وەخت واش بوو ماللاوايىە كەشى نە ئەكرد، پاست لىي ئەدا ئەرپۇيشت. بۆيەش وای ئەكرد چونكە زەفتىيە و خەلك ئاويرن قسەى لەگەل بكەن. رۆژنىك لەسەر عادەتى جاران ئەچى بۆ ھەمام، خۆى پروت ئەكاتەو ئەچىتە ھەمامە گەرمەكە. وە كاتى دىتە دەرەو، سەير ئەكا جەلەكانى ھىچى نەماو، تەنھا پۆستالە چەكەكە و قايشە دراوەكەى پىشتى نەبى. ئەويش بە ھەمامچىيەكە ئەلى: كوا جەلەكانم؟ ھەمامچىش ئەلى: نازانم جەلت ھەبووە يان نەتبوو! برپا ناكەم ھەتبووبى!. ئەكەونە كىشەو؛ لە ئاخرا كابراى زەفتىە ھەلئەستى پۆستالەكانى ئەكاتە پى و قايشە شەپكەى ئەبەستىتە پىشتى و ئەچى لە بەردەمى كابراى ھەمامچىدا تەق سەلامىكى بۆ ئەگرى و پروو ئەكاتە خەلكەكە و ئەلى:

خەلكىنە بە وىژدانان من بەم جۆرە ھاتووم بۆ ھەمام؟ ھەمامچىيەكەش ئەلى: «بەلى بەو جۆرە ھاتووى. تۆ بۆ ھەمام نەھاتووى بۆ سىيەرى ئەشكەوتى جاسانە ھاتووى. يەكى بچى بۆ سىيەرى ئەشكەوت ديارە گەرمایەتى ئەچى بۆ ئەو ھەفتىكى بىتەو؛ كەواتە لەبەر گەرما خۆى پروت ئەكاتەو».

(كابراى زەفتىە تى ئەگا كە ھەمامچى لە كوینو قسە ئەكا)

سالىك دەستەيە پۇلىس ئەچن بۆ ئەو شارەزوورە لە ئاوايى ۹۵. «قەدەفەر» ئەمىننەو. لە پاش ماوئەك ئەمرىان بۆ دى كە

بگەرپىنەو بۆ سولەيمانى. ھەموو كۆ ئەبنەو. تەماشائەكەن يەككىيان كەمە. ئەو يەكەش «ھەمە چاوشىن» ئەبى. مەكە ئەم ھەمە چاوشىنە ھەزى لە ئافرەتىكى جوان كروو. كە ئەزانى ئافرەتەكە لە مالەو نان

ئه‌کا به بیانوی برسیه‌تییه‌وه ئه‌چیته ژووره‌وه. ئه‌و که جاران ئه‌ییینی ئافره‌ت خۆی داپۆشیبوو شیت بووبوو بوئی، ئیستا ئه‌م مه‌چه‌که نه‌رموشلانه‌شی هه‌لکردوه، هه‌ر به‌ته‌واوی هار ئه‌بی.

ئه‌چیته‌ پێشه‌وه داوا‌ی نانی لێ ئه‌کا. ئافره‌ته‌ش نایه‌وئ ده‌ری بکا، چونکه‌ ره‌وشتی لادئ وایه‌ یه‌کئ ده‌رکه‌ن که داوا‌ی نان ئه‌کا. پێی ئه‌لئ: برام فه‌رموو نان ئه‌وه‌ته‌ هه‌لگره‌. کابرا له‌ خۆشییا خه‌ریکه‌ بکه‌وێته‌ بال. هیز ئه‌داته‌ خۆی ئه‌چیته‌ پێشه‌وه‌ نانی هه‌لئه‌گرئ. که‌ یه‌که‌م پاروو ئه‌گرئ یه‌کئ لێ ئه‌دا. چی بکا، هه‌ر ژنه‌ ئه‌گریته‌ خۆیا ده‌ست ئه‌کاته‌ ماچ‌کردنی و خیراخیرا ئه‌لئ: به‌قوربانی چاوه‌کانت‌م لای که‌س مه‌لئ با ئابرووم نه‌چی. ژنه‌ی به‌سه‌زمانیش به‌فێله‌که‌ی نازانی، ئه‌لئ: مه‌ترسه‌ برام مه‌ترسه‌ لای که‌س ده‌نگ ناکه‌م.

نه‌خیر کابرا ده‌ست ئه‌داته‌ نانی دووه‌م، هه‌ر به‌چه‌شنی یه‌که‌مجار تریک‌تر به‌ر ئه‌داته‌وه. ئه‌مجاره‌ش په‌لاماری ژنه‌ ئه‌داته‌وه و ئه‌لئ: بیکه‌ به‌خاتری ئه‌ولیا‌یان لای که‌س ده‌نگ مه‌که‌ با ئابرووم نه‌چی!

ئه‌مجاره‌ ژنه‌ باش له‌ کابرا ئه‌گا. خۆی رانه‌پسکینئ و گور ئه‌داته‌ خۆی. تاو ئه‌داته‌ سه‌ره‌ بزوو‌تیکی قه‌وی و په‌لاماری ئه‌دا. زور باش دوو سه‌ری بزووت ئه‌مالئ به‌ سه‌روگو‌یلاکیا و ئه‌لئ: قه‌حه‌باب! نیازت هه‌یه‌ به‌ تر سواریشمان بی؟ یاللا ده‌ی. کابرا به‌ په‌له‌ ده‌رئه‌په‌رئ، نانه‌که‌شی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌. له‌وه‌خته‌دا ده‌رئه‌په‌رئ ماله‌که‌ سه‌گی دریا‌ن ئه‌بی. سه‌گه‌ په‌لاماری کابرا ئه‌دا. کابرا له‌ په‌له‌په‌لی و له‌ولاوه‌ سه‌ر بزووت و له‌ملاوه‌ سه‌گ، پێ هه‌لئه‌نگو‌یت ئه‌که‌وئ. نانی له‌ ده‌ست ئه‌که‌وێته‌ خوا‌ره‌وه. ئه‌میش له‌ که‌ته‌که‌یا سه‌روگو‌ینی ئه‌که‌وێته‌ لای نانه‌که‌. سه‌گ که‌ چاوی به‌ نان ئه‌که‌وئ په‌لاماری نان ئه‌دا، که‌ نان هه‌لئه‌گریته‌وه‌

که لږه ی بهر گوڼی کابرا نه که وئ. نیوه ی گوڼی و نانه که پیکه وه نه با. کابرا
خه لاتى خوښ نه بئ!

پوليسه کانی تر و خه لك کو نه بنه وه و نه لښ: نه مه چیه؟ ثافره تیش
له مال دیته دهره وه نه لښ: نه مه کابرایه هات برسی بوو، داوای نانی کرد.
نانم دایه و گه پایه وه دواوه؛ سه گیکي درمان هه یه سه گه که په لاماری دا
کابرا. بلامانی. دهستی کرد به تر که ندن. سه گه که لای و ابوو نه مه ده مانچه ی
پیوه نه نئ. هیچ ده مانچه شی دیار نه بوو. له و وه خته دا نه میش که وت،
سه گه که نیشته ملی و وای لی کرد. سه گه که ی ئیمه زور به سته زمانه،
به لام کابرا تره که ی خو ی وای لی کرد.

پوليسه کان کابرایان هه لگرت بردیانه وه بو سوله یمانی. ئیتر له دوا ی
نه وه مه نشور بوو به «حه مه ترکه ن».

۹۶. ره فیق نه مین قادر، ناردی بو «پرشته» وتی: له و ولاتی ئالانه
پیریزنیك نه بئ ئیشی هه ر چیلکه کیشان نه بئ و له گه ل
کچانا نه چوو. هه موو جار پرووی نه کرده کچه کان نه یوت: هاوړپیکانم با
بچین بو چیلکه که مان. خو ی نه برده ریزی نه وان. کابرایه کی پیر که
کونه هاوړپی پیریزنه که نه بئ و نه م قسه یه گو ی لی نه بئ، پروو نه کاته
پیریزنه و نه لښ: «پرتی قوونت نه ماوه و به قوزی کچان ده میزی».

۹۷. مه لا محه مه دی یاخیانی گتپایه وه وتی: له «دولبیشك» پیاوړیک
هه بوو کوڅخا نه ولایان پی نه وت. نه م کوڅخا نه ولایه پیاوړیکی
ده و له مهند و بهرچاوتیر و میوانپه روهر بوو، به لام له له شولارا زور بچووک
و که م نموود بوو.

جاریك ژنيك بارئ ترئ نه با بو نه وئ بیگورپښته وه به رزقی تر، له ناو

دیدا ئەپرسی: مالى كۆيخا ئەولا كامەيه، پيشانى ئەدەن. ئەچىتە ئەوئ بار ئەخا و لە سەربان دەست ئەكا بە بانگەواز كردنى ترى.

كۆيخا ئەولا لە مال ئەبى، دى بەلای ترییه‌وه دەست ئەكا بە سەبەتەدا، هەر جاره بۆلە ترییه‌ك دەردىنى و ئەيخوا. ژنه نایناسى، ئەلى: كۆره ئەوه بۆ لووت داژەندوو بە سەر تریكه‌دا؟ نازانى مالى فرۆشتە؟ بەخوا مەگەر كۆيخا ئەولا نەیه‌تەوه ئەبى پى بلىم هەر بە شەق بتكوژى. كۆيخا ئەولاش ئەلى: برۆ برۆ، لە ژنى كۆيخا ئەولا بەم! ژنه ئەلى: گووت خوارد، تۆ چۆن قسەى وا ئەكەى بە كۆيخا ئەولا؟

ژنه بانگەوازی تریى لە بیر ئەچىتەوه و ئەكەوێتە كۆستى كۆيخا ئەولادا، لە پاشا پى ئەلىن: كچى ئەوه كۆيخا ئەولا خۆیه‌تى. ئەلى: كۆيخا ئەولا بەم خانەدانیه‌ به‌خوا حەیفە ئەمە ئەگەر ئەویش بى ناماقوولى وا بكا. شەللا هەر وام بزانیايه كه لە مال نیه‌ چاوم بەو قەد و بالایە نەكەوتایە. ئەنجا كۆيخا ئەولا قاقا دەست ئەكا بە پىكه‌نین و ئەلى: تۆ بانگەوازی خۆت كردوو، ئىتر مەيكە. ئەلى: بارەكەى بۆ باركەن لە گەنم و سەربارىشى بۆ بخەنە سەر.

۹۸. هەر رەفیق گىرايه‌وه وتى: جارێك مەلا حسینی «دەشتیوى» وه‌عزى ئەدا لە سوله‌يمانى لە مزگەوتەكەى خۆيا. لە وه‌عزەكەدا وتى: لە حەدىسدا هەیه‌ ئەلى: «ئەرز لە سەر پششى گایە. گا لە سەر پششى ماسییه. كاسە لە سەر ئاوه، ئاو لە سەر بايه». كابرايه‌كى «زەروون»ى لەكوړى وه‌عزەكەدا بوو هەر كردى بە كەوشەكانیا و بۆی دەرچوو. وتیان: بۆ كۆى؟ وتى: وازم لى بێنن با سەرى خۆم دەرکەم وتى: «لەوه‌ زۆر ئەترسم منالێكى لاسار پختێك لە گاكە بكا، كه‌ راپەچەنى ئەرزەكە ژیره‌وژوور ئەبى».

وتيان: منال چۆن ئەگاتە لای گاکە؟ وتى: برا منالى سولەيمانى شەيتان ئەدۆزىتەو، ئىستە ئەو گايە چۆن نادۆزىتەو؛ كە دۆزىيەو پېش ھەموو لايەك سولەيمانى ئەرووخى. نەوئەللا با تا زووە سەرى خۆم دەرکەم.

۹۹. كابرایەكى دەولەمەند ژىتىكى ھىنا زەماوەند و ئاھەنگىكى زۆرى گىپرا. لە پاش سى مانگ ژنەكە خولامىكى تۆى بوو. لە باوكەكەيان

پرسى: ناوى بنىين چى؟ وتى:

«ئەم منالە ديارە شاترى چاكە، نۆ مانگى بە سى مانگ برپوھ. كەواتە

ناوى بنىين پۆستە چى!».

۱۰۰. كابرایەكى «كرند»سى بەيانى لە مالى دەرچوو، پاش نيوەرۆ گەراپەوھ بۆ مالمەوھ. سەيرى كرد وا كورپە گەنجىكى جوان لە

مال دەرچوو و لەناو پارەوھەكە تووشى يەك بوون. كابرانى چ باسە، پرووى كردە كورپەكە وتى: «خوا بىپرئ ئەم ژيانەى تۆ ھەتە، ھەر پۆژىك سەر بە مالىكا ئەكەى. بچۆ بۆ خۆت ژىتىك بىنەو كوو ئىمە ھىناومانە با چوار كەسىش لە تۆوھ خىرىكىيان دەستكەوئ!».

۱۰۱. كابرایەكى زۆردەيى ھەقدە ژنى ھىناوو. سەرە ھاتە سەر ژنى ھەژدەمىن. لىرەدا تووشى بوو بە تووشى پىرئىژىكەوھ. يەكەم

شەو ئەچىتە پەردەوھ ئەلئ:

سەلاموھەلىك ئەى بووكى پەردە ھەقدەم ھىناوھ بە تۆوھ ھەژدە ژنەكەش بە نازىكەوھ لايەكى لئ ئەكاتەوھ، گۆشەيەكى چارشىوھەكى لائەدا و ئەلئ:

عەلەيكەسەلام ئەى زاواى زۆردە ھەژدەم كردووھ بە تۆوھ نۆزدە

رۆلە ئەزانى كوز چىيە؟ وتى: ئەي چۆن نازانم كوز ئەو كووژەلەيە

كە شىن ئەبى و بە نانه وە ئەيخۆن؛ زۆر خۆشە. سۆفى ھەمە ھەسەن
وتى: خوا داويە. كۆرەى بىردە وە بۆ مالە وە، خۆى بارگەى پىنچايە وە چو و
بۆ ھەج. كۆرە لە مالا بوو بە رەنجەرئىكى باش.

كۆرەى رەنجەر بۆرە زەلامىكى چاك ئەبى، سۆفى ژن خۆى لى خۆش
ئەكا. بە لام كۆرە زۆر گىل ئەبى. ئىوارەك ئاگر ئەكەنە وە لەگەل كۆرەدا
دووبە دوو لەمبەر و لەوبەرى ئاگرەكە وە دائەنىشن. حاجى ژن دەرپىى
لە پىندا نابى. بە جۆرئ دائەنىشى كە دوابراوەكەى دەم بىكاتە وە! كۆرە
چاوى پى ئەكە وى. ئەلى: خانم ئەو ئەو قەلەشە چىيە لە وى؟ ئەويش
ئەلى: پۆلە ئەو رۆژىك ئاغەت بە تەور دارى ورد ئەكرد، منىش ھەروا
دانىشتبووم، تەورەكە دەرپەرى داى لە وى بىرىندارى كرد، وا بەم جۆرە
دەمى كراو تە وە. كۆرە وتى: ئەى چاك نابىتە وە؟ وتى: بەرىوەللا ئەگەر
تىمار بىكرى چاك ئەبىتە وە، ئەبى پۆنى تى كرى.

كۆر ئاگای لە ھىچ نىيە، زۆر بۆى ئەكە وىتە ھەم و پەژارە وە. ژنە
ئەزانى كۆرە دۆش داماو ئاگاشى لە ھىچ نىيە، پىنى ئەلى: پۆلە! ھەم
مەخۇ تۆ ئەتوانى تىمارى بىكەى. كۆرە ئەلى: ئاخىر نازانم. ئەلى: من خۆم
فېرت ئەكەم چۆن دەرمىنى كەى. ھەلئەستى لىگە و قووج بۆى ئەكە وى
و بە كۆرە ئەلى: وەرە ناو لىگمە وە. كە ئەچى و ھەيتە بۆنى دوابراوەكە
ئەكا راست ئەبىتە وە. ژنە ئەلى: بىخەرە سەر كۆنەكە وە پالى پىو نى.
بەلى، ئەويش وا ئەكا. لە وەختەدا كە ئەيە وى پەھەت بىى ژنە سەير
ئەكا كۆرە زۆر شەرە. ئەلى: ئەو چىيە؟ ئەلى: خانم نازانم يا ئەمرم يا گوو
ئەكەم بە خۆما. ئاغازنىش ئەلى: قوونى خۆت توند بىگرە نامرىت.

ئىتر بەم جۆرە كۆرە فېر ئەبىت، ھەر بەينى نە بەينى ئەلى: ئاغەژن ھەستە
با شوپىن تەورەكەى ئاغام تىمار بىكەىن، بەلكوو تا دىتە وە چاك بىتە وە.

حاجی له حج ئەگەر پێته‌وه و کۆرە ئەچی بە پیری‌ه‌وه هەر له دوور‌ه‌وه بانگی ئەکا ئەلێ: «ئاغا شوین ته‌وره‌که‌ی تۆ که ده‌می کردبووه‌وه له‌ناو لنگی ئاغازنما هه‌موو پۆژی. تیمارم ئەکرد، که‌چی تا ئێسته هەر چاک نه‌بۆته‌وه!». حاجیا‌غای هه‌ناسه‌سارد به‌جاری چووه‌ تاسه‌وه و وتی: باشه‌ باشه‌!

۱۰۳. پەفیق حه‌مه‌ده‌مین قادر مه‌لا، له‌ سوله‌یمانییه‌وه ناردی؛ وتی: سالتیک فه‌قییه‌که‌ له «چه‌قژ» هه‌بوو، هه‌ندی ته‌له‌به‌هاتنه‌ ئه‌وێ. یه‌کێک له‌ ته‌له‌به‌کان ویستی گالته‌یه‌که‌ به‌ فه‌قیکه‌ بکا. لێی پرسى: کاکه‌ فه‌قی ناوت چیه‌؟ وتی: ئەحه‌مه‌د. وتی: کاکه‌ فه‌قی ئیعراییکت لێ ئەپرسم بزانی. وتی: فه‌رموو. وتی: «یا أحمق الحمار» م بۆ ئیعراب که‌. فه‌قیکه‌ وتی:

یا حه‌رفی «ندا» ئەحه‌مق ته‌رخیمه

میم مونا‌دا موفه‌د، مه‌عرفه‌ی میمه

«فعل» و «فاعل» بۆ‌وا مه‌جهوولن

ته‌له‌به‌ و «حمار» هه‌ردوو مه‌فعوولن

باشه‌‌وا «حمار» هه‌ر سائه‌ و سائه‌

به‌لام ته‌له‌به‌ دايم به‌ فائه‌^(۱)

ئەلێ: ته‌له‌به‌که‌ به‌جاری واقی و پر ما. وتی: کاکه‌ فه‌قی ئیجگار واش

نه‌. ئەویش وتی: کاکى خۆم جوابی سنان، قوزه‌لقورته‌.

۱. پێده‌چن ئەسلێ شیعره‌که‌ ئوابن:

مونا‌دای موفه‌د، مه‌عرفه‌ی میمه

ته‌له‌به‌ و «حمار» هه‌ردوو مه‌فعووله

به‌لام ته‌له‌به‌ دايم به‌ فائه‌]

«یا» حه‌رفی «ندا»، «احم» ته‌رخیمه

«قی» فیعل، فاعیل له‌وا مه‌جهووله

باشه‌‌وا «حمار» هه‌ر سائه‌ و سائه‌

چاۋ

۱۰۴. ھەر ھى ئەۋە: جارنىكى واش لە «قاىكەن» بە سۈارى ئەسپىك
ئەدا بە لای دەستەيە كدا دانىشتىۋون لە بن كەپرىكا. قالە ناۋىكىيان
تيا بوو سەيرى كابراى سۈارى كرد وتى: «سەيرى ئەۋە ماينە كەن چۆن
مل و كلكى كىردوۋە بە يەك».

لەۋە ختەدا كابراى سۈار خەرىكى ئەۋە بوو سلاۋ بكا. ماينەكەى
سەرسىمىكى دا، كەۋت. كابرا بە ھەرچۆر بوو، ھەستايەۋە، ماين خۆى بۆ
نەگىراپەۋە چالنىك لە بەردەميا بوو، گلىر بوۋەۋە كەۋتە چالەكە و تۆپى. كابرا
چوو زىنەكەى لىي كىردەۋە و داى بە كۆلىا و چوو بە لای جەماعەتەكەۋە
وتى: توخوا جەماعەت ئەۋە كى بوو ئەۋە تىرەى تى گرتىم؟ وتيان: ئەۋە
فلان كەس بوو. ئەۋىش وتى:

«بەككۈۋ، بەخۇا چاۋىكى پىس و تىژى ھەيە». ھەركە ئەۋە ئەۋەى وت،
كوتوپر قالە ھەردوۋ چاۋى كۆپر بوو. ئەۋىش وتى: باۋكم ھەق بە ھەق!.

۱۰۵. وتى: ژنىك ھەبوۋ لە «چەقژ» پوۋرەخاتوونيان پى ئەۋت.
مەشھوۋر بوو كە چاۋى زۆر پىسە. پۆژنىك دوو كۆپى خۆى
لەگە لا ئەبى، ئەدەن بە لای خەرمانىكى زۆر گەۋرەدا. پوۋ ئەكاتە كۆپەكانى
ئەلى: پۆلە ئەم خەرمانى ھى كىيە؟ بەخۇا خەرمانىكى بى ۋرەيە. يەكى لە
كۆپەكانى ئەلى: داىە - خۇا بتگرى - ئەۋە خەرمانىكەى خۇمانە. پوۋرەخاتوون
خىراپە شىمان ئەيىتەۋە ئەلى: «گۈۋم خۋارد، توخوا ئەۋە چىنگە كۆلۈشەكەى
خۇمانە. ئەۋە خۇ ھەر تۆزىكە». (كۆلۈش: قىرچە مەلۇى بچوۋكى گەنم و
جۆيە).

١٠٦. ئەمە يەكئىكە لە ئامۆزگارىيەكانى پەحمەتى؛ ئەيفەر موو:

بەزەيىت بەمانەدا يېتەوھە تا خواش بەزەيى بە تۆدا يېتەوھە:

- ژنیکی جوان که میړده که ی چووبی پو سه فەر.

۱۰- دلسووتاويك كه په که مجار تووشی پاره که ی ئه بی و حه پته که ی

هه لّناستی.

- کابرایه ك كه نه چیته ژووره وه بۆ شایه تی و کابرای تر نه و شایه تییه ی

به دل نابی؛ چونکه شایه تییه که ی ئه و له قازانجی ئه و نابی. کابرا لئی

مؤر ئه بیته وه ناوچاوی لی کرژ ئه کا.

۱۰. ده‌ستیه که له‌سهر می‌زی خوارده‌وه دانیشتون قومپکیان

خواردووه و هیشتا سه رخوښ نه بوون، عه ره قه که یان رږاوه.

ڪورہ گہنجیڪ کہ بہ دست زنیکی پیری قولترہ وہ گیری خواردوہ.

- كچىڭ كە «پن» كە ي نە ماو ە و شە وى گواستەنە وە شى نىڭ پۈتە وە .

- ئەو ژنە كە جليپكى تەرى لە سەر تە ئاف هە لځستوو، كوتوپر تە ئافە كە

ئەپچىرى، جىلەكان ئەكەونە سەر خۆلەكە. ئەوېش ئەلى: ئەى.

عەلى باپىر ھەبوو خۆى لە خۆيا دنيايە کى سەرپە خۆ بوو. ئەو

1.7

ژیانه‌ی به‌لاوه ژیان بوو که له‌گه‌ل کورانی نه‌ونه ماما نا رایویری.

تۆيۈش ئەيناسى.

جاريڪ شه وٺي ٿو ڪورهي ڪه دلي لھ سھ نديو، وھ ٿاوارھي

دهشت و هه ردی کردبوو، تووشی ئه بی. دهست ئه کا به گه مه و گالته

کردن له گه لیا. کوره په مسته کوږه به رڼه پټه سه روگوپلاکي عه لی عاشق.

له م چنگه پر چټپه دا ده سټي خوښناوي ته بڼې، يا خوښني خوږ يا خوښني

سەر و پۆتە لاکی، کاکە عەلی. ئەوە نەدی تر توورە ئەبێت و دەست ئەداتە

خه‌نجه‌ر له‌کاکه‌ه‌لی. ئه‌ویش ئه‌لێ: به‌خوینی عاشقان ئه‌و ده‌سته
جوانه‌ت وا که‌په‌نگینه، به‌خه‌نجه‌ری دی نییه‌ حاجه‌ت. چیه‌ ئه‌م جه‌ور
و ئه‌م کینه‌؟

مه‌لا سمایلی کانیسکان جارێک له‌سه‌ربانی مزگه‌وتی گه‌وره‌دا
١٠٨. بانگی ئه‌دا و به‌ده‌م بانگه‌که‌وه‌ به‌سه‌ر بانه‌که‌دا هه‌پای ئه‌کرد.
شیخ قادری حه‌فید چاوی لێ بوو پێ و ت: مه‌لا سمایل ئه‌وه‌ بۆچ به‌ده‌م
بانگه‌که‌وه‌ هه‌پا ئه‌که‌ی؟ وتی: قوربان خه‌لک پێم ئه‌لێن: تۆ له‌دووره‌وه
ده‌نگت خۆشه، به‌ده‌م بانگه‌که‌وه‌ هه‌پا ئه‌که‌م با له‌دووره‌وه‌ گویم له‌ده‌نگی
خۆم بێ بزانه‌م پاست ئه‌که‌ن که‌من له‌دووره‌وه‌ ده‌نگم خۆشه‌!. شیخ قادر
ده‌ستی کرد به‌پێکه‌نین و وتی: خوا بتگرێ مه‌لا سمایل بۆ خۆت و بۆ
قه‌ست.

مه‌لا عه‌لی حاجی په‌سوول هه‌بوو له‌سوله‌یمانی جارێک
١٠٩. ئه‌حه‌مه‌دی کورپی ئه‌که‌وێته‌ ئاو بیریکه‌وه‌. مه‌لا عه‌لی سه‌ر شوڤ
ئه‌کاته‌وه‌ به‌سه‌ر بیره‌که‌دا ئه‌بیینی، پێی ئه‌لێ: «کورم مه‌چوو به‌هیچ
لایه‌کدا تا ئه‌چم گوریسێک دێم و رات ئه‌کیشمه‌ ده‌ره‌وه‌!».

حه‌کیم گێراپه‌وه‌ له‌هه‌ولێر وتی: له‌گوندی «قوشته‌په‌» پیاوێک
١١٠. ئه‌چێته‌ لای مه‌لاکه‌ ئه‌لێ: مامۆستا پیاو که‌ ئه‌چێته‌ سه‌ر پێشاو
و-بلامانی- تا چه‌ند قنگی بشوا پاک ئه‌بیته‌وه‌؟ ئه‌ویش ئه‌لێ: برام هێنده
بشوا تا جیره‌ی لێوه‌ دێت.

ئه‌مجا کابرا ئه‌چێته‌ سه‌ر ئاوده‌ست هه‌ر ئاو ئه‌کا به‌خۆیا ئه‌یشوا و
ده‌ستی پیا دینیت. دێته‌ ئه‌وه‌ جیره‌ی لێوه‌ بیت، تریک ئه‌که‌نێ. ئه‌لێ:
«ئه‌ی به‌کێری مه‌لاوه‌ چاک جیره‌ی لێوه‌ نه‌هات!».

۱۱۱. هەر ئەو گێرپایەوه وتی: لە گوندی «عاللا» مام پیرداود ئە چوو
بۆ شار، ژنان دەوریان لێ دا هەریەکە چەند دراویکیان دایە
بۆیان بدات بە شت. ژنێک لە ناو ژنەکانا ئەویش چوو بە لای مام پیرداود
وتی: مام پیرداود بە سەدەقە‌ی سەرت بم! وی مەجیدیەم لۆم بەرە لۆم
بدە بە دوو گەز جانگ لۆ ئاوەرکراس چم نینە.

مام پیرداود دوو گەز جانگی لۆ هینا پلکە‌ها مین ئاوەر کراسیکی زۆر
تەسک و ترووسکی لێ کرد و هەندیکیشی مایەوه دای بە سەریا و چوو
لە ناو ژنەکانا دەستی کرد بە شایێ و ئەیوت: هاوەر کراسم بە هاوەر کراستان،
چەقە‌لانی شەم بە بەرتان. (چەقە‌لانی: لە چکە).

۱۱۲. حەمە‌عە‌لی مە‌لا محە‌مە‌د گێرپایەوه وتی: جارێک لە «چناران»
پۆژی جومعه‌ ئەبێ و خە‌لکە‌که هە‌موو ئە‌چن بۆ نوێژی
جومعه؛ لە نوێژی جومعه‌ شا ئە‌بێ چل کە‌س بن، ئە‌وان سێ‌ و نۆ ئە‌بن.
چاوە‌ گێرن سە‌یر ئە‌کە‌ن مامە‌ حە‌مە‌ نە‌ها تۆوه، ئە‌چن بە‌ دوویا ئە‌لین:
پیاوە‌ تیت بێ‌ وەرە‌ با جومعه‌ کە‌مان تە‌واو بێ‌. ئە‌ویش ئە‌لێ:
«خۆ‌ مāl و بیست نییه؛ من دوو کورم لە‌ جمعه‌ دایە. بە‌ خودای باهم!
پێ‌ بێت و نایمە‌ بە‌ر پێ‌؛ لە‌ کوێ‌وه‌ ها تۆون بچنە‌وه‌ بۆ ئە‌و شوێ‌نه».

۱۱۳. هەر ئەو گێرپایەوه وتی: مە‌لا محە‌مە‌د دەرگە‌‌لە‌یی هە‌بوو، مە‌لا
بوو لە «گە‌‌لە‌». پۆژی جمعان - کە‌ سە‌لامی جومعه‌‌ی ئە‌دایە‌وه -
هە‌لە‌ستا‌ پرووی ئە‌کرده‌ خە‌لکە‌که ئە‌یوت:
«سە‌‌گ‌‌با‌ینه! چاوان زە‌ق مە‌کە‌ن، کێ‌ر و رە‌ق مە‌کە‌ن و لە‌ قوزی ژنی
خە‌‌لکی پۆ‌کە‌ن!».

۱۱۴. پیاویکی سمایل عوزه یری ئەبێ بە میوانی مەلایەك. مەلاکە دەوریەکی بچووک چیشتی برنج لەگەڵ دوو سێ نان ئەهینێ و بە میوانەکە ئەلێ: «فەرموو. کابراش دەست درێژ ئەکا بۆ پاروو. مەلا دەستی ئەگرێ و ئەلێ: «کتیب ئەفەرموو: بیسمیلا بکە؛ ئەگینە شەیاتین و جنۆکە لەگەڵمان ئەخۆن». کە لە نان خواردن ئەبنەو مەلا ئەلێ: چاوت لێ بوو بیسمیلا چەند بە بەرەکەت بوو؟ کابرا هەرچەندە تیریشی نەخواردبوو بە ناچاری وتی: بەلێ قوربان واسە.

چەند پوژیکێ پێ چوو بە رێکەوت مەلا ئەبێ بە میوانی سمایل عوزه یری. کابرا لەنگەریەکی زل نان و پۆن و شلکینە ئەهینێ و دایەنێ ئەلێ: «فەرموو: مەلا قۆلی لێ هەلەکا ئەیهوێ بلی: بسمیلا، کابرا توند دەست ئەگرێ بەسەر دەمیا و ئەلێ: «وێ کەلام بیژی بیسمیلا دەم و دگانت ئەشکینم. تۆ ئەگەر ئازای هەیی جن هەیی جن بکە. خۆی هەردوو قۆلی رانهوێشینێ و دەست ئەکا بە های جن های جن بیتو بیتو!».

۱۱۵. کابرایەکی کورد پوژیک ئەبێ بە میوانی پیاویک؛ نان دانهنێ. میوانەکە یەکەم پاروو هەلەگرێ بیبا بۆ دەمی، خانەخوێکە ئەلێ: «برا راوهسته پارووه کەت موویکی پتویه». کابرا ئیتر پارووه کە دانهنێ و ئەکیشینتە دواوە.

خانەخوێکە ئەلێ: «ئەو بۆچی چوویتە دواوە؟ ئەویش ئەلێ: «بەخوا برا تۆ ئەوەندە بەرچاو تەنگ بی، وەها سەیری پارووی هەوێم بکە ی من ئەم نانەم پێ ناخوێ!».

۱۱۶. کەلای ئەلێ: لە شیخ مراد ئەپرسی ئەلێ «سەید قلیە وە قاف کەنە ی یا وە غەین؟» ئەویش ئەلێ: سەید کەلای: نە وە قاف کەنە ی نە وە غەین؛ وە گوشت کەنە ی، بچوو قەرێ بارە تا بخوێنە ی.

۱۱۷. سالتیک له زه‌مانی تورکه‌کانا «داسنی» کوشتن باوی په‌یدا کردبوو؛ خه‌لک زۆر ئه‌چوون. هه‌رکەس که ئه‌هاته‌وه سەری داسنیکى ئه‌کرد به‌سەر شیر وه‌یا تهن‌گ حسکه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌وه به‌خه‌لکی پیشان بدا که داسنیکى کوشتوو.

باوکی عه‌زه‌کونه‌ماسی هه‌بوو ئه‌ویش له‌گه‌ل ئه‌و عیلاجاره‌دا رۆیشتبوو. له‌ولاه که هاتبونه‌وه ئه‌ویش «پى» یکى کردبوو به‌سەر لووله‌ی تهن‌گه‌که‌یا. لێیان پرسى: ئه‌مه‌ کى کوشتوویه‌تى؟ وتى: من. وتیان: ئه‌ی سەره‌که‌یت بۆ نه‌هینا؟ وتى: «تا من فریا که‌وتم چوومه‌ سەری، سەری پێوه‌ نه‌بوو؛ بردبوویان!».

۱۱۸. کابرایه‌کی قه‌لخانی بى‌ تووتنى هینابووی به‌سەریا، له‌و ولاتی کرماشانه‌ رۆژیک سواری خانمىك ئه‌بیت. له‌ وه‌ختى ئیشا خانم - بلامانى - تریك ئه‌که‌نى. کابرا ئه‌لێ: خانم دواى خۆت بگره‌. خانمیش ئه‌لێ: «ئاغا له‌ ئشق ئه‌و سەر سووره‌ی تۆ توانای دواگرتنم چووه‌!».

۱۱۹. کابرایه‌ک له‌ وگه‌رمیانه‌ مریشکىك ئه‌کړئ و ئه‌بیاته‌وه بۆ ماله‌وه. وه‌خت نزیکه‌ و په‌مه‌زان ئه‌بى. مریشکه‌که‌ ئه‌دا به‌ ژنه‌که‌ی و پینى ئه‌لێ: ئه‌مه‌ هه‌لگره‌ بۆ په‌مه‌زان.

کابرایه‌کی قوماربازی «په‌مه‌زان» ناو، گوێی لى ئه‌بى، ده‌نگ ناکا تا ده‌رفه‌تى بۆ هه‌لئکه‌وێ. رۆژیک مێردى ژنه‌ له‌ مال نابى، کابرا خۆی ئه‌کا به‌ ژووره‌وه ئه‌لێ: لاله‌م ناردمى بۆ مریشکه‌که‌. ژنه‌ش ئه‌لێ: بۆچی تۆ په‌مه‌زانیت؟ ئه‌لێ: به‌لێ. ژنه‌ ئه‌چى له‌ کولین مریشکه‌که‌ ده‌رکا، ده‌رپى له‌ پێدا نابى، مالى حه‌لāl ده‌رئه‌که‌وێ. کابرا له‌ دواوه‌ خۆی پێدا ئه‌دا و ئه‌بى به‌ زاوا. ژنه‌ مریشكى بۆ ده‌رئه‌کا و ئه‌یداتى. کابرا به‌ نان و گانه‌وه

لى ئەدا ئەپوا.

ئىوارى ژنە مېردەكەى دېتەو ەپىى ئەلى: پەمەزانى باو ەزىز ەات
مەرىشكەكەم دایى پزگارم بوو لە دەستى. كابر ئەلى: پەمەزانى چى؟ ئەلى:
ئەى تۆ نەتوت مەرىشكەكە بۆ پەمەزانە؟ مەنىش لىم پەرسى: تۆ پەمەزانىت؟
وتى: ئا؛ ئىتر دامى. كابر وتى: بە خوا چاكى گاوت. ئەویش وتى: تەپەتو
با من سەرم لە كولانەكەدا نەبوایە بى تەوانیایە بى گامایە!

۱۴۰. ژن و مېردىك لىك زىز بووبوون. وا ديار بوو ژنەكە لە مېردەكە
زىز بووبوو؛ ئىتر لە بەرچى بوو ئەو ە من نایزانم؛ پەنگبى تۆ
بىزانى. ئەمانە مەلىان ەبوو. پۆژىك پیاو ەكە دانوولەى بۆ مەللەكان كەردبوو،
بۆى دانابوون. پىى وتن: بۆن دەى با كىرتان ئەستور بى. ژنەكەى لە
قوشبەنىكەو ەگوپى لى بوو وتى: «ئەى دوزمنى لەشى خۆت! خۆت بۆ
دوو دەنك ناخۆى؟ ەر ئەىكەى بە قورگى ئەوانا!».

۱۴۱. پەرىژنىكى زۆر پەپووتى پە ەبوو. لەوانە بوو لەبەر پەرى
تۆزى ئەقلەكەشى كەم بووبوو. كوروكال ئەكەوتنە شوپىنى
ئەیانوت: نەنە دەنگى ئەو ەى خوارەو ەت چۆنە؟ ئەویش دەستىكى ئەخستە
سەر دەمى و ئەوى تەرى ئەخستە سەر دوابراو ەكەى و ئەپوت: «تا ئەو
بەو ەى ئەو ەش ئەپەو ە!».

۱۴۲. ەوسمان مەمەد سەلح گەپراپەو ەوتى: تازە ئەم قەسەپە داھاتبوو
كە ەر شتىكى ناخۆش پەو ە بکەرداپەتەپەكى پەپیان ئەوت:
«گو ەمەدەرى پەچى مەزەرىكە!»؛ واتە: زوو بەسەر ئەچى. پەپاوىكى
كوپرى قەسەقوت ەبوو لە سولەپمانى براپەكى لەسەر ەر شتىك بوو،
پەنزەسەل ئەپوا لە بەندىخانە بوایە. خەلکوخوا ئەچوونە لای براكەى دلیان

ئەدايه وه ئه يانوت: «ههچ نيه، پيچي ميژه ريكه. ئيشه لا زوو پرگارت
ئەبى». ئەوه نه يان ئەم قسه پي وتوو ئيتري جيقلدانه ي هه لي نه گرت
وتى: «كوړه له قهبرى داىكى ئەو مه لايه ئەبەم كه به پانزه سال ميژه رى
ئەبە ستيته وه!».

۱۴۳. كابرايه ك له «ته وي له» هه بوو «زوراب» ي ناو بوو؛ نويزى
نه ئەكرد. كابرايه كي درواسييان هه بوو پي وت: «ئەگەر نما
نه كه رى سان مه كشوت». ئەويش له نويزى ئيواره دا سه رها چوو مهزگوت
و ده ستى پي كرد. نيه تى هينا وتى:
«نیه تم هه نه يه رى ركاتي نما كه روو په رى سانى. ئانه ي نيه ت مارو
زورابه ن. "الله اكبر"».

۱۴۴. جار يك فه قتيه ك ئە چي ته خزمه تى شيخ بابە عه لي ته كيه ي
ئە لي: قوربان «كافيه» م كردوو به شيعر. ئيسته نيه شيعر يك
داناوه، نيه كه ي تريم بو نايه ت. ئە لي: ئەو نيه وه چيه؟ تا من نيه كه ي ت
بو دانيم.
ئە لي: قوربان! «الكلمة لفظ وضع». شيخ بابە عه ليش ئە لي: «كيري
كه رم به قنگت وع!».

۱۴۵. كوينا خه وي زى «شاخه پيسكه» داىكى ئە مري، پوره مه يرم
هه بو ئە چي ئه يشوا، هه موو جار به كوينا خه وي زى ئە وت:
كوينا داىكى ره حمه تيت ژنيكي به هه شتى بوو، له وه خته دا ئە مشورد
هه ر پي ئە كه نى! چه ند جار يك ئە مه ي وت: هه ر جاره ش كوينا خه وي زى
له به ر خاتري قه بره كه ي داىكى شتيكي ئە دايه. له ئاخرا پوره مه يرم له
تامى ده ركرد! ئاخىر جار وتى: پوره مه يرم وازيبنه ئە وه به قوزى تو و

ئەقلى من پىئەكەنى، ئەگىنا كەى ئەم شوئىنە شوئىنى پىئەكەنىنە!؟

۱۴۶. كابرەيەكى كۆپەيى عەزىزى ناو بوو، جارېك ئەچىتە شاخە پىسكە
لە مالى ناسراو كەيا نان و ماست ئەخوا. دەم و لىوى پاك ناكاتەو،
ماستەكە ھەروا بە لىوئەو ئەبى. بەو جۆرە ئەچىتە لای كوئىخا ھەوئىز.
كوئىخا ھەوئىز لىئى ئەپرسى: عەزە ئەو ھەچىت خواردوو؟ ئەلى: كوئىخا
وہللا ئىستەكە گەىشتەمە جى، لە مالى خانە خوئەكە ما مرىشكىنىيان بۆ
كوشتبوومەو، بەبى تۆ ناخۆش، مرىشكەم خوارد. كوئىخا ھەوئىزىش ئەلى:
وہللا عەزە راست ئەكەى؛ ئەو ھەتە رىقنەكەى بە بەر كولانەكەوہە!

۱۴۷. مەلا مەمەدى دەرگەلەيى لە گەلەلە رۆزى جەمان خوتبەى
ئەخوئىند. كە ئەچووە سەر مەنەرەكە دارىكى ئەگرت بە
دەستەو لە كاتى خوتبە خوئىندەو كەدا رايئەوہ شاند. پىيان وت: مامۇستا
خەتیب كە ئەچىتە سەر مەنەر شیر ئەگرى بە دەستەو، تۆ لە باتى شیرەكە
دارىك ئەگرى بە دەستەو؛ ئەو ھەچى؟ ئەوئىش ئەيوت: ئەم تۆلە بابانە
پىويست ناكە من شیريان بۆ بگرم بە دەستەو، ئەگەر بە گوئىيان نەكردم
بەم دارە سەروپەچكىيان ئەئىمە يەك و ئەيانترىنم بە گۆرى بابيانا.

۱۴۸. كابرەيەك ھەبوو لەو خوارە كورپىكى ھەبوو يەكىك لىئى پەرسى:
بەروا ئەكەى ئەم كورپە ھىچى لە تۆ ناكە. ئەوئىش وتى: «برا
بۆچى درواسى دىللى مئالەكانمان لە خۇمان بكەن!».

۱۴۹. كورپىكى باقلانى چووبووە فەقئىەتى، گەىشتبووە كىتىبى
«أنمودج». ھەر كە كىتىبەكەى ئەگرت بە دەستەو خەوى لى
ئەكەوت. وەختى سەردانى مالى خۇيان ھاتبوو، چووەو ھە بۆ سەردان.

مانگایه کیان هه‌بوو زۆر لاسار بوو، نه‌یه‌ه‌یشت بی‌دۆشن. دایکی کورپه به‌ته‌واوی به‌ده‌ستی‌ه‌وه‌که‌وت‌بووه‌عه‌زیه‌ته‌وه. ئە‌وا دایکی کورپه مانگای هیناوه‌گویره‌که‌که‌ی خستۆته‌به‌رده‌می، خۆیشی گۆرانی بۆ ئە‌لێ؛ که‌چی مانگا هه‌ر له‌قه‌ئه‌هاوینێ و نایه‌لێ بی‌دۆشن. کورپه‌فه‌قی هه‌ر که‌چاوی به‌مه‌که‌وت، خیرا چوو «أُموذَج» که‌ی هینا له‌به‌رده‌می مانگادا پانی کرده‌وه. دایکی وتی: ئە‌وه‌چی ئە‌که‌ی رۆله‌؟ فه‌قی وتی:

دایه، ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ی لێ نه‌زێ! هه‌ر ئیسته‌خه‌وی لێ ئە‌که‌وێ، به‌ئاره‌زوی خۆت و به‌شینیه‌بی بی‌دۆشه. من هه‌موو جار که‌کتیبه‌که‌ئه‌گرم به‌ده‌ستمه‌وه‌خه‌وم لێ ئە‌که‌وێ. لێ‌گه‌رێ ئیسته‌ئه‌میش خه‌وی لێ ئە‌که‌وێ. هه‌ر تۆ ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ی نه‌زێ!.

مه‌لا فه‌تتاح هه‌بوو له‌موکریانه، هه‌تا بلیت ناشیرین و ۱۳۰. نا‌هه‌موار بوو، به‌لام له‌قسه‌دا گره‌وی برد‌بووه، زۆر قسه‌خۆش بوو. کورپه‌کیشی هه‌بوو مه‌لا‌عه‌لی ناو بوو، مه‌لا‌عه‌لی له‌فه‌قییه‌تی بوو هه‌موو جار هات‌و‌چۆی مالی خۆیانی ئە‌کرده‌وه‌بۆ سه‌ردان، به‌پنجه‌وانه‌ی باوکی، ئە‌م ئینسانیکێ رپیکوپیک و جوانچاک بوو. مه‌لا فه‌تتاح وه‌کوو عاده‌تی هه‌موو پیاویکی به‌و‌ه‌رع و به‌دین دائیما ئاوینه‌و کاوکل‌توو و مه‌قه‌ستی پێ‌بوو بۆ رپیک‌خستنی سه‌ر و ریشه‌که‌ی و چاوپشتنه‌که‌ی، مه‌لا‌عه‌لی کورپه‌هه‌ر جار که‌ئه‌چوووه‌ماله‌وه‌سه‌یری ئە‌کرد ئە‌وا باوکی چاوی رشتوو و ئاوینه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌شوکی خوا ئە‌کا، ئە‌لێ: حه‌مد و سه‌نا بۆ ئە‌و خوايه‌که‌ئیمه‌ی به‌چاکترین سوورته‌دروست کرد‌وه. مه‌لا‌عه‌لی کورپه‌شی هه‌چ ده‌نگی نه‌ئه‌کرد.

رۆژنیک مه‌لا‌عه‌لی چوووه‌ده‌ره‌وه‌یه‌کی لێی پرسی: باوکت له‌ماله‌؟ وتی: به‌لێ. وتی: چی ئە‌کا؟ وتی: چی ئە‌کا؟ خوا ئە‌خا به‌درۆوه!

۱۳۱. عوسمان شارباژىپرى گىپرايە ۋە تى: لە ۋ بەر كىۋە كابرايە كى
 رەزاقورس ئەبىت بە ميوانى مالىك. تۆزى ناسراۋى پىشۋويان
 ھەبوو لەگەل مالىكەدا. كابرا بۆى دائەكوتى و ھەر نارۋا. مالىكەش
 ھەرچەندە پلارى تى ئەگرن كارى تى ناك.

رۇژنىك ژنى خانەخويكە پىي ئەل: ئىستە منالەكانت بەستەزمانانە،
 لەوانەيە لەبەر ئەۋە كە دەمىكە نەياندىويت، ئەبى دلىان زۆر نارەحت
 بى! ئەۋە ھىچ بىريان ناكەيت؟ لەوانەيە ئىمە بىريان ئەكەين، تۆ چۆن
 ئەبى بىريان نەكەى؟ توخوا كە چوۋىتە ۋە لەباتى ئىمەش چاۋت پىيان
 بكەۋى. كابراى ميوان تى:

ۋەللا پاست ئەكەى، ۋەختە سوۋىم بىتتە ۋە بۆيان. ھەر ئىستە ئەچم
 پائەسپىرم ھەموو بىن بۆ ئىرە، با ئىۋەش چاۋتان پىيان بكەۋى. ئەۋە
 باشتەر بۆ سوكنايى ئىۋە تا من خۆم بە تەنيا بچم و بىانبنىم!

۱۳۲. زەمانى زوو ئەۋەى كە ئىستە پىي ئەلن «مەحامى» ۋەيا
 «پارىزەر» دانەھاتبۋ. لەباتى ئەم ناۋە «ئەوقات»، ۋەيا «ۋكىل
 مرافعە» ھەبوو. ھەر كارەساتنىك پروى ئەدا سەرچاۋەى ھەموو «مەلا»
 بوو، كە ئەۋ كارەساتانەى ئەبىرە ۋە. بەمانە ئەوترا «شەرع». جا ئەگەر
 كارەساتنىك پروى بدايە، داۋاكەر ۋەيا داۋا لىكراۋ ئەوقات ۋەيا «ۋكىل
 مرافعە» ى پائەگرت. ئەم ئەوقات و ۋەكىل مرافعانەش ھەر مەلا ۋەيا
 مىرزا بوون.

جارنىك كابرايەك جنىۋ ئەدا بە كابرايەكى تر، ئەل: كىرى پرووت بە
 قوزى دايكت. كابرا چوۋە لاي مەلا شكاتى كرد كە جنىۋى ۋاى داۋەتى.
 مەلا ناردى بە شوۋن ئەۋى ترا. ئەۋىش لەبەر ئەۋە كە ئىشەكە زل بوو،
 «ۋكىل مرافعە» يەكى پراگرت. ھەموۋيان چوۋنە لاي مەلا. مەلا پروى كرده

کابرای جنيوده: که تو جنيوئیکی وات داوه بهم پياوه و ئه مه «قه زف» ه.
 «وکيل مرافعه» هه ليدايه وتی: ئه مه جنيو نييه، با ئه گهر کيژه که ش
 کيتری باوکی بی. مه لا پرووی کرده جنيوپی دراو وتی: هيچ هه قیکت نه ما
 به سه ر ئه و پياوه وه. ئه مه «قه زف» نييه. پرۆ با کيتری به قوزی دايکی
 «وکيل مرافعه» بیت. «وکيل مرافعه» ش ده می ئه بی به ته له ی ته قيوه
 و رازی ئه بی به قهزا و قه ده ر.

۱۳۳. کابرایه کی «که له کن» سی ئه چیتته لای مه لا توفیقی عه تار ئه ئی: ئه و پۆژه چوومه «پیره مه گروون». له وه تی هاتوومه ته وه مووی ریشم هه مووی ژان ئه کا. ئابزانه به خیری خۆت ده رمائیکم ناده یی تۆزی چاک بێ. ئه ویش ئه ئی: چیت خواردوو؟ ئه ئی: وه لّلا له وی پارچه یی نام به سه هۆله وه خوارد. ئه ئی: برۆ مردووت مرئ! بمره بو خۆت. نه خواردنت له خواردنی موسلمانان ئه کا نه ده ردت له ده ردی گاوران ئه کا!.

١٣٤. ئەلەين: پادشاھەك سە ژنی هەبوو، یەكێ ئاری، یەكێ سامی،
یەكێ چەركەسی، شەویك لەگەڵ ژنە ئارییەكە ی نوستبوو
لەبەری: دنیا چ وەختە؟ وتی: دەمەوبەیانە، وتی: بە چیدا ئەزانی؟
وتی: بۆنی گولان لەگەڵ دەنگی بولبولان و نەوای قومریان ئاھەنگی
عەترە فشانێ و نەواخوانی ئەگێرن، دلێ دلدار مەست ئەكەن، باوەشینی
خالی سەرگۆنای نازداران ئەكەن. شەوی دووھ لەگەڵ ژنی سامیدا نوست،
لەبەری: دنیا چ وەختە؟ وتی: بەری بەیانە. وتی: بە چیدا ئەزانی؟ وتی:
ملیوانكە ی مرواریم كە ئەكە ویتە سەر سینە ی قاقم، فینكی و ساردییەكی
بە ئاستەمی وا هەست ئەكەم وەكوو ئەو ساردییەكە لە شابالێ بە لەنگەری
پەرییەو ویت و بدا لە ئەگریجە ی نازدارك بی شەكینتەو و ئەو نەرمە

بدا له گۆنای ئالی ئەو نازاداره، ئەو چ هه ستیک ئەکا به و فینکه سینه ی
منیش ئەو هه سته ئەکا.

شەوی سێیه م له گەڵ ژنی چه رکه سیدا نوست، لیتی پرسی: دنیا چ
وه خته؟ وتی: دەمه ورۆژه. وتی: به چیدا ئەزانی؟ وتی: شەروەت وی له
پووتا گوو تاوی داوم!.

دڵ سووتاویك دەمێ ساڵ بوو دلی چووبوو له یاره که ی، هەر
۱۳۵. به شوین هه لیکه ئەگه را له جینگایه که دهستی که وی. ئاخری له
پاش چاوه پروانییه کی چه ند ساڵه، جارێک له شوینێکی بێده نگدا دهستی
کهوت و خۆی تی هه لسوو؛ به لام حه یته له خه ودا بوو، هەر بۆی هه لنه ستا.
ئەمجا به ناچاری پرووی کرده یار و وتی:

له پاش چه ند ساڵ که پێمان که و ته ناو ده و له تسه رای رانت، وت:
لاچۆ له خه ودا یه بلوورینم چیه کارت. یاریش ئیتر پینی هه لنه گیرا وتی:
دەمێ بوو لافی مه ردیت لی ئەدا نه شته ر له کارایه، که چی وه که په تکی
باره به لام سه ری شۆری له ئەرزایه.

ئەحە ی ناسر وه کوو گۆینده بوو، په ندیش بوو. هەر شتیکی
۱۳۶. به سه ر به اتایه خۆی ئە یگێرایه وه؛ دهنگی ئە وه شی هه بوو که
سه ر سه ودا ی له گەڵ منالاندا هه یه. ئە حمە د عه زیزئاغا بۆی گێپامه وه
وتی: ئە حە ی ناسر خۆی بۆی گێپامه وه وتی:

ئەوا جارێک له که رکوک منالیکم تاو دا برده م شوینێک. که هاتینه
ده ره وه گویم لی بوو منالیکێ تر به و منالە ی وت: ئە وه چیت ئە کرد له گەڵ
ئە و پیاوه دا؟ وتی: وه للا برده می کیشامی به سه ر خۆیا. منیش وتم: سوبحانه لالا
هه تیوبازیش حه رام بوو، مه گه ر به وه لی و دوو شاهید نه بی!.

۱۳۷. دیسان ھەر ئەو گێڤایەو وە وتی: ئەحەى ناسر وتی: جارێك ھەتیوێكم تاو دا بە دوو تارانى. ھەتیوێكە وتی: ھەر بیخەرە ناو پانم واز بێنە. وتی: منیش وتم: ئەو تۆ ئەلیی چى؟ من ئەو چل و پینچ سالە لە ناو پانى خوڤمايە. جا ئەگەر وابى ئیتر ئەم دوو تارانىيە بۆ بدەم!.

۱۳۸. سەى كەرىم لاى شىخ «حسام الدین» گێڤایەو وە وتی: ئەوا لە باخەكۆن مەجلىسى شىخ پەرە. موریڤ و سۆفییەكى زۆر دانیشتون. لەو وەختەدا سۆفى پەشىد كەردى بە ژوورا و ھات. شىخ فەرمووی: سۆفى پەشىد! شىخ حەبیبەللاى خواشت چۆنە؟ ئەویش سى و دووی لى نەكرد وتی: عەمرى نەمىنى وەوێكەى خۆى گا!.

(ئەمەش ئەو بوو كە چوو وە خوازبىنى ژنىك بۆ كۆرەكەى. ئەوانیش وتووایانە كۆرەكەت پیاو نییە؛ وتویە: كەواتە بیدەن بە خۆم. ئەوانیش داویانى).

۱۳۹. مەلا سەمایلێ كانیسكانى جارێك تووشى كۆرێك ئەبى، سا لەبەر ھەر شتىك ئەبى سەر ئەخاتە سەر كۆرەكە. كۆرە تۆزى خۆى ھەلئەگوشى و ناوچاوى دىنیتەوێك، وەكوو یەكێ ژانىكى پێو بى. لى ئەپرسى: ئەو چیتە؟ كۆرە ئەلى: وەللا دوو مەلەم دەركردوو. ئەلى: لەكوو؟ ئەلى: بلامانى لە كۆنى قنگمەو. ئەلى: ھەتیو تۆ قسەيەك بكە بچیتە ئەقلەو. ئەلى: چۆن؟ ئەلى: دەرەل عەدەتى وایە لە شوینی تەنگ دەر ئەچى، چۆن لە شوینیكى فراوانى ئەوێ تۆو دەركچوو؟!

۱۴۰. دەرویش حەمەعلی باخانى گێڤایەو وە وتی: جارێك پێم كەوتە زێوێیە پیرەمەگروون. پۆزى جومعە بوو چووم بۆ مزگەوت بۆ نوێژ. مەلاكە دەستى دا بە خوتبەو (ناوى مەلاكەشى وت، بەلام

پاستی من له بیرم نه ماوه کیتی وت). کورپیکی هه بوو له و کاته دا هات دهستیکی خسته ئه ملای ده رگا که وه دهسته که ی تری خسته ئه ولایه وه. ئه وا مزگه وته که ش پره له خه لک. بانگی کرد: بابا! که ره که ئه گیت! یا بیبه م بۆ له وه پر؟ بابیشی هیچ خۆی تیک نه دا وتی: رۆله بیبه.

۱۴۱. کابرایه کی سمایل عوزه یری هه بوو له و ولاتی چه قژ و قایکه نده «ده رویش ره حیم» سی ناو بوو. ئیش و کاری هه ر دزی بوو. شه ویک ئه چی بۆ دزی و هیچی ده ست ناکه وی. که ره کیک پی ئه بی دایه که نی ئه داته بن دهستی و دیته وه. ژنه که ی ئه چی به پیری وه. که ره که ی به گرتمۆله کی لی وه رنه گری. لای وائه بی بوخچه جلی دزیه تیه هیناویه ته وه. که سه یر ئه کا ئه ما که ره که لۆتی ره حیمه. ئه لی: ره حیم ئه وه چیت هیناوه؟ ئه لی: ئه وه که ره که. ئه لی: مال ویران ئه وه که ره که ی خۆته. ئه لی: ئافره ت ده نگ مه که ئه گه ر به دهستی خالی بهاتمایه وه کسه که م لی تیک ئه چوو، ئه وه م له خۆمان دزیوه تا به دهستی خالی نه گه ریتمه وه!.

۱۴۲. مه حموواغا هه بوو له و ولاتی دیبوکریه. له کاتی خۆیا دلی چووبوو له ژنیکی پشتماله، هینابووی. کورپیکی لی بووبوو، کور گه وه بوو و بوو به کورپیکی قۆز و جه حیل و له راستیدا پیاویکی پیاوانه ی لی ده رچووبوو، به لام باوکی هه ر لیی رازی نه بوو، وه به لکوو هه موو جار هه ر قسه ی پی ئه وت و له وانه بوو له گه ل کوره کانی تریا. که له ژنیکی تر بوون. جیای ئه کردنه وه. کوره له باریا نه ما، ئیتر رۆژیک وتی: تو ئه م هه موو قسه یه به من ئه لیی له بهر ئه وه یه که دایکم پشتماله یه. ئه مه سووچی خۆت بوو با تۆزی خۆت بگرتایه بچوویتایه ژنیکی خانه دانت بهینایه با

کورپیکى ببوايه وه کوو خۆت و براکانم پیاو ببوايه. مه‌حموواغا سه‌رى داخست و وتى: پۆله! تۆ کورمیت من به‌هه‌له‌دا چووم.

۱۴۳. سالتیک ده‌سته‌یه‌کی کوروکالی سوله‌یمانی بۆ سه‌یران ئه‌چن بۆ سه‌راوی سوبحاناغا. له‌سه‌ر کانیه‌یه‌که‌ پاپه‌خى لى پائه‌خه‌ن و به‌زمى خواردنه‌وه‌ ئاماده‌ ئه‌که‌ن. پیریزنیکی جافی ئه‌و ناوه‌ وای دیار بوو ئه‌و ساله‌ له‌ عیل به‌جی ماوو. به‌لایانا تى ئه‌په‌رئ، سه‌یر ئه‌کا ئه‌وانه‌ شووشه‌ و قاپیان داناوه‌ و شتیک ئه‌خۆنه‌وه‌. به‌لایانه‌وه‌ پائه‌وه‌ستى و سه‌یریان ئه‌کا. له‌ پاشا ئه‌لى: ئه‌رى برا، ئه‌وه‌ شه‌روه‌تى شاریه‌یه‌ ئه‌یخۆنه‌وه‌؟ ئه‌وانیش ئه‌لین: به‌لى. ئه‌لى: ئا قومیکیش بده‌ن وه‌ من. ئه‌وانیش له‌ناو په‌رداخیکا له‌و شته‌ خۆشه‌که‌ بۆى تى ئه‌که‌ن و ئه‌یده‌نى. ئه‌ویش ئه‌ینى به‌ سه‌ره‌وه‌. که‌ ئه‌یخواته‌وه‌ تۆزى که‌یف ئه‌یگرئ و بزه‌یه‌کی بۆ ئه‌کا. ئه‌لى: برا وه‌ که‌لام چکى تفتوو، وه‌لى فره‌ خۆش وو؛ ئا قومیکى تریشم پى ناده‌ن؟ ئه‌وانیش قومیکى تری ئه‌یده‌نى. پیریزن به‌ ته‌واوی سه‌رخۆش ئه‌بى و نه‌شه‌ ئه‌یگرئ. ئه‌لى: ئا تۆ ده‌نگ! ئه‌رى کوره‌ شارى ئا له‌م شه‌روه‌تى ئیوه‌ ژنه‌کانیشتان ئه‌یخۆنه‌وه‌؟ ئه‌لین: به‌لى. ئه‌لى: ده‌سا وه‌و سه‌ی ساقه‌ هه‌رچى ژنه‌کانتانه‌ وه‌ شه‌و و وه‌ پۆژ هه‌ر خه‌ریکی میخوه‌نى کوزیانن. ئیوه‌ که‌ستان باوکی خۆتان نانا سنه‌وه‌.

۱۴۴. کابرایه‌ک کورپیکى هه‌بوو هه‌ر جاره‌ ئامۆزگارى ئه‌کرد و ئه‌یوت: پۆله‌ هه‌موو جار پیت ئه‌لیم: تۆ ئه‌بى بۆ ژیانى پاشه‌پۆژت شتیکت به‌ ده‌سته‌وه‌ بى بۆ ئه‌وه‌ پتوه‌ بژیت.

پیت ئه‌لیم ته‌نافبازی فیر بیه. هونه‌رى سه‌رمه‌قولات، جوئ سه‌گه‌وانى فیر بیه، قومه‌شکه‌نى فیر بیه، چه‌قه‌نه‌ی مه‌لا سمایلی فیر بیه. لۆتیه‌تى

فیر ببه، چاك مەيموون ھەلپەرىنە. ھەموو جار ئەمانەت پى ئەلیم ھىچ بەگویم ناکەى. ئەمە ئاخىر جارە پىت ئەلیم، ئىتر لە تاقەت ماو، ئەگەر بەگویم نەكەیت ئەتخەمە بەر خویندنى مەلا! بۆ ئەو بىى بە عالم و زانا؛ بىى بە شاعیر و دانا. بىى بە فەیلە سووفىكى توانا، بىى بە پارچە گەوھەرىكى درەخشان لە ھەموو ھونەرىكا. بەلام شىوى شەوت نەبىى بىخوى و كەشیش پىت نەلئ: كەرت بە چەند!

«ھىمن»سى شاعیر بۆى گىپرامەو وتى: كورپىكى زىرەك ھەبوو ۱۴۵. لەو سەرە لەگەل دەستەىكى رەفقیجا جارێك خەرىكى شەراب خواردنەو و كاغەزبازى بوون. خەبەریان بۆ ھىنا وتیان: باوكت مرد. وتى: ھەموو كەس ئەمریت. وتیان كە وتۆتە ناو بىرى ناو حەوشە كە تانەو، ترنجاو تە ناویەو دەرناچیت. وتى: ئەو بىرەى مالى ئىمە خۆم ئەىزانم شیریش بكەویتە ناویەو تىایا ئەترنجى و ئەمرى؛ ئىستە ئەو چۆن تىایا نامرى؟ دەستىشى ھەر بە كاغەزە كەنەو ھە و كاغەز فرى ئەدا، دلئ نایە كۆرەكە بەجى یتلئ.

وتیان: بچۆ دەرى كە. وتى: وەختى خوى من نەمەتوانى لە شوینى خوى بى جوولینم، ئىستە چۆن ئەتوانم كە ترنجاو تە ئەو بىرەو دەرى كەم؟. وتیان: باشە، ئىمە دەرى ئەكەین لە بىرەكە، بەلام لەگەلمان وەرە با بچىن كفن و دفنى كەین و بى ئىژىن. وتى: مردووشۆر ھەىە خۆ من نایشۆم، بچن بىھىنن ئەو ئەیشوا. ئەگەر زىر و زیویش بى من برەو بە ئیو ئەكەم بچن بى ئىژن منى ناوئ!.

حەمەبەگى حاجى رەسوول بەگ گىپراپەو وتى: لە تارىەر عىل ۱۴۶. سەرەوژوور ئەبوونەو بۆ كوێستان، دوو سواری بنارى ھەلەبجە

به‌ویدا تی‌ئه‌په‌رن ته‌ماشا ئە‌که‌ن وا دوو کورپی عه‌شیره‌تی که‌ماله‌یی
چال‌تکیان هه‌لکه‌ندوو په‌پاوێکی ریش سپی خه‌ریکه‌ن نان و ماست ئە‌خوا.
کوره‌کانیش به‌لایه‌وه قنچه‌کیان کردوو و سه‌یری ئە‌که‌ن. سواره‌کان
ئه‌پرسن له‌ کوره‌کان ئە‌لێن: ئە‌مه‌ چیه‌؟ ئە‌وانیش وتیان:

برا ئە‌مه‌ باوکمانه‌. پیر بووگه‌، بۆمان ناگاته‌ کوێستان. عێل خه‌ری کرد
چوو؛ ئیمه‌ به‌جی ماگین وه‌ لایه‌وه‌. نان و ماستمان بۆ دانیاه‌گه‌ بیخوا. ئە‌و
چاله‌شمان بۆ هه‌لکه‌ندگه‌ که‌ نان و ماسته‌که‌ی خوارد بیخه‌ینه‌ چاله‌که‌وه
دایه‌پۆشین با قه‌ل و دال له‌م چۆله‌وانیه‌دا نه‌یخوا. خیرا ئیمه‌ش بچین وه‌
شوین عێلدا بیانگه‌ینی.

په‌پاوێ هه‌زاریش وا هه‌ر خه‌ریکه‌ مل‌چه‌مل‌چ نان و ماستی خوی
ئه‌خوارد و بزه‌بز سه‌یریان ئە‌کا نازانی دنیا چ باسه‌.

وتی: وتمان کوره‌ هه‌ی زۆلینه‌ ئە‌مه‌ ئیوه‌ چی ئە‌که‌ن؟ ئە‌وانمان دایه
به‌ر قۆناخه‌ تفه‌نگ ده‌رمان‌کردن و په‌پاوێ که‌مان خسته‌ پاشکۆی خۆمان
هه‌ینامانه‌وه‌ به‌خیومان کرد تا عێل گه‌رایه‌وه‌ بۆ شاره‌زور. هه‌تیوه‌کان هاتن
باوکه‌ یانمان پێ دانه‌وه‌ هه‌تا چه‌ند سالی دواي ئە‌وه‌ هه‌ر ما و پاشان
عه‌مری خوای کرد!

١٤٧. ئە‌وه‌رهمانی خامه‌ له‌ سوله‌یمانی جاریک بۆ نوێژی نیوه‌رۆ
ئه‌چیته‌ مزگه‌وتی «خومخانه‌» بۆ نوێژکردن. ئە‌چیته‌ سه‌ر
ئاوده‌سته‌که‌ و دێته‌ ده‌ره‌وه‌ و ده‌عباکه‌ی ئە‌گرێ به‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ له‌به‌ر
ئاوده‌سته‌که‌دا ئە‌گه‌رێ و ئە‌کۆکی و هه‌ر جاره‌ ئه‌یسوی به‌ دیواره‌که‌دا.
ئهمه‌ به‌ راویژی ئە‌و نوێژکه‌رانه‌ که‌ پیر ئە‌بن ئە‌لێن: «استبراء».

وه‌ستا گوروونیش هه‌ر بۆ نوێژ ئە‌چیته‌ ئە‌وی. که‌ ئە‌بینی ئە‌وه‌رهمان
وا ئە‌کا پێی ئە‌لی: کاکه‌ ئە‌وه‌رهمان دیواره‌کە‌ کون کرد، ده‌ واز بێنه‌.

ئەویش ئەلئ: وەستا گوروون بەو سەختى و رەپىيە نەماوە کە تۆ چاوت پىئ کەوتبوو!.

۱۴۸. حاجى حسىنى كانى کەوەيى هەبوو لە سولەيمانى مالهە کەى نزىکى مزگەوتە کەى حاجى مەلا رەسوول بوو. قاپى حەوشە و بانى ئەو سەردەمەى سولەيمانى هەموو شەق و شەر بوو. حاجى حسىن هیشتا حەجى نە کردبوو. حاجى مەلا رەسوولیش مابوو. شەويك دز دىت دەرگا شەقوشەرە کەى مالى حاجى حسىن ئەدزى. دەرگا بە کەلکى هېچ نەدەهات، بەلام لەبەر ئەو دىنا زستان و سارد بوو بۆ سووتان باش بوو. ئەویش شەوى دوايى ئەچى دەرگای مزگەوتە کەى حاجى مەلا رەسوول ئەگرى بە کۆلەو و ئەيەننى لە شوين دەرگای حەوشە کەى خويانى دائەنئ. مالهە کە راست بە رانبەرى مزگەوتە کەى بوو. بەيانى حاجى مەلا رەسوول ئەچى بۆ مزگەوت، سەیر ئەکا دەرگای مزگەوت نەماوە و وا بە مالهە کەى حاجى حسىنەو. ئەچىتە لای حاجى حسىن ئەلئ: بۆچ ئىشى وات کردوو و دەرگای مالى خوا چۆن ئەبەى؟ ئەویش ئەلئ:

حاجى مەلا رەسوول دز قاپى حەوشە کەى منى دزیو، خوا دزە کە ئەناسئ؛ بىدا بە دەستمەو و قاپى مالى خوى بەریتەو!.

۱۴۹. ئەحەى کړنوو نەخۆش ئەکەوئ. ئەو سەردەمە حەکیمىک لە سولەيمانى ئەبى ئەچىتە لای حەکیمە کە دەرمانىکى بداتى و چارىکى بکا. حەکیمە کە لە پاش تەماشاکردنى ئەلئ: خالە حەمە د تۆ لە دل خالیه تىيە وات لى هاتوو، ئەگەر دلت تۆزى هيزىکى تى کەويتەو و چاک ئەبیتەو. دەرمانە کەشى ئەو یە بىتى تا سى رۆژ هەر رۆژى دوو جار بەيانى و ئىوارە دوو فرووجى سوورەو کراو، دوو شلکىنە بە رۆن، چوار

هیلکه به میخلمه بخوی و کاسه‌یه فرنی بکه‌ی به سهریا، پاشان هیلنج
 بده‌ی برشینته‌وه تا سئ پوژ ئەمه بکه‌ی ئیتر چاک ئەبیته‌وه. ئەه‌ی کرپوو
 تۆزیک پائەمینئ و ئەلئ:

حه‌کیم باشی! ئەوه تۆ به‌ پرسی خۆت پئ ئەکه‌نی یا به‌ پرسی من؟
 ئەوانه‌ی تۆ ئەفهرموویت ئەگه‌ریه‌کینکی تر بیخوا و برشینته‌وه من به
 سینه‌باز ئەیقۆزمه‌وه!.

مه‌لاحه‌سه‌نی قازی خوی گیرایه‌وه وتی: ئەوا قازین له‌ چوارتا؛
 ۱۵۰. ژنیک ده‌ستی پیاویکی گرتبوو هاتنه‌ لام. ژنه‌ وتی: قوربان
 جه‌نابی قازی! ئەم پیاوه‌ می‌ردمه‌، ئەمه‌وئ ته‌لاقم بدا و له‌ کۆلم بیته‌وه.
 وتم: دایکم ته‌لاق شتیکی باش نییه‌. بۆچ ته‌لاقئ لئ وه‌ئەگری. پاش ئەوه
 ئەگه‌ر تۆ داوا‌ی ته‌لاق بکه‌ی هه‌موو حه‌ق و حوقووقیکت ئەپروا. ژنه‌ وتی:
 قه‌بوولمه‌. وتم: ئاخ‌ر له‌ به‌رچی وا وه‌پرز بوویت، نه‌فه‌قه‌ت ناداتی؟ چییه‌؟
 وتی: قوربان نه‌فه‌قه‌م ئەداتی، به‌لام... وتم: ده‌ دایکم قسه‌ بکه‌. ژنه‌ وتی:
 قوربان شه‌رع شه‌رمی بۆ نییه‌، شه‌وئ ده‌ دوانزه‌ جار هه‌له‌ستیته‌ سه‌رم.
 من تاقه‌تی ئەوه‌م نییه‌.

وتی: ئەمه‌م به‌لاوه‌ سه‌یر بوو. پیاوه‌ش هه‌یج ده‌نگ ناکا. وتی: پڕیکم
 خستن له‌سه‌ر ئەوه‌ که‌ شه‌وئ پینج جار ئیشی شه‌رعی بکه‌ن و له‌وه
 زیاتر نه‌بن. ژنه‌ پازی بوو. پیاوه‌ هه‌ل‌دایه‌ وتی: قوربان پرسایری لئ بکه‌
 ئەگه‌ر پتوپیستم به‌ به‌رکۆل و قه‌رز هه‌بوو ئەمداتی؟ ژنه‌ به‌مه‌ش پازی
 بوو. له‌ پاش سئ پوژ، ژنه‌ هاته‌وه‌ وتی: قوربان نه‌جاتم بده‌ له‌ ده‌ستی.
 وتم: چی بووه‌؟ وتی: به‌ سئ شه‌و به‌رکۆل و قه‌رزى شه‌ش شه‌وی لئ
 سه‌ندگم. نایوانم، ئەم قه‌رزە‌ی له‌کۆئ پئ ئەدریته‌وه‌.



فه‌ره‌ه‌نگی ته‌مه‌ڵ

حه‌کیم: چه‌په‌ری مردن.
جه‌ه‌لی مو‌ره‌که‌ب: دوو سو‌فی له‌یه‌ک شو‌ینا.
ده‌رووی به‌ره‌حه‌ت: له‌فزی سی ته‌لاقه
به‌دبه‌خت: ئه‌و که‌سه‌یه‌که‌به‌ده‌ست که‌چه‌وه‌گیری خوارده‌بی.
ما‌چ: ده‌لالی ئه‌و شته‌که.
خه‌یرخوا: ئه‌و که‌سه‌یه‌که‌په‌ره‌یه‌نی‌ک به‌وانی‌کی‌ک بلا‌وین‌یه‌وه.
ره‌سو‌ول: خه‌یرخوا‌ی دو‌ژمنان.
خاوه‌ن پایه: دو‌ژمنی هه‌موو که‌س.
سه‌ردار له‌شکر: په‌تی گه‌سک.
فه‌قی: هه‌ر برسی.
چه‌په‌ر: خه‌مه‌تکاری خۆپایه‌ی.
پیاوی ئازا: به‌په‌ر مردنه‌وه‌چوو.
داستان‌نووس: په‌شله‌ی ملاز له‌کونی مشک‌گرتوو.
نه‌خۆش: سه‌رمایه‌ی دوکتۆر.
به‌لاجه‌وی: لۆتی نو‌یه‌که‌ر.
واعز: ئه‌وه‌ی بیلێت و نه‌یکات.
خۆشه‌خت: که‌سی‌که‌که‌هه‌رگیز په‌وی حاکم و حه‌کیم نه‌بینیت.
ژیری: هه‌گبه‌ی هه‌موو جو‌ره‌باس و خواسی‌ک.
خاوه‌ن ئه‌قل: ئه‌و که‌سه‌یه‌که‌ئه‌قلی گوزه‌ران و ژیا‌نی نییه.
خولام: ژنی نه‌زۆک.
دیوانه: په‌نگه‌ر.
مه‌لازاده: که‌تیب فرۆشی به‌هه‌رزان و تالان.

ئەولاد: خوۆشى دَل و ئازارى گيان.
 بى مەزە: وشكە مەعرفەت.
 بى خەم: ئەو كەسە يەكە ھەر بە كۆلانا نا بە ھىچو پوچ ئە سوورپىتە وە.
 كە روپشك: لە شكرى شكاو.
 سەرگەردان: لووسكەى بى مشتەرى.
 بەرتىل: گىرى ئوتۆمبىل.
 ھاوشارى: كە سىكە كە ھەر لە باوباپىرە وە عەبى يە كىكى تر ھەر لە
 باوباپىرە وە ئەزانى.
 مورپەد: برا لە مالى خوشكدا.
 دلەنگ: باوك لە مالى كچدا.
 ناچار: قەرزار.
 ئەكابر: بەنگكىشى پەنامەكى.
 ھىچ: وەلامى ئىشى خراب.
 زستان: ئاوى كەپو.
 ھاوین: كىرى درىژ.
 «فاتحە»: سەرمايەى دەروژەكەر.
 «بسم الله»: ئەگەر تىرى، مەخۆ.
 باوەحىز: ئەو كەسەى لە نىشتان ھەلدەت.
 ماچ: دىسان بەركولى وانىكەكە.
 تەوبە: پشتىوانى گومراھان.
 حافزى قورئان: گۆيندەى خوا.
 شكات: بىزارى لە دۆستە كۆنەكان.
 فەلاكەت: ئەنجامى زانىارى.

پیسى: شتیكه له هه‌نگوین شیرینتر بێ.

پاره‌دار: بێ ئیشتها.

«مُتوگَل»: چاو له ده‌رگا.

داخدار: باوکی به‌ ناوی کورپه‌وه‌ ناو ده‌رکا.

مردوو‌شۆر: ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ کێرێک ئه‌شوا هه‌لناستی.

هه‌ر به‌رۆزوو: وانیکی پیرێژن.

خوانی یه‌غما: ئه‌و کورپه‌یه‌ که‌ ئه‌که‌وێته‌ به‌رپه‌لی ئاغه‌گه‌لی هه‌تیوباز.

خه‌لیفه‌ حه‌مه‌سالح هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی خه‌لیفه‌ی مالی ۱۵۱.

شیخ بوو. رۆژێک خۆی کۆ ئه‌کاته‌وه‌ و ئه‌چیی بۆ زیاره‌تی

مالی شیخ. شه‌وی ئه‌چیته‌ دیی ته‌رپه‌مار و ئه‌چیته‌ مزگه‌وت. به‌رێکه‌وت

به‌چه‌که‌ده‌رویشیکی جوانکه‌له‌ش له‌وێ ئه‌بێ. خه‌لیفه‌ حه‌مه‌سالح مرخی

لی خۆش ئه‌کا.

فه‌قیکان هه‌ست به‌مه‌ ئه‌که‌ن. له‌ نیوه‌شه‌وا ئه‌چن به‌ هیواشی

به‌چه‌که‌ده‌رویش له‌ شوینه‌که‌ی خۆی هه‌له‌گرن ئه‌یگوێزنه‌وه‌ بۆ لایه‌کی تر.

مجه‌ورینکی گژن له‌وێ ئه‌بێ که‌ رقیان لی ئه‌بێ ئه‌و ئه‌خه‌نه‌ شوینه‌که‌ی.

خه‌لیفه‌ حه‌مه‌سالحیش ئاگای له‌مه‌ نییه‌. له‌ پاش نیوه‌شه‌و ئه‌چیته‌ لای

کابرا و لینی توند ئه‌کا. کابرا هاوار ئه‌کا یاغه‌وسی گه‌یلانی! خه‌لیفه‌ حه‌مه‌سالح

پائه‌چه‌نی و ئه‌لی: من یاغه‌وسی گه‌یلانی، له‌ قوزی دایکی ئه‌و که‌سه‌

به‌م تۆی خستۆته‌ شوینی ئه‌وا!

شیروان عه‌لی ئه‌مین گێراپه‌وه‌ وتی: له‌م سه‌رده‌مانه‌ی دواپه‌دا ۱۵۲.

ته‌نه‌که‌چییه‌ک هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی وه‌ستا فه‌تحو‌للای ناو بوو.

رۆژێک کابراپه‌کی عه‌ره‌ب ئه‌چیته‌ لای داوای «له‌وح»ی لی ئه‌کا. ئه‌ویش

هیچی لى تى ناگا. له عهرييشدا تهنه وشه ی «يا به» نه زانئ و هیچی تر. کابرای عهرييش له وشه ی «کاکه» به ولاره هیچی تر نازانئ. که چی هیچیان له هیچیان تى ناگن. له نهجاما وه ستا فه تحوللا ده ستی به رز نه کاته وه ده ست نه کا به پلټوک لیدان و به ده میش نه لئ: «يا به هه ی لنگ لنگ و دنگ دنگ هه یه دنگ دنگ».

کابرای عهرييش نه له لنگ لنگ و دنگ دنگ تى نه گانه له پلټوک لیدانه که ی؛ پئی نه لئ: «شتگول». نه ویش وه کوو به روی له ده ما هه لتوقیئ به کوردی پیا دیت نه لئ: له وحه کان دوو جورن، جوریکیان ته نکن که پلټوکی لئ نه ده ی ده نگه که ی ده نگ نه داته وه و زینگه ی لیوه دئ، نه لئ: لنگ لنگ لنگ؛ جوړه که ی تریشی نه ستووره که پلټوکی لئ نه ده ی ده نگه که ی نه لئ: دنگ دنگ دنگ؛ جا جه نابت کامیانت نه وئ؟ کابرای عه رب له م فهرمايشانه سه ری سر نه مینئ و ده می نه بی به ته له ی ته قیوه و لئ نه دا نه روا؛ چونکه له هه وه له وه له لنگ و دنگ تى نه نه گه یشت. ئیسته نه م رپس و گوریسه شی هاته سه ر هه ر به ته واوی سه ری لئ تیک چوو!.

محهمه د نه رده لان حاکم بوو له هه له بجه. له و سه رده مه ژنی ۱۵۳. هیتابوو له پشوودا بوو. میرزا غه فوور هه بوو هه ر له و سه رده مه دا و هه ر له هه له بجه دا، پیاویکی کوردی جافی لایو ناوی «براحه مه» نه بی، نه ینیرئ بۇ بازار نازانم چی بۇ بکړئ. که چی له بهر نه وه که زور که س له نه هلی بازار له و وه خته دا له بانگیشتنی ئاهه نگه که ی محهمه د نه رده لان نه بن دوکان که متر هه بوو. براحه مه شته که ی بۇ ناکړئ، به ده ستی خالی نه گه رپته وه و نه لئ: بازار چول بوو حوکمه ت ژن دینئ.

۱۵۴. پیاویکی خوايامەرز ھەبوو لە سەردەمى ھوكمەتى عوسمانیدا
 كاربەدەستىكى تۆزى گەورە بوو. ھوكمەتى عىراق دامەزرا
 پلەيەك لە ئىشەكەى ھاتە خوارەو. ھەر چەند سالى پلەيەكى تر ئەھاتە
 خوارەو، ھەتا ھاتە سەر میرزا «کاتب»، بە ئىستلاحي ئەم دەورەيە.
 چوو لە شىخ سەلامى شاعىر پىتى وت: تۆكەينوبەينت لەگەل ئەمىن
 زەكى بەگدا ھەيە و ئەويش ئىستە وەزىرە و لەسەر ئىشە، بەلکۆو بمبەى
 بۆلای پىتى بلىيت پلەيەك سەرم خەن و لەسەر ئەم کاتىبە لام دەن.

شىخ سەلامىش ئەلى: باشە و لەگەل خۆى ھەليئەگرى ئەيىات بۆى
 لای ئەمىن زەكى بەگ. ئەچن و دائەنىشن و پاشان بە ئەمىن زەكى بەگ
 ئەلى: قوربان! ئەمە فلانە كەسە و دراوسىي خۆمانە. ھەر لە كۆنەو
 كاربەدەست بوو. ھەر پۆژە نا پۆژىك پلەيەك ھىناوایانەتە دواو. ئىستە
 ھاتۆتە لای من كە بىھىتم بۆ خزمەتت بۆ ئەو بە ھەرچۆر بوو بەلکۆو
 ئىشىكى وا بكەن پلەيەكى تر بىھىتنە خوارەو و بىكەن بە فەپاش!

كاكى خوا بىامەرز كە گووى لەمە بوو ھەر لەویدا بەربووو جنىودان
 و قسە وتن بە شىخ سەلام: ھەى ناجسن! من تۆم بۆ ئەو ھىناوە كە بمكەى
 بە فەپاش يا سەرم خەى؟

شىخ سەلامىش تىي بەربوو وتى: ھەى ناجسنى مال وىران! تۆ ئەو ھىتە
 ھەرەكوو مىزى ھوشتر ھەر بەرەو دوا ئەگەپىتەو، تازە ئەتەوئ
 سەركەو ھىتەو؟ ھىچ شتىكى تر نەماوە بتكەن بەو تەنھا فەپاشى نەبى.
 من وتم: بتكەن بە فەپاش و ئىتر دواى ئەو ھىچى تر نامىننەتەو كە بتكەن
 بەو، بۆ خۆت پزگارت ئەبى!

ئەمىن زەكى بەگىش بەم كارەساتە پىكەنن ئەيگرى و لام وایە ئىشىكى
 بۆ خوايامەرز كرد.

له گوندی «وهرتی» لهو خوشناوه تیبه خه لکه که کو بوونه وه .۱۵۵

وتیان: بچین بۆلای میر بۆ دیدهنی و ئه بی دياريشی بۆ به رین. هاتنه سهر ئه وه که «نیری» یه کی بۆ به رن. به لام «حه چه» به بی ده ستنوێژ بچیته خزمه تی میر تابی. هینایان خستیانه حه وزیکه وه و له ئاوه که یان هه لئه کیشا. هه رکه ده ریان ئه هینایه وه «نیری» خوی پائه وه شان بۆ ئه وه ی ئاوه که له خوی به کینی ترپکی ئه که ند. ئه یانوت: په ککو، ده ستنوێژه که ی شکا! به هه رجۆر بوو ده ستنوێژیان پی گرت و ترکه ندن دوایی هات. برديان بۆ میر و میریش سه روجووت که وشى سوورى به خه لات دانى و گه رانه وه.

له گه رانه وه دا هه موو له سه ر تاشه به ردیک دانیشن و قاچیان شوړ کرده وه سه یری که وشه کانیا ن ئه کرد. پاشان سه ریان لی تیک چوو، نه یانزانی کامه قاچی کامیا نه تا هه لیکیشنه وه هه روا په پ له وئ مانه وه و پۆژ دره نگ بوو. له ئاواپی چاوړییان ئه کردن. له ئه نجا ما هاتن به ده نگیا نه وه سه یریا ن کرد هه موو له وئ وشک دانیشن بوون و قاچیان پاکیشا وه. ئه وانیش سه ریا ن لی تیک چوو، نه یانزانی چۆنیا ن هه لسیتن.

ئه مجا «مامۆتک» هات داریکی هه لگرت یه که یه که ئه یدا له قاچیان، دیا ره ئیشی پی ئه گا قاچی ئه جوو لانه وه. مامۆتک ئه یگرت و به خا وه ن قاچی ئه وت: ئه وه قاچی تۆ. ئه ویش هه لی ئه کیشایه وه و ئه پۆشیت. که هه موو پۆشیتن وتیان: «ئه گه ر مامۆتک نه بوا یه ئیمه لی ره دا هه موو ورچ و ده عبا ئه یخواردین!». .

هه ر له گوندی «وهرتی» دوو که س هه لئه ستن ئه چن بۆ .۱۵۶
پاوه میتش (مه گه ز)! گه لیک ئه سوورپینه وه هیچیا ن ده ست

ناكەوئ. لە ئاخرا لەسەر كانىھىك دائەنىشن، كوتوپر مېشىك ئەنىشى بە ناوچەوانى يەككىيانەو. ئەوھى كە مېشەكەى بە ناوچاوەو نىشتۆتەو بەبى ئەوھ قسە بكا «فیتۆيەك» بۆ كابرای ھاوپرپى دائەھىلئى و بە پەنجە ئىشارە ئەكا بۆ ناوچەوانى خۆى و ئەلئى: ئەوھ مېشىكە بىكوژە.

كابراى ھاوپرپى فېشەك ئەخاتە بەر تەفەنگ و تەقەگوللەيەك ئەنى بە ناوچەوانى كابراو و ئەيكوژئ. ديارە لەو وەختەدا كابرا دەم و لىوى لىك ئەبىتەو و ددانى دەرنەكەوئ. ئەمجا ئەوى تر پىنى ئەلئى: ما گرەكەى ئەكەى؟ ما لىم نەدايە؟ (يانئى: بۆچ پى ئەكەنى؟ بۆچى لىم نەداو؟)

لە «وهرتى» ئەلئى: ھەموو شت ئەچىنرئ چما خوى ناچىنرئ؟ ۱۵۷
چەند كەسىك ئەچن خوى ئەبەن ئەپىرژىنن بۆ ئەوھ برۆئ. پاش ماوھەك ئەچنەو بزانن شىن نەبوو. ديارە ھىچى ديار نىيە. يەككىيان بەردىك لەناو وەردەكە ھەلئەگرئ بۆ ئەوھ بزانئ خويكە چەكەرەى كردووھ يان نە؟ بە رىكەوت دووپشكىك لە ژىر بەردەكەدا ئەبئى، بە چەكەرەى ئەزانئ. ھەلئەگرئ و ئەيا بۆ دەمى بۆ ئەوھ بىچىژئ. دووپشك ئەدا بە سەرى زمانىوھ ئەلئى: پەككو، ماشەللا چەند سوئىر و تىژە! چ بران ناخوئ!.

لە بارەى حاجى مەلا رەحمانى شەرەفكەندىيەوھ

ھەژارى شاعىر گىراپاھەوتى: جارنىك سۆفییەك لە حاجى مەلا ۱۵۸
رەحمان ئەپرسى: قوربان رېش ھىشتەنەوھ لە شەرعا خىرى زۆرتەر؟ ئەویش ئەلئى: جا سۆفى چى لەوھ خىرى زۆرتەر؟ بەخوا لەو رۆژوھە من رېشم بەر داوھتەوھ قوونم ھەساوھتەوھ. جاران ئەگەر جىئویان پى بدامايە ئەيانوت: ھای لە قوونى بەم، ئىستە ھەر دەلئى ھای لە بن رېشى بەم!.

مه‌لا که‌ریمی گول - که «سوو» خۆریکی به‌ناوبانگ بوو. ۱۵۹

مردبوو. له‌خانه‌قای شیخی بورهان ناشتبوویان. که‌سوکاره‌که‌ی به‌چاوی پر له‌فرمیسکه‌وه له‌حوجره‌ی شیخ محه‌مه‌د دانیشتبوون. حاجی مه‌لا په‌حمانیش له‌وئ بوو. کوره‌که‌ی مه‌لا که‌ریم که‌ولیکی زه‌ردی باوکی خستبوه ناو بوخچه‌یه‌که‌وه له‌به‌رده‌می شیخ محه‌مه‌د داینا وتی: قوربان باوکم وه‌سیه‌تی کردووئه‌م که‌وله‌ بۆ جه‌نابت بی. منیش وائیسناومه‌ته‌ خزمه‌تت. شیخیش له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌مه‌لا که‌ریمی ئه‌ناسی و ئه‌یزانی ئه‌م که‌وله‌ له‌پاره‌ی سوو پیکه‌وه‌ نراوه، به‌حه‌رامی ئه‌زانی، نه‌یویست. وتی: رۆله‌ من پیر بووم و تاقه‌تی که‌ول له‌به‌ر کردنم نه‌ماوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ نامه‌وئ. کور و که‌سوکاری مه‌لا که‌ریم وتیان: قوربان یا ئه‌بی لیمان وه‌ربگری یا ئه‌بی بمان کوژی؛ ناببی وه‌سیه‌تی په‌حمه‌تی بشکی. شیخیش وتی: باشه‌ وه‌ری ئه‌گرم. ها حاجی مه‌لا په‌حمان با بۆ تو بی. ئه‌ویش وتی: بینه‌ قوربان باشه‌ با بۆ من بی، میراتی که‌ر بۆ که‌متیاره‌!. ئیتر که‌س نه‌ما له‌به‌ر پیکه‌نین؛ ته‌نانه‌ت که‌سوکاری مردووئه‌که‌ش.

شای ئیتران عه‌سایه‌کی به‌خه‌لات دابوو به‌حاجی بابه‌شیخی ۱۶۰

جه‌میان که‌سه‌ره‌که‌ی جه‌واهیرات بوو. شه‌وئیک دز ئه‌چیته‌ مالی حاجی بابه‌شیخ گه‌لی شت ئه‌دزن. له‌گه‌ل شته‌کانا سه‌ره‌عه‌ساکه‌ش ئه‌دزن. ئه‌و شه‌وه‌ش حاجی مه‌لا په‌حمان له‌جه‌میان ئه‌بی. به‌یانی ئه‌گه‌ر یته‌وه‌ بۆ «قه‌ره‌گوئیز» لیی ئه‌پرسن: ئه‌ری حاجی مامۆستا مالی بابه‌شیخیان زۆر دزیبوو؟ ئه‌ویش ئه‌لی: «ئه‌ری وه‌للا، بابه‌لی سه‌ره‌عه‌ساکه‌شیان لی بردبوو!».

۱۶۱. پۇژىك ئەحمەدئاغای قاقلاوا (كە سەگە ئىرىشیان پى ئەوت) لە زەمبیل ئەبى. حاجى مەلا پەحمانى شەرەفكەندى لىي ئەپرسى: ئەرى ئاغا يىستوومە ئەتەوى قاقلاوا بفرۆشى و بچیتە ناو گەوركان؟ خۇ قاقلاوا زۆر خۆشە بۇ ئەو ئەكەى؟ ئەویش ئەلى: بە خوا قوربان فىرى ناو چۆم و ئا و نەبووم و لىي ناژىم.

حاجى مەلاش وتى: جارىك كابرایەك بە ناو بازارى عەتارەكانا ئەروا، لە پەر ئەكەوى و لە ھۆش خۆى ئەچى. حەكىمىكى بۇ دىن. حەكىم ھەرچەندە خەرىكى ئەبى كابرا چاك نابىتەو. پاشان ئەپرسى: ئەم كابرایە ئىشى چى بوو؟ ئەلىن: لە دەباغخانە ئىش ئەكا. ئەویش ھەرگورج دەرىپكەى دائەكەنى، تەپى گوو لە بەر لووتى كابرادا ئەكا. كابرا ھەر بۆگەنەكە ئەچى بە لووتیا پزمەيەك ئەدا و راست ئەبىتەو. بەلى، پیاو كە فىرى شتىك بوو زۆر سەغلەتە دەستى لى ھەلگرت.

۱۶۲. حاجى سەعیدى مەلا حەسەنى عەلاف بۆى گىپامەو وتى: لەگەل مەلا حەمەمىنە شىتە لە سولەيمانى پىارمان دا كە حەمووشاغا بچىت دايكى خۆى لىي مارەكا. حەمووشاغا ئىمەى ھەلگرت و چووينە لای مەلا حەمەمىن پىي وت:

مەلا حەمەمىن من دايكم ھەرچەندە پىرە بەلام جوانە. ژنىك دىنى، ئەمەوى لىتى مارەكەم؛ چونكە لام وایە شتى شەرى ئەوى. ژنىكىش كە ئەوئى وىست بە شەرى دروست نىيە لە مالاً بمىنیتەو. تۆیش خۆت ئەزانى، ئەمە بۆ نان نىيە چونكە من دەولەمەندم و نانم زۆرە. بۆ نان بە دەست دايكمەو دانه ماوم، بەلكوو. شەرى شەرمى بۆ نىيە. بۆ گانە.

مەلا حەمەمىنىش وتى: باشە، مادام شتەكە بە ئەمرى شەرى مەنىش

سەرم لە بەردەمیایە. حەمووشاغا وتی: ئاخر وا نابێ، ئەبێ قەوڵ و قەراریك هەبێ لە بەینا. مەلا حەمەمین وتی: قەوڵ و قەراری چی؟ حەمووشاغا وتی: حەفتە ی چەند جار ئەو ئیشە شەریعیە ئەیت؟ مەلا حەمەمین وتی: حەفتە یەك جارێك. حەمووشاغا وتی: كەمە. مەلا حەمەمین وتی: بابە حەفتە یە دوو جار.

مەسە لە سەر ئەمە بپایەوه و پێنج دینار بە یەمان لە مەلا حەمەمین وەرگرت. لەوە زیاتری پێ نەبوو. حەمووشاغا وتی: ئەمە نابێ، من كە فیلم ئەوێ. ئەگەر حەفتە یە دوو جار نەبوو، من چی جوابی دایكەم بدەمەوه؟ قەرارمان دا بچینه لای حاجی بڕایماغای خەفاف ئەو بێ بە كەفیل. مەلا حەمەمینیش پازێ بوو، وتی: باشە.

چووین بۆلای حاجی بڕایماغا و كارەساتەكەمان بۆ گێڕایەوه، وتمان: ئەوا هاتوین جەنابت ببی بە كەفیلی مەلا حەمەمین. حاجی بڕایماغا وتی: زۆر باشە، بەلام با مەلا حەمەمین ئەوە بزانی كە مەعناي كەفالت ئەوە یە: ئەگەر ئەو، ئەو ئیشە ی پێ نەكرا ئەبێ من بیکەم.

لێرەدا مەلا حەمەمین تووڕە بوو دەستی كرد بە جێنۆدان بە هەموومان وتی: ئێوە ئەتانهوێ بە هەمووتانهوه شەرفی من بشكێنن و عەرزه و نامووسم لەناو بەرن. من ئەمە ناكەم هەر خۆم ئەبم بە كەفیلی خۆم. حەمووشاغا وتی: دەسا وەللا مەلا حەمەمین من بەبێ كەفیل شتی وا ناكەم و ناكەم بە زاوای باوكم؛ برۆ خوات لەگەڵ!.

حەمووشاغا ئەكەوێتە بیرێكەوه. حاجی حەسەنی خەفاف ١٦٣.

دەری دێت. پاش ئەوە ئیتر هەموو جار ئەيكوتایەوه بە چاویا. ئاخیری پوژێك پێی ئەلی: حاجی حەسەن كەم بیکوتەوه بە چاوما، وەرە تۆ بچۆ خۆت بخەرە بیرێكەوه، نان و كەبابێك ئەكێم بۆ قەدراغای

عه‌بدولفه‌تاح بی‌ت ده‌رت بی‌نن. ئەو وه‌خته هه‌چمان له هه‌چ. ته‌نها ئەوه نه‌بی تو‌نان و که‌بابێک قه‌رززار ئە‌مینیه‌وه.

۱۶۴. عه‌به‌ی حه‌مه‌خه‌یات له‌گه‌ڵ حه‌مووشا‌غا وه‌ختی خۆی لای حاجی عه‌بدولوه‌فا بوون. پاشان عه‌به‌خه‌یات بوو به‌ حاجی و ده‌وله‌مه‌ند بوو. پ‌وژێک ئە‌چنه‌ لای حه‌مه‌سه‌عید خه‌فاف، حه‌مووشا‌غا به‌ حه‌مه‌سه‌عیا‌غا ئە‌ڵی: ئا‌غا بۆی بنووسه‌یه‌کی له‌ حه‌جه‌کانیم بۆ حه‌واله‌ بکا، به‌لام حه‌جی دووه‌م و سییه‌م نه‌بی، چونکه‌ پارهی ئە‌وانه‌ی به‌ مووشین په‌یدا کردوه.

له‌ قسه‌ی هاوچه‌رخان:

۱۶۵. به‌گه‌ میران هه‌بوو، پ‌وژێک له‌ هه‌ولێر له‌گه‌ڵ «م‌ع‌لم» ی‌کدا ئە‌بی به‌ شه‌ریان و شه‌ره‌که‌ زل ئە‌بی. پاشان به‌ موعه‌لله‌مه‌که ئە‌ڵی: سه‌گباب! تو‌کوو له‌گه‌ڵ من شه‌ره‌که‌ی؟ من ژنه‌که‌م موعه‌لله‌مه هه‌موو شه‌وی جارێک سواری ئە‌بم!

۱۶۶. محه‌مه‌د شه‌ریف بۆی گێرامه‌وه‌ وتی: له‌و و‌لاته‌ دوو برا هه‌بوون، پ‌یرداود و پ‌یرمه‌م. پ‌یرداودیان وا دیار بوو هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌عباکه‌ی ئیشی نه‌ئه‌کرد؛ به‌ کوردی هه‌لنه‌ئ‌ه‌ستا. له‌م پ‌روه‌وه‌ دائیما ماته‌مبار و به‌ په‌ژاره‌ بوو، نا‌هه‌قیشی نه‌بوو، چونکه‌ بی‌به‌ش بوو له‌ به‌شیکێ زۆر گه‌وره‌ی ژیان.

شه‌وێک دنیا زۆر سارد بوو، به‌ل‌کوو به‌فر و ک‌ریۆه‌ بوو. هه‌ردووکیان پ‌یکه‌وه‌ له‌ باخه‌لی یه‌کا نو‌ستبوون. له‌ نیوه‌شه‌ودا پ‌یرداود ده‌ستی به‌ ده‌عبا که‌وت سه‌یری کرد. بلامانی. پ‌است بووه‌ته‌وه‌، گرتی و به‌ ده‌سته‌که‌ی تری ده‌ستیکێ ژه‌ند به‌ پ‌یرمه‌می ب‌رایه‌وه‌ وتی: ب‌رام خوا کردوویه‌تی وا ده‌عباکه‌م

پاست بوو ته‌وه، به لک‌وو به هه‌رجۆر بووه به په‌له یه‌کیکم بۆ په‌یدا بکه‌ی
بچمه‌ لای تا هه‌لم له ده‌ست ده‌رنه‌ چوو! به لک‌وو ئەم تلیسمه‌ بشکی و
پرزگارم بێت له‌و ده‌رده‌ نه‌فسیه‌ و بۆ خۆم له‌ پاشا ژنیک بێتم و بېم به
خاوه‌نی مال و مندالیک. پیرمه‌م وتی:

برام ئەمه‌ قسه‌یه‌ تۆ ئەیکه‌ی؟ جارێ ئێسته‌ به‌م تۆفه‌یه‌ ماله‌ و مال هه‌ر
ناکرێ. ئەوا کراش، به‌م ده‌موده‌سته‌ تا تۆ کیرت نه‌نیشتۆته‌وه‌ من ئەم
یه‌که‌م له‌ کوێ بۆ په‌یدا ئەکرێ؟ سییه‌م ئەو شته‌ که‌ تۆ گرتۆته‌ و به‌ هی
خۆتی ئەزانی ئەوه‌ هی برای خۆته‌ گرتۆته‌!

۱۶۷. پرووپیه‌ له‌ عێراق باوی هه‌بوو، دینار هات به‌ سه‌ریا. کابرایه‌کی
برین‌پێچ هه‌بوو له‌ هه‌ولێر، پیاوینکی به‌دیمه‌ن و که‌له‌گه‌ت
بوو. هه‌موو سه‌رشان و به‌رۆکی خۆیشی پر کردبوو له‌ نیشان و جوققه‌. له‌
هه‌ر شوینیک دانه‌نیشت ئەو شوینه‌ چاخانه‌ وه‌یا چیشخانه‌ بوایه‌ پاره‌ی
دانیشتووه‌کان هه‌موو ئەو ئەیدا. له‌م پرووه‌وه‌ حه‌ماغایه‌ک بوو بۆ خۆی.
جالێیان ئەپرسی: کاکێ خۆم! تۆ ئەم پیاوه‌تی و به‌خشنده‌یه‌ ئەکه‌ی،
مانگانه‌که‌ت چه‌نده‌ وا به‌م جووره‌ ئەکه‌ی؟ ئەویش خۆی نه‌ئه‌شکان
ئه‌یوت: من و په‌ئیسێ «صحه‌» په‌نجاوینج دینار مانگانه‌که‌مانه‌. به‌
مه‌رجێ مانگانه‌که‌ی په‌ئیسێ «صحه‌» په‌نجا دینار بوو، هی ئەو پینج
دینار بوو. به‌لام وای به‌لاوه‌ گه‌وره‌یی بوو که‌ خۆی بخاته‌ پال ئەو.

۱۶۸. مه‌لا جه‌میل گێرایه‌وه‌ وتی: ئەوا له‌ که‌رکوک دوو ژن نیشتوونه‌ته‌
سه‌روبه‌چکی یه‌ک و یه‌کتریان که‌له‌لا کردووه‌. له‌و وه‌خته‌دا
ئه‌وان به‌و جووره‌ له‌ شه‌ردان ژنیکێ لای ئێمه‌ - رۆژه‌یانی - کۆلێ کنگری
پێ ئەبێ ئەچی به‌لایانه‌وه‌ ئەلێ: خوشکم کنگر نا‌کرن!؟

۱۶۹. مەلا تۆفیقى حاجى برايم ناردى بۆر شتە وتى: لەو دەشتى بازىانە
لە گوندى كابرەكەى سەپان ژنىكى جوان و جىلى ئەبى،
لەگەل دايكىكى پىرا. ئەم ژنە دۆستىكى ئەبى. بە دۆستەكەى ئەلى: شەو
كە ھاتى لەودىوى چەپەرەكەو ھەگوى ھەلخە. ئەگەر ئامۇزگارەم كەردى بەو
پىيە برۆ بەرپوھ؛ ئەينا بگەرپوھ. شەوئىك وا رى كەوت مەردەكەى چوو بۆ
سەر خەرمان. كاتى كە دۆستەكەى دى و دەنگى پى دىت بەم جۆرە
ئامۇزگارەى ئەكات. بىشكەكە رائەژەنى و ئەلىت:

رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە

باوكت ھەستاوھ چووھتە چىايە

پىخەفى بردوھ و ئەم شەوھ نایە

تا بەيان ئەروا ھىچ دەنگى نایە

ئەو سەگەى مالمەن ناوى زەنگىنە

خەسووشم تۆزى گونچكەى سەنگىنە

والەلای چەپم بۆ خۆى خەفتىە

بىشكەى كۆرپەكەش لای سەر كەفتىە

كە ھاتىە ژوورە و كۆلەكەى مالمە

تۆزى لەم لاتر تەنوورە و چالە

خۆت لادە لىيان بىرە لای راستم

دەست بگەرە ملم ھىچ مەكە باسەم

رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە

دەردت لە گىانم بۆچ خەوت نایە

بەم جۆرە و لەسەر ئەم نىشانانە كاوراى دۆستى ئە چىتە لای راستىەوھ
و تا بەيانى بۆ خۆيان پىكەوھ رائەبوئىرن.

۱۷۰. بۆيان گيترامه‌وه كه له سوله‌يماني له گه‌ره‌كي سه‌رچيمه‌ن مه‌لا «كه‌ره‌مه‌يس» ناويك هاتبووه ئه‌وي، پيشه‌ي هه‌ر كتيب گرتنه‌وه بوو له‌گه‌ل نوشته‌ نووسينا. ژنيكي زور ناشيرين و ناقلای هه‌بوو ناوی «خاحه‌نيف» بوو. مه‌لا ئاره‌زووی لئ نه‌ئە جوولاً له‌به‌ر ناشيريني. پوژئي مه‌لا ئه‌چي بۆ كتيب گرتنه‌وه له‌كاتي نيوه‌پوڤدا ديتنه‌وه بۆ ماله‌وه پال به‌ده‌رگاوه ئه‌ني و ئه‌ليت: حه‌نيف خيرا دايكه‌نه له‌مالی باشچاوش په‌قم كردوو هه‌تا نه‌نيشتوته‌وه.

حەنەف ئەلئ: جارئ دەستم له‌هه‌ويردايه. مه‌لا ئه‌لئ: كچي! كه‌ نيشته‌وه مالي باشچاوشيني ترم له‌كوي ده‌س ئه‌كه‌وي په‌قي كه‌مه‌وه!.

۱۷۱. دوو دي هه‌يه له‌و موكريانه، يه‌كيكيان «سه‌راو» ي ناوه، ئه‌وي كه‌يان «بناو» ي ناوه. حه‌مه‌ي يو‌سو‌جان هه‌بوو، پياويكي ئازا و به‌ده‌سه‌لات و له‌جافه‌كان بوو. شكاتيان برده‌لای حاجي برايماغای عه‌نبار بۆ ئه‌وه‌ بۆيان ساغ کاته‌وه.

ئە‌ویش وتی: بيخه‌نه‌هه‌زه‌كه‌ي بۆ‌كانه‌وه، ئه‌گه‌ر كه‌وته‌سه‌ر ئاوه‌كه‌ ئه‌وه‌هي سه‌راويه‌كانه، ئه‌گه‌ر كه‌وته‌بن ئاوه‌كه‌هي بناويه‌كانه. حه‌مه‌ي يو‌سو‌جانيش وتی: به‌راستی ئاغا حوكميني چاكت كرد. له‌هه‌ردوو بارا من ئه‌خنکيم و تویش به‌ئاقل ده‌رئه‌چی.

۱۷۲. محه‌مه‌د مه‌لا شه‌ريف بۆي گيترامه‌وه وتی: له‌گوندي «گۆمه‌شين» له‌و خو‌شناوه‌تييه‌مام ئه‌ولا كچيكي هه‌شت سالانی هه‌بوو ناوی «خه‌جه» بوو. كوريني برازاشي هه‌بوو داواي خه‌جه‌ي ئه‌كرد كه‌مامي بيداتي. خه‌جه‌ش راوه‌ستابوو، مام ئه‌ولاش ئه‌يوت: كورم زور مناله‌چون ئه‌بي؟ خه‌جه‌له‌و ناوه‌دا هه‌ليدايه وتی: به‌خودای بابە هيچ په‌كه‌له‌

من ناکەوئ. مام ئەولای هه ژار دەمی بوو به ته لهی ته قیوه وه ناچار دایه و راستیش بوو خه جه هیچ په کی نه کهوت!.

۱۷۳. مه لاکەى گوندی «هیرۆ» کتییکی ته فسیری له بهردهستا بوو موتاڵای ئەکرد. کتیه که دهستنوس بوو، به خه تی گه وره و حاشیه ی ورد و سوور نووسرابوووه. سۆفی شەریفیک به لایه وه دانیشبوو؛ ئەویش سه ری شوپ کرده وه به سه ر کتیه که دا و په نجه ی خسته سه ر خه ته دروشته کان وتی: مامۆستا ئەمانه ئەخوینیته وه؟ مامۆستا وتی: ئا. سۆفی شەریف وتی: ئای سه گ مه لا، ئەمجا په نجه ی خسته سه ر خه ته ورده کان وتی: ئەم وردانه ش ئەخوینیته وه؟ مامۆستا وتی: ئا. سۆفی وتی: ئای به راز مه لا. وتی: ئەى ئەو سوورانه؟ وتی: ئا. وتی: ئای نیره که ر مه لا. مه لاش وتی: به سه به سه سۆفی هه مووی ئەخوینمه وه ئیتر هیچ نه ماوه.

۱۷۴. ئەحه ی جاو جارێک زستان ئەبێ ئەچی بۆ حه مامی موفتی له سوله یمانی. که دیته ده ره وه له ده رگای حه مام ده ره ئه چی «با» لینی ئەدا یه کێ له هیلکه گونه کانی چرچ ئەبێ و ئەچی به ناوا. ئەمیش ئەگه ری به شوینیا و ئەگه ریته وه بۆ حه مامه که.

فه ره جی حه مامچی لینی ئەپرسی: ئەوه بۆگه رایته وه؟ ئەلی: ئەم حه مامه دزی تیدایه، یه کێ له هیلکه گونه کانمیان دزیوه. له م قسانه دا ئەبن هه وای گه رم لینی ئەدا هیلکه گون شوپ ئەبیته وه دیته وه شوینی خۆی. مامه حه مه ده ست به قورساییه ک ئەکا و ده ست بۆ ناو لنگی خۆی درێژ ئەکا سه یر ئەکا هیلکه گون له شوینی خۆیه تی. ئەلی: فه ره ج دوزیمه وه شتیک که ده ستی دزی لێ نه کهوئ هه ر ئەدۆزیته وه.

لاله سهرچه د له دوايي ژيانيا له بهر نه وه چاوه‌کاني
 ۱۷۵. نه مابوو، کورپه‌کاني نه‌نارد بؤ دزي، مه‌رومالا تيان نه‌دزي و
 نه‌يانه‌تيايه وه، لاله‌ش کورپه‌کاني هه‌ر شتتکيان به‌تيايه سهری نه‌بري و
 نه‌يکرد به خيږ و خيږات.

لتيان پرسى: لاله‌ ته‌مه چوڼ نه‌بى مالى دزيتى ته‌که‌ی به خيږ و
 خيږات؟ نه‌يوت: ئيوه نازانن، جه‌زاي خيږه‌که له‌گه‌ل کوناحی دزيه‌که
 به‌ران به‌ر نه‌وه‌ستن، خيږه‌که گوناحه‌که دائه‌پوشى، ئيمه‌ش له‌و ناوه‌دا
 سه‌روپى و ريځوله‌که مان بؤ نه‌ميټيته وه، به‌حه‌لآى نه‌يخوين!

«خا مه‌يره‌م» هه‌بووه له‌و سهره‌سى کچى جوانکه‌له‌ی هه‌بووه،
 ۱۷۶. کچه‌کان وه‌ختى شووکردنيان هاتبوو، به‌لام له‌بهر نه‌وه‌که توږى
 سهرى زمانيان نه‌يگرت و «ک» نيان نه‌کرد به «ت» ى خه‌لک بؤ خواستنيان
 نه‌ته‌هاتنه پيشه‌وه و هه‌روا مابوونه‌وه.

به‌رپکه‌وت يه‌ک دوو ئافره‌ت جارپک نه‌چن بؤ ته‌ماشاکردن و
 خوازبيټنيان. دايکه‌که‌يان نه‌زانى ته‌م ژنانه بؤ خوازبيټنى کچه‌کان هاتوون،
 ته‌مى کچه‌کاني کرد که بؤ خوږيان ئاقل دانیشن و هيچ نه‌يه‌نه‌قه‌سه. بؤ
 نه‌گه‌تې له‌و کاته‌دا مشکى به‌ژووره‌که‌دا تې‌په‌ري، کچى گه‌وره‌وتى: ئاى
 خوشتى ته‌وه‌مشتى بوو! دووه‌م هه‌ليدايه‌وتى: ته‌نى چووه‌تونه‌ته‌وه‌!
 سيټيم ده‌ستىکى به‌زولفيا هينا ووتى: به‌خوا چات بوو شوتر من هيچ
 ده‌نم نه‌ترد، ته‌وه‌ ئيوه بؤ ته‌وته‌ تاويژ تردن! خوازبيټنى که‌ران که ته‌مه‌يان
 دى، دلّيان سارد بووه‌وه و به‌په‌شيمانى گه‌رانه‌دواوه.

ته‌حه‌ی جاو جارجار نه‌چوو بؤ ديدنه‌ى شيخ بابه‌عه‌لى ته‌کيه‌يى
 ۱۷۷. له‌مزگه‌وته‌که‌ی خوږى له‌سوله‌يمانى. شيخ حه‌مه‌عه‌ليه‌کى

باراوی هه‌بوو دووکانی به‌قالی هه‌بوو له‌سه‌ر جاده‌که‌ی سابوونکه‌ران،
 ئه‌چوو هه‌ندی میوه و شتی به‌قه‌زلێ ئه‌کپی و ئه‌یبرد به‌دیاری بۆ شیخ
 بابه‌عه‌لی و پینکه‌وه ئه‌یانخوارد، پاشان شیخ حه‌مه‌عه‌لی داوای پاره‌که‌ی
 ئه‌کرده‌وه له‌ئه‌حه. ئه‌حه‌ش لووس و باریک ده‌ستی ئه‌گرت و ئه‌یبرد بۆ
 لای شیخ بابه‌عه‌لی ئه‌یوت: پاره‌که‌ی بده‌ری! بابه‌عه‌لیش ئه‌یوت: ئاخ‌ر
 ئه‌حه ئه‌وه‌ت به‌دیاری نه‌ه‌یتاوه‌ بۆ من؟! ئه‌حه‌ش ئه‌یوت: یا شیخ پاره‌که‌ی
 بده‌ری، ئاخ‌ر من نه‌مو‌یست به‌ده‌ستی خالی بێم بۆ لات، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌م
 نه‌ه‌یتایه‌ تۆ له‌کوێ ئه‌وتری و شته‌ت ئه‌خوارد؟! شیخ بابه‌عه‌لیش ده‌ستی
 ئه‌کرد به‌پینکه‌نین و پاره‌که‌ی ئه‌دا به‌شیخ حه‌مه‌عه‌لی.

حاجی محه‌مه‌دی عه‌به‌ر یه‌کیك بوو له‌نو‌کته‌بیژه‌کانی ١٧٨.
 سوله‌یمانی و له‌و که‌سانه‌ که‌ قسه‌ی نه‌سته‌قیان هه‌بوو،
 پینکه‌نینیش نه‌بوو. ئیواره‌یه‌ک کاتی نو‌یژی شیوان بوو له‌مزگه‌وتی شیخ
 جه‌لال له‌سوله‌یمانی. ئه‌وه‌خته‌ ترومپایه‌ک له‌به‌ر سه‌کۆی مزگه‌وته‌که‌دا
 بوو، ئه‌م ئاوی به‌لۆعه‌ و مه‌لۆعه‌یه‌ دانه‌هاتبوو. شیخ جه‌لال له‌ناو میحرابی
 سه‌ر سه‌کۆکه‌ قامه‌تی بۆ کرابوو هی نو‌یژی شیوان. خه‌لکه‌که‌ش هه‌موو
 له‌پشتیه‌وه‌ راوه‌ستابوون.

نیه‌ت دابه‌سترا و نه‌به‌سترا کابرایه‌کی چه‌ته‌ولێ خه‌لکی ئه‌و شاره‌زووره
 هه‌ر له‌دووره‌وه‌ هات، تینووی بوو چووه‌ سه‌ر ترومپاکه‌ ئاو بخواته‌وه.
 هه‌رچه‌ند به‌ده‌وریا هه‌لسووړا نه‌یزانی چۆن ئه‌که‌ویته‌ گه‌ر. حاجی
 محه‌مه‌د له‌سه‌فی پێشه‌وه‌ له‌نیوه‌ی نیه‌تا بوو هه‌ر خێرا ده‌رپه‌ری بازی
 دایه‌ خواره‌وه‌ چووه‌ سه‌ر ترومپاکه‌ و به‌کابرای وت: باوکم تینووته؟ وتی:
 ئا، برا. وتی: ده‌ده‌م بنی به‌لووله‌که‌یه‌وه. ده‌می نا به‌لووله‌ی ترومپاکه‌وه

ته ویش دهستی دایه دهسکه که ی و خستیه جووله. تا هم ته مه ی کرد
خه لکه که هه موو نویژیان دابه ست.

که ته و دهستی نا به دهسکی ترومپادا ئاو باسقه نه ی به ست، له لووت
و گوینی کابراوه ئاو ده رپه پری. کابراش ده می گیر بووه له لوله ی ترومپاکه،
هه رچه نده مل با ته دا ده می بهر نابې. حاجی محه مه دیش هه ر خیرا خیرا
دهسکی ترومپا باده دا و ئاو هه ر زیاد ته کا و ئه لې: ده باوکم تیر بخوره وه.
خه لکه که له ناو نویژه که دا ده ستیان کرد به هیلکه هیلک و پیکه نین
و هه موو نویژیان بری. له ولاشه وه کابرا به لادا هات. چهند که سیك چوون
دهسکی ترومپاکه یان له دهستی حاجی محه مه د سهند ئاو وه ستایه وه. به
هه رجور بوو ده می کابرایان له لوله ی ترومپاکه به ره لا کرد، ده ستیان به
سکی کابرا دا هینا ئاوه که یان له سکی ده رکرد و کابرا به هه رجور بوو هاته وه
هوش خوی.

حاجی محه مه د وازی نه هینا چوو به لایه وه پینی وت: باوکم تیرت
خواره وه؟ کابرا وتی: هه ی ده ویت باوک! ته مه که تن بوو تو وه منت گپړا!
وتی: برا چی بووه ئاوم دایت. یه کئی چوو هه شاره وه لوله که واوی خوارد،
ته ی نابې ئاو بخواته وه؟ کابرا وتی: هه ی بچو ده ویت باوکه ی شارییه!
رپامه گور باوکتان! شهرت وئ وه شهرتی خوا چوومه وه قسنه که ی
سه ی ساق بگرم بالاته رانتان بو بنیری هه زار شه قتان تی هه لدات و
گشتان گول بکا. بچی وا ته زانن ئیمه بی عه شیره تین. کابرا رویش و
ته وانیش نویژیان دابه سته وه.

۱۷۹. مزگه وتی حاجی مه لا ره سوول هه بوو له سوله یمانی. به ینی
نیوه رږ و عه سر بوو، کابرایه کی شاره زووری هاتبوو بو شار. له
بازار که وایه کی کریبوو چوو هه سر تاته به رده کانی مزگه وتی حاجی مه لا

پەسوول. كەوا شەرەكەى خۆى داكەند و ئەو كەوا تازەىە لە بەر ئەكرد. كەوا بەو تازەىیە ھەرچەندى ئەكرد ناوقەدەكەى نەئەھاتەو ەك. توند توند رايئەكىشا و ھەر ئەىوت: «يا غەوس! بكەم وە قنگ داىكتەو ەسای خەيات بۆ كەواىەك پىت داگم».

ئەو ەندە بە توندى لىى ئەنەوى زۆرى لى كرد، كەوا شىرەىەكى لىو ەات و در. لەو ەختەدا كابر ئەو ەندە بە تىن ئەىنەوى لە ئەملاوئەولای كەواكە خۆىشى تىكى كەند. گویم لى بوو وتى: تى و شىرەى وە گوپ باوك خەياتەكە! ئەم شارىیە دەوىت باوكانە ئىزى چوونە «بىسەلمىن» لادىى وە كافى ئەزانن. وە شىرە رازى ناون، تىشيان گەرەكە.

سەرەمى دەسەلاتى شىخ مەحمودى حەفید لە سولەىمانى، ۱۸۰. [شىخ] لە حاجى مستەفا پاشاى ياملكى توورە ئەبى و ئەمر ئەكا بىگرن. حاجى مستەفا پاشا كە ئەزانى ئىش زۆر خەتەرە و ئەگەر لەو ەختەدا بىبەنە لای، شىخ مەحمود ئەىكوژى، دىتە سەر ئەو ەخۆى بشارىتەو. ھىچ پەناىەك نادۆزىتەو ئەو ەبى كە پەلامارى قورئانىك بدات و بچىت بۆ گردى سەىوان.

بە پەلەپرووزى قورئانىك ھەلئەگرى و ئەچى بۆ گردى سەىوان. لەو كاتەدا پىاوەكانى شىخ مەحمود ئەبىنن و ھەرا ئەكەن بە شوپىنا. ئەوىش گورج لەسەر قەبرىك دائەنىشى و دەست ئەكا بە قورئان خویندن. پىاوەكان دىن ئەىگرن و ئەبىن بۆلای شىخ مەحمود.

شىخ دەست ئەكا بە قسەكردن و پىنى ئەلئ: تۆ ئىشى نابەجى ئەكەى و قۆمىتەت لە دژى من كىدوو. ئەوىش ئەلئ: يا شىخ! بە قەبرى داىكم من ئاگام لە ھىچ نىبە و بە تەواوى تەركى ھەموو شتىكم كىدوو. ئەو ە

لەو پياوانە بېرسە بزانە منيان لەكوئ ھيئا؟ من لەسەر قەبرى داىكم بووم قورئانم بۆ ئەخويند، حەقى زۆر بە سەرمەوھىيە.

شيخ ئەم قسەى بە لاوھ زۆر سەير ئەبى، چونكە ئەزانى درۆ ئەكا. داىكى چى و قورئانى چى! لەگەڵ ئەمانەشا ئەلئى: بپۆ با خاترى قەبرە درۆزنەكەى داىكت بى.

لە راستيشدا قەبرى داىك نەبوو، ھەروا چووبوو لەسەر قەبرىك دانىشتبوو بۆ ئەو پۆژە كردبووى بە داىكى خۆى!

«عەزەشووكى» ھەبوو، جارېك پىئى ئەكەوئتە ئەو ناو دزەياھەتتە ١٨١. ئەچىتە مالى حاجى سەلىم. مالى حاجى ساواريان ئەبيت. حاجى و عەزە پىكەوھە دائەنىشن، حاجى ژن ساواري لى نابوو چووبوو بۆ كانى ژنان بۆ ئاو. عەزەش بە پەلە بوو ئەيەويست بپوا. حاجى كورپىكى لە مال بوو وتى: پۆلە ھەستە لۆى تىكە و لۆى چەوركە. عەزەم عەزە بوو ھەر ھەستا لووس و بارىك پۆيشت. حاجى سەلىم وتى: بۆ كوئ؟ عەزەش وتى: نە ئەم نانە ئەخۆم و نە بېشمگىن! لۆى چەوركە مەعنای چىيە؟

كابراھەكى دەورى شاخەپىسكە ژنىكى خۆشناوى ھيئابوو. ژنەكە ١٨٢. ئەوھل شەو-بلامانى-يەككى پيا ھيئا. زۆر تەرىق بووھە. مېردەكەى دلئى داھەوھە وتى: قەيدى نىيە شتى وا نيشانەى ئەوھەكە سالاھەكى خۆش ئەبيت. ژنە تۆزى كرايەوھە و شەرمى شكا وتى: پياوھەكە! كەواتە با يەككى تىريش بكەنم. پياوھە وتى: ئافرەت نا مەكە، عەمارەكە جىئى ھىچى تىرى تىدا نايئتەوھ!

بە بنەچە و باوك و دايك نىيە:

۱۸۳. پياۋيىك ھەبوو لە شار، دوو كۆرى ھەبوو. پياۋەكە خۆى زۆر بەدىن بوو، كۆرەكانى گەرەكەيان كە ئەتوت دەنكى ھەنارە لە پياۋەكە خۆى بەدىنتىر بوو. ھەموو دەم ھەر لە مزگەوتا بوو، سەرى بېرۇشتايە نوپۇزى ئەنەرۇشت. بېچووكەكە شيان دائىما لە كۆرى قوما و لە گۆشەى دووكانى ەرق فرۇشەكانا بوو. كۆرە زىاد لەمە، حىزىش بوو. ھەر لە شار پياۋيىكى تر ھەبوو، ھەرچى خوا ھەزى لىنى نەكردايە ئەو ئەو ەى ئەكرد؛ كەچى كۆرپىكى ھەبوو بەپىچەوانەى ئەو، نوپۇزت لەسەر داۋىنى بكردايە. بەراستى كۆرە، ەلىيەك بوو بۇ خۆى!

۱۸۴. كابرەيكى سىيان ژنىكى ھىتابوو، شەوى كە ئەچىتە لای ژن تەماشائەكائە بەرى خۆى پاك نەكردۇتەو. پىنى ئەلى؛ ئافرەت ئەوا من مىرد و مەھرەتم قەيناكا، بەلام ئەگەر بەم ھالە چوۋىتە لای يەككىكى نامەھرەم و بىگانە ھىچ خەجالەتى ناكىشى و ئالپىت ەبىە!؟

۱۸۵. پەھمەتپىيەكە ئەيفەرموو: پووپەش: ئەو كەسەيە كە تووشى يارەكەى بىنى و جىگا چۆل بىنى، كىرى ھەلنەستى. ھەرۋەھا ئەيفەرموو خىرخا: ئەو كەسەيە كە پىرپىژنىك بە گائىك بلاۋىنپىتەو.

۱۸۶. شىخ ھادى پشەدرى ناردى بۇ رشتە وتى: كۆرپىك لە «دووز» چوو بۇ زوبەير. ئەم كۆرە ئاشىكىان ھەبوو لە دووز دايكى

وه لامي بۇ نارد كورم وەرەوہ. ئاۋ ھاتوۋە، سەرکاری ئاشەكە بكة با بكة ویتەوہ گەر ئاتیکى لى بېخۆين. كورەش وە لامي بۇ ناردەوہ وتى: دايە سمتىك لە زوبەير بۇ نان خواردن، ھەزار ئاشى دووز دىنىت!

۱۸۷. ھەزىزبەگ، ھەرچەندە چاۋى نە مابوو، بە لām ئەوہى خوارەوہى ھەر لە کارا بوو. رۇژىك لە و دەشتى لای كانى ماسىيە ماكەرىكى ئەگا، ماكەر ئەتپى و ئەو شوكرى ئەکرد. نەشى ئەزانى كە خەلك ديارە؛ چونكە چاۋى نە مابوو.

خەلكەكە چوون بەسەريا و وتیان: ھا ھەزىزبەگ خیرە وا شوكرى ئەكەى؟ ئەویش زانى ئىشەكەى لى دەرکەوتوۋە ھىچى بۇ نە مایەوہ وتى: چۆن شوكر نەكەم؟ بە عومرىكى ھەشتا سالییەوہ كەر ئەتپىنم. كىرى وا شوكرى ناۋى؟!

۱۸۸. مەلا سمالىلى كانىسكان لەو سەرە ئەبى بە میوانى مالىك. پیاویان لە مالەوہ نابى، ھەر ژنەكە ئەبى. ژنە منالیکى ئەبى زۆر ئەگرى، ھەرچەندە لەگەلى خەرىك ئەبى ژىرى كاتەوہ بۆى ژىر نابیتەوہ. مەلا سمالىل توورە ئەبى و منالەكە وەرئەگرى. ئەویش لەگەلى خەرىك ئەبى ھەر ژىر نابیتەوہ. دەستىك ئەدا بەسەر پشتیا و ئەلى: ژىر ئەبیتەوہ ژىر بىەوہ، ژىر نابیتەوہ دەسا وەللا دایكت ئەگىم. ژنەش ئەلى: دەسا وەللا مامۆستا ئەم منالە لاسارە خۆم ئەیناسم، ژىر نابیتەوہ تا ئەوہى ئەیلیت بە چاۋى خۆى نەیبىنى!

۱۸۹. ھەر مەلا سمالىل گىرپايەوہ وتى: لەو ولاتى بۆلى و بابۆلییە رېنم كەوتە ھۆبەيەك. بە شتىکیان ئەزانیم. كچىکیان ھەبوو مارەیان

ئه کرد. پرووم کرده کچه که وتم: کچم به لای مه زهه بی ئیمه وه - که شافیعین -
باوك بۆی هه یه کچی خۆی ماره بکا له هه رکه س که ئه یکا. ئیسته تۆ کچیت
با باوکت مارهت بکا؟ وتی: مامۆستا کچ بووم! خوا عافووم بکا.

۱۹۰. پیاویك هه بوو له سوله یمانی تووشی داوی ژنیک بووبوو.
پاره یه کی زۆری تیا خه رج ئه کرد. هه موو که سیش ئه یزانی وایه.
من ئه یناسم، لام وایه تۆیش ئه یناسی. پێیان ئه وت: بۆچ هه ر یه کجار
ناهیئنی و تووشی ئه و مه ساریفه زۆره ش ناویت؟ ئه ویش ئه یوت: به لئ
راسته، به لام له زه تی ئه ووم له ده ست ده رئه چی که هه ر جاره به دزه دزه
بۆی بچم و ئه ویش وه عده م بداتنی و درۆم له گه ل بکا!.

۱۹۱. کابرایه کی فه قیرۆکه هه بووه له «زیویه» ئه چێته لای مه لا
سمایلی کانیسکان؛ که مه لای ئه وئ ئه بئ. ئه لئ: مامۆستا شه رج
شه رمی بۆ نییه من له گه ل خیزانه که ما هه روه خت که ئه چمه لای له
وه ختی ئیشی شه رعیدا هه ر ئه لئ: ده لاچۆ کوشتمت بچۆ به ولاوه. منیش
سه رم لئ تیک ئه چی و نازانم چی ئه که م. ئه ترسم له بهر ئه وه تووشی
قه تلێک بيم. ئیسته چارم چیه؟ مه لا سمایلیش ئه لئ: باوکم بچۆ به و ده رده وه
بیکۆزه خویننی له سه ر من! کابرا ئه لئ: خوا ده وامی عومرت بدا.

۱۹۲. ئه حمه دئاغا جارێک له ئه سته مو ل ئه چێته مالی ئافره تیکی
پرووسپی بۆ ئیشی خیر، ئافره ته که ئافره تیکی له خواترس بوو!
- به رێکه وت ئه و شه وه ش شه وئ جومعه بوو - وتی: من به شه وئ جومعان
ئیشی وا ناکه م، چونکه گوناچه که ی دوو به رانبه ره. ئه حمه دئاغاش وتی:
قه دیدی چیه وا ئه زانین شه وئ شه ممه یه و دوو جارمان کردوه!.

۱۹۳. محمه‌دی مه‌لا که ریم بۆی گټرايه وه وتی: کابرايه کی
 روغزایی ئه‌حمه‌دی شاسواری ناوبوو، ژنیکي «ئه‌حمه‌دېر نه» یی
 هینابوو. کابرا ژنیکي تریشی هه‌بوو. که ژنی تازه ئه‌گاته مالی میرده‌که‌ی،
 هه‌وینکه‌ی به‌م جوړه به‌خیر هاتنی ئه‌کا:

به‌خیر هاتی، به‌خوش هاتی به‌سهر پینج و دوو شەش هاتی
 به‌شەرمه‌وه و پرووره‌ش هاتی له‌لای خۆتان کیر بوو قاتی
 من لیره بووم تو بۆ هاتی؟

ئەویش وه‌لامی ئه‌داته‌وه ئه‌لئ: بی‌فه‌ر خازه، ده‌نگت وازه

پۆپت چه‌رموگ وه‌ک کلکه‌سه‌گ چه‌پەت خراوتر له‌ دینله‌سه‌گ
 من که هاتم بۆ تو هاتم با بیزانی من کیم؟ فاتم
 ئه‌تپه‌تینم تا ئه‌و خواره ئاوات ئه‌که‌م له‌ ئاوباره
 جوانی من بوو ده‌نگی داوه گشت روغزایی هاتنه‌و ناوه
 به‌رزیان کردۆ شانی خۆیان منیان کرده تاجی سه‌ریان
 که هاتم من له‌ ولاتی خۆم بۆ دیقی تو وا که و تمه خۆم

۱۹۴. حه‌مه‌سه‌عید به‌گی جاف گټرايه وه وتی: له‌و ده‌شتی «که‌لار» ه
 پیاوینک هه‌بوو حه‌مه‌ه‌لی ناو، براهه‌کیشی هه‌بوو حه‌مه‌ی
 ناو بوو. حه‌مه‌ توژی شیتۆکه‌ بوو. گویدر یژنیکیان هه‌بوو، حه‌مه‌ه‌لی به
 حه‌مه‌ ئه‌لئ: حه‌مه‌ نه‌که‌ی ته‌ماع بکه‌يته گویدر یژنه‌که‌. حه‌مه‌ش ئه‌لئ:
 کاکه، من چۆن شتی وا ئه‌که‌م. من ئه‌و که‌ره به‌ دایکی خۆم ئه‌زانم،
 پیاو چۆن مرخی ئه‌په‌ریتته سه‌ر دایکی خۆی!.

١٩٥. شێخ محەمەدی باليسانى وتى: مە لا مە جیدی شە قلاوا گێرايه وه وتى: مە لا مە حموودی مە زناوا له وه ختی خۆیا له گەل چه‌ند كه‌ سینكا به‌ كاروان ئە چن بۆ شوینێك، رینگاكە نازانن. دەرۆشینك هەبوو له‌ گەل خۆیانى ئە بەن بۆ شارەزایی. دەرۆیش هێچی نه‌ خواردوو و ناخوا؛ وای لى دى له‌ برسانا په‌كى ئە كه‌وى. هه‌رچه‌نده‌ له‌ گەلى خه‌ريك ئە بن هێچ ناخوا. ئە لىن: بۆچ ناخۆی؟ ئە لى: شێخ فەرموویه‌ تى: له‌ كسمى ده‌ستى خۆت نه‌ بێ نابى شت بخۆی. ئە وانیش سه‌یر ئە كه‌ن وا كابرأ به‌ لادا دى و ئە مانیش له‌ و رینگا چۆله‌ دا په‌ كیان ئە كه‌وى.

مە لا مە حموود ئە لى: باوكم وه‌ره‌ مادام وایه‌ به‌ كریت ئە گرین به‌ دوو نان بچۆ ئە وه‌ كه‌ ره‌ بگى. كابرأ رازی ئە بى، به‌ لام له‌ به‌ر برسىتى ناتوانى بچى به‌ لای كه‌ ره‌ كه‌ وه‌. هه‌لى ئە گرن و ئە یه‌ن به‌ لای كه‌ ره‌ كه‌ وه‌، وانێكه‌ كه‌ ی ئە خه‌نه‌ دوا برأوى كه‌ ره‌ كه‌ وه‌. ئە ویش هێچ هۆشى له‌ خۆى نییه‌. له‌ پاش به‌ ینێك كه‌ گه‌ رمای ئە گاتى و تۆزى هه‌ستى پیا دیته‌ وه‌ ئە لى: واز بێنن خیرتان بنووسى، ئیتر خۆم خه‌ريك ئە بم!

١٩٦. په‌ حمه‌ تیه‌ كه‌ ئە یفه‌ رموو: دوو شت زۆر خۆشه‌: مووچه‌ ی ئە وه‌ لجار. گانى ئە وه‌ ل شه‌ و!

١٩٧. شێخ محەمەدی شێخ عومەر (شێخ محەمەدی خه‌ تیب) گێرايه‌ وه‌ وتى: مە لایه‌ك شه‌ وى مێوانى ماله‌ پۆلیسیك بوو. پۆلیسه‌ كه‌ سه‌ ریتواره‌ خه‌ فەر ئە بى و له‌ مال نابى. ژنه‌ كه‌ شى جوان و پرووه‌ بازاری ئە بى. مە لا ته‌ ماع ئە كاته‌ ژنه‌ كه‌ و خۆى بۆ شه‌ وى حازر ئە كا و جینگاكه‌ ی دیارى ئە كا. شه‌ وى پۆلیسه‌ كه‌ دیته‌ وه‌ و ئاگاشى له‌ هێچ نییه‌، به‌ لام پى جوان نابى ژنه‌ كه‌ ی بكه‌ ویته‌ نێوانى ئە و و مە لاوه‌. به‌

ژنه‌که‌ی ئه‌لې: جیگا‌که‌ی بگو‌یزیت‌ه‌وه و خۆی له شو‌ینه‌که‌ی ئه‌ و را‌ئه‌کشې.
مه‌لاش ئا‌گای لې نییه.

له نیوه‌شه‌وا مه‌لا ئه‌چیت‌ه‌ سه‌ر جیگا، سه‌یر ئه‌کا ئه‌مه‌ له باتی ژنه،
پیاو‌یکه‌ و هیچ ده‌ره‌تانیش نه‌ماوه. پیاوه‌ ئه‌یگرې و ئه‌لې: ئه‌وه‌ چی ئه‌که‌ی
و بو‌چی هاتووی؟
مه‌لا ئه‌لې:

مه‌یکه‌ به‌ هه‌را من خرووم هه‌یه، هاتووم بم‌گیت. کابرا ئه‌لې: باوک‌م
بچۆ به‌ولاوه، من تا ئیسته‌ ئه‌م جو‌ره‌ ئیشانه‌م نه‌کردووه؛ ناتوانم. مه‌لا
به‌م جو‌ره‌ خۆی ده‌رباز ئه‌کا.



کلێشه‌ی رژدی

کابرایه‌کی چه‌رداوه‌روو هه‌بوو هیزه‌یه‌ رۆنی هه‌لواسیوو، هه‌موو
۱۹۸. جار که نانی ئه‌خوارد پارووه‌که‌ی هه‌لئه‌گرت ئه‌یسوو به‌ هیزه‌که‌دا
و ئه‌یوت: ئه‌م نانه به‌و رۆنه‌.

کابرا مرد و کورپێکی له‌شوی‌ن به‌جێ ما. کورپه‌که‌ له‌ پاش ماوه‌یه‌ك له‌
دایکی پرسى: ئه‌و هیزه‌ رۆنه‌ چیه‌ هه‌لواسراوه‌؟ دایکی ئه‌لێ: رۆله‌ ئه‌وه
رۆنه‌. ربه‌حمه‌تییه‌که‌ی باوکت هه‌موو جار پارووی هه‌لئه‌گرت و ئه‌یسوو به‌
هیزه‌که‌دا ئه‌یوت: ئه‌م نانه به‌و رۆنه‌. کورپه‌که‌ش وتی: جا دایه‌ نه‌ئه‌ترسا
هیزه‌که‌ کونی تێ بێ. من نانه‌که‌ هه‌لئه‌گرم و هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ ئه‌لیم: ئه‌م
نانه به‌و رۆنه‌. دایکی وتی:

ئۆخه‌ی رۆله‌! باوکت شوکر وه‌جاخى پروونه‌. ئه‌گه‌ر قنگلاشك به‌ده‌م
باوه‌ بێ وه‌جاخى باوك كویره‌وه‌ نابێ.!

کابرایه‌ك هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی پێیان ئه‌وت: «ئه‌حه‌چه‌قه‌ل». ۱۹۹.
رۆژێك هات به‌سه‌ریا! ئه‌لێ: دره‌م گۆشتی کړی له‌ «ئه‌مین
چیترا». گۆشتی نایه‌ سه‌ر ئاگر و نه‌ینا، پێیان وت: له‌ گه‌ره‌کی هۆلی
مه‌ولوویدییه‌. هه‌ر خیرا گۆشته‌که‌ی له‌ مه‌نجه‌له‌که‌ ده‌رکرد و بریدیوه‌ بۆ
ئه‌مین چیترا. تۆزیکیش که‌می کردبوو. پاره‌که‌ی هه‌ر لێ سه‌نده‌وه‌. جا
ئه‌مین چیترا گۆشته‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتبوو بانگی ئه‌کرد: «خه‌لکینه‌!
وه‌رن ئه‌مه‌ گۆشتی ئه‌حه‌چه‌قه‌له‌ بیکرن!».!

۴۰۰. کابرایه که هه بوو له سنه «سواوله سن» ی ناو بوو. تۆزى رۇنى کردبووه که له شاخیکه وه ههروهخت که نه چوووه دهره وه نیوه ی چه وریه سانیك له رۇنه که ی نه هیتا به دهست و پهل و دهم و سمیلتا له ناو خه لکا خۇی پیوه هه لئه کیشا نه یوت: به خوا ئیمرۇ چیشته که مان زۆر چه ور بوو.

رۇزىك كوتوپر پشيله يهك كه له شاخه كه نه فرىتى. كچىكى هه بوو هه پای کرد بۇلای باوکی. که له مزگهوت له ناو خه لکه که دا دانىشتبوو. هاوارى کرد: بابە هینه که کتک بردى. وتى: رۇله هینه که چهس؟ هيچ بيرى لای که له شاخه که دا نه رۇیشته؛ چونکه وا به قايمى هه لى گرتبوو شه يتانىش نه شه دۇزىيه وه. وتى: بابە نه وه ی سمیله کانت پى چه ور نه کرد!

۴۰۱. وتى: نه وا سه ير نه که م دوو کابرا شه پړيانه و به ربوونه ته سه روگوښلاکى يهک. وتم: نه وه چيتانه؟ بۆچ به يه کا هه لزانوون؟ يه کىکيان وتى:

کور! من میوانم هاتبوو چووم مریشکىکم بۇ سه ربړى. قاچه کانم هیتا هه لمواسى به سه ر ده رگا که ی خو مانا بۇ نه وه خه لک بزائن که من مریشکم کوشتوته وه. که چى نه م کابرایه هاتوووه قاچه مریشکه که ی له سه ر ده رگا که ی من لابر دووه و به سه ر قاپى حه وشه که ی خو یه وه هه لىواسیوه بۇ نه وه شانازى پیوه بکا و خه لک وا بزائن که نه م مریشکی کوشتوته وه!

۴۰۲. کابرایه که له و دهره و به رى دزه يیه ژنىکى هه بوو «گوسته» ی ناو بوو؛ تۆزى پيويان هه لواسیوو. ههروهخت که گوسته شیویکی لى بنایه پیوه که ی نه هیتا له باتى تامه چیشته، جارنىک نه یکرد به مه نجه له شیوه که دا و خیرا ده رى نه هیتایه وه.

رۇژىك مىوانيان ھاتبوو، گۈستە ساۋارى لى نابوو ھىناى دايىنا. پياۋە
وتى: ژنەكە شىۋەكە ھىچ چەور نىيە. ژنە ساۋارەكەى كىردەۋە مەنچەلەكە
و چوو جارىكىكى كە پىۋەكەى تى ھەلسووران و وتى:
تۆ بەزەيت بە خۇتا نايەتەۋە، ئەو بىرامە لۆچ نەخۇش بىكەۋى؟ دەبا
سكىتان بچى، پاشان نەرىيى: گۈستە سوۋچى تۆ بوو.

۴۰۳. خواجه ياقۇ ھەبوو لە سولەيمانى دوۋكانى ھەبوو لە بازارا. ھەموو
جار نىۋەروان كە كولىزەى ئەكەرى، ئەچوو ناۋە نەبرژاۋەكەى
دەرئەھىنا ئەيكرد بە پىخۇرى ئەۋى تىرى. لىيان ئەپرسى: خواجه ياقۇ ئەۋە
چى ئەخۇى؟ ئەيوت: نان و ناۋەكەى!

۴۰۴. «كەلاى مراد» پەقىتەى كىردبوو، كۆرەكانى ھەرچەندە داو و
دەرمان و ھەكىميان بۇ ھىناۋو ھىچ كەلكى نەبوو. چوۋنە لاي
شىخ مراد نوۋشتەى بۇ بىكا. شىخ مراد ئەيناسى و چاكى ئەناسى وتى: پىم
بوۋش چاۋى سۇما كەت؟ وتيان: ئا.
وتى: نوشتە نەتۋات، بچن نائىك لە مالى خۇى بارن ۋە بەرچاۋىەۋە
بخونەى، ئەرەق كاتەۋە و پىزگار ئەۋت!

۴۰۵. كابرايەكى دەرۋزەكەر كچىكى ھەبوو ھەركەس داۋاي ئەكرد
نەيشەدايە و ئەيوت: ئەيدەم بە يەكىكە بتوانى نان پەيدا بىكا و
لە خۇم ئازاتىرى. ئەو كابراشە بىجگە لەۋەكە سەركەردەى سۈالگەرەكان
و زۆر دەۋلە مەندىش بوو، چۆلەكە پىزەۋلى لە مالىا نەئەبىنى. بەم جۆرە
ئەم كچەى ھەر مايەۋە و كەسى ۋا نەبوو بىداتى.

رۇژىك كابرايەكى سۈالگەر ھات داۋاي لى كىرد. ئەۋىش ھەر ۋاي
جواب دايەۋە. ئەمىش وتى: چلۇن، لە خۇت سۈالگەر تىرى؟ وتى: ئەگەر

توانی شتیکی له من سەند ئەو له خۆم ئازاتره. کابرا هات خۆی لێی گۆڤری و چەند سالتیک شوینی کەوت نەیتوانی هیچی لێ بیه‌ستیتەوه. رۆژنیک باوکی کچه چوو بۆ حەمام ئەمیش بەشوینیا چوو. له ژووری حەمامه‌که به‌رۆکی گرت وتی: ئاغه بۆ خاتری خوا شتیکم بدەرئ. ئەویش وتی: برۆ سەگباب! لێره چیت بدەم؟ چی هەیه تالیمی بستی. ئەم هەر لێی نەبووه‌وه. ئاخیری کابرا به‌ری ئەتاشی، پیتی وت: ئەگەر تەلێ له مووی به‌ری خۆیشتم بدەیت من هەر پێ رازیم، بۆ ئەوه به‌ناهومیدی نەگەریمه‌وه دواوه. کابرا دەستی برد وتی:

ها سەگباب! ئەوه تەلێ مووی به‌رم. ده‌بچۆ بیکه به‌پەلکه‌ی دایکت. بزنام مووی به‌رت بۆ چیه‌؟ کابرا مووه‌که‌ی وه‌رگرت و ئینجا خۆی لێ ئاشکرا کرد و وتی: گره‌ومان برده‌وه یان نه‌؟ کابرا وتی: ئەشەدوبیللا له‌ من ئازاتر و پیاوتری. که‌ هاتنه‌ ده‌ره‌وه ئیتر کچه‌که‌ی لێ ماره‌کرد.

۴۰۶. رۆژنیک دوو سێ فەقی ئەچنه «بیانی»، مالی کۆنه‌کویخاکه‌ی بیانی. ئەم کابرایه‌ش زۆر چرووک ئەبێ و له‌ مالیش نابێ. له‌ پاشا که‌ دیتەوه‌ چاوی پێیان ئەکه‌وێ ئەلێ: یاره‌بی چ بکه‌م؟ من خۆم نانم پێ ناخوړئ، ئیسته‌ ئەمانه‌ش هاتن بوون به‌ سه‌ر بار. ئەکه‌وێته‌ ئەم ده‌لیای فیکره‌وه.

یه‌کن له‌ فەقیکان چاوی پێ ئەکه‌وێ ئەلێ: فەرموو خاله‌. کابرا ئیتر خۆی بۆ ناشاردیته‌وه‌ دیت دانه‌نیشی. له‌گه‌ڵ دانیشتن ئەلێ: ئەری فەقیینه‌ ئاگرتان پێ نییه‌؟ یه‌کن له‌ فەقیکان ژیر ئەبێ ئەلێ: کورینه‌ هەلسن با برۆین، ئەم کابرایه‌ ده‌مودوویه‌کی باشی نییه‌ و شتی تر ئەقه‌ومێ. به‌م جوړه‌ کابرا له‌ کۆلیان ئەکاته‌وه‌.

۴۰۷. سەرده‌می دره‌م بوو، چوار که‌سی مووسڵی چوونه‌ بازار، هه‌شت دره‌م گۆشتیان کړی. هینایان هه‌ریه‌که‌ په‌ تیکیان به‌ست به‌ به‌شه‌که‌ی خۆیان‌وه و خستیانه‌ مه‌نجه‌لێکه‌وه و خستیانه‌ سەر ئاگر. هه‌ر که‌سه‌ سەر په‌ته‌ی خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت‌وه‌وه. پاش ئه‌وه‌ که‌ کولاً، هه‌ریه‌که‌ په‌ته‌ی خۆی راکێشا و به‌شه‌ گۆشتی خۆی هینا و خواردی. ئه‌مجا ئاوه‌که‌شیان به‌ شه‌ریکی خوارد!

۴۰۸. هه‌ژار وتی:

سوارێك راده‌برد له‌ كوێره‌ دێیه‌ك
پیسكه‌یه‌ك گوتی: ببه‌ میوانم
گورجی دابه‌زی و پرسى: ئه‌سپه‌كه‌م
له‌كوێ گری ده‌م، مالت نازانم؟
گوتی: نه‌مزانى گویت هینده‌سووكه
من په‌شیمانم، بیخه‌ره‌ زمانم!

۴۰۹. شیخ به‌شیری ئه‌ترووشی گێڕایه‌وه‌ وتی: «عبدالباری» هه‌بوو له‌ مووسڵ، بازرگانێکی زۆر گه‌وره‌ بوو. «خواجه‌دانیال»یش هه‌بوو له‌ به‌غدا. عه‌بدولباری چه‌له‌بی و خواجه‌دانیال تجاره‌تیان له‌گه‌ڵ یه‌كه‌ هه‌بوو، شتومه‌کی مووسڵ و به‌غدايان بۆ یه‌كه‌ ئه‌نارد. زۆر به‌ دره‌نگیش یه‌كه‌تریان ئه‌بینی؛ چونکه‌ ئه‌و سەرده‌مه‌ هاتوچۆ له‌ به‌ینی شاره‌کانا که‌م بوو. سالیك عه‌بدولباری چه‌له‌بی له‌ هاوینا ریتی ئه‌که‌وێته‌ به‌غدا له‌ حوجره‌که‌ی خواجه‌دانیالا له‌ خانی سه‌فایر دائه‌نیشن. ئه‌و سەرده‌مه‌ باوه‌شینه‌ پووشه‌ خورماکان هه‌بوو. پیاوه‌ گه‌وره‌کان ئه‌یانکړی و باوه‌شینی خۆیانیان پێ نه‌کرد. له‌و کاته‌دا باوه‌شین فروش به‌ویدا تی ئه‌په‌رئ، چه‌له‌بی و دانیال

هەریە کە باوەشیتیک ئەکرن.

چە لە بی ئیشی تەواو ئەبی و ئەگەریتەو بۆ مووسڵ و باوەشیتە کە ی خۆی لە گەڵ خۆی ئەبا. لە پاش سێ چوار سال دیسان ئیشی بە غدا ی ئەبی و ئەچیتەو بۆ بە غدا و لە سەر سە کۆی حوجرە کە ی خواجە دانیال دائەنیشن. چە لە بی مووسڵی تە ماشا ئەکا باوەشیتە کە ی دانیال جوو کۆن بوو. لێی ئەپرسی: بڕوا ئەکە ی باوەشیتە کە ی ئەو سالا پیکەو کڕیمان، ئەلێی کۆنت کردوو؟! دانیالیش ئەلێ: باوەشیتنی ئەو سالا ی چی؟ لەو وەختەو تە ئیستە هەموو سالی باوەشیتیکم کڕیو، ئەمە هی ئیمسالا و تۆ بە کۆنی ئەزانێ.

چە لە بی مووسڵی ئەلێ: بۆچی تۆ چی لێ ئەکە ی وا کۆن بوو و کۆن ئەبی؟ دانیال ئەلێ: چی لێ ئەکە م؟ ئە یگرم بە دەستەو باوەشیتنی خۆمی پێ ئەکە م. چە لە بی ئەلێ: مأل کاول چۆن وا ئەبی؟ دەسا هینە کە ی من هەر ئەو ی ئەو سالا یە و هیشتا هەر تازە شه. دانیال ئەلێ: بۆچی تۆ چی لێ ئەکە ی؟ چە لە بی مووسڵی ئەلێ: من باوەشیتە کە لە سەر دەسکە کە ی قیت دائەنیم و بە دەست ئە یگرم. سەرم بە بەریا هاتوچۆ پێ ئەکە م وەکوو یەکی «حی الله» بکا! ئێو ی جوولە کە مردووتان مری نازان چۆن ئەژین و چۆن پارە خەرج ئەکە ن!.

کابرایە ک هەبوو لە «نەغەدە» کە لە شیریک ی هەبوو، هەرچە ندە ۴۱۰. مأل و منالە کە ی پیتیان ئەوت: با سەری بېرین، ئەو هەر ئەیوت: ئیمپرو نا سبەینێ. کە لە شیر بە م جۆرە چە ند سالتیک ی رابوارد. وای لێ هات لە بەر پیری ئیتر هیزی تیا نەما، نەیتەوانی چینه بکا و شتیک بۆ خۆی پەیدا بکا. کابرای خواوەنیشی هیچی نە ئەدا یە، لە تاوانا وشک هەلگە رابوو.

پوژێك كە لە شیر ھاتە مردار بوونەو، كابرای خواھەنی خێرا فریای كەوت و سەری بپری. ئەمجا خستیانە ناو مەنجەل و خستیانە سەر ئاگر. مأل و منال لە خویشیان كەوتنە سەما بە دەوری مەنجەلی گۆشتی كە لە بابا. ئەو پوژە ھەر لە بە یانییەو تا ئیوارێ كولا و دایانگرت. سەیر ئەكەن لە بەر پیری وەكوو ئاگری ھەر نەدیسی وابوو. ئاوەكەیان ئەو شەو بە نانەو خوارد و پوژی دواپی سەرلەنوێ خستیانەو سەر ئاگر. لە ئیوارەدا دایەگرن و سەیر ئەكەن ھەر وەكوو دوینی وایە، نەكولاو. ئەو شەو ھەش ئاوەكەیان خوارد و گۆشتەكەیان ھەلگرتەو بۆ بە یانی.

دراوسێکیان ھەبوو لە نیو شەوا میوانیان ھات دەستیان بە ھیچ لایەكدا نەگەشت بە كۆرەكە ی خۆی وت: ئا پوژە بچۆرە مأل مامت پینی بلێ: باوكم ئەلێ: میوانمان ھاتوو و دەستمان بە ھیچ لایەك ناگا، كە لە شیرەكەمان بۆ بنێرێ تۆزێ ئەرخەینە سەر ئاگر میوانەكە ی پێی رازی ئەكەین و سبەینی بۆیان ئەنێرینەو.

كابرایە ھەبوو زۆر پڑد و چرووك بوو. زیاتر لە ھەفتا سال ۲۱۱. عومری كردبوو، دەوڵەتێکی زۆری پێكەو نابوو. ھێچكەس دەرگای مأل نەدیوو. تەنانەت میروولە بە ئاوات بوو تۆزێ وردە نانی لە مألدا دەستكەوئ، بەو داخەو مرد و ھێچی دەست نەكەوت.

پوژێك كۆمەلێ سوالكەر كۆ بوونەو سەرگوزەشتی خۆیان ئەگێرپاھەو، ھاتنە سەر ئەو كابرایە. ھەموویان وتیان: تا ئێستە ھێچمان لێ نەدیو. یەكێکیان راست بوو وەوتی: كێ گرەوم لەگەل ئەكا؟ یەكێکیان وتی: من لە سەر دووسەد قران گرەوت لەگەل ئەكەم، ئەگەر ھەر لە ئێستەو تا سالیکی تر تاقە پوولیتك لێ سەند، من دووسەد قرانت بدەم. لە سەر

ئەمە لێك جیابوونەوه.

كابرای سواڵكەر هەستا چوو هەستای دووكانی بازرگان وتی: لە پێی
خودا شتیكم بدەری. وتی: خوا بتدات و دووكانی هەلگرت و چوو هە بو
مالهوه و ئەمیش شوینی كهوت.

ئەو چوو ژوورهوه و قاپی داخست. لە پاش تۆزێك هاته دەرەوه چوو
بۆ مزگەوت. دیسان داوای لێ کردەوه ئەویش هەر وتی: خوا بتدات. ئەو
شەوه ئەو دەرگایە بەجێ نههێشت.

بەیانێ كابرە كە هات بچێ بۆ دووكان سەری پێگای پێ گرتەوه و وتی:
لە پێی خودا شتیكم بدەری، ئەویش هەرەكوو جارێ وتی: خوا بتدات.
سەرت نەیه شتێم لێی نەبووهوه، حەشی پێی تال كرد. بەیانێ و نیوهرۆ
و ئێواره هەر ههچێ نەدایە، وتی: باشە ئێستە ههچم نادەیتێ نامدەیتێ،
بەلام قسەیه كم بدەری كە فلانە وەخت شتیكت ئەدەم. چەند پۆزێكیش
بەم جۆرە پاریان بوارد. وای لێ هات مال و منالی كابرە وەرپس بوون. وتیان:
پیاوێ كە ئێستە چیت لێ كەم ئەبێتەوه ئەگەر بلیت لە پاش ئەوێندە وەخت
شتیكت ئەدەم و ئەو وەختەش نەیدەیتێ و ئێستەش لە كۆل خۆت
كردبێتەوه؟ كابرە هەر پازی نەبوو. ئەمیش وەكوو مێچ هەر لێی نەبووهوه.
بۆ بازار ئەچوو، بۆ مزگەوت ئەچوو، بۆ مال ئەچوو، هەر بەشوینییهوه بوو.
ئاخیری كابرایی كرده كون، چاری نەما وتی: پڕۆ سەگباب لە پاش سالیکی تر
وهرهوه پوولێكت ئەدەم. ئەویش وتی: خوا لیت بەزیاد كا و پڕۆیشت.
لە پاش سەعاتێك چوو بۆ ماله كە ی و تەقە ی دا لە قاپی. وتیان: كێیه؟
وتی: منم سواڵكەر كەم. عەرزی ئاغا بكەن ئەو لە ساله كە سەعاتێکی
پڕۆیشت. ئەمە ی وت و لێی دا پڕۆیشت. سەعاتێکی تری پێ چوو دیسان
چوو هەوه و تەقە ی دایهوه لە قاپی. وتیان: كێیه؟ وتی: منم سواڵكەر كەم،

عەرزی ئاغا بکەن ئەوا لە ساڵە کە دوو سەعاتی پڕۆیشت و لێی دا پڕۆیشت. بە کورتی بەم جۆرە دنیای لە کابرا کردە پیستی چۆلە کە. ھەر سەعاتی نە سەعاتی ھەلی ئە کوتایە سەری ئە یوت: عەرزی ئاغا بکەن لە ساڵە کە ئە وەندە سەعاتی بە سەر چوو.

لە پاش چەند پڕۆژ کابرای دەوڵە مەند ئیتەر لە توانایا نەما، بانگی کرد: وەرە سەگباب، ئەو پوولە کەت و وازم لێ بێتە. ئەوی تۆ بە منت کرد تا ئیستە عومرم بەم عومرە گە یشتوو کەس پێی نە کردووم. سوالکەر پوولی لێ وەرگرت و بەم جۆرە گرەو کە ی بردەو.

کابرایە ک لەو کویستانە زۆر برسی بوو، پووی کردە مایێکی زۆر ۲۱۲. گەورە. کورپیک ھاتە دەرەو. کابرا لێی پرسى: خاوەنى ئەم ماله لە کوییه؟ کورپە کە وتی: تا پاروویک نانم نە دەیتى پیت نالیم!. کابرا بى قسە لێی دا پڕۆیشت.

کابرایە کى خوشناو جووتى پىلاوى تازەى ھەبوو، چوو بۆ کاروان ۲۱۳. بۆ ئەو دەشتى «بیتوین»-ە، تووشى چر و درکودالیک بوو پىلاوێ کانی دا کەند و بە پى پىخاوس نایە مل درک و دالە کە. کوتوپر چقلینک ئە چەقنى بە ژیر پى دا لە سەر پىو دەرئە چى. لەو کاتە دا کە چقلە کە یان لە پى دەرئە ھیتا ئە یوت: یارە بى شوکر! ھەر باش بوو پىلاوێ کانم لە پىدا نەبوو، ئە گینا کونیان تى ئە بوو!.

کابرایە ک ھەبوو- منیش ئە یناسم، وەللا سا تۆیش ئە یناسى- ۲۱۴. ئە یوت: ئەم ئاوێ جوانە ھەبى پیاو نان بە دۆو بۆچ بخوا.

منیش ھەزار سال عومرم بى، پانکە شریک لە مژگە و تە کە ما ھەبوو لە بەغدا لە گەل ئەو ەشا کە خەرج و باجى لە سەر من نەبوو ھەر نەم ئە کردەو.

دنياش گهرم بوو ئه يانوت: بۆچ نايکه‌يته‌وه؟. ئه‌موت: ئه‌م «با» جوانه
 هه‌بى پياو باي پانکه‌ی بۆچييه؟ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا با هه‌ر نه‌بوو. به‌سه‌رى
 تۆ هه‌زار ساليش عومرم نابى؛ که‌واته‌ بلئى: به‌ره‌حمه‌ت بى.

خاله‌ مه‌حموو جارێك به‌ ره‌شه‌ی كورپى ئه‌لئى: رۆله‌ هه‌ندى
 ۲۱۵. نانم بۆ بيته‌ و ده‌رگاكه‌ داخه‌. ئه‌ويش ئه‌لئى: بابه‌ حه‌ق ئه‌وه‌يه
 ده‌رگاكه‌ داخه‌م، ئه‌مجا نانه‌كه‌ بيتم. باوكيشى ئه‌لئى: به‌لئى به‌راستى رۆله‌
 كورپى منيت و تۆ له‌ من ئاقلترىت!



داستان

۴۱۶. ھەزار گىرپايە ۋە وتى: لە ۋ سەرە پاشايەك ھات بەسەريا كە ياسايەك دابنى لە ياساى پادشاكانى پيش خۆى نەچى و ئەميش بە داھىنانى ئەم ياسايە ناويك بۆ خۆى دەر كا. فەرمانى دەرکرد: كە ئەبى لە قەلەمپەوى ئەودا شەو بىي بە پۆژ و پۆژ بىي بە شەو؛ واتە ئەو ئىشانەى كە بە پۆژ ئەكرىن ئەبى بە شەو بكرىن، بە پۆژيش خەلك بۆ خۆى بنوى. پۆژىك - كە شەوى ئەو - ھەستا چوۋە بازار بزانى مەردم فەرمانەكەيان لە گوئى گرتوۋە؟ كە چوۋ سەيرى كرد وا پىنە چىيەك مۆمىكى داگىرساندوۋە و لە بەرى دانىشتوۋە پىنە چىتى ئەكا. وتى: كابرا ئەو تۆ ئەو مۆمەت بۆ داگىرساندوۋە؟ كابرا وتى: قوربان ئەگەر شەو كارى بەدەمەۋە نەكەم بە ئىشەكەى پۆژم پتوۋە بەرپتوۋە ناچم.

۴۱۷. «ھۆلاكۆ» پەلامارى بەغداى دا. «مُسْتَعَصَم» ئاخىر خەلىفەى عەباسى بوو، ھۆلاكۆ ويستى بىكوژى، پياۋانى ئايىنى وايان بۆلۈكردى ۋە كە ئەگەر خەلىفەكانى عەباسى نەمىتن، دىنيا ئاخىر ئەبى. ئەم قەسەيە بە جۆرى بۆلۈك بولۇپ ۋە تەننەت بەرگوپى ھۆلاكۆيش كە وتبۇو، ۋە بوو بە ترستىك لە دىليا.

لە پاش گەلى سى و دوو كردن لەم بابەتەۋە ئاخىر قەسەى ھاتە سەر ئەۋە وتى: «موسستە عەسم» بگرن و بىخەنە ناۋ لبادىك و بىسوۋنەۋە. ئەگەر تەم و مژ و نىشانەى دىنيا ئاخىر بوون پەيدا بوو، ئەۋا بەرەلەى كەن و منىش ۋاز

لەم فیکرەیه دینم؛ ئەگەر خۆ هیچیش پەرووی نەدا ئیتر بە جاری بیکۆژن. لە راستیدا هێنایان وەکوو ئەو وتی وایان لێ کرد، سەیریان کرد هیچ نیشانەیه‌کی دنیا ئاخریوون پەیدا نەبوو. ئینجا هێنایان لە ۱۲۴۲ی میلادی کوشتیان و بنەمالە‌ی عەباسی بە دەست هۆلاکووه بە تەواوی دوایی هات.

ئەزانی «شاییه‌که‌ی بناویله» چیه‌؟

۲۱۸.

«بناویله» دێیه‌کی بچووکه‌ له‌ بناری سوله‌یمانی. له‌ سه‌رده‌می خۆیدا هه‌ر چه‌وت ماڵ بووه. «شایی»یه‌کیان کردووه و بووکیکیان له‌ ناو خۆیاندا گۆنیزاوه‌ته‌وه. ده‌نگی ئەم شاییه‌ گه‌یشتۆته‌ سوله‌یمانی و کۆیه‌ و هه‌له‌ بجه‌ و قه‌لاچوالان. هه‌ر ده‌هۆل و زورپاژه‌نیك له‌ وڵاتانه‌دا هه‌بووه، هه‌موویان کشاوون بۆ بناویله. ته‌نانه‌ت له‌ وڵاتی سنه‌یشه‌وه هه‌ر بۆی هاتوون. که‌ شایی گه‌رم بوو و کۆری هه‌له‌په‌رکی به‌ ستراره‌، سەیریان کردووه ده‌هۆل و زورپاژه‌نه‌کان له‌ ده‌سته‌ی هه‌له‌په‌رکی که‌رگه‌لی زۆرتر بوون. ئەمه‌ به‌ مه‌رجی که‌ مه‌حمودی سه‌لیم ئاغا و مسته‌فاغای بۆی که‌ مودی سۆچک بوو و ئەحه‌مه‌ده‌گی سیاگۆنیزیش هه‌ر چوو بوون بۆ ئەو شاییه‌. ئەگه‌ر کۆری هه‌له‌په‌رکی چه‌و که‌س بووبێت. ده‌سته‌ی زورپاژه‌ن بیست که‌س بوون.

ئه‌مه‌بوو شایی بناویله	خه‌جه‌ و مه‌جه‌ و فاتيله
خه‌ و بله‌ و قه‌ويله	کۆپانه‌ شه‌ری ته‌ويله
گه‌رمیان کردبوو به‌ چۆپی	قريوه‌ ئەگه‌يشته‌ پۆپی
زورپا و ده‌هۆل به‌ تۆپی	پی ئەکه‌نی به‌ پۆپی
پیریژنی سه‌د ساڵه‌	هیچ نه‌یه‌ماچ ناڵه‌
ئه‌یوت: هه‌روا ئەم حاڵه‌	بایمینی له‌م ماڵه‌

۲۱۹. فه‌قی محه‌مه‌دی هه‌مه‌وه‌ند هه‌بوو له ولاتی سوله‌یمانی، له سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کانا مودیری ناحیه‌ی بازیان بوو؛ وه‌کوو

ئه‌مین به‌گی قامیشیش قائمقامی چوارتا بوو.

ئه‌م فه‌قی محه‌مه‌ده‌ کورپکی هه‌بوو مه‌حموودی ناو بوو. که مه‌کته‌ب داهاات، مه‌حموود تا پۆلی شه‌شی سه‌ره‌تایی خویندبوو. ئه‌مه‌ بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ زۆر بوو. مه‌حموودیش خۆی له‌ خۆیا کورپکی به‌ جه‌ربه‌زه‌و زیره‌ک و زماندار بوو. هه‌ر له‌ پاش ۱۹۳۰ سه‌ربزیوی ئه‌کرد و له‌وانه‌ بوو که گه‌لێ جار به‌هۆی زمان و جه‌ربه‌زیه‌یه‌که‌یه‌وه‌ ناوی که‌وتبووه‌ به‌ر ده‌می کاربه‌ده‌ستانی میری.

مه‌جیده‌عقوبی موته‌سه‌رپی سوله‌یمانی ئه‌بی، ئه‌نیری به‌شوین فه‌قی محه‌مه‌داپی ئه‌لێ: نه‌ختی ئامۆزگاری ئه‌م کورپت بکه‌ با ئه‌وه‌نده سه‌ربزیوی نه‌کا. فه‌قی محه‌مه‌دیش ئه‌لێ: جه‌نابی موته‌سه‌رپ پینج شه‌ش هه‌زار رووپیه‌م له‌ مه‌حموودا خه‌رج کردووه‌ له‌ مه‌کته‌بدا تا بووه‌ به‌م مه‌حمووده‌. ئیسته‌ پینج شه‌ش هه‌زار رووپیه‌ی تران ئه‌ده‌می مه‌حمووده‌که‌ی جارنم پێ بدنه‌وه‌.

۲۲۰. کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و به‌ر کتوه‌، مام ئه‌ولای ناو بوو. هه‌رچه‌ند لییان ئه‌پرسی: مام ئه‌ولا عومرت چه‌نده‌؟ ئه‌یوت: په‌نجاوپینج ساڵه‌. وا ئی که‌وتوو له‌ پاش ده‌ پانزه‌ ساڵی تر لییان پرسیه‌وه‌: مام ئه‌ولا عومرت چه‌نده‌؟ هه‌ر وتوو به‌نجاوپینج ساڵ. ئه‌یانوت: ئاخ‌ر چۆن ئه‌بی پیش ده‌ پانزه‌ ساڵ په‌نجاوپینج و ئیسته‌ش هه‌ر په‌نجاوپینج؟ ئه‌ویش ئه‌یوت: برام پیاو ئه‌بی له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی بی؛ نابێ هه‌ر رۆژی قسه‌یه‌ک بکا!.

کابرایهك له «دۆل په‌موو» فیر بووبوو به‌ حوجره‌ی فه‌قیکان،
 ۲۴۱. هه‌موو رۆژئ له‌ کاتی نان خواردندا ئه‌چوو دائه‌نیشته‌ و ئه‌بوو
 به‌ شه‌ریکیان و ئه‌بوت: «ئای نه‌سیب!». به‌م جوړه‌ فه‌قیکانی بۆژه‌ کردبوو.
 رۆژنیک له‌ سه‌ر شپوه‌ی جاران چووه‌وه. فه‌قییه‌ك له‌ فه‌قیکان زور داخ
 له‌ دل بوو لێی. کابرا هه‌رکه‌ دانیشته‌ فه‌قیکه‌ هه‌ستا و هاته‌ ویزه‌ی، شلوکوته‌ی
 کرد و وتی: «ئای ئه‌جه‌ل!». ئیتر کابرا بېرای بېرای نه‌چووه‌وه به‌ویدا.

مه‌لاحه‌مه‌مینی شانه‌زه‌ری شاتری هه‌بوو، عیله‌ سه‌ره‌وژوور
 ۲۴۲. ئه‌بیته‌وه‌ بۆ کویتستان، ئه‌م له‌ شاه‌زوور ئه‌چی بۆ ئاش. گاباره‌که‌ی
 ئه‌مریت و په‌کی ئه‌که‌وئ. ماله‌گه‌وره‌ «مه‌حمووپاشای جاف» له‌ دواوانی
 زه‌لم و تانجه‌رۆ خستوو یه‌تی. هه‌ئه‌سته‌ئ ئه‌چی بۆلای مه‌حمووپاشا و ئه‌لئ:
 تۆ کییت؟ پاشاش ئه‌لئ: تۆ کییت؟ ئه‌لئ:

من حه‌مه‌مین شانه‌زه‌رم سه‌گی قاپی شاعومه‌رم
 عیله‌ سه‌ره‌وژوور بۆ کویتسان من ماگه‌سه‌وه‌ ده‌سه‌وسان
 گیرم خواردگه‌ له‌ ئاشا هاوارم برد بۆ پاشا
 چارم بکا له‌م ده‌رده‌ گاباریکم بۆ به‌رده‌
 باری لئ نیم‌ پرووه‌و عیله‌ با پیم نه‌یژن تووتکی خیل
 پاشاش دوو گاباری ئه‌داتئ و ئه‌روا.

له‌ ولاتی ئه‌رده‌لان منالان به‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه‌ دائه‌نیشته‌ و
 ۲۴۳. قاچ پائه‌کیشه‌ن و به‌م جوړه‌ هه‌لوور بلوور ئه‌که‌ن، ئه‌لئین:
 هه‌تۆل مه‌تۆل، سه‌گی گه‌رۆل / ئارده‌کئ، ئارده‌انه‌کئ / میخم کوتا میخ
 هه‌لبه‌زی / تیکه‌ی چه‌پم لئ نه‌به‌زی / به‌ن سوور بام دا / عایله‌مه‌نه‌ی
 خوام دا / کاسه‌ی ماس پر له‌ پووش / خوا دای هه‌لی لووش.

(ھەللى لووش، بەر ھەر قاچىك كەوت ئەو ھەيان ئەو قاچەى ھەلئە كىشىت و ديسان لە قاچى تە نىشت ئەو ھە دەست ئەكەنەو بە يارى تا ھە موو قاچە كان ھەلئە كىشىنەو).

كەرى ئاقل! لەو سەنگاو ھە دىيى «درۆزنە» پياويك ھەبوو ۲۲۴.
ناوى ئەو ھە حمان بوو. ئەم ئەو ھە حمانە جووت و گا و فەلایى ئەکرد. سالىكيان گەنمى كەردبوو چال و بۆ سالى دوايى چالەكەى لى ون بووبوو. ھەرچەندە بۆى گەرا، نەيدۆزىيەو. گویدريژىكى ھەبوو كە سالى پار گەنمەكەى لەسەر خەرمان پى بردبوو بۆ سەر چالەكە و ھىناى لەسەر جىگا خەرمانەكەى پار بارى گەنمى نا لە گویدريژەكە و بەرەلای كەرد و خۆى شويىنى كەوت. كەر پۆيشت پۆيشت، تا گەيشتە سەر چالەكە و لەويدا وەستا. كە دايانەو سەريان كەرد ئەمە چالەكە گەنمەكەى. بەو جۆرە ئەو ھە حمان چالەكەى دىەو!

شىخ سەعیدى حاجى شىخ عەلى گىرپايەو بۆ رشتە وتى: لەو ۲۲۵.
سەرە عالمىكى گەورە. كە ناوبانگى پياوچاكىشى دەركەردبوو. پىي ئەكەوئە ئەشكەوتىك. تەماشائەكە سى چوار پارچە ئالتون لە شكلى چوار گۆشەدا دانراو. ئەويش لە دلى خویا ئەللى وا چاكە ھەليان بگرم؛ بۆچى بە خۆپايى لىرەدا بكەون، ئەياندەم بە ھەژارپىكى داماو ئەو كەلكيان لى وەرئەگرئ. ھەليان ئەگریت و دیتەو دەرەو.

لە رىنگادا تووشى كابرايەكى پىرى كۆماو ھە ئەبى خەرىكى كۆكردنەو ھى چىلكە و چەوالە. لىي ئەپرسى: ئەرى مامە خەرىكى چىت؟ ئەللى: قوربانى سەرت بىم! ئەم چىلكە و چەوالانە كۆ ئەكەمەو ئەيىم بۆ شار ئەيدەم بە سى چوار كولئە بۆ مندالەكانم.

عالمه‌که له دلۍ خوږیا نه‌لې: به خوا له مه هه ژارترم ده ست ناکه وئ که
 ئالتوونه‌کانی بده‌مئ. لیبی نه‌پرسی: مامه ناوت چییه؟. وتی: به قوربانت
 بم! سوږی پیروټ. نه‌مجا ده‌ستی کرد به گیرفانیا ئالتوونه‌کانی دهره‌یتا و وتی:
 سوږی پیروټ بچو نه‌م ئالتوونانه بفروشه بیده به شتومه‌ک بۆ منداله‌کانت.
 سوږی پیروټ که ته‌ماشای ئالتوونه‌کانی کرد وتی: ئای به قوربانت بم!
 نه‌مه هی نه‌شکه‌وته‌که نه‌بی؟ وتی: به‌لې. وتی: به ساقه‌ی سهرت بم!
 نه‌گهر له هه‌لگرتنی بوومایه ده سال بوو هه‌لم گرتبوو. خوږ تووشی نه‌و
 گوناچه ناکه‌م. چیلکه و چه‌واله‌که‌ی خوږ به‌بی منه‌ت نه‌یفروشم و نه‌یده‌م
 به نان بۆ مناله‌کانم!.

۲۲۶. له‌و ده‌شتی دزه‌یی و گهردیبه له‌گوندی «گیزی» رږژنیک ده‌نگ
 بلاو بووه‌وه که له‌گوندی «گراوی» بزنیك ده‌ستی خستوته
 بناگوئ و حه‌یرانان نه‌لې!.

نه‌م ده‌نگه‌ گونده‌که‌ی شله‌ژان. سه‌ید عه‌زیز هه‌بوو وتی: ئا ولاغم بۆ
 بیتن بچم بۆ گراوی بزانه‌ وایه؟ وتی: سوار بووم له‌ کاتی عه‌سرا گه‌یشتمه
 نه‌وئ. پش هه‌موو شتی په‌له‌ی نویژه‌که‌م بوو، چووم بۆ مزگه‌فتی نه‌وه‌نده‌م
 زانی خه‌رکی پشیان لی گرتم وتیان: نه‌رئ سه‌ید حه‌زیز راسته‌ ده‌رین
 له‌ گیزی بزنیك ده‌ستی خستوته بناگوئ و حه‌یرانان ده‌رئ؟! وتی: که نه‌مه‌م
 زانی خیرا نویژه‌که‌م کرد و گه‌پامه‌وه لو گیزی.

۲۲۷. ده‌سته‌یه‌کی جهرده‌ تووشی کارواننیک نه‌بن. کاروانه‌که‌ پرووت
 نه‌که‌نه‌وه. له‌ کاروانه‌که‌دا ئافره‌تیک نه‌بیټ، ئافره‌ت جلوه‌رگنکی
 جوانی له‌به‌را نه‌بیټ. به‌کئ له‌ جهرده‌کان مرخی خوږی له‌ جلوه‌رگی
 ئافره‌ته‌که‌ خوږ نه‌کا. نه‌لې: نه‌مانه بۆ ژنه‌که‌ی من باشن. ئافره‌ت

ئەكیشیتە لاوہ ئەلئ: پرووتەوہ بە. ئافرەت ئەلئ: پیاوی چاك بە من ژنم
تۆ چۆن ویزدانەت ھەلیئە گری من پرووتەوہ کە ی؟ کابرا ئەلئ: من ئەمانە
نازانم، پرووتەوہ بە. ئافرەت زۆر ئەلئ و ئەم کەم ئەچئ بە گوئچکە یا.

ئافرەت پرووت ئەکاتەوہ تەنھا دەرپیکە ی لە پینا ئەمینی، سەیر ئەکا
دەرپیکە شی جوانە، ئەلئ: ئەویش داکەنە. ژنە ئەلئ: پیاوی چاك بە
من ماومەتەوہ ئەم دەرپییە. ئاخەر چۆن ئەویش بدەم بە تۆ ھەموو
لەشم ئەکەویتە دەرەوہ. تۆ ھیچ غیرەتی پیاوہتیت نییە؟

کابرای جەردە ئەلئ: من ئەمانە نازانم ئەبئ دایکەنی.

لەو کاتەدا پیاویکی ریش سپی نوورانی دەرئەکەوئ، ژنە ئەلئ: ئەو
پیاوہ بکەین بە حەکەم و ناوچی و پرسى پئ بکەین؛ ئەگەر ئەو وتی:
دایکەنە و بیدەری ئەوا ئەتدەم، ئەگەر خو نەشیوت، ئەوا ھیچ. کابرای
جەردە وتی: باشە.

پیاوہی پیر ھات و ژنەش وا خۆی گرتمۆلە کردوہ و دانیشتوہ، پرووی
کردە پیاوہکە و پئی وت: خالە ریش سپی! ئەم پیاوہ منی پرووت کردۆتەوہ
بەم جۆرە ی لئ کردووم کە ئەمبینی. ئیستا ماوہتەوہ سەر دەرپیکەم،
ئەلئ: ئەویشم بۆ داکەنە و بمدەری. تۆ ئەلئى چی؟ پیاوہکە وتی: دایکەنە
و بیدەری. کابرای جەردە ئیتر قسە ی سوار بوو. ژنە چارناچار دەرپیکە ی
داکەند و ئەویشی دایە و خۆی گولۆلە بوو دانیشت.

کابرای جەردە ھەموو جلەکانی پینچایەوہ دای بە شانیا و پۆیشت.
زۆر دوور نەکەوتبووہ کوتوپر بروسکە یەك لە سەرەوہ ھات، دای بە تەوقی
سەری لە خواریەوہ دەرچوو و کوشتی و جلوبەرگ لەو ناوہدا بلأو بووہوہ.
ژنە بە ھەرچۆر بوو خۆی گەیانە جلەکانی و لەبەری کردنەوہ و پرووی
کردە خالە ی ریش سپی وتی: تۆ بۆچ وات کرد؟ خو من ھانام ھیتایە بەر

تۆ. خالە پریش سپی وتی:

رۆلە من خدری زیندەم. بۆیە وام پێ وتی بۆ ئەو کاسە پر بێ. ئەگەر
دەربێکەت پێ نەدایە، کاسە که پر نەئەبوو. زولم و ستم که گەیشته
حەدی خۆی، ئیتر ئەبێ سەرەولێژ بێتەو!

«پاقلە ی میسر»؛ له داستانێ کوردی ئەلێ: له سەردەمی خۆیا،
۲۴۸. واتە له سەردەمی فیرەوونەکانا له میسر ئەو «ئەهرامانە» ی که

ئێستە هەن، دروستکراون. هەموویشی بە دەست و شانی خەلکی میسر
کراون و ئەو خەلکە وەکوو «قول» وە بەلکوو هەر بەندەبوون له بەردەستی
فیرەوونەکانا.

ئەکەوێتە سەردەمی «دارم» که یەکیەک بوو له فیرەوونەکانی
میسر. دەنگە دەنگێک له ناو خەلکا پەیدا ئەبێ که ئێمە بۆچ بەم جوۆرە
بچه‌وسێنرێینەو؟ ئەم ئەهرامە زلزلانە له سەر شانی ئێمە دروست
بکری؟

ئەم دەنگوباسە ئەگاتەو بەرگۆی دارم. دارم له گەل وەزیرەکانیا
ئەکەوێتە پاوێژ کردن. وەزیریکی ژیری ئەبێ ئەلێ: ماوێهەک واز بێتە
له ئەهرام دروستکردن و چاری بخەرە ئەستۆی من. دارم ئەلێ: باشە.
ئەمجا وەزیر فەرمان ئەدا که له هەموو ولاتی میسرا دەست بکەن
به پاقلە چاندن. خەلک ئەکەوونە چاندنی پاقلە و پاقلە خواردن. چوار پێنج
سالێک بەسەر ئەمەدا تی ئەپەرێ. رۆژێک له رۆژان دوو کۆری درواسی
که ماله‌که‌یان بەرانبەری یەک ئەبێ. ئەبێ به شەریان و شکات ئەگاتە
لای وەزیر. وەزیرە بانگیان ئەکا و لێیان ئەپرسێ که چییه؟

یەکیەک له کۆرەکان ئەلێ: ئەو کۆرە ی درواسیم له بەردەرگای

خانووھ كەي خۇيا سىنگىكى داكوتاۋە؛ مەن قايل ئابىم بەۋە. لەۋى كەيانى
پرسى: بۇچ ئەۋ سىنگەت داكوتاۋە؟ ئەلئى: رۇژنىك لە رۇژان ئەگەر پارەم
ھەبوو ئەسپىك ئەكرىم و لەۋىدا ئەيىھ سىتمەۋە. لەۋى تر ئەپرسى: ئەي
باشە تۇ بۇچ نايەلئى؟ ئەۋىش ئەلئى: مەنىش ئەگەر رۇژئى لە رۇژان پارەم
ھەبوو ژن دىئەم. كە ژم ھىئا مەنلەم ئەبى، مەنلە كەنم ئەچن بەۋىدا ئەسپەكە
لەقەيان لئى ئەدا ئەمرەن. لەبەر ئەۋە نايەلئى سىنگەكە داكوتئى.
ۋەزىر ھەلئەستى ئەچىتەۋە بۇلاي دارم ئەلئى: خەلئەكە پەي گەشتوون،
دەست بىكەرەۋە بە ئەھرام دروستكردن!.

لە داستانى كوردىيە ئەلئى: لەۋ سەرە لە ئەشكەۋىتىكا پىاۋىكى
۲۴۹. «عابد» و خواناس تەركى دىئاي كىرەبوو، ھەر خەرىكى
عبادەت بوو. رۇژنىك كوتوپر لەناۋ بەردەلەنەكانا پارچەيەك قىر ئەدۈزىتە
ۋ ئەكەۋىتەۋە بىر كىرەنەۋە كە ئەم قىرە چۆن كەۋتۆتە ئىرە؟ ئەمە ئەبى خوا
بۇ مەنى ئاردىبى بۇ ئەۋە ئىشكىكى پەي بىكەم. بە خولىيى ئەم بىرەدا ئەبى،
لە ئەنجاما دىتە سەر ئەۋە ئەلئى:

مەن لەم شۈيئەدا عىبادەت ئەكەم و تەركى دىئام كىرەۋە؛ عىبادەتەش
ھەتتا چەۋسانەۋەي زىياترى تىا بى خىرى زۆرتەرە. مەن دوو چاۋم ھەيە؛
دوۋ چاۋ ئىسرافە. دوۋم بۇچىيە؟ بەيەك چاۋ ئەتۈنم كاروبارى خۇم بەرم
بەپرىۋە. خواش ئەم قىرەي ھەر بۇ ئەۋە ئاردوۋە. قىرەكە ھەلئەگرئى و
ئەنخاتە سەر چاۋىكى و بە قىرەكە چاۋىكى ئەبەستى.

ماۋەيەكى زۆر بەم جۆرە نوئىژ و عىبادەت ئەكا. رۇژنىك لە رۇژان عالمىك
بەناۋبانگىيەۋە ئەچى بۇ زىيارەتى. سەير ئەكا چاۋىكى بە قىر بەستوۋە.
لىيى ئەپرسى: ئەۋە بۇچ قىرت ناۋە بە چاۋتەۋە؟ ئەلئى: ۋەللا ئىسرافە، مەن

که تهرکی دنیام کردووه و عیادهت ئەکەم، تاقە چاویک ئیشی من ئەبا بەرپێوه؛ ئیتر دووم بۆ چییە؟ ئەلێ: چەند سālە وات کردووه؟ ئەلێ: پانزە سālە. ئەلێ: دەسا ئەبێ نوێژی پانزە سālت بگێریتەوه؛ چونکە چاوت تەر نەبووه و ئاوی لێ نەکەوتوو!

۲۳۰. لەو سەرە مەلا وەیسێ «جفار» هەبوو بەهۆی پەمل و جەفرەوه دەستی بۆ عەرش و قورش درێژ ئەکرد و پاشەپوژی هەموو شتیکی لێک ئەدايهوه و ئەیدا بەدەستهوه. پوژیک کابرایەک ئەچیتە لای پێی ئەلێ: تۆ ئەم هەموو شتە ئەزانی و ئەم هەموو نەینیانە ئاشکرا ئەکە، کەچی ئاگات لێ نییه ژنەکەت لە مālەکە ی خۆتا مālەکەتی کردووه بە مālێ باجی زەمزمەمەوه؛ چوار ئەپروا و هەشت دەرئەچێ. مەلا وەیسێ کە ئەمە ئەبیستی شێت و هار ئەبێ. شیر و خەنجەر و دەمانچە هەلئەگرێ بە پەلە ئەچیتەوه بۆ مālەوه ژنەکە ی بکوژی. کە نزیکێ مāl ئەبیتەوه ئەکەویتەوه بیری کە ئەو هیچ ژنی نییه!.

۲۳۱. لە داستانێ کوردییە ئەلێ: لە سەردەمی خۆیا پادشایەکی زۆر بەدەسلات هەبوو تووشی نەخۆشییەکی زۆر ناھەموار بووبوو. هەرچەندی ئەکرد بۆی چار نەئەکرا، هەموو پزیشک و حەکیمەکانی ولات سەریان لەم نەخۆشییە سوڕ ماوو، بۆیان دەرمان نەئەکرا. هەر دەرمانێکیان ئەدايه پادشا پوژبەرۆژ خراپتر ئەبوو. لە ئەنجاما پزیشکێکیان لە ولاتی چینیەوه هێنا و ئەو لە پاش ئەوه کە سەیری پادشای کرد وتی: پادشا چاک ئەبیتەوه بەو مەرجه ئەو دەرمانە ی من داوای ئەکەم دەستکەوێ. پادشا و هەموو وەزیر و پزیشکەکان بەم خەبەرە بە تەواوی گەشاندەوه و وتیان: هەر بەو مەرجه پادشا چاک بێتەوه دەرمان ئەگەر لە بنی ئەرزیشا بیت

په‌یدای ئه‌که‌ین. وتی: ده‌رمانی ئه‌م ده‌رده‌ی پادشا، خوینی منالئیکی سوورکاری موو زه‌ردی چاوپه‌شی گۆنا پانی حه‌و سالانه که بدرئ له‌ له‌شی و پئی به‌ه‌نووی تا سئ جار، ئیتر چاک ئه‌بیته‌وه و ئازار له‌ له‌شیا نامیئێ. ئه‌مجا که‌وتنه‌ قه‌له‌مره‌وی پادشا بۆ دۆزینه‌وه‌ی منالئیکی وه‌ها. هه‌رچه‌نده‌ گه‌ران منالئیکی به‌و ته‌رحه‌یان ده‌ست نه‌که‌وت. که‌لێن و قوژبن نه‌ما، شار نه‌ما، دئ نه‌ما، که‌لکی نه‌بوو. له‌ ئه‌نجاما وتیان: له‌م ولاته‌ پان و درێژه‌دا ته‌نها ئاشیک ماوه که‌ ئاشه‌وانیکی لێیه و نه‌گه‌رابین؛ ئه‌گینا شوین نه‌ماوه نه‌مان پشکنیی. وتیان: با بچین بۆ ئه‌و ئاشه‌ش بزاین هه‌یه؟ که‌ چوونه‌ ئاسیاوه‌که‌ سه‌ریان کرد ته‌نها ژن و پیاوینک و منالئیکه‌ و هه‌یچی تر. که‌ سه‌یری مناله‌که‌یان کرد ته‌ماشایان کرد ئه‌و شتانه‌ی که‌ پزیشکه‌که‌ وتوونی، هه‌موو له‌م مناله‌دا هه‌یه. به‌ ژن و پیاوه‌که‌یان وت: ئه‌م مناله‌ چیتانه؟ وتیان: تاقه‌ کورمانه‌ و له‌مه‌ زیاتر هه‌یچی ترمان نییه‌.

ئیتر پیاوه‌کان ده‌نگیان نه‌کرد و هاتنه‌وه‌ خه‌به‌ریان هه‌تایه‌وه‌ بۆ پادشا که‌ منالئیکی به‌و جوژه‌مان له‌ ئاشه‌کۆنیکا دۆزیوه‌ته‌وه‌. پادشا و وه‌زیر و پزیشکه‌کان له‌م خه‌به‌ره‌ وه‌کوو دنیا‌یان سه‌رله‌نوێ پئی درا‌بیته‌وه‌ چ خۆشییه‌که‌ ئه‌که‌ن؛ به‌و جوژه‌یان به‌سه‌ر هات.

ئه‌مجا پادشا ناردی ئاشه‌وان و مناله‌که‌ و دایکه‌که‌یان هه‌تئا، مناله‌که‌یان برده‌ لای پزیشکی چینی چاوی پئی که‌وت وتی: ئه‌و مناله‌که‌ من ئه‌یلیم و ده‌رمانی ده‌ردی پادشایه‌ ئه‌مه‌یه. ئیتر که‌وتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ چۆن ئه‌م مناله‌ له‌و دایک و باوکه‌ی بستین؟

عالم و وه‌زیر و پزیشک هه‌موو چوونه‌ بن ده‌ست باوک و دایکه‌که‌یه‌وه‌ که‌ پادشای مه‌مله‌که‌ت نه‌خۆش که‌وتوو و به‌و نه‌خۆشییه‌ ئه‌مری. ئه‌گه‌ر خوینی منالئیکی وا نه‌درئ له‌ له‌شی و به‌مری، مردنی پادشا مردنی هه‌موو

مه مله كه ته. ئیسته ئیوه بینن ئەم مناله بدن به پادشا و بیکه ن به
قه زاوه گیرى ئەو. پادشا به گرانى مناله كه زیر و زیوتان ئەداتى. باوك و
دایك كه گوئیان لەم قسه یه بوو هه ناویان هاته خواره وه و وتیان: شتى
وا نایت.

بەرە بەرە خەلکی تر سەریان کردە سەریان و وتیان: سەلامەتی پادشا
لە ماڵ و ئەوێ و اجترە لە سەر هەموو کەسێک. ئێستە ئێوێش تازە لە
بەهاری جوانیدان منالی تران ئەبێت. و بزانی ئەم منالەتان هەر نەبوو.
ئەوێندە خەلک سەری کردە سەریان و ئەوێندەیان چرپاند بە گۆیچەکەیان،
رازی بوون!

منالیان لی سەندن و بە سەنگی منالە کە زیڤ و زیویان دانێ و منالیان
 برد بۆلای پادشا. پادشا وتی: ببەن بۆلای قازی. قازیش وتی: بۆ سەلامەتی
 سەری پادشا پرشتنی خوینی بی گونا حینک واجبترە لەوە کە پادشا بمریت.
 پادشا خوای سەر زەوییه، لە نەمانی ئەو زۆر و ستم پەیدا ئەبێت و بۆ
 ئەبێتەو. لە نەمانی یەکیەک لە ئەهلی مەملەکەت هیچ ڤوو نادا. کەواتە
 شەرع ری ئەدا بۆ سەربرینی ئەم منالە.

به م جوړه له هه موو لايه كه وه بريار له سره سره رپړني مناله كه در،
به پادشا خوښيه وه، چونكه خوښي ته م مناله بڼ چاكبوونه وه ي نه و بوو.
ته مچا پادشا فرماني دا به سره رپړين. جه لاد به خوځي و كيږديه وه هاته
مه يدان. ته شتيكي له ولالوه دانا بڼ ته مه كاتي كه مناله كه سره نه برئي
خوښه كه ي هه مووي بچي ته ناو ته شته كه و هيچي ليڼي له كيس نه چي.
ده ستي مناله كه ي گرت و هيتايه سره په قره جه كه. پادشا و وه زيرو
پزيشك هه موو له ولالوه دانشتبون سره ي ته م ديمنه نه كه ن.

کاتی که جه لاده که مناله که ی هیئا، مناله که چاوی به جه لاد و کیردی

دەستی و تەشت کەوت دەستی کرد بە گریان و سەریکی بەرز کردەو
 بۆ ئاسمان و چەند جارێک لێوی بەیەکا دا و زەردەخەنە یەکیش گرتی.
 ئەم دیمەنە بەم جۆرە سەرنجی پادشای پاكیشا و بانگی کرد لە جەلادەكە
 منالەكەم بۆ بێنە پێش ئەو سەری بیری. جەلاد پەلی منالەكە ی گرت و
 بردیە بەردەمی پادشا. پادشا منالەكە ی دانا و لێی پرسى: پۆلە ئەم گریان
 و لێو بەیەکا دان و زەردەخەنە یەت چی بوو لەم وەختەدا؟ منال وەكوو
 كانیاوی ئیلهامی خواپی پڕاى بە سەریا زمانى کرایەو و وتی: پادشاهم
 هیچ؛ ئیشی خۆت بکە. پادشا وتی: پۆلە ئەبى ھەر پێم بلییت. منالەكە
 وتی: ھەر وەھا؟ پادشا وتی: بەلێ، ئەبى بلییت. ئەمجا کورە وتی:

دڵسۆزتر كەس و مېھرەبانتەر كەس بە چاوە وەلادەو و باوك و دايكە. باوك و
 دايكى من بە پارە منیان لە دەست کردەو و دامیان بە دەست خەنجەرى
 جەلادەو كە سەرم بیری. پەنگبى ئیستە خویشیان لە گوشە یەكەو سەیری
 ئەم دیمەنە بکەن. ئەوا دەستم لە باوك و دايك برا.

یەكێ ئەگەر ستمەمێكى لى بکړئ ئەچیت بۆلای قازى دەردى زولم
 لى كراوى خوى به و ئەلئى، بۆ ئەو بە پێى شەرع و قانون حوكمى بۆ بكا و
 نە یەلئ ئەو زولمە ی لى بکړئ. كە ئیشى من كەوتە بەردەمى قازى، قازى
 فتواى دا كە بۆ سەلامەتى سەرى پادشا، خوینىكى ناھەق پریژینرى،
 دروستە. دەستم لەویش برا.

پاش ئەو كە ئەگەر یەكێ ئیشەكە ی كەس نەپرسى، شكات ئەباتە
 لای پادشا بۆ ئەو ئەو دادى پەرسى و بە ھانا یەو بیت. من ئیشم كەوتە
 لای پادشا و پادشاش وتی: ئەمە بۆ ساغ و سەلامەتى منە، ئەویش
 فەرمانى دا بە كوشتنم؛ بە كوشتنى منىكى بى گوناخ.

ئێتر كە سم بۆ نەمایەو. سەرم بەرز کردەو بۆ ئاسمان، حەقمە بگرم،

چونکه سهرم ئه‌برن و نه‌مامی ژيانم له‌پیشه‌هه‌ئه‌کيشن. زهرده‌خه‌نه‌ش له‌وکاته‌نا‌هه‌مواره‌دا‌گرتمی وتم: خوايه‌ئيشه‌کانت زور سهره، ليويشم که به‌يه‌کا دا وتم: خوايه‌که‌سم بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه‌ته‌نها تۆ نه‌بی.

پادشا که گویی له‌م قسانه‌بوو سهری شۆر کرده‌وه‌به‌به‌رده‌می خویا و پاشان هۆنه‌هۆنه‌فرميسک هاته‌خواره‌وه‌به‌چاویا. ده‌ستی برد مناله‌که‌ی هه‌لگرت خستیه‌سهر‌کۆشی خۆی و ماچی کرده‌وه‌و ده‌ستی هینا به‌سهریا و وتی: پۆله! مانه‌وه‌ی ژيانی من له‌پرشتی خوینی بی‌گوناحیکی وه‌کوو تۆ پێک ییت، من ئه‌و ژيانه‌م ناوی. وه‌تۆ له‌ئسته‌به‌دواوه‌ئیر کوپ و جی‌نشینى منیت. فرمانی دا به‌جه‌لاد که کێرد و ته‌شتی خۆت لابه. ئه‌لى: که پادشا ئه‌م ميه‌ره‌بانیه‌ی نواند، به‌ره‌به‌ره‌ئازاره‌که‌شى له‌کۆل کهوت و ئه‌له‌می تیدا نه‌ما.

۴۳۴. قه‌زا و قه‌ده‌ر هه‌یه. ئه‌مه‌شتیکه‌پاسته‌و بينراوه. له‌و نزیکى خوشناوه‌تیه‌پیاویک کورپیکى سى چوار سالانى خۆی له‌گه‌ل ئه‌بی، ئه‌چيته‌ده‌ره‌وه‌بۆ سهر‌ره‌ز و باخ. ئه‌گاته‌سهر‌ره‌زه‌که‌له‌پاش هه‌ندیک کوره‌که‌ی خه‌وی لى ئه‌که‌وی. هه‌لى ئه‌گرئ له‌بن داریکا دایه‌نى، جامه‌دانه‌که‌ی خۆی ئه‌دا به‌سهریا و خۆی ئه‌چيته‌وه‌به‌لای بیلکارییه‌که‌ی خۆیه‌وه. خه‌ریکی بیلکاری ئه‌بی کوتوپر به‌ده‌م بیلکه‌یه‌وه‌دوو‌پشکینکی گه‌وره‌ده‌رئه‌په‌رئ و پروو ئه‌کاته‌مناله‌که‌که‌نوستوه.

کابرا به‌بیلکه‌یه‌وه‌هه‌را ئه‌کا به‌شوینیا هه‌رچه‌نده‌ئه‌کانایگاتى. کابرا ئه‌یوت: ئه‌وا ته‌کان ئه‌ده‌م له‌خۆم که ییگه‌مى که‌چی وه‌کوو یه‌کى له‌دواوه‌پێی گرتیم، هه‌رچه‌ندم ئه‌کرد نه‌ئه‌پۆیشتم. وتی: دوو‌پشک له‌ده‌ستم ده‌رچوو پاست پرووی کرده‌کوره‌که‌و چوو‌ه‌ژیر جامه‌دانه‌که‌و پاش

تۆزىك هاته‌وه ده‌روه و مى پى گرت و به شوينه‌كه‌ى خۆيا گه‌پايه‌وه.
وتى: من له تاو كوپه، ئاگام له دووپشك بپا. چوومه سه‌ر كوپه و
جامه‌دانه‌كه‌م لادا، سه‌يرم كرد ماريك قه‌فى خواردوو به ده‌وره‌ى كوپه‌كه‌دا
و سه‌رى نزيكى بن مى كوپه‌كه‌ كردۆته‌وه، له و كاته‌دا دووپشكه‌كه‌
گه‌يشتوو، چوو ده‌اويه به ته‌پلى سه‌رى ماره‌كه‌وه! مار هه‌ر له جىي خۆي
ره‌ق بووه و ئيتير راست گه‌پاوه‌ته‌وه!

وتى: كه ئه‌وه‌م دى چاوم به دووپشكه‌كه‌ش كه‌وت له گه‌رانه‌وه‌كه‌يا
وه منيش ئيتير گورج بوومه‌وه ئه‌متوانى بىگه‌مى، به‌لام كه‌ ئه‌و كاره‌ساته‌م
دى، نه‌چووم به‌شوينيا وازم لى هينا تا چوووه‌وه كونه‌كه‌ى خۆي!

له هه‌ولير خدربه‌گى ئه‌حمه‌دپاشا پرسه‌ى هه‌بوو. له‌گه‌ل شىخ
٤٣٣ به‌شير ئه‌ترووشى و شىخ ئه‌حمه‌دى نه‌قشبه‌ندى له‌ رۆژى
(١٩٧٦/١٢/١٢) چووین بۆ ئه‌و پرسه‌يه. قسه‌ى مردن هاته‌ ناوه‌وه خدربه‌گ
گتيرايه‌وه وتى:

سالىك له‌ گوندى «قازىخانه» له‌ دىواخانه‌ى حسيني مه‌لادا دانىشتبووين.
زۆر بووين، باسى مردنى مه‌ر هاته‌ گۆرئى كه‌ ئه‌و ساله‌ مه‌ر قرانى كردوو.
يه‌كئى وتى: من بىست سه‌رم مردوو. يه‌كئى وتى: من سى سه‌رم مردوو.
يه‌كئى وتى: من په‌نجا سه‌ر. هه‌ريه‌كه‌ شتيكى وت. يه‌كئى وتى: ئه‌وه مه‌ر
چۆن ئه‌مرئى به‌م جۆره‌؟ كابرايه‌كه‌ هه‌بوو «مسته‌فابۆر»ى ناو بوو، ساغ و
سه‌ليم له‌ ئيمه‌ ساغتر. هه‌ر هه‌لسا له‌ ناوه‌راستى دىواخانه‌كه‌دا له‌ به‌رچاوى
ئيمه‌وه پاكشا و وتى: وا ئه‌مرئى. ده‌ستى كرد به‌ ده‌ست و قاچ وه‌شاندن و
لرخه‌لرخ كردن، ئيتير هه‌لنه‌ستايه‌وه. كه‌ لىي كۆ بووينه‌وه سه‌ير ئه‌كه‌ين
مردوو!

۴۳۴. له و ناوچه‌ی «ئامیدی» یه سالتیک دنیا‌یه‌کی زۆر تووش و سارد بوو، له‌وانه بوو قران بییت. به‌فر هه‌موو دنیا‌ی داگیر کردووه. پیاویکی «هه‌راس» ناو له‌گوند ده‌رئه‌چێ بۆ دار کردن. که‌له‌گایه‌ک له‌گونده‌که‌دا شیت بووبوو چاوی سوور کردبوو، پاوی خه‌لکی ئه‌نا و که‌س نه‌ینه‌وئیرا به‌رچاوی که‌وێ. وا دیار بوو بۆشیان پێ نه‌که‌وتبوو بیکوژن. ئه‌و گایه‌که‌ چاوی به‌ کابرا ئه‌که‌وێ له‌و چۆله‌وانییه‌دا شوینی ئه‌که‌وێ. کابراش هه‌یچ چه‌کینکی پێ نییه‌ و گایه‌که‌ش ئه‌ناسێ. هه‌یچ چاری نامیتێ ئه‌شکه‌وتیک له‌ نزیکیه‌وه ئه‌بێ به‌ هه‌رجۆر بێ خۆی ئه‌کا به‌ کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا. گایه‌که‌ شوینی ئه‌که‌وێ، ئه‌و ناچێ به‌ کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا. گهلێک خه‌ریک ئه‌بێ هه‌یچی بۆ ناگرێ. ئه‌مجا دینێ له‌به‌ر کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ئه‌که‌وێ و پال ئه‌دا به‌ کونه‌که‌وه و کون ئه‌گرێ و کابراش وا به‌ ژوورییه‌وه. کابرا له‌ ژوورییه‌وه له‌ سووچیکه‌وه کړنووش دانه‌دا و له‌ فیکر کردنه‌وه‌دا ئه‌بێ. تۆزێ به‌رچاوی پرووناک ئه‌بیته‌وه ته‌ماشای ئه‌کا و په‌شه‌ماریک له‌وبه‌ریه‌وه په‌پکه‌ی خواردوو و نیوه‌ی شوینه‌که‌ی داگیر کردووه. کابرا به‌ جارێ هه‌ناوی دیته‌ خواره‌وه. له‌ ده‌ره‌وه‌ گایه‌که‌ به‌ر کونه‌که‌ی لێ گرتوو، له‌ ژوورییه‌وه ئه‌م ماره‌ له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه. له‌ راستیدا دنیا‌ی لێ ئه‌بێ به‌ چه‌رمی چۆله‌که‌.

له‌م فیکرانه‌دا بوو ته‌ماشای کرد وا له‌ ته‌نیشتییه‌وه دوو‌پشکێک به‌ ئه‌ندازه‌ی بستیک پرووبه‌رووی هات، هاته‌ سه‌ر که‌له‌مووستی پێی و به‌ له‌شیا هه‌لگه‌را و چوو ته‌وقه‌سه‌ری و به‌ شوینه‌که‌ی خۆیا گه‌رایه‌وه و پرووی کرده‌ ماره‌که‌. چوو سه‌ر پشتی ماره‌که‌ گه‌را، گه‌را چوو سه‌ر ته‌پلی سه‌ری دای به‌ که‌له‌ی سه‌ریه‌وه و ئه‌مجا له‌ سه‌ری لاجوو، پرووی کرده‌ ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌ (وا ئه‌میش هه‌ر چاوی لێیه‌). گایه‌که‌ به‌ر کونه‌که‌ی

گرتبوو دای به‌گاوه، گا بۆره‌یه‌کی لێ هه‌ستا و له‌ شوینه‌که‌ی خۆی جوولاً،
تۆزێ چوو به‌ولاره‌که‌وت و به‌ر کونه‌ به‌ره‌لا بوو. دوو پشک دیسان گه‌پایه‌وه
هاته‌وه‌ بۆلای «هه‌راس». وه‌کوو جاری یه‌که‌م گه‌شتیکێ به‌ له‌شیا کرد
و پاشان دابه‌زی له‌و شوینه‌وه‌ که‌ هاتبوو له‌و شوینه‌وه‌ له‌ چاو ون بوو.
هه‌راس وتی: پاشان که‌ هه‌ستام چووم به‌لای ماره‌که‌وه‌ دارم تێوه‌ژەند
ته‌ماشای ئه‌که‌م تۆپیوه‌. هاتمه‌ دهره‌وه‌ پیش ئه‌وه‌ له‌ کونه‌که‌ دهرچم سه‌یرم
کرد گایه‌که‌ له‌ولاره‌که‌وتوو و هه‌ر چوار په‌لی پراکتیشاوه‌. زانییم که‌ نه‌ماوه‌.
چوومه‌ سه‌ری ته‌ماشای ئه‌که‌م مردار بووه‌ته‌وه‌.

ئه‌م باسه‌ شیخ ئه‌حمه‌دی نه‌قشبه‌ندی بۆی گێڕامه‌وه‌.

له‌ داستانی کوردیی‌ه‌وه‌ ئه‌گێڕنه‌وه‌ ئه‌لێن: دوو پادشای به‌ده‌سه‌لات
٢٣٥ و ئامۆزای یه‌ك بوون. ئاقاری قه‌له‌مه‌روی هه‌ردووکیان پێکه‌وه
بوو. کابرایه‌کی دهرۆزه‌که‌ر هه‌بوو له‌ ولاتی یه‌کیکیان دوو کچی شوخوشه‌نگی
هه‌بوو؛ خه‌رامانی ئه‌رمه‌ن و په‌لک سه‌وزی داستان هاوتایی نه‌ئه‌کردن.
ناوبانگی نازدارییان له‌ هه‌موو ولاتا ده‌نگی دا‌بووه‌وه‌. جوانی ئه‌مانه‌ به‌رگویی
هه‌ردوو پادشا که‌وتبووه‌وه‌. هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ هه‌ریه‌که‌ یه‌کیکیان ماره‌
که‌ن. نه‌سیب یه‌کی خستن. دوو نه‌مامی داستان بوون به‌ هاوسه‌ری دوو
شازاده‌ی جیهان. ئه‌م دوو کچه‌ له‌ گه‌رانی به‌ر دهروازانه‌وه‌ که‌وته‌ ناو ته‌لاری
شاهی و میترگ و میترغوزاری شادییه‌وه‌. نانی جو و په‌شکه‌ی به‌ر دهرمالان،
بوو به‌ گه‌نمی به‌هاره‌ و شیر و شه‌کری ناو مالان. مه‌گه‌ر خوا بیزانی که‌وته‌
چ خوشییه‌که‌وه‌.

رۆژێ به‌ رێکه‌وت یه‌کێ له‌و دوو پادشایه‌ که‌ چووه‌وه‌ بۆ ژووری
حه‌ره‌مه‌س را سه‌یری کرد واژنه‌که‌ی له‌ هه‌ر تاقیکێ ژووره‌که‌یا که‌رتنه‌ نانی

ره قى داناوه و كه س له ژووره كه دا نيبه، به بهر تاقه كانا نه سوورپيټه وه ده ستي راگرتووه نه لى: خوا له ده سستان نه برى په نجه يه نانم بده نى! به ده سته كه ي ترى توژى نانه ره ق نه خاته نه و ده ستيه وه. تووره كه يه كه له مليايه نه يخاته ناو تووره كه كه و نه لى: خوا ليتان نه برى. نه چيټه بهر تاقينكى تر هه روه ها، تا هه موو تاقه كان به و جوړه هه موو نه گه پرى. پاشان نه روا نه و جله شرانه كه له بهر يايه دايته كه نى. جلى خانمانه له بهر نه كا و نه چى له سهر دوشه ك دانه نيشى.

پادشا له مه زور سهرى سر ما. چووه ژووره وه له ته نيشتيه وه دانشت و پيى وت: بانو! تو شتى وا يو نه كه ي؟ خانم له پيشا نه چووه ژيرى. پادشا وتى: خوځم به چاوى خوځم ديم. خانم سه يري كرد هيچ چارى نيبه، وتى: راستى پادشاهم! من وام له ناو هه موو ناز و نيعمه تيك. له هيچ شتيك ناته واويم نيبه، نه له خواردن، نه له بهر كردن، نه له كه نيزه ك و خولامان؛ به لام كرميك له سهرما جووله ي نه كرد وه خته بوو شيتم بكا. شه و و پژ به وه وه نه تلامه وه. له نه نجاما تى گه يشتم كه نه مه ئيشى چييه. من سهره تا به دهروزه و به سوال كردن فير بووم، ئيسته نه وه م لى براوه، هيچ چاريكم نه ديوه نه وه نه بى كه به و جوړه خوځم شره بار بكم و به بهر تاقه كانا بسوورپيمه وه داواى نانه ره قه له تاقه كان بكم. به و جوړه ئيتر حه سامه وه و هيچ دهرديكم نه ما.

نه مجا پادشاه كه ي تريش پژوى كه چووه ژووره وه سه يري كرد ژنه كه ي وه كوو ژنه ي پادشاه كه ي تر به بهر تاقه كانا نه سوورپيټه وه داواى پارچه نانه ره قيان لى نه كا و له پاش ته واو كردنيان خو ي نه كاته وه به خانمه كه ي جاران. پادشا لپي نه پرسى: بوج وا نه كه ي؟ ژنه وتى: پادشاهم: من سهره تا سوال كهر و گه دا بووم. به و جوړه كه تو منت يينى، له بهر مالانا گه دا ييم

ئەکرد. ئیستە ھەتتومەتە سەر ئەم ناز و نەعمەتە. ھەر جارە نە جارێك دینم وەكوو پیشوو بە بەر تاقەکانا ئەسوورپیمەو و ئەو تاقانە بە مائەکان دائەنیم کە سوالم لێ ئەکردن. ئەمجا خۆم بە خۆم ئەلیم: تۆ سەرەتا وا بوویت، خۆت لێ نەگۆڕی. پادشا ناوچەوانی ماچ کرد و وتی: نەجابت بە زاتە، نەك بە ئەسل و نەسەب.

۲۳۶. لە داستانێ گۆی ئاگردانی کوردییە ئەلێ: جارێك خدری زیندە لە دەشتێكا تووشی کابرایەکی ریش سپی پیسوپۆخل، چاودادپاڤا و دەم خوار بوو. چوار کەری بە بارەو دابوو پێش، لۆکەلۆک ئەپروشت. لینی پرسى: تۆ شەیتان نیت؟ وتی: بەرپوێلا ھەوم یا خدری زیندە. وتی: بۆ کوێ ئەچی؟ وتی: بۆ کەسابەت ئەچم! شتێك پەیدا کەم بۆ منالەکانم. وتی: بارى گویدرێژە کانت چین؟ وتی:

ئەو ھەیان جەور و ستەمە. وتی: بە کێی ئەفرۆشی؟ وتی: بە پادشاھان. ئەو ھە دوو ھەمیشیان ھەسادەتە. وتی: بە کێی ئەفرۆشی؟ وتی: بە ھەمەکان. وتی: ئەو ھە سێ ھەمیان خیانەتە و گزى کردنە. وتی: بە کێ ئەفرۆشی؟ وتی: بە تاجار و بازرگەنەکان. ئەو ھە چوارەمیش ھیلە و فیلە. وتی: بە کێی ئەفرۆشی؟ وتی: لە ژنان بەولاولە کەسى تر نییە!

وتی: جا ئەم کەریارەت دەست ئەکەوێ؟ وتی: یا خدری زیندە! ئەگەر ئێوە لێم بگەرپێن و واز لە خەلکە کە یێن، ھەمووی بە رۆژێك ساغ ئەکەمەو!

۲۳۷. لە داستانێ رابردوو ئەلێ: ناسرى ھەباسى (۵۷۵-۶۲۲) ھىجری؛ کاتى کە خەزە و سامانى «عاضد» ى فاتمى (۵۶۷-۵۵۵) ى ھىجری، کەوتە بەردەست و داگیرى کرد، تەبلیك لە

ژووره‌که‌ی «عاضد» ا بوو ئه‌ویشیان هینا. کابرا ته‌پله‌که‌ی هه‌لگرت و ده‌ستی کرد به‌لیدانی. کابرا که‌وته‌ترکه‌ندن. خه‌لکه‌که‌ ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین پیی. یه‌کیکی‌تر هه‌لیگرت که‌لینی دا ئه‌ویش که‌وته‌ترکه‌ندن. خه‌لکه‌که‌ له‌مه‌ تووره‌ بوون و ته‌پله‌که‌یان دری. له‌ پاشا پیاوی شاره‌زا هات پیی وتن: ئه‌م ته‌پله‌ هی ترکه‌ندن نه‌بووه، به‌لکوو چاکه‌ی ئه‌م ته‌پله‌ ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ له‌ نزیکه‌ی هه‌رکه‌سیکه‌وه‌ بوایه‌ ئه‌و که‌سه‌ کۆلنجی نه‌ئه‌کرد. «عاضد» نه‌خۆشی کۆلنجی هه‌بوو ئه‌و ته‌پله‌یان بۆ هینابوو له‌ ژوور سه‌ری خۆیه‌وه‌ دایه‌نا؛ ئیتر بېرای بېرای کۆلنجی نه‌ئه‌کرد. خه‌لکه‌که‌ له‌ درانه‌که‌ی زۆر په‌شیمان بوونه‌وه، به‌لام تازه‌ بئی‌که‌لک بوو.

له‌ داستانی کوردیه‌ ئه‌لێ: جارێک کابرایه‌کی «بابی» چوووه
 ۲۳۸. لای مه‌لایه‌ک وتی: ئیوه‌ هه‌ر ئه‌لێن ئیشه‌کانی خوا جینگای
 په‌خنه‌ نییه‌ و که‌س ناتوانی په‌خنه‌ له‌ کاری بگری. من سی په‌خنه‌م له‌ ئیشی خوا گرتووه‌، بزانه‌م تو ئه‌یسه‌لمینی یان نا؟ مه‌لا وتی: فهرموو بیانلی. کابرا وتی: خوا شه‌یتان به‌ ئاگری جه‌حه‌نمه‌م ئه‌ترسینی له‌ کاتیکا که‌ خوا شه‌یتانی له‌ ئاگر دروست کردووه‌. یه‌کیک له‌ شتی که‌ دروستکرا بی چۆن له‌و شته‌ ئه‌ترسی؟

دوو هه‌م به‌لای ئیوه‌ی ئیسلامه‌کانه‌وه‌ وایه‌ که‌ خیر و شه‌ر هه‌مووی له‌ خواوه‌یه‌، هه‌رچی خوا نه‌یکرد نابێ. که‌چی ئه‌گه‌ر یه‌کی ئیشیکی نابه‌جی له‌گه‌ل یه‌کیکا بکا تۆ له‌و که‌سه‌ ئه‌که‌نه‌وه‌ و ئه‌و به‌گوناچار دانه‌نین. سییه‌م ئه‌لێن: خوا له‌ هه‌موو شوینی که‌ هه‌یه‌، جینگا نییه‌ ئه‌وی تیدا نه‌بی. یه‌کیک له‌ هه‌موو جینگایه‌ک بی، ئه‌بی هیچ نه‌لێ؛ ئه‌بی جارێک بیه‌ری بۆ ئه‌وه‌ قسه‌که‌ بچیته‌ سه‌ر؛ که‌چی ئه‌وه‌تی دنیا دنیا به‌تا ئیسته‌

نه‌بیسراوه یه‌کێک خوای چاوپێ‌که‌وتبێت.

مه‌لا وتی: راسته‌ قسه‌ کانت، تۆزێ وه‌ره‌ پێشتره‌وه‌ تا وه‌لامت بده‌مه‌وه‌. بابی چوووه‌ پێشه‌وه‌. مه‌لا نه‌یکرده‌ نامه‌ردی خشتیکی کال له‌ به‌رده‌میا بوو، خشتی هه‌لگرت و دای به‌سه‌ر کابرا‌دا سه‌ری شکاند و خوێن فیچقه‌ی کرد. وتی: ئه‌وه‌ وه‌لامه‌ که‌ته‌.

کابرا که‌ ئه‌مه‌ی دی چوو بۆلای قازی شکاتی کرد. قازی ناردی مه‌لا که‌ یان هینا و وتی: تۆ سه‌ری ئه‌م کابرایه‌ت شکاندوووه‌؟ وتی: به‌لێ. وتی: بۆچی؟ مه‌لا وتی: ئه‌م کابرایه‌ ئه‌لێ: شه‌یتان له‌ ئاگر دروست کراوه‌ بۆچ ئه‌بێ له‌ ئاگر بترسی؟ که‌ خوا به‌ ئاگر ئه‌یترسینی. ئیمه‌ش له‌ خا‌ک دروستکراوین بۆچ ئه‌بێ لیبی بترسین و سه‌رمان به‌ خا‌ک بشکیت؟

دووهم ئه‌لێ: ئیمه‌ ئه‌لێین: خێر و شه‌ر له‌ ده‌ست خودایه‌. سه‌ره‌تا چاره‌نووس چی بێ ئه‌بێ بێته‌ جێ. ئینسان ده‌سه‌لاتی قه‌ده‌ری خوای نییه‌. من به‌ ئیراده‌ی خوا سه‌رم شکاندوووه‌ هیچ ده‌سه‌لاتیکی منی تێدا نییه‌؛ بچێ ملی خوا بگریت و داوای تۆله‌ له‌و بکاته‌وه‌، من چیم. سییه‌م ئه‌لێ: ئیمه‌ ئه‌لێین: خوا له‌ هه‌موو جێگایه‌ک هه‌یه‌، ئه‌و ئه‌لێ: ئه‌گه‌ر هه‌بێت ئه‌بێ هیچ نه‌بێ جارێک بپیرێ. ئیسته‌ بچێ به‌ هه‌رجۆر بووه‌ به‌لکوو خوا بدۆزێته‌وه‌ و داوای خۆی له‌گه‌ڵ ئه‌وا بکا. یه‌کێ ده‌عوا له‌ سه‌ر یه‌کێک دروست ئه‌کا ئه‌بێ یه‌که‌که‌ دیار بێ، ده‌عوا له‌ سه‌ر که‌سی نادیار و نه‌بیراوه‌ قه‌د ناکرێ. له‌ سه‌ر قسه‌ی خۆی من موده‌عه‌ی ئه‌و نیم چی داوه‌ له‌ من؟

قازی روو ئه‌کاته‌ کابرای بابی ئه‌لێ: ئه‌مانه‌ت وتوووه‌؟ ئه‌لێ: به‌لێ وتوووه‌، به‌لام بۆ ئه‌وه‌م نه‌وتوووه‌ سه‌رم بشکێتن. قازی ئه‌لێ: باوکم حه‌قت به‌ سه‌ریه‌وه‌ نییه‌ برۆ. کابرا ئه‌لێ: رازی بووم، به‌لام شه‌رت بێ له‌مه‌ودوا

منیش دایکې ئه و که سانه له که ر بکیشم که ئه م جوړه قسانه ئه که ن و منیان فیری ئه م به زمه کردووه!

۲۳۹. له داستانی گوئ ناگردانی کوردییه ئه لئ: جارېک مام پړیوی پیش مه لا بانگدانی به یانی له مال ده رچوو. سهیری کرد وا که له شیریک به ده نگه جوانه که ی له سهر داریک قووقه قووق ئه خوینئ. چوو به لایه وه وتی: ئه وه بانگه که ت دا، وهره خواره وه با نویژه که مان به جه ماعه ت بکه ی ن. ئه ویش وتی: ئاخر ئیما هیشتا ههر نوستووه، با هه ستیت ئه و وه خته منیش دیم قامه تی بو ئه که م. مام پړیوی وتی: له کوپیه تا بچم خه بهری که مه وه. دره نگه ئه ترسم نویژه که مان پروا. که له شیریه که وتی: ئه وه ته له پال ئه و داره دا نوستووه بچو خه بهری که وه خیرت ئه گا. مام پړیوی چوو که سهیری کرد وا تانجیه که له وئ نوستووه، ههر چاوی به تانجی که وت له ترسانا دهستی کرد به تر که ندن و بوئ ده رچوو. که له شیریه که وتی: ئه وه بو کوئ ئه چی؟ وهره با جه ماعه ته که مان بکه ی ن. مام پړیوی وتی: ده ستنویژه که م شکا. ئه چم ئه یشومه وه و دیمه وه!

۲۴۰. سهیری ئه م رزق و به شکردنه که: گورگ پړیوی ئه گری و ئه یخوا. پړیوی ژیشک ئه گری و ئه یخوا. ژیشک مار ئه گری و ئه یخوا. مار چوله که ئه گری و ئه یخوا. چوله که کوله ئه گری و ئه یخوا. کوله زه رده والّه ئه گری و ئه یخوا. زه رده والّه هه نگ ئه گری و ئه یخوا. هه نگ میش ئه گری و ئه یخوا. میش میشووله ئه گری و ئه یخوا. میشووله میرووله ئه گری و ئه یخوا. میرووله ههر شتیکی به رپهل که وئ تی ئه پرووکی و ئه یخوا!!

۲۴۱. له داستانی کوردییه ئه لئ: جارېک په رپه سیلکه یه که له سهر کوشکه که ی سوله یمانی پیغه مبه ر نیشتبوووه، له و به ریه وه

په‌په‌سیله‌که‌یه‌کی‌تر هه‌بوو پرووی تی‌کرد وتی: ئەبێ می‌ردم پی‌بکه‌ی. ئەویش ملی نه‌ئه‌هینایه‌ به‌ر. ئەمیش بالێکی راوه‌شاند و وتی: ده‌سا وه‌للا ئە‌گه‌ر می‌ردم پی‌ نه‌که‌ی ئیسته‌ ئەم کۆشکه‌ ژیره‌وژوور ئە‌که‌م؛ بۆت سووتاوم! سوله‌یمانی پی‌غه‌مبه‌ر گوپی له‌م قسه‌یه‌ بوو بانگی کرد پی‌ی وت: ئەوه تو‌چیت وا قسه‌ی وا ئە‌که‌ی؟ وتی: یا پی‌غه‌مبه‌ری خوا، قسه‌ی عاشق هیچ لۆمه‌یه‌کی له‌سه‌ر نییه‌!

گیسکه‌که‌ی هه‌یاس

٢٤٢. ئەزانی داستانی گیسکه‌که‌ی هه‌یاس چۆن بووه‌؟

له‌ داستانی کوردییه‌ ئە‌لێ: هه‌یاسی خاس، جاریک له‌ سولتان مه‌حمود له‌سه‌ر کاره‌ساتیک تۆرا و خۆی لی‌ ون کرد. چوو له‌ دییه‌ک له‌ لای پیاویکی ده‌م سپی ئە‌و دییه‌ بوو به‌ سه‌پان. سولتان مه‌حمود پای‌سپارد: هه‌رچی که‌لین و قوژبنی مه‌مله‌که‌ت هه‌بوو گه‌ران، پێ‌به‌دییه‌کیان له‌ هه‌یاسه‌وه‌ نه‌کرد.

سولتان به‌ ته‌واوی که‌وته‌ په‌رۆشه‌وه‌ و کاروباری ولاته‌که‌ی له‌ به‌ر نه‌بوونی هه‌یاس به‌ ته‌واوی ئالۆزا. ئە‌مجا که‌وته‌ سه‌ر ئە‌وه‌ که‌ به‌ لکۆو به‌ فیل بیدۆزیته‌وه‌. جاری دا به‌ ولاتا که‌ هه‌رکه‌س مه‌ردار و شوانکاره‌یه‌، وه‌ هه‌رکه‌س پیاوماقوول و کاربه‌ده‌سته‌ ئە‌بێ له‌ فلانه‌پۆژدا هه‌موو له‌ باره‌گای سولتان حازر بن و که‌س دوا نه‌که‌وێ. یۆ ئە‌و پۆژی ئە‌وانه‌ی که‌ سولتان ئە‌مری دا‌بوو هه‌موو حازر بوون. سولتان هینای هه‌ریه‌که‌ گیسکیکی دانێ، وتی: ئە‌مه‌ی هه‌ر له‌ ئیسته‌وه‌ تا چل پۆژی‌تر هه‌ریه‌که‌ گیسکی خۆی برد، له‌ دوا‌ی چل پۆژه‌ بیه‌نیتته‌وه‌، ئە‌م گیسکه‌ زیاد بکا ئە‌ده‌م له‌ سه‌ری، که‌م بکا هه‌ر ئە‌ده‌م له‌ سه‌ری.

یه کینک له و که سانه که له ناو ئەم حەشامەتەدا بوو ئەو کوێخا بوو که هە یاس لە لایەو هە بوو بوو بە سەپان. عەلەم هەریە که گیسکی خۆی وەرگرت و پۆشیشت. کوێخای لای هە یاسیش یە کینک بوو لە وانه. ئەم عەلەمە بە جارێ هەریە که له عاستی خۆی که و تە ترس و لەرزەو و پێی ئەم ئێشە ی بۆ بە دی نە کرا. گیسک ئە گەر شتی نادەیتێ مردار ئە بیتەو، ئە گەر ئەیدەیتێ زیاد ئەکا، ئە گەر ئەم ئەم ئەیدەیتێ هەر وە کوو خۆی نامینیتەو. ئە مەش ئە نجامە که ی سەر فەوتانی تێدا یە.

کوێخای لای هە یاس لە هەموو کەس زیاتر کەوتە پەرۆشەو. چونکە مەرۆمالاتیکی زۆری هە یە و لە مەرداریدا بە پەپۆر ناسراو، کە چی لە ئە نجاما هێچی بۆ ناکرێ و ئە بێ سەری خۆشی تیا بدۆرینێ. هەر بە تەواوی کەوتە پەرۆشەو. دنیای پووناکی لێ بوو بە شەوی تاریک. هە یاس پرسى: کوێخا ئەو چیه و خواردن و خواردنەوت لێ هە لگیراوه؟ وتی: پۆله، ئە مە کارەساتە که یە. هە یاس وتی: ئە گەر راستم لێ نالیت من ئەم ئێشە ت بۆ چار ئەکەم. وتی: کورم من ئە مە بایسی سەر مە. تۆ ئە گەر ئە مەم بۆ بکه ی سەرم ئە ستینیتەو، چۆن راستم لێ ئە لیم؟

هە یاس وتی: هەر چەندە پڕواش ناکەم، بە لام نە مەم کردووی. ئە مە ت هەر بۆ ئە کەم و پزگارت ئە کەم. بێنە بێچوو گورگێکم بۆ پەیدا کە و ئێتر تۆ ئێشت نە بێ.

کوێخا چوو بێچوو گورگێکی پەیدا کرد و هینای دای بە هە یاس. ئە مەجا هە یاس کەوتە ئێش. جارێ هینای پێش هەموو شتێک ددانەکانی بێچوو گورگی هە لکەند و ئە مەجا بە ستیەو. هینای گیسکی گرتە جۆ و قەرسیل، تیری ئە خوارد و قونە ی ئە کرد. کە ئە کەوتە ئێوارە ئە بیرد بە لای بێچوو گورگە کهو. گورگ کە چاوی پێ ئە کەوت پەلاماری ئە دا،

بەلام بەسترا بوو ھە ھیچی پێ ئەکرێ. گیسکیش کە چاوی بە گورگ ئەکەوت، ھەناوی ئەکەوتە خوار ھە. ئەوی خواردبووی بە ترس دایەنایە ھە. ئەبێر دەو ھە تیری ئەکر دەو، بۆ بە یانیش دیسان وای لێ ئەکر دەو. گیسکی بەستە زمان ئەوی ئەبخوارد بە ترس دایەنایە ھە. تا ماوێ چل پۆژ ھە یاس ئەمە کاری بوو لە گەڵ ئەو گیسک و گورگە دا. پاش چل پۆژە وتی: بە کوێخا بیبە ھە بۆ سولتان.

کوێخا گیسکی برد و چوو. عالەمی تریش ھەریە کە بە خۆیان و گیسکی لای خۆیانە ھە ھاتنە ھە. سولتان سەنگ و ترازووی ھێنا ھە مەیدانە ھە. دەستیان کرد بە گیسک کێشان. سەریان کرد ھە مووی زیادێ کردو ھە، گیسکی واش بوو ھەر ئیسقانە کە ی مابوو، کەمی کردبوو. سەر ھاتە سەر گیسکی لای کوێخا. کە کێشایان سەریان کرد لە گەڵ سەنگ و بەردی ھە ھە لا ھەر وە کوو یە ک وایە: نە زیادێ کردو ھە و نە کەم، لە گەڵ ئەو ھە شا ھیچ نە خۆشییە کی نییە.

سولتان کە ئەمە ی دەستکەوت لە خەلکە کە ی تریش خۆش بوو! وتی: بۆن من ھەر مەبەستم ئەمە بوو وا دەستم کەوت.

ئینجا کوێخا ی ھێنا ی ژێر پرس و جوابە ھە کە چۆن ئەم گیسکەت وا ھێشتۆتە ھە؟ ئەویش بە سەرھاتی گیسک و گورگی بۆ گێرا یە ھە. وتی: کێ ئەم تەگبیرە ی بۆ کردووی. وتی: ھیچ کەس، ھەر خۆم کردو ھە. سولتان وتی: من ئەمانە نازانم یا ئەبێ پێم بلێیت یا ئەتکوژم. خستیە ژێر ئەشکەنجە ھە. لەولاشە ھە بە ھە یاسی وتوو کە دەنگ نەکا و راستی پێ نەلێ. کە ئیش گەیشتە ئەشکەنجە و شکەنجە کاری و سەر تیاچوون وتی: شاھم بەسە پێت ئەلێم. وتی: کورپکی سەپانم لایە ئەم تەگبیرە، تەگبیری ئەو ھە.

سولتان ئەوا ھەياسى بە ئەقلى خۆى دۆزىيە ۋە. ئەمجا ناردى ھىنايانە ۋە
و ئاشتى كرده ۋە. كويخاشى خەلات كرد و ناردى ۋە بۆ مالى خۆى، بە
خۆى و بە گىسكىە ۋە.

۲۴۳. لە قسەى گوئى ئاگردانى كوردىيە ئەلئى: رۆژئىك سولتان مەحمود
و ھەياسى خاس بە ناو بازارا ئەرۆيشتن، تەماشايان كرد پياويكى
پيش سى سى كۆمەلە خۆلى لە بەر دەمايە، ھاوار ئەكا ئەلئى: ئەم كۆمەلە
خۆلانە ھەريەكە گە ۋەھريكيان لە ناوايە، ئەيانرۆشم. كئى ئەيەوى بيت
بيان كړئ. سولتان مەحمود گوئى لە قسەى كابرأ بوو وتى: ئەم كابرايە
چەند گەوجە؛ ئەگەر گە ۋەھريان لە ناوايە بۆچ خۆى گە ۋەھرەكان
ھەلناگرئ؟ ھەياس وتى: ئىستە من ئەچم بەلايە ۋە بزانم چىيە.

چوو وتى: مامەى پيش سى چۆنى ئەفرۆشى؟ وتى: كۆمەلئىك بە
ليريەك. سولتان مەحمود وتى: ئەمە قسەيە؟ چۆن گە ۋەھريك بە
ليريەك ئەفرۆشرئ؟ ھەياس وتى: من ئەيكړم. وتى: مامە ئەمە ليريەك
و كۆمەلئىك پى بفرۆشە. وتى: دانىشە. دانىشت، مامە چىويكى گرت بە
دەستە ۋە نايە سەر كۆمەلئىك وتى: ئەگەر نەيتىيەكت ھەبوو بەلاى ژنەكە تو
نەيلئى. ھەياس وتى: يەككى ترم پى بفرۆشە. وتى: بىنە ليريەكە. ليەرى
دايە و وتى:

ھەركىز پشت بە زالم مەبەستە و پرووى خۆشى حاكم ھەلت نەخلەتئى
و ئەو كۆمەلەشى تىك دا. مايە ۋە كۆمەلئىكى تر. وتى: ئەو شەم پى بفرۆشە.
وتى: بىنە ليريەك. ليەرى دايە و وتى: ھەركىز خزم بە بىگانە نەدەيت. ئەو
كۆمەلەشى تىك دا. ھەياس وتى: مامە بۆچى خۆلەكت بلأو كرده ۋە؟ وتى:
ئەوە يانئى ئەم خۆلە بەسەر ئەو كەسەكە بەگوئى ئەم ئامۆزگار بيانەى

من نه کات.

ھە یاس لە گەل سولتان مەحمودا پویشتن. سولتان وتی بە ھە یاس:
بۆم دەرکەوت تۆ لەو پیاوھ بێ ئەقلتر و گەوجتریت. ھە یاس وتی: باشە.
سولتان «خوشمیی» یەکی ھەبوو زۆری خوش ئەویست. خوشمیش
ئەو ھەندە جوان بوو ھەموو کەس ھەر خوشی ئەویست، بۆ خۆی بە
ئارەزووی خۆی سەری بە ھەموو مال و دووکانیکا ئەکرد، کەس نەبوو
پینگای لێ بگرێ. لەبەر ئەو کە بەبێ سەروبەر بە ھەموو لایە کدا ئەگەرا؛
وا قەلەو بوو بوو ھەر نەبیتهو.

پوژیک سەری کرد بە مالی ھە یاسا. ھە یاس ژنە کە ی لە مال نەبوو.
چوو خوشمیی بردە ژووریکێ ژیر زەویەو ھە یاسا. مێیەکی ھەروەکوو
ئەوی ھێتایە ھەوشە کەو. لەو وەختە دا ژنە کە ی ھاتەو. وتی: ئافرەت
ئەمە خوشمیی سولتانە، زۆر چاخە، خوا ئاردوویە؛ قاپییە کە داخە سەری
ئەبڕین با کەس پێ نەزانێ بۆ خۆمان ئەبوین. تۆیش دەنگ مەکە.
ژنە قاپی داخست و ھە یاس مەری سەر بڕی. گروویان، خستیانە دیزە
و ھە لیان گرت.

یەك دوو پوژکە خوشمیی دیار نەبوو سولتان پیاوی خستە ناو شار کە
بیدۆزنەو. ھەر دیار نەبوو. وتی: ھەرکەس ئەم خوشمییە منی لە ناو
دابێ، سەری ئەبڕم. ئەم ھەرەشەشی کرد، ئیتر سۆراخی خوشمیی بە تەواوی
بپا و سولتانیش زۆر بۆی بێ تاقەت بوو.

پوژیک ھە یاس لە سەر شتیکی ھێچ لە گەل ژنە کە ی بوو بە دەمە قالیان.
ژنە وتی: تۆ ئەو نیت کە خوشمیی سولتان سەر بڕی و لە ناوت دا؟ ھەر
ئێستە ئەچم خەبەر ت لێ ئەدەم. ھە یاس وتی: ئافرەت! ئافرەتی چاک بە،
من کردم تۆ نەتکردبێ. ئەگەر ئێستە تۆ بچیت خەبەر بدە، سولتان

سهرم ئه بړئ. ژنه وتی: من ئه مانه نازانم. عه زیه تی زوړمت داوه، ئه چم هه قی خوځمت لئ ئه که مه وه. هه رچه نده هه یاس ده سته ودامانی بوو، بئ که لک بوو. چوو بولای سولتان و وتی:

ئهم هه یاسه که توبه یه که م دلسوژی خوځت ئه زانی، ئه وه تا ئه و خوشمیکه تی له بهرچاو منه وه سهر بړی. هه رچه نده هاوارم لئ کرد شتی وا نه که ی به گوئی نه کردم، وتی: هه ر ئه بئ داخیک بهر مه دلئ سولتانه وه. سولتان چوو هه ریای غه زه به وه، وتی: ئاده ی هه یاسم به بالبه سته بو بینن. هه ر ئه بئ ئیسته خوینی ئه ویش بهر مه لای خوینی خوشمیوه. هه یاسیان به قولبه سته یی هینایه حوزوور. سولتان پرووی تی کرد و وتی: ئه مه هه موو نه که که ت بوو؟ که ئه ترانی من ئه و خوشمییه م چهند خوش ئه ویست، تو بچیت سهری بېری و به و جوړه من تووشی خه فه تی ئه و بکه ی؟ ئاده ی جه لاد سهری له له شی جیا که ره وه.

سولتان بهرگی غه زه بی پوښیوو، هه رچه نده هه یاس وتی: پادشاهم من شتی وام نه کردوو، بئ که لک بوو. وتی: له ژنی خوځ به ولاوه که سی تر هه یه که به و جوړه لپته وه نزیك بئ؟ ئه و هاتوو خه بهری لئ داوی. گوايه ئه و درؤ ئه کا و تو راست ئه که ی؟.

له بهر ئه وه که سولتان چوو بوو به غه زه با ئه و هه موو دؤست و ناسراوه که هه یاس هه یوو لئی کسانه وه و وتیان: یه کی ئه وه نده به دنمه ک بئ هه ر کوشتنی باشه. ده ستی خوځ بئ سولتان با بیکوژئ.

هه ندئ خزمی پرووته له و هه ژار و فه قیری هه یاس هه بوون، که بیستیان و سولتان مه محمود هه یاس ئه کوژئ، هه ر یه که چی بهر په ل که وت له دار و تیلآ کو بوونه وه و به هه راهه را و ده نگه ده نگ بهر باره گای سولتانیان گرت، وتیان: یا ئه مه یه ئه بئ ئیمه ش سهر بړی یا ئه بئ له خوینی هه یاس

خۆش بىي.

سولتان مەحمووديش چووه تە به رگي غەزە به وه و لە قسەي خۆي نايە تە خوارە وه، ئەلئ: هەر ئەبى بکوژى. خزمە كانيشى ئەلئ: ئەبى لە پيشا ئيمە بکوژى ئەو وه ختە هەياس بکوژە.

ئيش كە گەيشتە ئيرە هەياس بانگى كرد: پادشاهم! مەمكوژە خوشميت ئەوا لە ژوورى ژير زەوى ماله كەي منايە بنيرە بيهتنە وه. سولتان زۆر سەرى سوپ ما. لە راستيدا ناردى هيتايان سەبرى كرد، راستە خوشميكەي خۆيه تى. هەستا دەستى كرده مل هەياس، ماچى كرده وه و داواي ليئوردنى لى كرد. هەياس وتى: پادشاهم من و تۆ تازه پيكمانه وه نامانكرى. بەلام ئەمە ئەو سى كۆگا خۆلە بوو كە لە مامەي ريش سپيم كرى و تۆ وت: تۆ لەو گەوجترىت. من ويستم هەر سىكت بخەمە بەر چاو.

من بە دنەك نيم. پۆژيكت خوشمى هاتە مالى ئيمە، من بردم شاردە وه مەريكى ترم هيتا و بە ژنە كەم وت: ئەمە خوشمى سولتانه، سەرى ئەبرين و دەنگ مەكە. ئەگەر سولتان پيى بزاني سەرم ئەبرى. ژنە كەم ئەو نهيئيهي پانەگرت و هاتە لای تۆ ئەوهى وتى، وتى.

دوو هەم من دۆست و خەلكىكى زۆرم بە دەوره وه بوو، كە چاكەم بۆ هەموويان بووبوو، كە هاتە وه ختى تەنگ و چەلەمەي ناخۆشى، هەموويان پشتيان تى هەلگەردم و ليم تەكينه وه. ئەوهى كە هات بە هانامە وه تەنيا خزمە هەزارە كانى خۆم بوون كە هيچ چاكەيه كيشم بۆيان نەبووبوو، وه بەلكوو هەموو دەم هەر لييان دوور ئەكە وتمە وه.

سييەم ئەوه بوو وتى: بە قسەي خۆشى پادشا هەلە خەلە تيت؛ راست بوو، ئەم هەموو لوتف و ميهرة بانييهي كە تۆ لەگەل منت هەبوو، هەمووت بە مەريكت گۆرايه وه.

ویستم سڼ گه وهه ره که ی مامه ی ریش سپیت سووراو سوور پیشان
بده م و خوت به چاوی خوت بیانینی.

هه یاس نه مانه ی وت و لینی دا رپویش، تورا. سولتان مه حمود گه لی
به شوینیا گه را نه یدوژییه وه تا به هوی کاره ساتی گیسکه که وه دوزیه وه و
ناشتی کرده وه. هه یاسیش ئیر له وه خته به دواوه خزمه کانی خوی له خوی
کوکرده وه، نه و پشته ی که جاران به خه لکی نه به ست، به وانی به ست!.

۲۴۴. نه مه کاره ساتیک بووه که به داستانی گوپی ئاگردان له ناو
کورددا نه یگیرنه وه، له وینه ی نه مه کاره ساتیک که پرووی داوه
و داستان نییه، هه ر له راستیدا پرووی داوه، نه مه ش بو پرووداوی میژوو
نه گیرمه وه:

زستانی سالی (۱۹۱۹) زستانیکی سهخت و تووش بوو. گرانی گه ورهش
هیشتا پاشه له قه ی مابوو. بی حوکومه تی و بی ئارامی، ختیه تی ره شی
خوی به سه ر ولاتا هه لداوو.

«میرزا سیف الله» هه بوو له سنه پیاویک بوو خوی به خوی
پی گه یشتبوو، ده وله مه ند بووبوو. بووبوو به خاوه ن پاره. ماله که ی تۆزی
که وتبووه قه راخ شاره وه، هه ر خوی و ژنه که ی بوو له و ماله گه وره دا،
«ژیرماله» یه کیشیان هه بوو.

ژیرماله نه وه بوو که نه هلی لادیکان له بهر لیشاوی عرووس و له بهر
فه لاکه تی گرانی پرویان نه کرده شاره که. نه و ماله ی که تۆزی حالی باش
بوايه ژیرخانیک ی نه دا به یه کی له وانه، به بی نه وه پاره ی لی وه ربگری.
نه وانیش خزمه تی ماله که یان نه کرد؛ له بان مالین، له نان کردن و
حاجه ت شستن. دیسان خاوه ن مالیش یارمه تی خواره مه نی و جلوبه رگی

کۆنهشی ئەدان. به مانەیان ئەوت: «ژیرماله».

میرزا سه یفوللا ژیرماله یه کی وای خه لکی دیتی «خرۆسه» ی له مالا هه بوو. ئەم ژیرماله یه ش هه ر خۆی و ژنه که ی بوو. شاره زای هه موو سووچیکی ماله که بوو بوو. ته نانه ت ئەیزانی سندووقی پاره که ی میرزا سه یفوللا و ده مانچه که شی له کویتییه.

ئەم کابرای ژیرماله له گه ل سێ که سی تری خه لکی ده ره وه دا قسه ئەکا به یه ک که شه و له ناکاوینک بین، ئەم قاپی حه وشیان بۆ بکاته وه، میرزا سه یفوللا خانه بگير بکه ن. (خانه بگير ئەوه بووه که به شه و ده سته یه ک ئەچنه سه ر مالنیک، به بی ته قه و هه را ئەچنه ژووره وه. خاوه ن مال ئەگرن و ئەیکوژن. نه ختینه و شتی تر که به وه زن سووک و به قیمه ت گرانه ئەیه ن و ئەپۆن. حوکمه ت و شته ش نییه تا شوینیان که وی. ئەو هه ژاره هه م سه ری ئەپوا هه م مالی).

شه ویکی تۆف و به فر و تاریک سێ که سه که دین. که پینشر ژوانیان گرتبوو. کابرای ژیرماله قاپی حه وشه یان بۆ ئەکاته وه و قاپی له و دیوه وه دائه خه ن. میرزا سه یفوللا و ژنه که شی نوستوون. پيش هه موو شتی ئەچن ده مانچه که له ژیر سه ریا ده ر ئەکه ن. ئەمجا چرا هه لئه که ن و به ر ده ماخ ئەده ن. میرزا سه یفوللا هه لئه ستین و به ر ئەبنه سه ر و پۆته لاک. یه کیکیان ده ست ئەگرێ به سه ر ده میا نایه لێ ده نگیشی ده رچی. ژنه که شی سه رینیک ئەخه نه سه ر ده می و ژنی کابرای ژیرماله ی به لاهه دائه نین تا خه فه ئەبی. میرزا سه یفوللا هه رچه نده ئەپارپته وه و هاوار ئەکا بی که لک ئەبی. ژیرماله که ی خۆی ئەناسیتته وه ئەلی: کوره ئەمه پیاوه تی نییه تۆ ئەیکه ی ئەتناسم. چیم هه یه بییه ن مه مکوژن. ژیرماله که ئەزانێ ناسیویه ته وه چه قویه ک دیتی به ملیا سه ری ئەبری. بیریک له حه وشه که دا ئەبی

لاشه کە ی ئەخە نه بیرە کە وه.

ئەمجا بە شینەیی سندووقه پاره و زیر و زیو و نهختینه ی تر چی
ئەبێ. کە کابرای ژیرماله شارەزای هەموویەتی. ئەیهتن لەسەر کورسییه ک
بەشی ئەکەن و هەرکەسە بەشی خۆی ئەخاتە تەنکە ی باخەلی و لی
ئەدەن ئەرۆن. ژیرماله ش قاپیان لەسەر دائەخاتە وه و ئەویش لەگەل
ژنە ی خۆیدا ئەخەوێ. بەیانی هەرا پەیدا ئەبێ کە مالی میرزاسەیفوللا
خانەبگیر کراوه. ژیرماله ش ئەلی: من ئاگام لە هیچ نییه.

بەشوینی چۆراوگە ی خوینە کە دا لەشە کە لە بیرە کە ئەدۆزنە وه،
دەری ئەکەن و ئەنینژن. ریکەوت چۆن ئەبێ، خزمیکی میرزا سەیفوللا
ئەبێ «ئاغەباوا» ی ناو ئەبێ، دووکانی عەتاری ئەبێ لەلای مزگەوتی
«حاجیه ولەسەن». ئەو شە وه کە میرزا سەیفوللا ئەکوژری یەکی لە دزەکان
لە بەیانیدا ئەچیتە لای ئاغەباوا شت بکری، کیسە و یەنمۆرە کە ی میرزا
سەیفوللا لای ئەو ئەبێ. کیسە و یەنمۆرە کە ی دەردينی و پاره دەرئەکا.
ئاغەباوا چاوی پێ ئەکەوێ، ئەیناسیتە وه کە ئەمە هی میرزا سەیفوللا یه،
بەلام هیشتا خەبەری کوشتنی ئەوی نەبێستوه.

کابرا ئەپروا، لە پاشا کوشتنی میرزا سەیفوللا بلاو ئەبیتە وه. ئاغەباوا خۆی
ئەیگێرپرایە وه ئەیوت: لە ترسی ئەوه کە نەوه ک ئەو دزانە بلین: ئەویشمان
لەگەل بووه، هەر دەنگم نەکرد، چونکە دنیا کە زۆر بێ سەروبەر بوو. لەوانە
بوو حوکمەتە پووچەلە ی ئەو وەختە میان بگرتایە و دزیش لەولاوه بۆ
خۆی دەر بچوايه.

لە پاش یە ک دوو رۆژ ژیرماله کەش لە مالی میرزا سەیفوللا بار ئەکا
و ئەپروا. ئەو کەسانە کە ئەو ئیشە یان کردبوو هەموو هیچوپوچ و نەدارا
بوون. گەلی لە خەلکی شارە کە ئەیانناسین کە هەزار و لاتن؛ چونکە

ئه‌چوون قوره‌کارییان ئه‌کرد پوژی به‌قرانی یا قران و نیویک. ئه‌و پاره‌یه به‌کوله‌مه‌رگی به‌شی ئه‌کردن. چونکه تا پوژی عه‌مه‌له‌ییان ده‌ست ئه‌که‌وت چوار پوژ ده‌ستیان نه‌ئه‌که‌وت. که‌چی له‌دوای ئه‌و کاره‌ساته به‌بێ‌په‌حمانه‌ پاره‌یان خه‌رج ئه‌کرد و ئه‌یان خوارد. خه‌لکه‌که ئه‌مه‌یان ئه‌زانى، به‌لام قه‌ت دلیان به‌لای ئه‌وه‌دا نه‌ئه‌چوو، که ئه‌مانه تاوانیکی وایان کردووه. حوکه‌متیکی پێکوپێکی له‌ ناوا نه‌بوو تا له‌ ئیش بکۆڵیته‌وه. له‌ پاش ماوه‌یه‌ک له‌ سه‌رده‌می حوکه‌متی «شریف الدوله» داژنی کابرای ژیرماله‌ له‌گه‌ڵ می‌رده‌که‌یا ئه‌بێ به‌ شه‌ریان. ژنه‌ سێ و دووی لێ ناکا ئه‌چیتبه‌ لای شه‌ریفودده‌وله ئه‌لێ: می‌رده‌که‌ی من له‌گه‌ڵ سێ که‌سی تر میرزا سه‌یفوللایان کوشتووه.

شه‌ریفودده‌وله ناو و نیسانی کابرا وه‌رئه‌گرێ و ژنه‌ لای خۆی گل ئه‌داته‌وه، ده‌م و ده‌ست ئه‌نێرێ کابرا ئه‌گرن. کابرا ئه‌خاته ژیر شکه‌نجه‌وه راستی سێ که‌سه‌ی تریشی پێ ئه‌لێ و ناو و نیسانی ئه‌وانیش له‌و وه‌رئه‌گرێ. سێ که‌سه‌که‌یه‌کیان هه‌ر له‌ناو شار مابوو. دووه‌که‌ی تر چوو‌بوونه‌ ده‌ره‌وه. ئه‌نێرێ ئه‌وانی تریش په‌یدا ئه‌که‌ن و ئه‌یانگرن. هه‌موو دان ئه‌نێن به‌وه‌دا که ئه‌وان میرزا سه‌یفوللایان کوشتووه.

شه‌ریفودده‌وله له‌ ئه‌نجاما هه‌رسیکیان تیرباران ئه‌کا و ژنه‌که‌ش به‌حه‌پستیکی درێژ هه‌پس ئه‌کا.

ئه‌م کاره‌ساتی خانه‌بگیر کردنی میرزا سه‌یفوللایه‌ له‌ سه‌رده‌می‌کا بوو که «ابوالحسن خان»، «سردار محی رشتی» سنه‌ بووه.

جاریک پیاویک له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌یا له‌ مالا که‌ویکی ٢٤٥
سووره‌وه‌کراویان له‌ به‌رده‌ما بوو، ئه‌یان خوارد. له‌و وه‌خته‌دا

هه‌ژاریك هاته بهر ده‌رگا، داوای شتیکی لی کردن، پیاوه‌که هه‌ستا چوووه ده‌روهه ده‌ری‌کرد و گه‌لی قسه‌ی ناشیرینیشی پی‌وت!

زه‌مان پشته‌ی له‌کابرا هه‌لکرد، مال و سامان نه‌ما و ژنیشی ته‌لاق دا؛ ژنه‌ چوو می‌ردی‌کرد به‌ پیاوینکی‌تر، رۆژیک له‌ رۆژان ژنه‌ له‌گه‌ل می‌رده‌که‌یا به‌ خووشی دانیشتبوون، که‌ویکی سووره‌وه‌کراویان له‌ به‌رده‌ما بوو، ده‌ستیان درپژ کرد بۆ خواردنی و نه‌یانکرد، سوالکه‌ریك هاته بهر ده‌رگا که‌وتی: له‌ پیتی خوادا شتیکم بده‌نی بیخۆم. پیاوه به‌ ژنه‌که‌ی وت: بچۆ ئەم که‌وه‌ی به‌م نانه‌وه بۆ به‌ره با بیخوا. ژنه‌ چوو، سه‌یری کرد ئەمه می‌رده‌ کۆنه‌که‌یه‌تی! نانه‌که‌ی دایه و به‌ گریان گه‌رایه‌وه.

می‌رده‌که‌ی پرسى: ئەوه‌ بۆچ ئەگرى؟ ئەویش کاره‌ساته‌که‌ی بۆ گتیرایه‌وه: که‌ ژنی ئەوه‌ پیاوه‌ بووه و جارێك که‌ویك له‌ به‌رده‌مانا بوو، فه‌قیرێك هات داوای شتیکی‌کرد بیخوا، ئەویش چوو ده‌ری‌کرد و گه‌لی قسه‌ی ناشیرینیشی پی‌وت. پیاوه‌که‌وتی: ده‌سا وه‌للا ئەوه‌ ژاره‌ که‌ هاته بهر ده‌رگا که‌تان، ئەوه‌ من بووم!.

٢٤٦. له‌ داستانی کورده‌واریه‌ ئەلێ: جارێك پادشای شارێك مرد و یه‌کێکی‌تر به‌بی قسه‌ هات نیشته شوینه‌که‌ی و خۆی‌کرد به‌ پادشا. هه‌ر شتیکی‌کرد - له‌ چاکه‌ یا خراپه‌ - کردی و درێغی نه‌کرد. پادشاکه‌ی پېشوو وه‌زیریکی زۆری هه‌بوو، یه‌که‌یه‌که‌ بانگی‌کردنه‌ لای خۆی و ئەم پرسیاره‌ی لی ئە‌کردن که‌: «ئایا من خوا هیتاومی یا خۆم هاتووم؟» ئەوه‌ که‌سه‌ی که‌ ئەیوت: خوا هیتاوتی، ئەیدا له‌ ملی ئەیه‌په‌راند. ئەوه‌ که‌سه‌ش که‌ ئەیوت: خۆت هاتووی و به‌ نازایه‌تی خۆت بوویت به‌ پادشا ئەیدا له‌ ملی ئەویش؛ ئەویشی هه‌ر ئە‌کوشت.

ئه‌مه‌ بوو به‌ لایه‌کی گه‌وره‌ به‌ سه‌ر ولاته‌که‌ وه‌. هه‌ر که‌ سه‌ر هه‌ر شتیکی ئه‌وت له‌ کوشتن به‌ ولاوه‌ هیچی تری ده‌ست نه‌ ئه‌که‌ وت. ئه‌مجا سه‌ره‌ هاته‌ سه‌ر خه‌لکی تر. ئه‌نجامی ئه‌وانیش وه‌ کوو ئه‌نجامی وه‌ زیره‌کان بوو. پیاویکی پیر مابوو، سه‌ره‌ هاته‌ سه‌ر ئه‌و. پیاوه‌ هه‌ر سه‌ره‌ی گه‌یشته‌ سه‌ر به‌ جارێ هه‌ناسه‌ی لی برأ، چونکه‌ ئه‌یزانی به‌ شی ئه‌ویش وه‌ کوو به‌ شی ئه‌وانی تره‌.

کورپیکی منالکاری هه‌بوو کورپه‌ وتی: باوه‌ من بنیره‌ جوابی ئه‌ده‌مه‌ وه‌. باوکه‌ که‌ وتی: پۆله‌ ئه‌م هه‌موو عاله‌مه‌ نه‌یان توانیوه‌ جوابی بده‌نه‌وه‌، ئیسته‌ تۆ چۆن جوابت پێ ئه‌دریته‌وه‌؟! جوابه‌که‌ی تۆیش هه‌ر جوابی ئه‌وانه‌ و ئه‌نجامیشت وه‌ کوو ئه‌نجامی ئه‌وانه‌.

نه‌وه‌للا که‌ ئه‌نجام کوشتنه‌ با هه‌ر خۆم بچم. ئه‌و دلّه‌م نییه‌ که‌ تۆ له‌ به‌رچاومه‌ وه‌ سه‌ر بپرن. کورپه‌ وتی: هه‌ر ئه‌بی بمیتریت، یا جواب ئه‌ده‌مه‌ وه‌ یان منیش وه‌ کوو ئه‌و عاله‌مه‌. به‌ هه‌رجۆر بوو باوکی رازی کرد. باوک وتی: باشه‌ برۆ.

کورپه‌ هه‌ستا چوو بۆ باره‌گای پادشا. خوشتریک و بزنیکی له‌ گه‌ل خۆی برد. له‌ به‌ر باره‌گای پادشادا به‌ستنیه‌ وه‌ و خه‌ به‌ریان ئارد بۆ پادشا که‌ یه‌کێک هاتوو به‌ و لām دانه‌وه‌. پادشا وتی: با بیته‌ ژووره‌ وه‌. کورپه‌ چوو ژووره‌ وه‌. پادشا منالکی به‌رچاو که‌وت، وتی: ئه‌وه‌ که‌ سێکی له‌ تۆ گه‌وره‌تر نه‌بوو بیت؟ کورپه‌ وتی: به‌لێ هه‌یه‌. هاته‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌وساری خوشتری گرت و برديه‌ ژووره‌ وه‌. پادشا زۆری به‌ لاوه‌ سه‌یر بوو وتی: کورم، یه‌کێک که‌ پشینیکی هه‌بیت و دنیای دیبیت. کورپه‌ دیسان هاته‌ ده‌ره‌وه‌ پشینی بزنه‌که‌ی گرت و برديه‌ ژووره‌ وه‌. کورپه‌ وتی: پادشاهم ریشدارت ئه‌وێ ئه‌مه‌ ریش؛ چاوت لێه‌ چ پشینیکی هه‌یه‌. پادشا ئه‌وه‌نده‌ی تر لینی به‌ رقا چوو. له‌ دلی خویا

وتی: ئیسته بۆ بیکوژم، پرسیاره‌که‌ی لی ئه‌که‌م جواب ناداته‌وه‌ ئه‌و وه‌خته
ئه‌یکوژم. وتی: باشه‌ پۆله‌، باشه‌. کوپه‌ وتی: پادشام پرسیارته‌ بکه‌. پادشا
وتی: من خوا هیناومی یا خوّم هاتووم؟ کوپه‌ وتی:

پادشاهم نه‌ خوا هیناوتی نه‌ خویشته‌ هاتویت. پادشا وتی: ئه‌ی کی
منی هیناوه‌؟ کوپه‌ وتی: کرده‌وه‌ی ئیمه‌. ئه‌گه‌ر ئیمه‌ باش بووینایه‌ تۆش
باش ئه‌بوویت. پادشا وه‌لامی کوپه‌که‌ی زۆر به‌دّل بوو. کوپه‌ی گرت و
ماچی کرده‌وه‌. ناردی باوکیان هینا و کردی به‌ وه‌زیری خو‌ی. ئه‌و زوّل و
سته‌مه‌ش که‌ هه‌یبوو هه‌مووی لابرد. عاله‌م هه‌موو که‌وتنه‌ خو‌شییه‌وه‌.
پاش به‌ینیک به‌ کوپه‌که‌ی وت: چاوت لینه‌ که‌ چه‌ند چاک بووم؟ کوپه‌
وتی: پادشاهم ئه‌وه‌ ئیمه‌ چاک بووین، بۆیه‌ تۆیش چاک بوویت. پادشا
ئه‌وه‌نده‌ی تر قسه‌که‌ی پێ خو‌ش بوو.

٢٤٧. ئه‌لین: له‌ وه‌ختی خو‌یا له‌ ئه‌سته‌مبول جووله‌که‌یه‌که‌ هاته‌
سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ موسلمان بێ. چوون خه‌به‌ریان به‌ سه‌دری
ئه‌عزه‌م دا ("شیخ الإسلام"یش بوو). ئه‌ویش ئه‌وه‌ی پتویست بوو له‌
ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند بۆی جێبه‌جێ کرد و له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی په‌سمیدا
ته‌لقینی جووله‌که‌ی دادا و شایه‌ت ئیمانی پێ هینا و جووه‌ موسلمان بوو.
هه‌ر که‌ شایه‌ت ئیمانی هینا سه‌دری ئه‌عزه‌م وتی: بیکوژن. ئه‌م فه‌رمانه‌
بوو به‌ شتیکی سه‌یر و ده‌نگی دایه‌وه‌. هه‌رچه‌نده‌ عاله‌م کۆششیان کرد،
که‌لکی نه‌بوو. فه‌رمانی سه‌دری ئه‌عزه‌م گیرانه‌وه‌ی نییه‌.

خه‌لکه‌که‌ په‌نایان برده‌ به‌ر سولتان که‌ به‌لکوو ئه‌و چاریک بکا. چۆن
ئه‌بێ جووله‌که‌یه‌که‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ موسلمان بووه‌ سه‌دری ئه‌عزه‌م فه‌رمان
بدا به‌ کوشتنی؟

سولتان وتی: فه‌رمانی شه‌رعه و شیخولئیسلاام داویه‌تی، من ناتوانم بیگێرمه‌وه. خه‌لکه‌که هه‌ر وازیان نه‌هیتنا؛ چونکه ئیشه‌که زۆر نابه‌جی بوو؛ جووله‌که موسلمان بیت و له‌سه‌ر موسلمانیه‌تیه‌که‌ی بکوژرێ! ئه‌مه هه‌ر نه‌بووه. سولتانیش له‌ دڵا به‌لایه‌وه ئیشیکێ ناهه‌موار بوو، به‌لام شیخولئیسلاام به‌ فه‌رمانی شه‌رعی فتوای داوه ئه‌م ناتوانی له‌م پرووه‌وه هه‌لیوه‌شینیتته‌وه. شیخولئیسلاامیش له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌ئه‌هاته‌ خواره‌وه.

له‌ ئه‌نجاما شیخولئیسلاامی بانگی کرد و وتی: فه‌رمانی شه‌رع گێرانه‌وه‌ی نییه، به‌لام چ من و چ ئه‌م خه‌لکه ئه‌مانه‌وی له‌مه‌تی بگه‌ین که چۆن ئه‌بی غه‌یره دینتیک که موسلمان ئه‌بی له‌ [...] ^(۱)

۲۴۸. [...] بکه‌وی له‌ که‌وچک ده‌ست بکه‌ن به‌ جێوان به‌ من و بێن خوا بتگرێ مامه‌ولا بۆ کچیک به‌ خێوت کردووه. با بۆ خۆی له‌ مالا داکه‌وی که‌لکی می‌ردی نییه. وتیان: مامه‌ولا ئه‌وه عه‌یه‌ چیه‌ و تۆ باوکیت دانی پێدا ئه‌نی؟ هه‌چ باوک و دایکێک نییه دان به‌ عه‌یبی منالی خۆیا نا بنێن؛ به‌تایبه‌تی کچ که هه‌ر ئه‌بی می‌رد بکا و بپرا. مامه‌ولا وتی: باوکم کچه‌که‌م بی فیکره، که‌لکی می‌ردی نییه، شتی زوو له‌بیر ئه‌چیتته‌وه. بکه‌ویته‌ لای هه‌رکس له‌ پاش چوار پوژ تووشی دیق ئه‌بی و ئه‌یداته‌وه به‌سه‌رما. نه‌وه‌للا با دۆستایه‌تی بمینی و که‌سمان له‌ که‌سمان عاجز نه‌بین.

هه‌رچه‌ند ئه‌وان وتیان: مامه‌ولا ئه‌مه‌ شتیکی و نییه ئیمه به‌ هه‌موو شتیکه‌وه قه‌بوولمانه، مامه‌ولا ده‌ستی نه‌هیتنایه پێشه‌وه. جه‌ماعه‌ت ناچار پویشتن و وازیان هیتنا. کچه‌ش گوێی له‌ ئه‌م هه‌موو حیکایه‌ت و کاره‌ساته

۱. [ئهم داستانە و داستانی پاشەوه‌ی ناتەواوه، پێ‌ئەچێ له‌ کاتی ئاماده‌کردنیا لاپه‌ره‌یه‌کی دا‌که‌وتبێت ... ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردستان]

بوو، هه ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکیشا.

که ئه‌وان رۆیشتن کچه خرت‌خرت که‌وته خۆی. که ئیشیکیان پێ ئه‌وت وه‌کوو کێچ پائه‌په‌ری؛ که باوکی پێ ئه‌وت ئیش و ده‌نگی زه‌نگی کلێسه هه‌ر له‌ میشکیا ئه‌مايه‌وه، شتیک نه‌بوو که دوو جار پێی بوتری. هه‌ر شتیک که مامه‌ولا یه‌که‌مجار پێی وت هه‌ر ئه‌وه‌بوو؛ دووباره‌ی نه‌بوو. ته‌نانه‌ت ئه‌و ئامۆزگارییانه که پێش چه‌ند سال باوکی ئه‌یکرد هه‌مووی هینایه‌وه بیرى خۆی و هه‌رگیز ئیتر رێک نه‌که‌وت جارێک ئیشیکى پێ بوتری و بۆ جارى دووه‌م بلی: له‌ بیرم نه‌بوو. هه‌تا ماوه‌یه‌کی باشی پێ چوو؛ مامه‌ولا زۆر سه‌یاه‌وه و پاشان دای به‌مێرد و له‌ دلی خۆیا وتی: ئاوا چارت ئه‌که‌م، ئای کچ!

جاران له‌و خواره‌داواکردنی پیغه‌مبه‌ری باویکی زۆری هه‌بوو. ۲۴۹ هه‌رکه‌س هه‌ئه‌ستا داواى پیغه‌مبه‌ری ئه‌کرد.

له‌ سالێ (۳۲۵) هه‌جری کابرایه‌ک راست بووه‌وه وتی: من پیغه‌مبه‌رم. وتیان: په‌رجۆ (موعجیزه) ت چیه‌؟ وتی: هه‌رکه‌سه‌ کچیکى جوان یا خوشک یا ژنیکی هه‌بێ بۆم بێنێ من خیرا سکی پر ئه‌که‌م، هه‌ر ئه‌و کاته کورپیکى جوانی ئه‌بێ له‌ باوکی کچه‌ یا مێردی ژنه‌ یا براى خوشکه‌که‌ ئه‌کا. که ئیش ئه‌گه‌یشته ئێره‌ زۆر که‌س ئه‌یانوت ئه‌شه‌نوبیلا تو پیغه‌مبه‌ریت. جارێک گرتیان و بردیانه‌ لای پادشا. هه‌ر چه‌شنی قسه‌ی ئه‌کرد. پیاویک راست بووه‌وه وتی: یا پیغه‌مبه‌ری خوا! من نه‌ کچم هه‌یه، نه‌ ژنم هه‌یه و نه‌ خوشک. بزنیکم هه‌یه‌ بۆت دینم ئاوسى که. پیغه‌مبه‌ر هه‌ر هه‌ستا راست بووه‌وه و ویستی برۆا. وتیان: بۆ کوێ ئه‌چی؟ وتی: ئه‌چم بۆلای جبه‌ره‌ئیل پێی ئه‌لیم: ئه‌مانه «ته‌گه‌» یان ئه‌وێ؛ ئیشیکیان به‌ پیغه‌مبه‌ر

نییه. ده‌ستیان کرد به پێکه‌نین و به‌ره‌لایان کرد.

٢٥٠. ئەگێر نه‌وه: حه‌کیمێک کورپێکی هه‌بوو ئە‌یویست فیری حه‌کیمی بکا؛ ئە‌یوت: پۆله‌! که‌ چوویته‌ سه‌ر نه‌خۆشێک له‌ پێشا له‌ حه‌وشه‌که‌دا که‌ چوویته‌ ژووره‌وه‌ چاوێک بگێره‌ بزانه‌ چی که‌ وتوو؛ بلی: له‌وه‌ی خواردوو به‌یه‌ نه‌خۆش که‌ وتوو؛ بزانه‌: ئە‌گه‌ر توێکله‌ هێلکه‌ که‌ وتبوو، بلی: ئە‌مه‌ هێلکه‌ی خواردوو و سه‌کی توند کردوو؛ ئە‌گه‌ر په‌ری مریشک که‌ وتبوو، بلی: ئە‌مه‌ گۆشتی مریشکی شه‌ومه‌ نه‌ی خواردوو به‌یه‌ نه‌خۆش که‌ وتوو؛ ئە‌گه‌ر ماست و دۆ و شته‌ پزّابوو، بلی: ئە‌مه‌ ماستی خواردوو و ساردی کردوو؛ هه‌روا به‌و جۆره‌ هه‌موو شت.

کوپه‌ به‌پێی ئامۆزگارییه‌که‌ی باوکی ئە‌چوو به‌پێوه‌ و له‌سه‌ر هه‌ر نه‌خۆشێک شتیکی بۆ ئە‌دۆزییه‌وه‌ و ئە‌یکرد به‌ مه‌هانه‌ی نه‌خۆشییه‌کی. پزّۆی چوو سه‌ر نه‌خۆشێک، هه‌رچه‌ند چاوی گێرا له‌ حه‌وشه‌ی ده‌ورو به‌ریا، هێچی به‌رچاو نه‌که‌وت بیکا به‌ مه‌هانه‌، ته‌نیا ئە‌وی له‌و ناوا دا که‌ وتبوو کورتانه‌ که‌ریک بوو. چوو ژووره‌وه‌ هه‌ندێ سەیری نه‌خۆشه‌که‌ی کرد و وتی: ئە‌مه‌ به‌یه‌ نه‌خۆش که‌ وتوو، گۆشتی که‌ری زۆر خواردوو؛ خه‌لکه‌که‌ ئە‌م شته‌یان به‌لاوه‌ زۆر سه‌یر بوو، ئە‌توانم بلیتم: هه‌ی ته‌ریان لی کرد و به‌ سه‌روگوتیلاک شکاوی گێرایانه‌وه‌ دواوه‌.

که‌ هاته‌وه‌ باوکی چاوی به‌و کاره‌ساته‌ که‌وت، وتی: ئە‌مه‌ چیه‌؟ وتی: بابە له‌سه‌ر ئامۆزگارییه‌که‌ی تو، که‌ چووم چاوم گێرا هێچم به‌رچاو نه‌که‌وت؛ کورتانه‌ که‌ریک له‌ حه‌وشه‌که‌دا بوو، وتم: ئە‌م نه‌خۆشه‌ گۆشتی که‌ری خواردوو، وا وایان لی کردم! باوکی وتی: خوا بتگرێ پۆله‌ بۆ خۆت و بۆ ئە‌قڵت، من که‌ ئامۆزگاریم کردی، ئاوام کردی؟!.

۲۵۱. هەر ئەم حەکیمە و هەر ئەو کۆرە: جارێک کە ئامۆزگاری کۆرەکە ی کرد وتی: پۆلە! کە چوویتە سەر نەخۆش، ئەگەر هیچت بۆ درنەکەوت بیکە ی بە نیشانە ی نەخۆشییەکە ی و فیکریش ت بۆ ئەو نەچوو کە دەرمانێکی بۆ بنوێنی، بۆلێ: ئاوی بدەنێ، ئا و لە هەموو شت بێ مزرەپترە، کە هاتیەو و چۆنیەتی نەخۆشەکە م بۆ باس بکە م ن دەرمانەکەیت پێ ئەلێم.

پۆزێک هاتن بە شوینیا و چوو و سەر نەخۆشێک، هەرچەند چاوی گێرا شتێکی بەرچا و نەکەوت بیکە بە مەهانە ی نەخۆشییەکە ی. دنیا ش سارد نەبوو، تا بۆلێ سەرما ی بوو و نەخۆش کەوتوو؛ وتی: ئەمە سکی وەستاو، ئاوی بدەنێ. ئەو نەدیان ئا و کرد بە گەر ویا تا جێگە نەما و ئاوەکە لە دەمیە ئەهاتەو و دەرەو! ئەویش هەر ئەیوت: ئاوی بدەنێ. وتیان: جێگا نەماو، وتی: دەستووری کەن بە ئا و! ئاوی بدەنێ؛ ئەوانیش دەستیان کرد بە حوقنە کردنی! ئەمیش هەر ئەیوت: ئاوی بدەنێ. ئەو نەدیان ئا و لە سەر و خوارەو کردە ئا و سکی نەخۆشەو، سکی نەخۆش وەکوو هیزە ی فوو دراوی لێ هات، شەقەیکە هات و لێک بوو وە! کابرا راپەنێ و وتی: ئەو چێ بوو؟ وتیان: نەخۆشەکە بوو شەقی برد! وتی: بە داخەو. لەویش بە تێهەلدان دەریان کرد. هاتەو بۆلای باوکی، کارەساتەکە ی گێرا یەو. باوکی وتی: خوا بتگێری پۆلە بۆ ئەقڵت!

ئێتر لە و پۆزەشەو کۆرە یان ناو نایە: «حەکیم قوونایی» و ئەو ناوە ی برا بەسەرا. باوکیشی تۆبە ی کرد، ئێتر نە ئامۆزگاری کرد، وە نە ناریدی ش بۆ سەر نەخۆش؛ وتی: «داری ژالە بێ بەرە»!

۲۵۲. سەردەمی پیشوو هیشتا ئەم هەتیو هووتە دانەهاتبوو بۆ دوختوری و حەکیمی، واتە ئەم شتومەکە زۆرە کە دوکتۆر بەهۆی ئەوانەو

نەخۇشى نەخۇشى، بۇ دەرئەكەۋى، ۋە ئەبى لە نەخۇشەكەش بېرسى: كە چىتە. گوايە ئەمە بۇ ئەۋەكلىلىك بى بۇ دەرئەكەۋى نەخۇشىيەكە. ئەگەر يەككىش بلى: بابە ئەم پىرس و خواسەى بۇچىيە، دوختۇر ئەبى خۇى نەخۇشى بزانى و بناسى. ئەگەر يەككى ئەم قسەيە كرد، ئەيكەن بە كىوا. ئەلەين: ئەى دوختۇر لە نەخۇش نەپرسى؟ ئەمە چ قسەيەكە تۇ ئەيكەى.

بابە با وابى. بۇ پىشتىۋانى قسەكەى تۇ جاران ھەكىمەكان دوو شتيان ھەبوو بۇ ناسىنى نەخۇش. يەككى ئەھات نەبىزى دەستى ئەگرت، يەككى ئەيوت: زمانت دەرئەكە بزانم بارى زمانت چۇنە؟ لەم دوو رېڭاۋە ھەكىم بۇى دەرئەكەۋت كە نەخۇشى ئەۋ نەخۇشە چىيە و دەرمانى بۇ دەستىشان ئەكرد. ئەمە بىرو راى ھەكىمەكانى پىشوو بوو.

ئەلەى: ھەكىمىك ھەرجارەكە ئەچۈۋە سەر نەخۇش، ھەركە «نېۋ»سى ئەگرت نەخۇشىيەكەى بۇ دەرئەكەۋت، دەرمانى بۇ دەستىشان ئەكرد و چاك ئەبوۋەۋە. زۇر كەس بىروايان بەمە ئەئەكرد. دوژمنەكانى ئەم ناۋەيان بۇ بىلاۋكردەۋە و گەياندىانە لاي پادشا كە ئەمە درۋىيە. پادشا وتى: ئەبى تاقى بىكەينەۋە، ئەگەر درۋ بوو لە سەرى ئەدەين.

پىۋاى ئاردە لاي ھەكىم كە كچى پادشا نەخۇشە و ئەبى يىت بۇ چاۋپى كەۋتى. ئەۋىش ھات وتى: بىيىنن با چاۋم پى بىكەۋى و نەبىزى بگرم. وتيان: كچى پادشا ھەتاۋ سىيەرى سەرى نەبىيۋە، ئىستە چۇن ئەبى تۇ دەستى بگرى و نەبىزى بگرى؟ وتى: باشە لە ژوورىكى تر دايىنن، دەزوۋىك بىيەستن بە دەستىۋە مەن لەم دىۋەۋە سەرى دەزوۋەكە ئەگرم، بە و جۇرەش ئەتوانم نەخۇشىيەكەىم بۇ دەرئەكەۋى. وتيان: باشە.

ئەمجا چوون پىشەلەيكەى نەخۇشيان ھىتا لە ژوورىكا دايانا، دەزوۋىكيان

به ست به ده‌ستیه‌وه، سه‌ری ده‌زووه‌که‌یان هینایه ژووره‌که‌ی تر پادشا و پیاوماقوولان هه‌موو له‌وێ بوون. هه‌کیمه‌که‌ش دانیشتبوو، ئاگای له هیچ نییه. سه‌ری ده‌زووه‌که‌یان دا به ده‌ستیه‌وه. هه‌کیم ده‌زووی گرت توژی واقعی و پر ما، ده‌زووی به‌ره‌لا کرد و دیسان گرتیه‌وه. دوو سی جار نه‌مه‌ی کرد و هه‌ر زۆتر سه‌ری سه‌ر نه‌ما و ده‌نگیشی نه‌ئه‌کرد. پاشان لییان پرسی: چیه‌ بوچ ده‌نگ ناکه‌ی؟ وتی: نازانم بلیم چی، منیش زۆر سه‌رم سوپر ماوه. نه‌م نه‌خۆشه‌ ده‌رمانه‌که‌ی گوشتی مشکه. له‌وه زیاترم بو ده‌رناکه‌وێ. پادشا و پیاوماقوولان هه‌موو ئافه‌رینیان کرد و وتیان: راسته، تو هه‌کیمیت. پادشا ویستی تو تاکی بکاته‌وه، نه‌وه‌ی که ده‌زووه‌که‌ی به‌ستراوه به ده‌سته‌وه‌ پشیلویه و عینسان نییه‌!





غاشقی وشەى خاوتىنى كورد، كەلەپياوى بەدەست وېرد، ھۆگرى داب وئەرىتى كوردەوارى، كۆكەرەھەى كەلەپوور لە دىھات و شارى، زىندووكەرەھەى شادى، شىخ عەلئەددىنى سەججەدى. ناوى «عەلئەددىن نەجمەددىن عىسامەددىن» ە و لە بئەمالەى ناودارى «سەججەدى» يە لە رۆژھەلاتى كوردستان. لە سالى ۱۹۰۷ى زايىنى لە سنەدا ھاتۆتە دنياو ە لە كۆشى خىزانىكى ئايىنىدا بەرەھە كراو ە. لە سالى ۱۹۳۸ى زايىنى ئىجازەى مەلایەتى لای مامۇستا «شىخ بابەعەلى تەكەيىنى» ە رگر توو ە و جوو ە بۆ بەغدا و لە مژگەوتى «نەعمە خاتوون» بوو ە پيش ئوتۆ. لە بەغداش لای مامۇستايان شىخ «نەمجدى زەھاوى» و شىخ «محەممەدى قزلىجى» بە ھەندى لە زانستە ئىسلامىيەكاندا چۆتەو ە. لە سالى ۱۹۳۹ى زايىنىدا چۆتە مەيدانى رۆژنامەنووسى و لە ۱۹۴۱دا بوو ە بەرپۆبەرى گوفارى «گەلاوێژ» و وردە وردە بوو ە ھەمەكارەى و تا داخستنى لە ۱۹۴۹دا لەگەلى بوو ە. لە سالى ۱۹۴۸دا گوفارى «نزار»ى بە ەرەبى و كوردى دەرکردوو ە، كە گوفارىكى نىشتامانپەرەرى و سىياسى بوو ە. تا سالى ۱۹۷۴ مامۇستاي وێژ ە و مێژووى وێژەى كوردى بوو ە كۆلێژى ئادابى زانكۆى بەغدا. لە سالى ۱۹۷۴دا كرا بە ئەمىندارى گشتى ئەوقاف و سى سال لەو كارەدا ماو ەتەو ە. ئىوارەى رۆژى پىنج شەممەى ۱۹۸۴/۱۲/۱۴ى زايىنى، كۆچى دواى كردوو ە و لە گۇرستانى شىخ عەبدولقادرى گەيلانى لە نزيكى شىخ عەبدوررەحمانى ئەبولوھەى نەقشبەندى و شىخ رەزاي تالەبانى بە كۆشى خاك سىترارو ە.

عەلئەددىنى سەججەدى زياتر لە چل سال خەرىكى زىندووكردنەھەى كەلەپوور و نووسىنى مێژووى وێژەى كورد بوو. تىكۆشانى پىوچانى ئەم بايەبەرە نەپەشت كە گەنجىنەى كەلەپوورى نەتەو ەكەمان بھەوتى.

ناوى بەرز و رۆجى شاد بىت



انتشارات کردستان

Kurdistan Publication

سێنچ پاساژى نەلقى ۳۳۱۶۵۳۲

